www.burmeseclassic.com

ရွှေပဒေသာစာပေ

မိုးစက်ပွင့်

ရက်ချက်မညီသော-ပန်းချီကား

(အချစ်ဆုံးချင်းဝဏ္ဏ၊ သစ်)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုးစက်ပွင့်သို့ ...

နိုင်ငံသိစာရေးဆရာမ မိုးစက်ပွင့်၏ အချစ်ဝတ္ထုကို ရှေးဟောင်းသုတေသန ဆောင်းပါးများရေးသူက အမှာစာရေးပေးခြင်းသည် မဆီလျော်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေပါ၏။

သို့သော် ရှေးဟောင်းသုတေသနသမားက သမိုင်းမှတ်တမ်းဝင် မြို့ဟောင်းများကို တူးဖော်သကဲ့သို့ အချစ်ဝတ္ထု စာရေးဆရာသည်လည်း ဘဝမှတ်တမ်းဝင် နှလုံးသားမြို့ဟောင်းများကို တူးဖော်နေသည်ဟု ခံစားမိပါ၏။

ဤလူ့ဘုံလောက၌ ရှေးဟောင်းသုတေသနရေးသူပဲဖြစ်ဖြစ် အချစ်ဝတ္ထုရေးသူပဲဖြစ်ဖြစ် ဘုရားရဟန္တာနှင့် သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်များမှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လွဲ၍ အချစ်နှင့်ကင်းသူ အလွန်နည်းပါးမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ လောကနိယာမအတိုင်း လူသားများသည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို အခြေတည်လျက် ဘဝကို တည်ဆောက်ကြမြဲဖြစ်လေရာ အချစ်ကို မခံစားဖူးသူဟူ၍ အလွန်ရှားပါးမည်သာ ဖြစ်သည်။

စာပေ၊ ဂီတ၊ ရုပ်ရှင်၊ သဘင် စသည့် စိတ်ဖျော်ဖြေမှု အနုပညာတွင် အချစ်ဇာတ်လမ်းများကို ပုံဟန်မျိုးစုံဖြင့် ဖန်တီးကြမြဲဖြစ်ရာ မိုးစက်ပွင့်၏ ဝတ္ထုများသည် ရုပ်ရှင်၊ ဗီဒီယို ဇာတ်လမ်းများအဖြစ် ကူးပြောင်းခဲ့ပြီး စာဖတ်ပရိသတ်သာမက ရုပ်ရှင်ကြည့် ပရိသတ်ကပါ စွဲမက်ခဲ့ကြကြောင်း အထူးပြောဖွယ် မလိုတော့ပါ။

အချစ်ဝတ္ထုဆရာမ မိုးစက်ပွင့်၏ နုလုံးသားတူးဖော်မှုများကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်က စာပေရသများကို ခံစားကြရပါ၏။ ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်းကို မထိုင်ပြုလျက် မိမိတို့၏ အတွေ့အကြုံ အတွေးအမြင်များအလိုက် စိတ်ခံစားမှုများကို ရရှိကြရပါ၏။

အချစ်သည် ရသကို ပေးစွမ်းနိုင်သကဲ့သို့ တစ်ခါတစ်ရံ၌ အဆိပ်ကိုလည်း ဖြစ်စေနိုင်ပါ၏။

အဆိပ်အတောက်ကင်းသော အချစ်နှင့်ဘဝ၊ ဝတ္ထုတိုများကို ရေးသားအောင်မြင်လျက်ရှိသည့် မိုးစက်ပွင့်၏ စာပေမှတ်တမ်းသည် စိန်ရတုတိုင်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပြီး (၇၅) အုပ်မြောက် လက်ရာပေါ်ထွက်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်လေသည်။

အချစ်နှင့်ဘဝကို မျှတစွာ ခြယ်မှုန်းထားသည့် စုတ်ချက်မညီသော ပန်းချီကားမှသည် ရာထောင်မကသော လက်ရာကောင်းများကို ဆက်လက်ဖန်တီးပေးပါဦးဟု မိုးစက်ပွင့်အား ပန်ကြားလိုပါ၏။

အချစ်နှင့်တည်ဆောက်သည့်ဘဝများတွင်
ဘဝနှင့်အချစ် ညီမျှစွာသီကုံးသည့်
မိုးစက်ပွင့်၏ လက်ရာကောင်းများကို
စောင့်မျှော်လျက်
ဆထက်ထမ်းပိုး အောင်မြင်ပါစေဟု
ဆုမွန်ခြွေပါသည် ဆရာမ မိုးစက်ပွင့်။

မောင်သာ (ရွှေပဒေါင်းသုတေသန)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုးစက်ပွင့်၏
စိတ်ချက်မညီသောပန်းချီကား ...

(၅၅) အုပ်မြောက် အထူးထုတ်ပီသစွာ သူမ ဖြတ်သန်းခဲ့သည့် ဘဝပုံရိပ်တို့ကို စာတစ်စောင်၊ ပေတစ်ဖွဲ့အဖြစ် အတွေ့ပြုတို့ဆန်ဆန် ရေးသားပြသွားခဲ့ပါသည်။

အမှာစာရယ်လို့ တစ်ခါမှ မရေးဖူးခဲ့ပေမယ့် တစ်နယ်ထဲအတူ ဖြတ်သန်းခဲ့ပြီး သူကလေးနှင့်စာလျှင် စီနီယာလည်းကျခဲ့သဖြင့် ကိုယ်မြင်သမျှ တွေးမိသမျှကို ရေးသားပေးရပေမည်။

မိုးစက်ပွင့်ဆိုတာ ကလေးသစ်ကလေးလည်း မဟုတ်တော့ပါ။ (၅၅) အုပ်မြောက် စိန့်ရတုကာလကိုတောင် ရောက်လာခဲ့ပြီမို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပရိသတ်အနိုင်အမာရှိနေသည့် စာရေးဆရာမတစ်ယောက် ဖြစ်ပါပြီ။

တောထဲမှ ဆူးကလေးလို ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးပြီး ထိုးဖောက်ရှင်သန်၊ နေရာတစ်ခုရလာသည့် မိုးစက်ပွင့်သည် –

လောကဓံအလှည့်အပြောင်းကို အံခဲကာ ကျော်ဖြတ် အနိုင်ယူနိုင်ခဲ့သည့် ပန်းဗေဒါ။

ဖခင်အပေါ် သမီးတစ်ယောက်၏ ဆန့်ရေမေတ္တာကို လက်တွေ့ကျကျ ပြသနိုင်ခဲ့သည့် သမီးလိမ္မာ။

တစ်ဦးတည်းသောညီမငယ်အပေါ် သံယောဇဉ်၊ မေတ္တာတရားကြီးမားလှသည့် အစ်မကြီးတစ်ယောက်အဖြစ်။

ချစ်သူကိုပင် စွန့်ပစ်နိုင်ခဲ့သည့်သူအဖြစ် တွေ့ရှိကြရပေမည်။

ဤစုတ်ချက်မညီသော ပန်းချီကားသည် လူငယ်စာရေးဆရာမလေးတစ်ယောက်၏ ဘဝကို ရဲရဲရင့်ရင့်နှင့် လက်တွေ့ကျကျ ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းခဲ့သည့် အတ္ထုပ္ပတ္တိဝတ္ထုမျိုးမို့ စိတ်ကူးယဉ်ဝတ္ထုတွေလိုမဟုတ်ဘဲ –

စာဖတ်သူတို့အတွက် အကျိုးတစ်စုံတစ်ရာ ပြုနိုင်လိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း။

ရဲရဲတင်းတင်းပင် အာမခံလိုက်မိပါသည်။

ကြည်စင်မှူးဝေ

၁၇–၇–၂၀၁၇

စုတ်ချက်မညီသော ပန်းချီကား

အနန္တောအနန္တငါးပါးကို ဦးထိပ်ထား၍ ကျေးဇူးတင်ထိုက်သူအားလုံးကို အထူးကျေးဇူးတင်ပါသည်။

မိုးစက်ပွင့် (ကလောင်ခွဲ) အလင်းသစ်အား မွေးထုတ်ပေးခဲ့သော ဖေဖေ ဦးသိန်း + မေမေ ဒေါ်နုတို့အား ထာဝရဦးထိပ်ပန်ဆင်ရှိခိုးကန်တော့လျက် –

ကလောင်နှစ်ခုစလုံးကို မွေးထုတ်ပေးခဲ့သော ရွှေပဒေသာစာပေမှ ဦးအေးလွင်နှင့် အမှာစာရေးပေးပါသော ဆရာမောင်သာနိုး(ရွှေဟောင်းသုတေသန) ဆရာမ ကြယ်စင်မှူးဝေတို့အား အထူးကျေးဇူးတင်စွာနှင့် ရှိခိုးကန်တော့ ဂါရဝပြုပါသည်။

မိုးစက်ပွင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁)

တပေါင်းလကနေ့ တန်ခူးလအကူး တောင်လေက တဖြူးဖြူးပေမယ့် ဖျတ်ဖျတ်လူးမတတ် ပူနေသည်။ အိမ်က တောင်ဘက်ကို နောက်ခိုင်းပြီး ဆောက်ထားတာမို့ အိမ်ထဲကို လေမတိုးပေ။ နေပူတာထက် ရင်ထဲကအပူက ပိုဆိုးနေသည်သာ။

မိုးတစ်ယောက် ...

စိတ်ရှုပ်ရှုပ်နှင့် အိမ်ရှေ့တံခါးပေါက်ဝမှာထိုင်ပြီး ငေးငိုင်နေမိသည်။ မျက်လုံးက ဘယ်အရာကိုမှ သေသေချာချာ ရေရေရာရာ ကြည့်နေတာမဟုတ်တဲ့ တွေးမိ တွေးရာတွေးပြီး ငေးမိငေးရာ ငေးနေမိတာပါ။ ဘာအလုပ်မှမရှိဘဲ ထိုင်စားနေရတာ တစ်လကျော်ပြီလေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီလို ရာသီဆို အလုပ်က ပြတ်ပြီပေါ့။ တောရွာဆိုတော့ ကောက်ရိပ်၊ ကောက်စိုက် ငါးရှာ။ ဒီအလုပ်တွေပဲ ရှိတာမဟုတ်လား အခုက နွေစပါးတွေ စိုက်ပြီး ရိတ်သိမ်းချိန်ကမရောက်သေးပေ။ မိုးက သူများတွေလို ငါးကလည်း မရှာတတ်။ အလုပ်ပြတ်တဲ့ရက်မှာ နွေစပါး ရိတ်ဖို့ ကြိုတင်ငွေယူထားတာလည်း များနေပြီ။

ထပ်ယူပြန်ရင်လည်း –

အချိန်တန်တဲ့အခါ မနိုင်မနင်းဖြစ်နေမှာကိုစိုးပါသည်။ ထို့ ကြောင့် ဘာလုပ်ရင်ကောင်းမလဲလို့ စဉ်းစားနေတာ။ အဖြေကမထွက် ပေ။ ဒါကြောင့် ရင်ထဲကအပူ ဘယ်သူယူပါ့မယ် ဖြစ်နေတာပေါ့။

''ရှေ့တိုး၊ ရှေ့ကိုနည်းနည်းတိုး''

''ဟာ . . . မေမေကလည်း တော်ပါတော့ဆို။ ဒီမှာ ခေါင်း တွေပူနေပြီ''

''ပူမနေနဲ့လေ သမီးရဲ့။ အမေက အားတုန်းရှာပေးရတာ ဒီလောက်ခေါင်းမှာသန်းထူနေတာ နင်မယားဘူးလား''

''ယားတော့ယားတာပေါ့။ မေမေက တအားတုတ်တာကို''

''အဲဒါဆို ခေါင်းပေါ်မှာမတုတ်တော့ဘူး၊ ဖမ်းပြီး သမီးကို ပေးမယ်။ သမီးဘာသာတုတ် ဟုတ်ပြီလား''

''အဲလိုကျ အိပ်ချင်တယ် မေမေရဲ့''

အမေလုပ်သူက ချော့၊ သမီးလုပ်သူက ချွဲနေသံကြားလို့

မိုးကြည့်ဖြို့ အသံကြားရာဆီသို့ ကြည့်လိုက်မိသည်။ ခြော် မိုးတို့ခြံနဲ့ မိုးရဲ့အဒေါ်ခြံကြားမှာ သရက်ပင်ကြီးရှိနေသည်။ အဒေါ်နဲ့သူ့သမီး မြတ်ပန်းနွယ်တို့ သရက်ပင်ရိပ်အောက်မှာ ထိုင်နေပြီး–

အဒေါ်က မြတ်ပန်းနွယ်လေးခေါင်းကို သန်းရှာပေးနေတာပါ။

''အဲဒါဆို မေမေ့ပေါင်ပေါ်အိပ်၊ ကျောင်းမှာ သန်းယားလို့ ကုတ်ရတာ သူငယ်ချင်းတွေကြား မရှက်ဘူးလား''

''အဟဲ . . . ရှက်တော့ရှက်တာပေါ့''

အမေလုပ်သူက ခေါင်းလေးကို ဖိချအိပ်ခိုင်းတော့ မြတ်ပန်း နွယ် တစ်ယောက် မိခင်၏ပေါင်ပေါ်ကို ခေါင်းအုံး၍ အိပ်လေသည်။

မေမေ။

စိတ်ထဲမှ တမ်းတမ်းတတခေါ်မိပြီး မိုး မျက်ဝန်းမှာ မျက် ရည်တွေ ဝေ့တက်လာသည်။ ကိုယ့်မှာတော့ အမေလို့ခေါ်ရင် ပြန်ထူး မယ့်သူမရှိ။ နွေးထွေးတဲ့ရင်ခွင် ပျောက်နေခဲ့တာ ကြာပါပြီ။

မြတ်ပန်းနွယ်ကို မနာလိုလိုက်တာ။ ပြီးတော့ ဝမ်းနည်းမိတာ ကြောင့် မျက်ရည်က ပါးပြင်ပေါ်သို့ စီးဆင်းကျလာလေသည်။

''မမ''

''–––''

''မမ''

''ဟင်''

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်က ခေါ်သံကြောင့် လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ညီမလေး ဖာခြည်မွန်က မိုးကိုကြည့်နေလျက်မှ –

"ဒီညစာ ဆန်မရှိတော့ဘူး မမ"

"ဟုတ်လား"

မိုး မျက်ရည်တွေကို သုတ်လိုက်စဉ်မှာပဲ မွန်က မြင်သွားပြီး–

"မမ ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်"

"ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး"

"ဘာမှမဖြစ်ဘူးဆို ဘာလို့ငိုနေတာလဲ"

"အမေ့ကို သတိရလို့ပါ။ အခြား ဘာမှမဟုတ်ဘူး"

မိုးရဲ့စကားကြောင့် မွန်လည်း တွေခနဲဖြစ်သွားလေသည်။ သူလည်း အမေ့ကိုသတိရသွားမှာပေါ့။

"ဆန်မရှိဘူးဆိုရင် ငါ ဆန်သွားချေးလိုက်ဦးမယ်။ ငါလည်း အန်တီမြင့်တို့ တစ်အိမ်ပဲ ချေးရဲတာ"

ပြောပြီး မိုးအလုပ်လုပ်ရင် ခေါင်းပေါင်း ပေါင်းတဲ့ ပိတ်စလေး ကိုယူပြီး နေပူပူထဲကိုပဲ ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ မိုးရဲ့အကျင့်က တစ်ခုခု လုပ်စရာရှိရင် အချိန်ဆွဲမနေတတ်ပဲ ချက်ချင်းထလုပ်တတ် သည်လေ။

အန်တီမြင့်ဆိုတာက ...

မေမေ့ရဲ့အစ်မဝမ်းကွဲ အပျိုကြီးပါ။ တူ တူမတွေ မစား

သောက်ရမှာကို စိုးရိမ်ပူပန်တတ်သူပေါ့။ ဒါပေမဲ့ တူ၊ တူမတွေပေါ တော့ ဟိုလူလည်းပေးရ ဒီလူလည်းပေးရနဲ့ အားနာပါသည်လေ။

အန်တီ့အိမ်ကိုရောက်တော့ –

"အန်တီ"

"ဟော ... ကလေး"

အန်တီက ကွမ်းရွက်ပေါ်မှာ ထုံးတို့နေရင်းမှ မော့ကြည့်ပြီး ဆူးလေသည်။ အန်တီက မိုးကို ကလေးလို့ပဲ အခေါ်များကာ မိုးလို့ ခေါ်ခဲသည်လေ။

"လာလေ ကလေး၊ ထိုင်လေ"

"ဟုတ်ကဲ့ အန်တီ"

အိမ်ပေါ်တက်ခဲ့ပြီး ထိုင်လိုက်ပေမယ့် မိုး လာရင်းကိစ္စကို ကိုယ်ကစပြီး အရင်မပြောရဲပေ။ ဒါကြောင့် နှုတ်ဆိတ်စွာနှင့်သာ ထိုင်နေစဉ် –

"ပြောစရာရှိလို့လား ကလေး၊ ပြောလေ"

"အိမ်မှာ ညစာဆန်မရှိလို့ အန်တီ။ အဲဒါ အန်တီ့ဆီမှာ ဆန်နှစ်ဗူးလောက် ချေးမလို့ပါ"

အန်တီက ချက်ချင်း ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ကွမ်းကိုသာ တမြုံ့မြုံ့နှင့် ဝါးနေသည်။ မိုးလည်း ဘာမှဆက်မပြောရဲတော့ပါဘူး။ အတော်ကြာမှ ...

www.burmeseclassic.com

"ညစာမရှိတာပဲပြောတော့ မနက်ဖြန်စာရော ရှိလို့လား။ တစ်ပြည်ဖြင့်တစ်ပြည် ယူသွားလေ ကလေးရဲ့"

"အဲလိုပေးရင်တော့ ပိုကောင်းတာပေါ့ အန်တီရယ်"

"အေး ... တစ်ပြည်သာယူသွား။ နင် အဆင်ပြေမှပြန်ဆပ်"

အန်တီ့စကားကြောင့် မိုး ဝမ်းသာသွားလေသည်။ တကယ်တော့ ဒီညစာပြီးရင် မနက်ဖြန်စာဆိုတာ မရှိသေးဘူး မဟုတ်လား။ အားနာလို့သာ ဒီညစာအတွက်တင် ချေးတာပါ။

အန်တီ့ဆီက ညစာတင်ရရင် မနက်ဖြန်စာအတွက် ညအိပ်ရာဝင်ရင် ခေါင်းပူအောင်စဉ်းစားရဦးမှာ အသေအချာပါ။ အခုတော့ တော်ပါသေးရဲ့လို့ တကယ် ဝမ်းသာသွားမိတာပါ။ အန်တီက ထသွားပြီး အိမ်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားလေသည်။ လယ်သမားတွေက ဒီလိုပဲလေ။ ဝမ်းစာဆန်ကို ပုပ်နဲ့ထည့်ပြီး အဖီလို့ခေါ်တဲ့ အခန်းထဲမှာ ထားကြတာပါ။

မိုးတို့လည်း –

မေမေရှိစဉ်အခါတုန်းက ဒီလိုပဲ ဆန်ကို ပုပ်နဲ့ထည့်ထားတာပါ။ ချက်ကာနီးမှ အိုးထဲကို ဆန်ထည့်ရုံပါပဲ။ အဲဒီတုန်းက မိုးကြာဖြူဆိုတာ အထက်တန်းကျောင်းသူလေ။ အိမ်က စီးပွားရေးအကြောင်း ဘာမှမသိဘဲ လိုချင်တာဝယ်မပေးရင် စိတ်ကောက်မယ်၊ မုန့်ဖိုးကို

လက်ဖြန့်တောင်းမယ် ဒါပဲသိတာလေ။

ခြော် ...

ဘဝဆိုတာ ဒီလောက်အပြောင်းအလဲမြန်လိမ့်မယ်လို့ မိုး ထင်မထားခဲ့ပေ။ အခုတော့ မိုးတို့ညီအစ်မရဲ့ဘဝ တစ်ဆစ်ချိုးက အကျည်းတန် ရုပ်ဆိုးလိုက်တာ။ ဒီကံကြမ္မာလက်မည်းကြီးက ဘယ်လောက်တောင် လက်တံရှည်ရှည်နဲ့ မွှေနေဦးမလဲ မသိပေ။

"နင့်အဖေကလည်း နေစိမ့်လိုက်တာအေ။ ကလေးတွေကို နည်းနည်းမှ ပြန်မကြည့်ဘူး။ ငါပြောရရင် မကောင်းရှိတော့မယ်"

အန်တီက ဆန်ချင်ပြီးထည့်ပေးမယ်လုပ်တော့ မိုး ပိတ်စလေးကို ဖြန့်ပေးလိုက်သည်။ အန်တီက ဆန်ချင်ထည့်ပေးရင်းပဲ–

"ဘုတ်ဆုံ ... ရေတ်ဆုံမိန်းမကို ရထားလို့ပေပဲ။ သူများတွေလို ချောချောလှလှသာ ယူထားရင် နင်တို့ကို သူ့မိန်းမက သတ်ခိုင်းသတ်ပစ်မလားမသိဘူး"

"မ,ကိုချစ်လို့ ဥက္ကိုခင်တယ်ဆိုတဲ့စကားက အမှန်ပါပဲ အန်တီရယ်။ သမီးတို့က မေမေ့မျက်နှာမှ မရှိတော့တာ။ သူစိမ်းလိုပါပဲ။ နိုးမကပါတဲ့သားတွေကျတော့ သားကြီး သားငယ်နဲ့ အလိုလိုက်တာ ပြောမနေပါနဲ့တော့"

"အဲဒါပြောတာပေါ့။ အဲဒီသားကြီးတို့ သားငယ်တို့ အရွယ်ရောက်လာရင် နင့်အဖေ ဒုက္ခရောက်မှာ၊ မယုံ စောင့်ကြည့်။ သူတို့

www.burmeseclassic.com

ပြန်မသတ်ရင် ကံကောင်း''

''ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ အန်တီရယ်။ သူ့ကြမ္မာ သူဖန်တာပဲ ဟာ။ သမီးတို့က သားသမီးဆိုတော့ ပြောပြလို့ရတာမှ မဟုတ်တာ''

မိုး ပြောရင်း ဆန်ထုပ်ကလေးကို ရင်ခွင်ထဲမှာပိုက်ပြီး –

''သမီးပြန်လိုက်ဦးမယ် အန်တီ''

''အေး ... အေး''

မိုး အိမ်ပေါ်ကနေ ဆင်းလာမှ –

''ဩော် ... ကလေး နေဦး''

အန်တီက နေဦးဆိုသဖြင့် မိုး ခြေလှမ်းကို ရပ်တန့်ပစ်လိုက်သည်။

''နင့်ကို ငါ အကြံပေးမလို့''

''ဟုတ်ကဲ့ အန်တီ''

''အလုပ်မရှိ အကိုင်မရှိနဲ့ ထိုင်စားနေလို့ကတော့ နင်တို့ ကြွေးတင်ပြီးရင်းတင်နေမှာ။ ပိုက်ဆံအတိုးနဲ့ဆွဲပြီး ကုန်စိမ်းရောင်းပါ လား ကလေး''

မိုး တွေခနဲဖြစ်သွားလေသည်။ ကုန်စိမ်းရောင်းရမယ်တဲ့လား။ ရောင်းတာကလွယ်တယ်လေ။ အော်ရဲဖို့က ခက်တာပါ။

''ဟုး''

* * *

အခန်း (၂)

''ဟာ ကောက်ရိုက်ဖို့ ကြိုတင်ငွေထပ်ယူလို့ ဖြစ်ပါ့မလား မရယ်။ အခုတောင် ကြွေးတွေကများနေတာ။ တော်ကြာ မနိုင်မနင်း ဖြစ်ကုန်ရင် ဒုက္ခ။ ကြွေးရှင်တွေ ဆူသံပူသံတွေ ကြားရတော့မှာပဲ''

မွန်က ညည်းတွားလေသည်။ ဖေဖေက မိုးတို့ညီအစ်မကို ခွဲထုတ်လိုက်တာ ပိုက်ဆံတစ်ရာ ဆန်တစ်တူးပင် မပေးခဲ့ပေ။ သူ့မိန်းမ နဲ့စကားများပြီး ခွဲထွက်ခဲ့တာဆိုတော့ ဘယ်ပေးပါ့မလဲ။ ခွဲထွက်တယ် ဆိုတာက သူတို့လည်း သူတို့ဘာသာ ချက်စား၊ မိုးတို့လည်း မိုးတို့ ဘာသာ ချက်စားကြတာပါ။

နေတာကတော့ တစ်အိမ်တည်းမှာ အတူတူပါပဲ။ အခု အဖေနဲ့သူ့မိန်းမရော မယားပါသားတွေရော အိမ်မရှိကြပေ။ ဒေါ်ကြည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည့်စိုးရဲ့ဇာတိရွာကို အလည်သွားကြသည်။ ဘယ်နှစ်ရက်ကြာမယ် တော့မသိပါဘူး။ မိုးတို့အဖို့ကတော့ သူတို့ပြန်မလာလေ ကောင်းလေ ပါပဲ။ စားစရာမရှိတာ,ရှိတာ ဘေးချိတ်ထား၊ နားအေးပါးအေးနေရ သည်လေ။

"ထပ်မယူလို့တော့ ဖြစ်မလား ညီမလေးရဲ့။ စားစရာမရှိတာ ကို ဒီအတိုင်း ငုတ်တုပ်ထိုင်နေလို့မှ မရတာ။ နင် ဘာမှမစားဘဲ နေနိုင်လို့လား"

"ဟူး"

"ကြွေးများတော့လည်း အချိန်တန်မှ ကြည့်ရှင်းကြတာပေါ့။ အခု ငါစဉ်းစားထားတာရှိတယ်။ ပြောမလို့ဟာ၊ နင်က စကားဖြတ်ပြော တော့ ဘယ်ရောက်သွားမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး"

"ပြန်စဉ်းစားလေ"

"ပြန်စဉ်းစားစရာမလိုပါဘူး။ ကောက်ရိုင်းနဲ့ ကြိုတင်ငွေယူ ပြီး ငါ ကုန်စိမ်းရောင်းမယ်။ ဒီလိုပဲ အမြတ်ကလေးရတာကို စားလည်း စား ကြွေးလည်းနည်းနည်းစီ ဖဲ့ဆပ်ရမှာပေါ့"

"မမ ရောင်းရဲလို့လား"

မိုး မဲ့ပြုံးလေး ပြုံးဖြစ်သွားလေသည်။ ရိုးရိုးသားသားနဲ့ လုပ်ကိုင်စားသောက်တာပဲ ရောင်းရဲရမှာပေါ့။ အရင်တုန်းက ရွှေထီး ဆောင်းခဲ့ရတဲ့ဘဝက ပြီးခဲ့ပြီပဲလေ။ မရောင်းရဲရင် ကြွေးတင်မှာပေါ့။

ဝမ်းစာအတွက်လည်း ရဲရတော့မှာပဲပေါ့လေ။

မေမေရှိတုန်းကတော့ . . .

မိုးက ရွှေမင်းသမီးလေးတစ်ပါးလိုပါပဲ။ အရာရာ ပြည့်စုံ သလောက်ဘဝနဲ့ ကြွကြွရွရွလေး ကျောင်းတက်နေရသူ။ ဒီရွာလေးမှာ မိုးက ပညာတတ်တစ်ယောက်လို့ပင် ပြောလို့ရပါသည်။ ဆယ်တန်းဖြေ ပြီးတဲ့အထိ ကျောင်းတက်ဖူးသူက တစ်ရွာလုံးမှာ မိုးနဲ့ မိုးရဲ့သူငယ်ချင်း အေးအောင်ပဲရှိတာလေ။

အဲဒီအချိန်ကာလတုန်းက ပညာရေးကို ဦးစားပေးရကောင်း မှန်းမှ မသိကြတာ။ အခုကျတော့ မြို့ကျောင်းတက်သူတွေ အရင်က ထက် များလာတာ ဝမ်းသာစရာပါ။

"မမ"

"ဟင်"

"မမ ရောင်းရဲလို့လား"

"ရောင်းရဲအောင် ရောင်းရမှာပေါ့ ညီမလေးရယ်။ ဘယ်သူ ကမှ မွေးကတည်းက တတ်လာကြတာမှ မဟုတ်တာ"

"အေးလေ . . . မမရောင်းမယ်ဆို ရောင်းပါ။ မှန်က မမလို ပညာမတတ်တော့ အတွက်အချက် မလည်ဘူးလေ"

"လည်လည်း နင့်ကို မရောင်းခိုင်းပါဘူး။ ငါက အကြီးပဲ ဟာ။ ငါပဲလုပ်မယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

“ဒါဆို မမ ဘယ်သူ့အိမ်မှာ ပိုက်ဆံရှာမှာလဲ”

“အဒေါ့်အိမ်မှာပဲ အရင်ရှာကြည့်မယ်။ သူတို့ဆီမှာမရှိရင် အခြားအိမ်မှာ ရှာမယ်လေ”

“မသဘောပါ”

ပြောပြီး ညီမလေးက ထမင်းဟင်းချက်ဖို့ မီးဖိုချောင်ထဲသို့ ဝင်သွားလေတော့သည်။ အလုပ်တစ်ခု လုပ်စရာရှိရင် အချိန်မဆွဲတတ်တဲ့အကျင့်အတိုင်း မိုး ပိုက်ဆံရှာဖို့အတွက် အဒေါ်အိမ်ဘက်သို့ ကူး လာခဲ့တော့သည်။ အဒေါ်အိမ်ကိုရောက်တော့ မြတ်ပန်းတစ်ယောက် လက်သည်းကို လက်သည်းနီဆိုးနေတာ မြင်ရလေသည်။

“မြတ်ပန်း အဒေါ်ရော”

“အိမ်နောက်ဖေးမှာ ထင်းသယ်နေတယ်”

“ဟုတ်လား”

မြတ်ပန်း ဘာမှပြန်မပြောခင်ပဲ မိုး အိမ်နောက်ဖေးဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ ပြီးတော့ အဒေါ်ထင်းသယ်နေတာကို ကူသယ် လိုက်တော့၏။ ပိုက်ဆံလာရှာတဲ့အကြောင်း ချက်ချင်းမပြောရဲသေးဘူး လေ။ မရှိဆင်းရဲသားတွေဘဝက ဒီလိုပါပဲ။

သူဌေးတွေအိမ်မှာပိုက်ဆံရှာရင် အလကားမဟုတ်ပေမယ့် ပေးချင်အောင် မျက်နှာလိုမျက်နှာရ အလုပ်ရှိရင် ဝိုင်းကူလုပ်ပေးရသည် သာ။ ဒီအချိန်ဆို မိုးတွင်းမှာ သုံးဖို့အတွက် ထင်းကို ထင်းစင်ထဲသို့

သွင်းကြရသည်လေ။

“နည်းနည်းစီသယ်လေ”

“ရပါတယ် ဒေါ်ဒေါ်၊ များများသယ်တော့ မြန်မြန်ပြီးတာပေါ့”

မိုးက အဒေါ်သယ်တာထက်များသယ်နေလို့ အဒေါ်ကပြော တာပါ။ ခဏကြာတော့ –

“အဒေါ် ကောက်ရိတ်ဖို့ လူပြည့်ပြီလား။ ပေးစရာရှိသေး လား မသိဘူး”

လယ်သမားတွေက တစ်ဧကေ ဘယ်လောက်ဆိုပြီး ပေးတာ ရှိသလို လေးထောင့်တစ်လံနဲ့တွက်ပြီး ဆယ်လံပတ်လည်ဆို တစ်ကွက် လို့ ခေါ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ငါးကွက်ဖိုး ဆယ်ကွက်ဖိုး စသည်ဖြင့် ယူကြသဖြင့် ဒီလိုမေးခြင်းပါ။ အဒေါ်က ထင်းချောင်းတွေကိုစီနေရင်း မှ မိုးကိုလှည့်ကြည့်ကာ –

“နင် ထပ်လိုချင်လို့လား”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ရမယ်ဆိုရင် လိုချင်သေးတယ် ဒေါ်ဒေါ်”

“ဘယ်နှစ်ကွက်ဖိုး ထပ်ယူမှာလဲ”

“ဆယ်ကွက်ဖိုးလောက်ယူမယ် ဒေါ်ဒေါ်”

“ဖြစ်ပါ့မလား။ အရင်ဆယ်ကွက်ယူထားတာနဲ့ အချိန်တန်ရင် မနိုင်မနင်းဖြစ်ကုန်မယ်နော် မိုး”

“ရပါတယ် အဒေါ်၊ အချိန်တန်ရင် မိုး ကျေအောင်လုပ်ပေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှာပါ။ အခြားလူလည်း ငှားရမှာပေါ့။ သမီး ဈေးရောင်းချင်လို့ပါ"

ဒေါ်မြတ်သူ တွေခနဲဖြစ်သွားပြီးမှ –

"နင်က ဘာရောင်းမှာလဲ"

"ဈေးထဲမှာ ကုန်စိမ်းသွားယူပြီး ရောင်းမလို့ပါ"

"ရောင်းရဲလို့လား"

"ရောင်းရဲရမှာပေါ့ အမေ၊။ ဒီအတိုင်းထိုင်စကားနေရင် ကြွေးက ထပ်ထပ်တင်နေမှာ။ ဈေးရောင်းတော့ အမြတ်စားပြီး အရင်း မပျောက်ဘူးပေါ့"

"ရောင်းရဲရင်ကောင်းပါတယ်။ ယူချင်ယူလေ။ အချိန်တန်ရင်တော့ ရှောရှောရှူရှူတော့ဖြစ်ပါစေနော်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အမေ စိတ်ချပါ။ အမေ စိတ်မညစ်စေရပါဘူး"

"အေးပါ၊ ကဲ ... ထင်းသယ်တာတော်တော့။ တစ်နေ့နည်းနည်းစီပဲ သယ်ပြီးထည့်နေတာ။ ဒီနေ့တော့ ဒီလောက်ပဲ တော်ပြီ"

"ဟုတ်ကဲ့"

တော်ပြီဆိုတာတောင် မျက်နှာလိုမျက်နှာရနဲ့ မိုး ထင်းတွေကို သုံးပွေ့တော့ ထပ်သယ်ခဲ့သေးသည်သာ။ ဖြော် မရှိခင်းရဲသားတွေ ဘ၀က ဒီလိုပါပဲ။ ပိုက်ဆံသွားရှာရင်း သူဌေးအိမ်မှာ အလုပ်တစ်ခုခုတော့ မျက်နှာရအောင် လုပ်ပေးတတ်ကြရသည်သာ။

* * *

အခန်း (၃)

ဒေါ်ညိုတစ်ယောက် ငှက်ပျောသီးမှည့်တစ်မှည့်ကို မီးဖုတ်ပြီး တမြုံ့မြုံ့နဲ့ စားနေလေသည်။ သွားသာမရှိတာ ငှက်ပျောသီးမီးဖုတ်ကျ ကြိုက်တယ်လေ။ ဒါကြောင့် သွားတုနှင့် တမြုံ့မြုံ့ ဝါးနေရတာပါ။ ဒေါ်ညိုထိုင်နေတာက အိမ်ပေါက်ဝလှေကားမှာမို့ မြတ်ပန်းက အဘွား ဖြစ်သူ ငှက်ပျောသီးမီးဖုတ်စားနေတာကို မြင်လေလျှင် –

"အဘွား ငှက်ပျောသီးမီးဖုတ်တွေ စားနေပြန်ပြီလား"

"နှစ်လုံးတည်းပါ မြေးရဲ့"

"တစ်လုံးလည်း စားတာပဲ၊ နှစ်လုံးလည်း စားတာပဲ။ ပြီးမှ တော့ ရင်ကျပ်လို့ မလုပ်နဲ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြတ်ပန်းရဲ့စကားသံကို မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ထမင်းချက်နေတဲ့ ဒေါ်မြတ်သူ ကြားပြီး –

"အမေ ငှက်ပျောသီးမီးဖုတ် စားပြန်ပြီလား။ ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ်သိလျက်သားနဲ့နော်။ ဖြစ်ပြီဆို သူများနဲ့တူတာ မဟုတ်ဘူး"

"နည်းနည်းလေးပါ သမီးရဲ့"

"အဲဒါဆိုလည်း ... စား စား"

ရွှဲ့ပြောတာမှန်း သိပေမယ့် ဒီအရာကိုမှ ကြိုက်နေတော့ ဒေါ်ညို ငှက်ပျောသီးစားမပျက်ပေ။ လှေကားမှာ ခြေဆင်းထိုင်နေရင်းမှာပဲ –

"ဒီဘက်အိမ်က ဘာယူကြဦးမလဲ၊ ဒေါ်သန်းရေ ဘာယူဦးမလဲ။ မမစိုး ဘာယူဦးမလဲ။ အဒေါ် ဘာယူဦးမလဲ"

ဒီဈေးသည် အော်ပုံကတစ်မျိုးပါ။ ဘာရယ်လို့အမည်မတပ်ဘဲ ဘာယူဦးမလဲဆိုတော့ –

"အဒေါ် ဘာယူဦးမလဲ"

"ဘာတွေပါလဲ မိုး"

"ခရမ်းချဉ်သီး၊ ငရုတ်သီး၊ ငါးပိ၊ ငါးခြောက်၊ ခေါက်ဆွဲခြောက်၊ ကွမ်းသီး၊ ကွမ်းပါ အဒေါ်။ ပြီးတော့ တို့စရာ မှုန်လာဖူးနဲ့ ဂေါ်ဖီ၊ ခေါက်ဆွဲခြောက်၊ ပိန်းဥ"

"မယူသေးပါဘူးဟယ်"

"မိုးရေ"

"ရှင် မမစိုး"

အဒေါ်က မယူသေးပါဘူးဆိုတဲ့အချိန်မှာ မမစိုးက လှမ်းခေါ်လေသည်။

"ငါ ခရမ်းချဉ်သီးနဲ့ ငရုတ်သီးဝယ်ချင်လို့ လာပါဦး"

"ဟုတ်ကဲ့ ... လာပါပြီး မမစိုး"

"မိုးရေ ... ဒီကိုလည်း လာပါဦး"

"လာမယ် ဒေါ်သန်းရေ ... လာမယ်"

ဈေးတောင်းကို ခေါင်းပေါ်ရွက်ပြီး အသံစာစာနှင့် ပြောနေတဲ့ မြေးကိုကြည့်ပြီး ဒေါ်ညို ရင်နင့်စွာ မျက်ရည်ဝဲရပါသည်။ နံ့သလို အ,သလိုပုံစံနဲ့ စကားကျယ်ကျယ်မပြော၊ စကားများများ မပြောတတ်တဲ့မြေးက အခုတော့ အသံလေးစာစာနဲ့ ဈေးရောင်းနေရသည်လေ။ ဒေါ်ညို မကုန်သေးတဲ့ ငှက်ပျောသီးမီးဖုတ်ကို ဝါးသာနေရတယ် အရသာမရှိတော့ပေ။

မိခင်ရှိစဉ်တုန်းကတော့ –

ဘာမှလိုလေသေးမရှိ မင်းသမီးလို ကြွကြွရွရွလေး နေလာခဲ့သူပါ။ အခု ကိုယ့်သားအသုံးမကျလို့ မယားတစ်မျက်နှာပဲကြည့်လို့ ကလေးတွေ ဒုက္ခရောက်ရတာ။ မပြောသာလို့ ကြည့်နေရပေမယ့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိတ်မချမ်းသာပေ။

"အဘွား"

"– – – –"

"အဘွား"

"ဟင်"

မြတ်ပန်းခေါ်တာကြောင့် လှည့်ကြည့်ပြီး မျက်ရည်တွေကို သုတ်ပစ်လိုက်သည်။

"အဘွား ဘာလို့မျက်ရည်တွေကျနေတာလဲ"

"ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး မြေးရယ်"

"ဘာလို့ ဘာမှမဖြစ်ရမှာလဲ။ အမေ့မြေး ဈေးရောင်းနေရလို့ အမေ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတာ မဟုတ်လား။ သူ့ဘဝနဲ့သူပဲလေ။ ဘာမှ စိတ်မကောင်းဖြစ်စရာ မလိုဘူး။ သူ့မှာ မိဘမရှိရင်ထားတော့။ အခုက မိဘရှိတယ်။ ဖအေတစ်ယောက်လုံးကတောင် ရက်စက်နိုင်သေးတာပဲ ကျွန်မတို့က အနေသာကြီး"

"အေးပါ ... အေးပါ သမီးရယ်"

ဒေါ်ညို ပြောပြီး ထိုင်နေရာမှ ထသွားလေတော့သည်။ နောက်ထပ်ကျလာမယ့်မျက်ရည်တွေကို သမီးဖြစ်သူ မြင်မှာစိုးလို့လေ။ သမီးက အနေသာကြီးဆိုပေမယ့် သူမက မနေသာပေ။ သားအချစ် မြေးအနှစ်ဆိုတော့ ဘယ်လိုစိတ်ကောင်းနိုင်ပါ့မလဲ။

ဒါကြောင့် ...

မြေးအတွက် ဘာလုပ်ပေးရင်ကောင်းမလဲ စဉ်းစားနေမိသည်။ နောက်နေ့မှာတော့ ဒေါ်ညိုတစ်ယောက် နံနက် မိုးမလင်းမီ အိမ်ရောက်လာလေတော့သည်။ အိမ်မှာ ဘဲတွေအများကြီးမွေးထားတော့ ဘဲဥထကောက်တာလေ။ အိမ်ကလူတွေ မသိအောင်ပေါ့။

"ဒုတ်"

"အမယ်လေး"

နံနက်မလင်းသေးတော့ အမှောင်ထဲမှာ စမ်းတဝါးဝါးနှင့်မို့ ဘက်ဆက်တင်ထားတဲ့ခုံနဲ့ နဖူးနဲ့ ဆောင့်မိတာပါ။ ဒါပေမဲ့ နာတာကို အာရုံမစိုက်နိုင်ပဲ ဘဲခြံဆီအရောက်သွားပြီး ဘဲဥကောက်ရသည်သာ။ ဒါနဲ့ဆိုရင် ကလေးတွေမြင်မှာစိုးလို့ နံနက်မလင်းတလင်း ဝိုးတဝါးမှာ ဒီလိုလုပ်ရတာပါ။

နံနက်မိုးလင်းတော့ –

"အမေ"

"ဟင်"

"အမေ့နဖူးက ရှုနေတာ ဘာဖြစ်တာလဲ"

သားမက်ဖြစ်သူ အောင်မြင့်က မေးလေလျှင် –

"ညက အပေါ့ထသွားတာ တံခါးနဲ့ဆောင့်မိတာပါ သားရယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အမေက လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနဲ့မသွားဘူးလား"

"ဓာတ်မီးက ဘာဖြစ်နေလဲမသိဘူး။ မီးမလင်းတော့လို့ သားရဲ့"

"ဪ"

ဒေါ်ညို ... မညာချင်ပဲ ညာလိုက်ရသည်သာ။

"အဲဒါဆို ကျွန်တော်အားမှပဲ ပြင်ပေးတော့မယ်"

"အေး ... အေးပါ"

"နဖူးက တော်တော်ဆူနေတာပဲ။ မြတ် အမေ့နဖူးကို ဆေးလေး ဘာလေး လိမ်းပေးလိုက်ဦး"

သားမက်ဖြစ်သူက တော်ရှာပါသည်။ ဒေါ်ညိုကို ဂရုစိုက်သည်လေ။ ဦးအောင်မြင့်ပြောပေမယ့် ဒေါ်မြတ်သူက ဘာမှပြန်မပြောလေလျှင် –

"မြတ် ငါပြောတာကြားလား"

"ကြားတယ်"

ဒေါ်မြတ်သူ ဆောင့်ဆောင့်အောင့်အောင့်နှင့်ပဲ ပြောလိုက်သည်။ အမေ့အကြောင်းကို သူမ သိနေလို့လေ။ နံနက်စောစော ဘဲတွေလန့်အော်တာ သူမ သိတာပေါ့။ အမေ ဘာလုပ်လဲဆိုတာကိုလည်း သိပါတယ်။ ကိုယ့်အမေမို့လို့ မပြောတာလေ။ ပြီးတော့ စိမ်းသူ ရှေ့မှာမို့လို့ မပြောတာပါ။

"ရပါတယ် သားရယ်၊ ဆေးမလိမ်းလည်း ပျောက်သွားမှာ [illegible]"

"ဆေးလိမ်းတော့ မြန်မြန်ပျောက်တာပေါ့ အမေရဲ့"

"အေးပါ၊ အမေ့ဘာသာ လိမ်းလိုက်ပါ့မယ်။ သမီးက ချက်[illegible] ပြုတ်ရေးနဲ့ အားတာမှမဟုတ်တာ"

ဒေါ်ညို အိမ်သားတွေအလစ်ကို မျက်ခြေမပြတ် စောင့်[illegible]ကြည့်နေလိုက်သည်။ လူလစ်ပြီဆိုတာနဲ့ ဝှက်ထားတဲ့ ဘဲဥကိုယူပြီး [illegible]တို့ခြံနဲ့ သူတို့ခြံနှစ်ခြံကြားကိုလာခဲ့တော့သည်။ ဟိုအရင်ကတည်း [illegible] ခြံနှစ်ခြံကြားကတောင်ပို့မှာ ဒေါ်ညို ကျင်းလေးလုပ်ထားခဲ့သည် [illegible]။

ထိုကျင်းထဲမှာ ဘဲဥတွေစုထားပြီး အလုံးနှစ်ဆယ် နှစ်ဆယ့်[illegible]လုံးရမှ မြေးမ မိုးကိုရောင်းခိုင်းခဲ့သည်သာ။ ပြီးတော့ မိုးကိုလည်း [illegible]သုံးဖို့ပေး၊ သူမလည်း နှစ်လုံးထီထိုးသည်။ နှစ်လုံးထီလေးများ [illegible]ပေါက်ရင် မြေးမကို ပိုက်ဆံများများစားစားပေးနိုင်မည်ပေါ့။

ဒီအတွေးနဲ့ နှစ်လုံးထီထိုးသမျှ ပေါက်တာကနည်းနည်း[illegible]ယ့်ဆီကပါတာ များများပါ။ ပေါက်နိုး ပေါက်နိုးနဲ့ ထိုးသာထိုးရ[illegible]ယ် လွဲတာက များနေသည်လေ။

ဘဲဥစုတာ အလုံးနှစ်ဆယ်ပြည့်တော့ ဘဲဥလေးတွေယူပြီး [illegible]သို့လာကာ –

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မြေးမ"

"ရှင် အဘွား"

"ဒီမှာ ဘဲဥအလုံးနှစ်ဆယ်ရှိပြီ။ ဒီတစ်ခါ အဘွားကိုမပေ တော့။ ရောင်းရတဲ့ပိုက်ဆံကို မြေးမပဲ ယူလိုက်ပါ။ စျေးဖိုးရင် ရတာပေါ့"

"ဟာ ... မဟုတ်တာ အဘွားရဲ့"

"ငြင်းမနေနဲ့မြေး၊ မြေးစျေးရောင်းနေရတာ မြင်တော အဘွား ဘယ်လောက်စိတ်မကောင်းဖြစ်နေရလဲ"

ပြောပြီး ဒေါ်ညို မျက်ရည်ကျလေတော့သည်။ မိုးက ဒေ ကြီးသူ့မို့ အဘွား သူ့အိမ်ကလူတွေမသိအောင်ပေးတာကို မလိုချင် အားလုံးသိ,သိနဲ့ ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ စေတနာရှိလို့ပေးတာဆို ဒေ သေးရဲ့။ မိသားစုက ကူညီဖေးမတာဆိုပြီး လက်ခံလို့ရသေးသည်

အခု မလိုချင်ပေမယ့် ...

အဘွား စိတ်မကောင်းဖြစ်မှာစိုးတာကြောင့် ယူလိုက်ရသည် သာ။ အဘွားကြောင့် မယူချင်ဘဲ ယူခဲ့ရတဲ့အခါပေါင်းလည်း မနည်း တော့ပေ။

"မြေး"

"ရှင်"

"ကုန်စိမ်းရောင်းတာ အဆင်ပြေလား မြေး"

"ပြေပါတယ် အဘွား။ တစ်နေ့ နှစ်ထောင်ကျော် နှစ်ထောင့် လောက်မြတ်ပါတယ်။ ကုန်စိမ်းရောင်းတာ မြတ်တယ် အဘွားရဲ့"

မိုး အဘွားကို သူမရဲ့အရင်းဘယ်လောက် အမြတ် ဘယ် လောက်နှင့် အိမ်စားစရိတ်၊ ကုန်ကျစရိတ်၊ စုမိတာ ဘယ်လောက် ဆိုတာ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြနေမိတော့သည်။

ကုန်စိမ်းရောင်းတာ –

နာမည်သာဆိုးတာ ဝင်ငွေလေးကတော့ အဟုတ်သား။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၄)

"အစ်ကိုတင် ... သူတို့ကို အိမ်ပေးတယ်ဆိုတော့ ကျွန်

ဒီအိမ်မှာ ကြာကြာမနေချင်ဘူးနော်။ ရှင် ကိုယ့်အိမ်နဲ့ကိုယ် နေနိုင်

အောင် ကြိုးစားပေး ဒါပဲ"

"နင်ကလည်း တစ်မျိုး။ အိမ်တစ်ဆောင်စာက ရှိပြီးသား

ဟာ။ လမကောင်းသေးလို့ မဆောက်သေးတာ"

"ခင်းစရာကရော"

"အပေါ်ထပ်မှာခင်းထားတဲ့ပျဉ်တွေ တို့ယူမယ်လို့ ငါ့သ

ကို ပြောထားပြီးသား"

"ပြီးတာပဲ"

ဒေါ်ကြည်ကြည်စိုး ခင်ပွန်းသည်ကို မျက်စောင်းထိုးပြီး စက္ကူ

ဆေးလိပ်ကို မီးညှိပြီး ဖွာနေလေတော့သည်။ အဆင်မပြေလို့

တူမနေနိုင်ဘူးဆိုတော့ ခွဲပေးလိုက်တာ။ သူ့သမီးတွေအတွက်ကျ

တော့ လယ်ကများနေတာလေ။ ခြောက်ကေတောင် ပေးလိုက်တာ။

ကိုယ့်အတွက်ကျတော့ နှစ်ကေတဲ့။

ပြီးတော့ အိမ်နဲ့ခြံက ကလေးတွေအတွက်တဲ့လေ။ ကိုယ်ကျ

တော့ နွားတစ်ရှဉ်း လှည်းတစ်စီး မြင်းတစ်ကောင်ဆိုတော့ မကျေနပ်

"ရှင့်ကို ကျွန်မ သိပ်ကျေနပ်တာမဟုတ်ဘူးသိလား"

"မစိုးရယ် ... ကလေးတွေကို သူများကြားကောင်းအောင်

ပေးတယ်ပြောတာပါ။ ငါ့သမီးတွေက ဘာမှမက်မောတာ မဟုတ်

အကြီးမ မာနကြီးတာ နင်သိလျက်သားနဲ့။ သူ့ခြေထောက်ပေါ်

ရပ်တည်မယ်တဲ့။ အခုပေးတယ်ဆိုပေမယ့် ငါစိတ်ချမ်းသာရင် ပြီး

ဆိုပြီး ဒီလယ်တွေ တို့ပဲလုပ်နေတာကို ဘာပြောခဲ့လို့လဲ"

ဦးတင့်ဆန်းပြောတာတွေက အမှန်တွေပါ။ မိုးက မာနကြီး

တစ်ယောက်ပါလေ။ အစကတည်းက ဖေဖေတို့နဲ့သမီး အတူမနေ

ဘူး။ သမီး ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်တည်မယ်။ ဘာမှ

နဲ့တဲ့လေ။ ဘာမှမပေးလို့ ဖြစ်မလား။

သမီးကြီးမှာ သူ့အမေဆင်ခဲ့တဲ့ လက်ဝတ်လက်စားတွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အရင်က ရှိတယ်လေ။ ကိုယ်တွေ နှစ်လုံးထီရှုံးလို့ ကြွေးဆပ်စရာ
မရှိတော့ ဖေဖေ စိတ်ဆင်းရဲမှာစိုးလို့ဆိုပြီး ချက်ပေးခဲ့တာ တစ်ခုပြီး
တစ်ခုပါပဲ။ အခုတော့ နားကပ်လေးတောင် မရှိတော့ပေ။

"သူက ဘာမှမပြောပေမယ့် ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုတာက ရှိသေး
တယ် အစ်ကိုတင်ရဲ့။ ပြီးတော့ အခုမပြောပေမယ့် နောက်ပြောချင်
ပြောလာမှာ"

"ပြောလာတော့လည်း ငါ့သဘောပါ"

"ပြောလိုက်ရင် အဲဒီလိုပဲ"

"လယ်တွေပေးတာ လူကြားကောင်းရုံပဲလေဟာ။ အ
လက်ရှိ လုပ်စားနေတာက ဘယ်သူတွေလဲဆိုတာ နှင် ပြန်စဉ်းစားဦး"

"လယ်ငှားခပေးရမှာပဲ မဟုတ်လား"

"လယ်ငှားခက သူတို့အတွက်ဝမ်းစာလေးအဖြစ် စပါးဆယ်
ငါးတင်းပဲ ပေးရမှာလေ။ သူများကိုငှားရင် တစ်ဧက ဆယ်တင်
ဆယ့်နှစ်တင်းလောက် ရမှာမဟုတ်ဘူးလား။ နှင့်သားတွေကို ဝယ်ပြီး
ပေးတာတွေကျ ငါ ဘာများပြောခဲ့ဖူးလဲ"

ဒီလိုပြောမှပဲ ဒေါ်ကြည်ကြည်စိုး ငြိမ်သွားလေတော့သည်
ခါတိုင်းလိုဆိုရင် ဦးတင်ဆန်း ခုလိုတွေပြန်ပြောမိမှာမဟုတ်ပေ။ မိန်း
က အစ်ကိုတင်လို့ခေါ်ပြီး ချွဲလိုက်ရင် မိန်းမအလိုကျကို ဦးစားပေးခဲ့
ပါ။ အခုက စိတ်ညစ်နေလို့ အမှန်တရားကို စိတ်ပေါက်ပေါက်

ပြောလိုက်မိတာပါ။

အခုတစ်ပတ် -

နှစ်လုံးအပူးကို မထွက်မချင်းထိုးတာ အတော်ကို ရှုံးနေပါပြီ။
ဘာက ပြီးခဲ့တဲ့အပတ်ကတည်းကပေါ့။ ပြီးခဲ့တဲ့အပတ်ကလည်း
ူးကမထွက်။ အခုတစ်ပတ် ကျိန်းသေထွက်မှာပဲဆိုပြီး ဆတိုးနဲ့
က်တော့လည်း မထွက်။ ခုတစ်ပတ် မထွက်တော့ နောက်တစ်ပတ်
က်ထိုးရဦးမှာပဲလေ။

အရှုံးနဲ့ရပ်နေလို့မှမဖြစ်တာ။

"အစ်ကိုတင်"

"ဘာလဲ ပြော"

"ရှင်နောက်တစ်ပတ် အပူးက ဆက်လုပ်ဦးမှာလား"

"လုပ်ရမှာပေါ့ဟ။ အရှုံးနဲ့ရပ်နေလို့မှမရတာ"

"အဲဒီအပူးကလည်း ထွက်ခဲလိုက်တာ တကတည်း"

လင်မယားနှစ်ယောက် တိတ်ဆိတ်သွားကြလေတော့သည်။
နေတာအကောင်းသား ထသွားမှအကျိုးမှန်းသိတယ် ဆိုသလိုမျိုး။
တော့ -

ဟူး။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၅)

မိုး ...

ဈေးထဲက ကုန်စိမ်းကိုယူပြီး ရွာထဲမှာ ပြန်ရောင်းတဲ့အ
နံနက်တစ်ခါ ညနေတစ်ခါ ဈေးရောင်းထွက်ရပါသည်။ နံနက်
မိုးမလင်းခင် လေးနာရီလောက်ကတည်းက ဈေးသို့ထသွားရ
လသာတဲ့အခါ အဆင်ပြေပေမယ့် မှောင်မိုက်ရက်ဆို လက်နှိပ်ဓာတ်
နဲ့ သွားရတာပါ။

တစ်ခါတလေတော့လည်း အဖော်နဲ့။

အဖော်မရှိတော့လည်း တစ်ယောက်တည်းသွားရသည်
ရွာထဲမှာ ကုန်စိမ်းရောင်းတဲ့ ခေါင်းရွက်ဈေးသည်က နှစ်ယောက်

နဲ့ မနွယ်ဆိုတဲ့ အစ်မကြီးပေါ့။ မနွယ်က မိုးထက် စောစောထ
သွားတတ်သူ။ သူကကျ သူ့သားသမီးတွေက အဖော်လိုက်ပေးသည်
လေ။

မိုးကျတော့ တစ်ယောက်တည်းပါပဲ။

ညီမလေးကို မနိုးရက်တာကြောင့် မခေါ်ပေ။ တစ်ခါတလေ
နွယ်ကိုမီအောင်ထသွားပြီး အတူတူသွားဖြစ်ကြသည်။

"ဟဲ့ မိုး ... ဒီနေ့ စောလှချေလား"

"ဟုတ်ကဲ့ အရီး၊ မနွယ်ကို မှီမလားလို့ စောစောထလာတာ။
နောက်တော့ မမှီပါဘူး အရီးရယ်။ သွားပြီတဲ့"

"မိုးလင်းမှသွားစမ်းပါ မိုးရယ်။ နင် မကြောက်ဘူးလား။
တစ်ယောက်တည်း သွားတာလာတာ အတင့်မရဲနဲ့နော် မမ။ ကိုယ်က
မိန်းကလေး။ သူကြိုက် သူ့ကြိုက် သူ့ဆီဝယ်စား၊ ကိုယ့်ကြိုက် ကိုယ့်ဆီ
ဝယ်စားပေါ့ဟယ်"

"မိုး လုရောင်းချင်လို့ စောစောသွားတာ မဟုတ်ပါဘူး အရီး
ရဲ့ ဝေလီဝေလင်းသွားတော့ ဖောက်သည်တွေနဲ့ ရောဝယ်ရတာ
အဆင်ပြေတာပေါ့။ မိုးလင်းမှဆိုရင် ဈေးထဲကအသည်တွေဆီမှာ
တစ်ဆင့်ပြန်ဝယ်ရတာ ဈေးကြီးတယ်လေ"

"အေးပါ ... ငါက နင့်အတွက် စိုးရိမ်လို့ပြောတာပါ"

ရွာထိပ်မှာ မုန့်ဆိုင်လေးဖွင့်ထားတဲ့ အရီးသန်းဆိုင်မှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကောက်ညှင်းထုပ် ဝင်ဝယ်စားရင်း ခဏတော့စကားပြောဖြစ်ကြသေး သည်။ အရီးသန်းကလည်း စောစောဆိုင်ဖွင့်ရသည်လေ။ ဒီလိုအချိန် ဆိုတာ ရပ်ဝေးကဈေးသည်တွေ ဖောက်သည်ပေးတဲ့လူတွေမီအောင် ဈေးသွားဝယ်တဲ့အချိန်ပါ။

ဟင်းသီးဟင်းရွက်လာရောင်းတဲ့လူတွေက ဝီရိယကောင်း သူတို့စိုက်ခင်းတွေထဲ အချိန်မီပြန်နိုင်အောင် စောစောလာရောင်းကြ တာပါ။ ဒါကိုမီအောင် သွားရတာလေ။

"မိုး သွားတော့မယ်နော် အရီး"

"အေး . . . အေး"

အရီးက သူရောင်းတဲ့မုန့်ဖက်ထုပ်၊ ကောက်ညှင်းထုပ်နဲ့ မုန့် လက်ကောက်ကွင်းတွေကို သူ့နေရာနှင့်သူ ထားရင်း ခေါင်းညိတ်ပေ သည်။

မိုးလည်း ထွက်လာခဲ့တာ –

ခုံဖိနပ်သံ တခွပ်ခွပ်နှင့်ပါ။ အပျိုလေးတန်မဲ့ ကုန်စိမ်းတောင် ခေါင်းပေါ်ရွက်ရောင်းရလို့ မိုး မရှက်ပါဘူး။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် မိ သားစုအတွက်ကြိုးစားပြီး ရှာဖွေစားသောက်တာပဲလေ။ အကွပ်မရှိတဲ့ ကြ ပရမ်းပတာလို့ အချို့က ပြောလေ့ရှိကြသည်။ မိဘမဲ့တွေရဲ့ဘဝ ချိုးနှိမ်ပြောဆိုကြတာလေ။

မိုးတို့က . . .

အဖေရှိပေမယ့် အသက်ရှင်လျှိုမြင်နေရတာလွဲရင် မရှိတာနဲ့ အတူတူပါပဲ။ အမိမဲ့သား ရေနည်းငါးမဖြစ်ရအောင် ရေမရှိတဲ့ကြားက ရှင်သန်နိုင်အောင် ကြိုးစားရမှာပဲလေ။ ဒါကြောင့် လိုအပ်တဲ့နေရာမှာ အရှက်တရား အကြောက်တရားရှိပြီး ဘဝအတွက် ရုန်းကန်ရမှာတော့ ရှက်မကြောက်ပေ။

ဖိနပ်တစ်ရံ ကောင်းတာဝယ်စီးမယ့်အစား ခုံဖိနပ်ကိုသာ ဝယ်စီး၍ ဈေးရောင်းတဲ့နေရာမှာ ကိုယ့်အရင်းလေးနဲ့ ကိုယ်ရောင်းနိုင် အောင် ကြိုးစားနေသူပါ။

"ခွပ် ခွပ် ခွပ်"

ခုံဖိနပ်သံက တိတ်ဆိတ်မှုကို ဖောက်ခွင်းရသည်မို့ ပိုမြည် နေသည်။ ရှေ့က စကားပြောသံတွေကြားသည်မို့ အဖော်ရပြီဆိုပြီး အောင်လိုက်တာမပီပေ။ လမ်းဘေးက ရေအိုင်ချောက်ကြီးထဲမှာ ဆိုတာ ဦးသာအေးတော့ သူချထားတဲ့ပိုက်တွေဖော်နေတာ လက်နှိုင် ငါးကို ခေါင်းမှာပတ်ထားလျှက်နှင့်ပါ။

"ဟဲ့ မိုး"

"ရှင် ဦးသာအေး"

"ကောင်မလေး မကြောက်ဘူးလား။ စောစောစီးစီး တစ် ယောက်တည်း။ သရဲခြောက်လိမ့်မယ်"

"မကြောက်ပါဘူး ဦးသာအေးရယ်။ သရဲက လူကို ဘာမှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လုပ်တာမှမဟုတ်တာ။ သူ့ဘာသာခြောက်ရှုံ့ခြောက်တာပါ။ တကယ် ကြောက်စရာကောင်းတာက လူတွေ ဦးသာအေးရဲ့"

"အေး ... နင်ပြောတာလည်း ဟုတ်တာပဲ"

"ငါးရလား ဦးသာအေး"

"အေး ... ရတော့ရတယ်။ မနေ့ကလောက်တော့မရဘူး"

"အင်းပါ၊ ရှေ့ကလူတွေကို မီအောင်လိုက်ဦးမယ် ဦးသာ အေးရေ။ မီအောင်လိုက်နေတာ မီကိုမမီဘူး။ ဘယ်လိုခြေလှမ်းတွေ သွားနေကြလဲ မသိဘူး"

"ဟေ"

ဦးသာအေးက အံ့ဩသလိုပုံစံနှင့် လူသွားလမ်းအတိုင်း မီးရောင်နဲ့ ထိုးကြည့်လေသည်။

"နင့်ရှေ့မှာ ဘယ်သူမှမသွားသေးပါဘူး မိုးရဲ့"

"ဟင်"

"ငါ တကယ်ပြောတာနော်။ နင့်ကိုခြောက်တာမဟုတ်ဘူး ငါ ဒီနေရာရောက်နေတာ ကြာပြီ။ လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်မိနစ်လောက်က တော့ သပြေပန်းသည်တစ်သုတ် သွားတယ်။ အဲဒီနောက် နင်လိုက်လာတာ မီရလောက်အောင် ဘယ်သူမှ မသွားသေးဘူးဟ။ ငါ တကယ်ပြော တာ"

"ဟင်"

"ဟုတ်တယ် မမိုး။ သပြေပန်းသည်တွေသွားပြီးကတည်းက နောက်ထပ် ဘယ်သူမှ ထပ်မသွားသေးဘူးဗျ"

မိုးရဲ့ခြေလှမ်းတွေ ရပ်တန့်သွားပြီး ရှေ့တိုးရမလို နောက် ဆုတ်ရမလို ဖြစ်သွားလေသည်။ ဦးသာအေးရဲ့သား သာမောင်လည်း ပါလာတာကိုး။ သာမောင်က ချုံပုတ်ဘေးမှာ ပုဆိုးခြုံပြီး ပုနေတာမို့ စောစောက မမြင်မိတာပါ။ အခု သူကပါ ပြောတော့ မကြောက် တတ်ဘူးဆိုတဲ့ မိုး ကျောထဲစိမ့်သွားရသည်သာ။

အရင်ကဆို ...

ဒီနေရာက သရဲခြောက်တာနာမည်ကြီးလေ။ မိုးတို့ငယ်ငယ် က ဒီလမ်းဘေးမှာ သခွပ်ပင်ကြီး အကြီးကြီးတစ်ပင် ရှိသည်လေ။ သခွပ်ပင်ကြီးရှိစဉ်ကဆို ခဏခဏ သရဲခြောက်ခံကြရသည်တဲ့ နောက်မှ ပရိတ်ရွတ် အပင်ကို သိမ်ပန္နက်နဲ့ရိုက်ပြီး လှဲပစ်ကြ တဲ့။ နောက်ပိုင်းလည်း အရင်ကလောက် မဟုတ်ပေမယ့် တချွေနဲ့ လို့ဆိုတဲ့အသံတွေ ခဏခဏ ကြားနေရတုန်းပါ။

"ငါ ရှေ့ကလူ စကားပြောသံကြားနေလို့ အမှီလိုက်နေတာ မောင်ရဲ့"

"ဟာ မဟုတ်သေးပါဘူး။ အဲဒါဆိုရင် တချွေနဲ့တွေ့တာ ယ်"

"ဦးသာအေးကလည်း ပြောတော့မယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုး ရှေ့ဆက်တိုးဖို့ ခက်နေပါပြီ။

"ငါ့တူမ ရှေ့ဆက်မသွားရဲဖြစ်တော့မှာပဲ"

"ဦးသာအေးတို့ပြောတာနဲ့ မသွားရဲတော့တာတော့ အ
ပဲ"

"သာမောင်"

"ဗျာ"

"ကဲ ... မင်းနှမကို ရှေ့ကရွာနားရောက်တဲ့အထိ လိုက်
လိုက်စမ်း"

"ဟုတ်ကဲ့"

"ဟာ ... လိုက်မပို့နဲ့ ရပါတယ်။ အားနာစရာကြီး။ ရ
ဦးသာအေး။ မိုး သွားရဲပါတယ်။ သွားပြီနော်"

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်ပဲ မိုး ခပ်သုတ်သုတ်ထွက်လာခဲ့
သည်။ မိုး တစ္ဆေထက် လူကိုပိုကြောက်ပါသည်။ အထူးသ
ယောကျ်ားတွေကိုပေါ့။ လူတိုင်း လူကောင်းမဟုတ်သလို လူယုတ်
တွေလည်း မဟုတ်ကြတာတော့ သိပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ...

လူကောင်းနဲ့လူယုတ်မာကို ဘယ်လိုခွဲခြားမလဲ။ ဦးသာ
မိုးရဲ့မေမေက မောင်နှမနှစ်ဝမ်းကွဲလေ။ သာမောင်နဲ့မိုးက
မောင်နှမသုံးဝမ်းကွဲဆိုတော့ ခပ်စိမ်းစိမ်းပဲနေကြတာပါ။ ဆွေမျိုး

ဒီ ပြောရမယ့် ရှယ်တူယောကျ်ားလေးကို မိုး ဘယ်လိုယုံရမလဲ။
ခမ်းမှာ လူကပြတ်နေတာလေ။ သတိရှိတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။

မိုးမှာ အမေမရှိဘူးဆိုတော့ –

မိခင်ဆိုတဲ့ အကွပ်မရှိလို့ ပရမ်းပတာဖြစ်ရတဲ့ဘဝမျိုးကို
ရောက်မခံနိုင်ပေ။ မိုးက စာအုပ်စာပေတွေလည်း လေ့လာလိုက်စား
လို့ သတိနဲ့အသိကို လိုအပ်တိုင်း ဆုပ်ကိုင်ထားသူပါ။

"ခွပ် ခွပ် ခွပ်"

ခုံဖိနပ်သံက ပို၍ မြည်သံထွက်လာလေသည်။ ဦးသာအေး
ပြောတာ ဟုတ်များဟုတ်နေမလား။ ရှေ့က လူလို့ထင်ရတဲ့အရိပ်တွေ
အခုတော့ စကားပြောသံလည်း မကြားရ၊ အရိပ်အယောင်လည်း
မြင်ရတော့ပေ။

"ဖလပ် ဖလပ်"

"ဗိုး"

"အမေ့"

လုံးဝ လေမတိုက်ပါပဲ။ ကုက္ကိုပင်ကြီးက တစ်ကိုင်းတည်း
ခါသွားလေတော့ မိုး တစ်ချိုးတည်းပြေးလေတော့သည်။ ကြက်
တွေလည်းထ၊ ပြေးလိုက်တာမှ ရှေ့ရွာအနားရောက်မှပဲ ရင်
ပြီး အမောဖြေရတော့သည်လေ။

ဟူး ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခြောက် ...ဘ၀ ဘ၀၊ နှစ်လုံးတည်းမို့လို့သာပေ
သုံးလုံးသာဆို ခက်ရချေရဲ့။ ဒီအချိန် သူများတွေ စိမ်ကျကျနဲ့ အ
ကောင်းနေကြတုန်းပေါ့။ ကိုယ်တွေလို ဘ၀သမားတွေမှာတော့
ဟူ၏။

* * *

အခန်း (၆)

ဦးတင်ဆန်းတို့ အိမ်ဆောက်ကြလေပြီ။ လက်ရှိနေတဲ့အိမ်က
ငြိမ်းသူတွေကို ပေးထားတာဆိုတော့ မိန်းမက မနေချင်တော့ဘူး
ဒါကြောင့် စုဆောင်းဝယ်ထားတဲ့ သစ်တွေနဲ့ တစ်ခြံတည်းမှာပဲ
ဆောက်လိုက်သည်။ အိမ်ပါခွဲနေလိုက်တော့ မိန်းမက သမီးတွေကို
င်းမြောင်းပြောဆိုသံ ကြားရသက်သာသွားတာပေါ့။

အိမ်ပြောင်းကြတော့ –

ပစ္စည်းပစ္စယတွေ သယ်ရာတွင် ကလေးတွေအတွက် လိုအပ်
သောက် အိုးခွက်ပန်းကန်လေးတွေသာ ထားခဲ့ပြီး ကျန်တာအကုန်
ကြသည်ပေါ့။ ကိုးကွယ်တဲ့ဘုရားဆင်းတုတော်ကို မိန်းမကပါတဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သားအကြီးကောင်က ပင့်လေလျှင် –

"နင် အဲဒါဘာလုပ်တာလဲ ဇော်ထက်အောင်"

"ဘုရားပင့်တာလေ"

"နင်တို့နော် ငါ မပြောချင်လို့ ကြည့်နေတာ။ မေမေ့ ထက်ကရှိတဲ့ အိမ်တွင်းပစ္စည်း နင်တို့အကုန်သယ်နေတာ။ အခု ဆင်းတုတော်တောင် မချန်ဘူး။ ကိုးကွယ်နေတဲ့ ဘုရားဆင်းတု တော့ မပေးနိုင်ဘူးဟေ့၊ အခုပြန်ထားခဲ့"

"မေမေပင့်ခိုင်းလို့ ပင့်တာကို"

"ဘယ်သူပင့်ခိုင်းပင့်ခိုင်း မပေးနိုင်ဘူး။ နင်တို့ အသစ်ဝယ်ပြီးကိုးကွယ်ကြ။ တို့မှာ မိဘချန်ထားတဲ့ အမွေအနှစ် ဘာများရလို့လဲ။ မကောင်းဆိုးဝါး အိုးခွက်ပန်းကန်ပဲရတာ။ ကိုးကွယ်တဲ့ ဘုရားဆင်းတုတော်တော့ တို့ပဲ အမွေဆက်ခံပြီးကိုး မယ်"

ဇော်ထက်အောင် ဘုရားဆင်းတုတော်ကို ပင့်ပြီးမှ ရှေ့ မလို နောက်ဆုတ်ရမလို ဖြစ်သွားစဉ် –

"ဟေ့ကောင် . . . မပင့်နဲ့ ထားခဲ့"

ဦးတင်ဆန်း လှမ်းပြောလေသဖြင့် ဇော်ထက်အောင် ဆင်းတုတော်ကို မပင့်တော့ဘဲ ဘုရားကျောင်းဆောင်ပေါ်သို့ ပြန် ထားလေသည်။ ဒေါ်ကြည်ကြည်မိုး တစ်ယောက်ကတော့ နှုတ်ခမ်း

သို့ပါ။ မှန် ဂရုမစိုက်ပေ။

သည်းခံနိုင်တဲ့အတိုင်းအတာ လွန်သွားပြီလေ။ နေရာတကာ ညည်းပဲ လက်ဝါးကြီးအုပ်ချင်လို့ ရမလား။ တရားလွန်လာပြီမို့ ပြောရတာပါ။ မေမေ့လက်ထက်က ကျန်ခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းတွေ မှန်တို့ ယ်လောက်များ ခံစားခွင့် စံစားခွင့် ရလို့လဲ။ မှန်တို့အမေပိုင်တဲ့ ည်းတွေကို သူများကို ပေးချင်ပါ့မလားလေ။ ပြောချင်တာမှ ပါးစပ် ယားနေတာပဲ။

မမက မပြောရဘူးတဲ့။

မမက စာတွေအဖတ်များလို့လားမသိပါဘူး။ သည်းခံပါရစီ ကောင်းသည်။ မှန်ကတော့ မမကိုကြောက်လို့သာ မပြောရတာ။ ပြောချင်တာမှ စကားလုံးတွေက လည်ချောင်းထဲမှာရော ရင်ထဲမှာရော ည်နေသည်။ မမက စကားနည်းပြီး မာနကြီးသူပါ။ အမွေဆိုတာ ဆိုက်မှစား စံထိုက်မှစံရတာ မမက်ဘူးတဲ့။ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးပြီး ယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်တည်မယ်တဲ့လေ။

"ဖေဖေ ကျွန်တော်တို့က ဘယ်ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရမှာလဲ"

"မင်းအမေ ငါနဲ့ရတုန်းက ပင့်လာတဲ့ဘုရား ကိုးကွယ်မယ်"

"ဟုတ်တယ်၊ ကိုယ့်ဘုရားကိုယ်ကိုးကွယ်ကြ။ ဘုရားတောင် ပြီးကိုးကွယ်နေရတာ မကောင်းဘူးနော်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မွန် ခပ်ချဉ်ချဉ်ရှိတာနှင့် ပြောပစ်လိုက်သည်။ မမအိ
မရှိတုန်း ပြောရတာလေ။ မမသာရှိရင် ခဏ္ဍီစ သည်းခံခြင်း
ရေမငုံရဘဲ နှုတ်ပိတ်နေနိုင်းဦးမှာ အသေအချာပါပဲ။

"မမက မပြောနဲ့ မပြောနဲ့ဆိုလို့သာ မပြောဘဲနေ
တကယ်ဆို မေမေထားခဲ့တဲ့ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂ ပစ္စည်းပစ္စယ
နည်းတာမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်တွေက ဘာများရလို့လဲ။ မကျေနပ်
တွေ ပြောရရင် ကုန်မှာမဟုတ်တော့ဘူး"

"နင်က ဘာပြောချင်လို့လဲ။ ပြောလေ၊ ပြောစမ်းပါ။ ငါလ
ငါ့ယောက်ျားပိုင်တဲ့ပစ္စည်းတွေမို့လို့ ယူတာ ဘာဖြစ်လဲ။ လင်ပ
မယားပိုင်တယ်တဲ့"

"ဒါဆို တစ်ဝက်ခွဲလေ။ မေမေရှာထားခဲ့တဲ့ ပစ္စည်း
မေမေ့အတွက် တစ်ဝက်ခွဲပေး"

"အငယ်မ ဘာကိုလျှာရှည်နေတာလဲ"

"ကြည်ကြည် နင်လည်း မပြောနဲ့"

ဦးတင်ဆန်းက နှစ်ယောက်စလုံးကို ငေါက်လိုက်လေသ

"ကျွန်မက မပြောဘူးလေ။ ရှင့်သမီးပြောလို့ ပြောနေရ

"ဒီကလည်း မပြောချင်ပါဘူး။ ပြောစရာဖြစ်လို့ ပြော
တာ"

"တော်ကြတော့လို့ ငါပြောနေတယ်နော်။ တော်

ည်ကြတာ။ ငါလုပ်ရရင် အကုန်သေကုန်တော့မယ်"

"လုပ်လေ၊ ဖေဖေ သမီးကိုသတ်ချင်လား၊ လာသတ်ပါ"

မွန် မခံနိုင်စွာပြန်ပြောလိုက်မိသည်။

"ဘာတွေဖြစ်နေကြတာလဲ"

မိုး ခေါင်းပေါ်က ဈေးတောင်းကို ချရင်းမေးလိုက်လေသည်။
ချောင်းကပြန်လာတာ ကြားရတဲ့အသံတွေက အမောမပြေ။

"သူတို့တွေ ဘုရားကအစ ပင့်နေလို့ ပြောတာမမ။ လွန်လာ
ပြောတာ"

"အခု မပင့်ဘူးလေ၊ ပြီးရော မဟုတ်ဘူးလား။ ငါတော်ရင်
တိတ်တော့နော်"

"နင်လည်း တိတ်တော့ မရှည်နဲ့"

ဦးတင်ဆန်းက ဇနီးဖြစ်သူကို အော်လိုက်လေသည်။ ဦးစီး
ပွဲထောင်၊ ပွဲစီးတော့ ဦးကထောင်ဖြစ်နေတာလေ။ မိုးလည်း
ခနဲ သက်ပြင်းချလိုက်မိတော့သည်။ ပြီးမှ –

"ပြောမနေနဲ့ မွန်။ ငါ အေးအေးချမ်းချမ်းပဲနေချင်တယ်။
နေချင်တာယူကြပါစေ။ ငါ့ရွှေးနည်းစာ ဘာတွေ ငါမမက်မော
စားထိုက်တဲ့သူစား၊ စံထိုက်သူစံ။ မစားထိုက် မစံထိုက်ရင်
ထွက်လိမ့်မယ်။ ကံ၊ ကံ၏အကျိုးတဲ့။ တူသောအကျိုး ပေးတတ်
ယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘာဟဲ့"

"ဒေါ်စိုးကို မစားထိုက်တဲ့သူလို့ မိုး မပြောဘူးနော်။ ကိုယ့် ယုံကြည်ရာကိုပဲ ပြောပြတာပါ"

"ပြောရင်လည်း အစွန်းလွတ်အောင်ပြော။ ချိတ်လို ပိတ်လိုက်မလုပ်နဲ့"

မိုးက လေသံအေးနှင့်ပဲ ပြောတာပါ။ ဒေါ်ကြည်ကြည်စိုး တော့ အသံကျယ်ကြီးနှင့်ပေါ့။

"မေမေ့အသံကလည်း ကျယ်လိုက်တာ။ တော်တော့မပြော တော့"

ဖော်ထက်အောင်က သူ့အမေကို ထိန်းပြော ပြောလေသည် မိုးလည်း ညီမဖြစ်သူကို ဘာမှ ထပ်မပြောဖို့မှာကာ တိတ်ဆိတ် နေလိုက်ကြတော့သည်။ အိမ်မှာရှိတဲ့ပစ္စည်းပစ္စယတွေ သယ်ချင် သယ်ဆိုပြီး ဘာမှမပြောတော့ပါဘူး။ သယ်လိုက်ဝ...မှ ခေါင်းအုံး လုံးပင် မထားခဲ့ပေ။ စောင်ကတော့ မိုးခြုံတဲ့စောင်က အဘွားဝယ် ထားတာမို့ ထားခဲ့သည်လေ။

မွန်ခြုံတဲ့စောင်လည်း ထားခဲ့သည်ပေါ့။

ဖျာကတော့ မထားပေ။ ထို့ကြောင့် ညအိပ်ယာဝင်ေ မိုးတို့ညီအစ်မ အိပ်ရာမှာ ဖျာမရှိ ခေါင်းအုံးမရှိပေ။

"မမ"

"ဟင်"

"ဖျာလည်း မရှိဘူး။ မွန်တို့ ဘာကိုခင်းအိပ်ကြမလဲ၊ ခေါင်း ...ည်း မရှိဘူး"

"နင် မိုးတွင်းကောက်စိုက်တုန်းက ခြုံတဲ့ မိုးကာစ သိမ်းထား ...တယ် မဟုတ်လား။ ငါ့မိုးကာစရောပဲ"

"ရှိတယ် မမ၊ သိပ်တော့မကောင်းတော့ဘူး။ အသား ...ဆတ်ဆတ်ဖြစ်ပြီး ကြွမ်းကြွမ်းကိုင်ရင် ပြဲမှာ"

"ဖြည်းဖြည်းကိုင်လေ။ အဲဒါပဲ ခင်းအိပ်ကြတာပေါ့"

မွန်က အစ်မဖြစ်သူစကားကိုနားထောင်ပြီး သေတ္တာထဲမှာ ...ထားတဲ့ မိုးကာစလေးကို အိပ်ရာအဖြစ် ခင်းလေသည်။ ပြီးတော့ ...အုံးဖို့အတွက် ညီအစ်မနှစ်ယောက် ဝတ်တဲ့အကျႌတွေကို ရှုပ် ...တစ်ထည်ထဲသို့ ထည့်ပြီး စုထုပ်လေလျှင် –

"အဲဒါ ဘာလုပ်ဖို့လဲ မွန်"

"ခေါင်းအုံးဖို့လေ မမ"

"နင့်ဖို့ပဲလုပ်၊ ငါ့ဖို့မလုပ်နဲ့။ ငါ ကိုယ့်လက်ကိုယ် ခေါင်းအုံး ...မယ်"

"လက်နာမှာပေါ့ မမရဲ့"

"နာပါစေ၊ ငါ့ရင်ထဲမှာ နာနေတာက လက်နာမှာထက်ပိုဆိုး ... ဒီညရဲ့နာကျင်မှုကို ဘယ်တော့မှမမေ့အောင် ငါ ဒီအတိုင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိပ်မယ်''

''ဒါဆို မွန်လည်း ဒီအတိုင်းအိပ်မယ်''

ပြောပြီး မွန်က မိုးကာစလေးခင်းကာ ဒီအတိုင်းအိပ်လေ

''မွန်''

''ဟင်''

''ဥက္ကာကလည်းတုံးပါ့။ စောင်ကို ခေါင်းအုံးအိပ်

ဒီလောက်ပူအိုက်နေတာ ချုံတာလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့''

''ဟုတ်သားပဲ မေ့နေတာ''

ဒီတော့မှ မွန်က ခေါက်ပြီးသိမ်းထားတဲ့ စောင်နှစ်ထည်

ယူလိုက်လေသည်။ ပူအိုက်တဲ့ရာသီဆိုတော့ မချုံတဲ့အတွက်

စောင်တွေကို ခေါက်သိမ်းထားကြတာပါ။

''ရော့ မမရဲ့စောင်''

''ငါ မအုံးဘူး''

''ဟင် ... ဘာဖြစ်လို့လဲ''

''ဒီညရဲ့ နာကျင်မှုကို မမေ့ချင်လို့''

မိုးက အဲဒီလိုလူစားပါ။ ရင်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းတာ ဝမ်းသာ

ကို သူများသိအောင် မြင်အောင် အရိပ်အယောင်ပြလေ့မရှိပေ။ မို

နိုင်စွမ်းအားကောင်းသည်လေ။ နာကျင်စရာတွေများလေလေ မာ

လေလေပါပဲ။ ပြီးတော့ ရိုးသားစွာနဲ့ ကြိုးစားချင်သည့်စိတ်ရှိသည်

မခံချင်စိတ်။

အဲဒီမခံချင်စိတ်က အလုပ်ကြိုးစားဖို့ ခွန်အားတွေ ပေးနေ

သလိုပါပဲ။

''မမ''

''ပြော''

''နောက်ဖေးမှာလည်း ဝါပင်ရှိတယ်လေ။ အသီးတွေ

ခြောက်နေပြီ။ မနက်ဖြန် အပင်ပေါ်တက်ပြီး အသီးတွေကို ရိုက်ချမယ်။

ဒီလိုပဲ အကျီအဟောင်းတွေဖြဲပြီး ခေါင်းအုံးစပ်ချုပ်ရမှာပေါ့''

''အေး ... ကောင်းသားပဲ''

ပြောပြီး မွန်က စောင်လေးခေါင်းအုံးကာ အိပ်လေသည်။

မိုးကတော့ အိပ်တယ်လို့ အမည်ခံပြီး အိပ်မပျော်ပါဘူး။ အတွေးတွေ

က ဟိုရောက် ဒီရောက်နဲ့ ရင်ထဲမှာ တဆစ်ဆစ် နာကျင်နေပြီး

စိတ်တွေမွန်းကြပ်နေသည်သာ။ မွန်ကတော့ အိပ်ပျော်သွားပြီ။ တရှူး

ရှူးနှင့်ပါ။ သူကတော့ ငယ်တဲ့လူဆိုတော့ ရှေ့ရေးနောက်ရေး မိုး

လောက် တွေးမှာမဟုတ်ဘူးလေ။

မိုးက လက်ရှိအခြေအနေမှာ –

အိမ်ထောင်ဦးစီးတာဝန်ကို ယူထားရသူပဲပေါ့။ ပူပန်စရာရှိ

တော့ ကိုယ်ကပိုပြီးပူပန်ရတာလေ။

မေမေ –

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေမေသာရှိနေသေးရင် အခုချိန်မှာ မိုးဘဝရဲ့ ခါးသက်ခြင်းတွေကို နားလည်မှာမဟုတ်ဘူးနော်။ ခုတော့ ဘဝရဲ့ခါးသက်မှုတွေကို သမီးနားလည်ပါပြီ မေမေ။ မေမေ့အပေါ် သမီးဆိုးခဲ့မိုက်ခဲ့သမျှ ခွင့်လွှတ်ပါ။

"ငါ့သမီးရဲ့ ခြေချောင်းလက်ချောင်းလေးတွေက သွယ်သွယ်လေးတွေရယ်။ သမီးက ပညာတတ်ကြီးဖြစ်မှာပါ။ ဘွဲ့ရအောင် ကြိုးစားသမီး။ အမေ ထမင်းကို ဆားပဲဖြူးစားရ စားရ သမီးကို ဘွဲ့ရတဲ့အထိ ကျောင်းထားပေးမယ်"

မိုးရဲ့လက်ချောင်းသွယ်သွယ်လေးတွေကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး မေမေ ပြောခဲ့တဲ့စကားက အခုတော့ အလကားဖြစ်သွားပြီလားမသိပါဘူး မေမေရယ်။ မေမေ ဖြစ်စေချင်သလို သမီး ဘွဲ့တစ်ခုမယူနိုင်ခဲ့ဘူး မေမေ။ ဘွဲ့ဝတ်စုံနဲ့ ဓာတ်ပုံကို ကိုယ့်အိမ်ရဲ့ ကျက်သရေဆောင် ဂုဏ်ဆောင်အဖြစ် ချိတ်မပေးနိုင်ခဲ့တဲ့အတွက် ခွင့်လွှတ်ပါ မေမေရယ်။

မေမေမရှိတော့တဲ့နောက်ပိုင်း သမီးဆက်လျှောက်ရမယ့် လမ်းက အစပျောက်ခဲ့တယ် မေမေ။

မိုး –

မေမေ့ကိုတမ်းတရင်း အတွေးတွေက အတိတ်ဆီသို့ သမင်လည်ပြန် ကြည့်မိပါလေတော့သည်။

* * *

အခန်း (၇)

လူလားမမြောက်တမြောက် အပျိုပေါက်အရွယ်လေး မိုးကြည်ဖြူတစ်ယောက်။ ကျောင်းသွားရင်း ဝယ်စရာရှိလို့ ဈေးထဲကို ဆက်သွားပြီဆို မျက်လုံးက အဝတ်ထည်ဆိုင်တွေကိုသာ ရောက်ရောက်သွားသည်လေ။ ချိတ်ထားတဲ့အင်္ကျီတွေကို မော့ကြည့် မော့ကြည့်နှင့်သွားရင်း –

ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ ...

ရင်ညွှန့်အထက် အဖြူနဲ့ ကိုယ်ရှေ့ခြမ်းအနက်ရောင် ကျော အဖြူရောင် တီရှပ်လေးကို မိုးကြည်ဖြူ သဘောကျသွားလေသည်။ အရမ်းကြိုက်ပြီဆို လိုချင်စိတ်ပြင်းပြသူပါ။ ထို့ကြောင့် ဆိုင်ထဲသို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝင်သွားပြီး –

"အန်တီ . . . ဟိုအကျီလေး ဘယ်လောက်လဲဟင်"

ဆိုင်ရှင်အန်တီက အကျီတန်ဖိုးကို ပြောပြလေလျှင် –

"အဲဒီအကျီလေး သိမ်းထားပေးပါလား အန်တီ၊ အခု သမီးမှာ ပိုက်ဆံမပါခဲ့လို့ပါ၊ သမီး အဲဒီအကျီလေးကို အရမ်းကြိုက်တာ ပဲ။ မနက်ဖြန် ဆက်ဆက်လာယူမယ် အန်တီ ဖြစ်လား၊ ဘယ်သူ့ မရောင်းပါနဲ့နော်။ သမီး ဆက်ဆက်လာယူပါ့မယ်"

ဆိုင်ရှင်အန်တီက မိုးကို ပြုံးပြကာ –

"သမီးက နုနုဝေရဲ့သမီးလေး မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ် အန်တီ"

ဒီအန်တီနဲ့မေမေ ခေါ်ပြောနှုတ်ဆက်ရှိတာကို မိုးသိပါသည်။ မိုးနဲ့မေမေ ဈေးလာပြီဆို ဒီအန်တီက အမြဲနှုတ်ဆက်နေကြလေ။

"ကြိုက်ရင် တစ်ခါတည်းယူသွားလိုက် သမီး၊ သမီး အန်တီက အမျိုးတွေလေ၊ ယူသွား ယူသွား၊ ပိုက်ဆံ နောက်မှ လာပေးလို့ ရပါတယ်ကွယ်၊ မသိတဲ့လူတွေမှမဟုတ်တာ"

"ဟုတ်ကဲ့ အန်တီ၊ ဒါဆို သမီးယူသွားလိုက်မယ်နော် ကျေးဇူးပါ အန်တီ"

လိုချင်တဲ့အကျီလေးရတော့ မိုးပျော်ရပါသည်။ ဈေးထဲ မေမေနဲ့သိတဲ့လူက များသည်လေ။ မေမေ့ကိုဆို ယုံကြသည်

ကြောင့် မိုးမှာ ပိုက်ဆံမပါလည်း အကြွေးပေးလိုက်ကြသည်သာ။ ရောက်လို့ မေမေ့ကိုပြောပြလိုက်ရင် ခဏတော့ ဆူပွ ဆူပွ အလုပ် သည်သာ။

ပြီးတော့လည်း –

ဈေးသွားတဲ့အခါ မေမေက မိုးယူတဲ့အကြွေးကို ဆပ်ခဲ့သည် င်။ တစ်ခါတလေ –

"မေမေ သမီးမှာ မိတ်ကပ်ဘူးမရှိတော့ဘူး။ မိတ်ကပ်ကုန် ပြီ၊ ရေမွှေးလည်းကုန်နေပြီ ဝယ်ပေးပါဦး၊ ဖိနပ်ကလည်း ဟိုကတ္တီ ချမြင့်က မကောင်းတော့ဘူး မေမေ"

"ဟယ် . . . ပူဆာတာတွေက များလှချည်လား သမီးရယ်၊ က်ထဲ မေမေ့မှာ ပိုက်ဆံသိပ်မရှိဘူး သမီးရဲ့၊ ရစရာရှိတဲ့အကြွေး တွေကလည်း မရသေးဘူးလေ"

"ဟာ . . . မေမေကလည်း တစ်ယောက်ယောက်ဆီမှာ ခဏ ပေါ့။ မိတ်ကပ်က လိမ်းစရာကိုမရှိတော့တာ၊ ဖိနပ်ကလည်း ရာထင်နေပြီ၊ လူမြင်လို့မကောင်းတော့ဘူး"

"ဖိနပ်က သမီးမှာ သုံးရန်ရှိတယ်လေ၊ ဒီဖိနပ်မကောင်းတော့ ဖိနပ်စီးပေါ့"

"ဟာ . . . တော်ပြီ ဘာမှဝယ်မပေးနဲ့၊ ဘယ်တော့မှလည်း ပေးနဲ့၊ ကျောင်းမတက်တော့ဘူး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုး စိတ်ကောက်ပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ စကားမပြောတော့ေ
နဂိုကတည်း စကားက ခပ်နည်းနည်းရယ်။ မလိုအပ်ရင် အပိုစကာ
ပြောသူမဟုတ်ပေ။ ကျောင်းမှာလည်း စာကျက်စရာရှိကျက်၊ ရေးစ
ရှိရေး။ ပြီးရင် အရုပ်ဆွဲချင်ဆွဲနေပြီး သူငယ်ချင်းတွေကိုလည်း စကာ
များများ ပြောသူ မဟုတ်ပေ။

မိုးက သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ရင်းရင်းနှီးနှီးမနေပေ။ အပြင်သွာ
တာ လာတာလည်း တစ်ယောက်တည်းပါပဲ။ တစ်ခုံတည်းထိုင်
သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ စကားမပြောဘဲ ခပ်စိမ်းစိမ်းနေတာ ပိုဆိုးသည်ေ
ဒါကြောင့် သူငယ်ချင်းတွေကလည်း မိုးကို သိပ်မခင်ကြပေ။ စက
လည်း မပြော၊ မျက်နှာက အမြဲတမ်းခပ်တည်တည်နဲ့မို့ ကောင်ေ
တွေက စကြသည်မှာ မိုးကို 'ကျောက်ရုပ်ကြီး' တဲ့။

အခုလောက်စကားသွက်သွက်လက်လက် ပြောလာ
သူငယ်ချင်းနှင်းဝေဝေရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့်ပါ။ ပြီးတော့ သူငယ်ခ
အေမီ။ နှင်းဝေဝေနဲ့အေမီက မိုးအပေါ်မှာ စိတ်ရှည်သည်းခံကြသ
လေ။ မိုးစကားမပြောလည်း သူတို့က လိုက်ပြောသည်။ ဒါ ရှစ်တ
နှစ်ရောက်မှ ဆုံခဲ့တဲ့သူငယ်ချင်းတွေလေ။ ကိုးတန်းရောက်တော့ ...
သွားကြသည်။ မိုးက စာတော်တော့ A ခန်းမှာနေရပြီး သူတို့က
ခန်းမှာ အေမီနဲ့နှင်းဝေဝေက C ခန်းရောက်သွားတာပါ။

ဒါပေမဲ့ ...

ထမင်းစားချိန်မှာ သူတို့က မိုးဆီလာစားကြပြီး အပြင်သွား
ကြတော့လည်း အတူတူ။ အရင်က သူတို့ပဲ မိုးကို မုန့်စားအတူတူသွား
ဖို့ အပြင်အတူတူထွက်ဖို့ ခေါ်ထုတ်ကတာလေ။ မရယ်တတ်တဲ့မိုးကို
ရယ်တတ်လာအောင်လည်း ...

"နင်ကလည်းဟယ် ရယ်စရာပြောနေတာကို မရယ်ဘူး။
ပြုံးရုံလေးပြုံးတာ အားမရလိုက်တာ။ ရယ်သောသူသည် အသက်ရှည်
...တဲ့။ ရယ်လိုက်စမ်းပါ"

နှင်းဝေဝေက ပြောလေလျှင် အေမီကလည်း –

"ဟုတ်တယ် မိုးရဲ့၊ ပြုံးတယ် ရယ်တယ်ဆိုတာ မြင်ရသူ
...စိတ်ကိုကြည်နူးချမ်းမြေ့စေတယ်လေ။ ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် လှလှ
...လှလှ ရုပ်ပြီးတည်နေတဲ့မျက်နှာကို မြင်ချင်ကြမှာမဟုတ်ဘူး။ အပြုံး
...မျက်နှာလေးပဲ မြင်ချင်ကြတာ။ သူရောကိုယ်ရောပဲလေ။ နင် ရယ်
...တတ်အောင် ကြိုးစားစမ်းပါ မိုးရဲ့"

သူတို့ပြောတာဟုတ်မှန်း မိုး သိပါသည်။ ဒါပေမဲ့ အကျင့်
...တစ်ခုကို ပြောင်းလဲရတာ လွယ်တာမှ မဟုတ်တာ။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း အံ့သြမိပါသည်။ မိုး ဘာကြောင့်များ
...စကားများများ မပြောတတ်၊ မရယ်တတ်ခဲ့ပါလိမ့်လို့ပေါ့။ သက်ပြင်း
...ချရင်း –

"အေးပါ ငါကြိုးစားပါ့မယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက် သူငယ်ချင်းတွေက မိုးကို မရယ် ရယ်အောင် ရယ်စရာတွေ ပြောပြီး စသည်။ စကားမပြောတာ ပြောအောင် ဟိုမေး ဒီမေး ဟိုပြော ဒီပြော ပြောကြသည်။ ဗီဒီယိုအကြောင်း၊ ဝတ္ထု အကြောင်း သူတို့လည်း ပြောပြ မိုးကိုလည်းပြောခိုင်းလေသည်။

ဒီလိုနဲ့ပဲ

မိုးကြည်ဖြူတစ်ယောက် ဒီလိုပြုံးတတ် ရယ်တတ် စကား များများလေး ပြောတတ်လာခဲ့တာပါ။ လှချင်လာတာလေးတော့ အဆစ်ပါသေး။ ပါဆို ပိုးသူပယ်သူကလည်း ရှိလာပြီလေ။ မိုးဘက်က သာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြန်မကြိုက်သေးတာပါ။

အခု –

စိတ်ကောက်တော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ စကားမပြော၊ ထမင်းလည်း မစားတော့ မိခင်ဖြစ်သူက အိမ်မှာငှားထားတဲ့ စာရင်းငှားကို –

"လှအောင်ရေ ... လှအောင်"

"ဗျာ မကြီး"

"မြို့ထဲကိုသွားချေစမ်းပါ လှအောင်ရယ်။ မနေ့ဝယ်ခိုင်းထား လို့ပြောပြီး ကိုဝင်းနိုင်တို့ဆိုင်မှာ နှင့်တူမသုံးနေကျ မိတ်ကပ်ဘော ရေမွှေးရော ယူလာခဲ့"

"ဟုတ်ကဲ့ မကြီး"

"ပိုက်ဆံတော့ ငါလာမှပေးမယ်လို့"

"ဟုတ်ကဲ့"

ဦးလှအောင်ကလည်း ချက်ချင်းဆိုသလို စက်ဘီးစီး၍ ထွက်သွားလေတော့သည်။

ဩော် ... ကိုယ့်အမေကတော့ အဲဒီလိုပေါ့။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၈)

"ဟဲ့ မိုး"

အေးအောင် ရုပ်ကစပ်ဖြိုဖြိုပါ။ မိုးနဲ့အေးအောင်က တစ်
တည်းသားတွေလေ။ မူလတန်းကတည်းက တစ်ကျောင်းတည်း
တူတတ်ခဲ့ကြသူတွေပါ။

"ဘာတုံးဟ"

"ငါ့ကို သင်္ချာပုံနှိပ် ခဏလောက်ငှားစမ်းပါဟာ။ ငါ သင်္ချာ
စာအုပ် ပျောက်သွားလို့"

"ယူလေ"

အေးအေးက စကားပြော ကန္တဲ့ကလျှနှင့်မို့ သူများ

မလျှာဟု အခေါ်ခံရသူပါ။ တကယ်က မိန်းမစိတ်ဝင်နေတာလည်း
ဟုတ်ပြန်။ မိုး သင်္ချာစာအုပ်ငှားလိုက်ပါသည်။ နောက်နေ့မှာ စာအုပ်
ပေးတော့ –

"အဟဲ ... နင့်စာအုပ်ကို ငါ တကယ်လိုအပ်လို့ ငှားတာ
ဟုတ်ဘူး သိလား"

"ဟင် ... ဒါဆို ဘာလို့ငှားတာလဲ"

"စာအုပ်ထဲမှာ စာပါတယ်။ နင်ဖတ်ကြည့်"

"ဟဲ့ ... စာအုပ်ပါဆို စာပါမှာပေါ့။ နင်ပြောတာငါနားမလည်
"

"မဟုတ်ဘူးလေဟာ နင်ကလည်း။ စာအုပ်ထဲမှာ ရည်းစား
ညှပ်ထားတယ်။ အဲဒါကိုပြောတာ"

"ဘာ"

ပိုးသူပန်းသူရှိပေမယ့် မိုးက ခပ်တည်တည်နေလို့ ဘယ်သူမှ
မပေးရဲ။ ရည်းစားစကားမပြောရဲကြပေ။ ချိတ်တိတ်တိတ်စကားနဲ့
စကြတာပါ။ အဲဒီလိုစတိုင်းလည်း မကြားချင်ယောင်ဆောင် မသိ
င်ယောင်ဆောင်နေတာလေ။

အခု –

လက်ထိလက်ရောက် စာပေးလာပြီဆိုတော့ ယူထားလိုက်
သား ရန်လုပ်ရမလား မပြောတတ်တော့ပေ။ သူငယ်ချင်းအချင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချင်း ဆိုတာထက် အေးအောင်က အခြောက်မှုံ ဒေါသတော့ထွက်တာအမှန်ပါ။

"ရည်းစားစာဟုတ်လား အေးအောင်"

"ငါပေးတာမဟုတ်ဘူးနော် သူများ ပေးခိုင်းတာ"

"ဟင်"

ဘယ်သူလဲဆိုတာသိချင်စိတ်က ပြင်းပြသွားလေသည်။

"ဘယ်သူပေးခိုင်းတာလဲ"

"ဇော် ဇော်မျိုးသူ ပေးခိုင်းတာ"

"ဘယ်က ဇော်မျိုးသူလဲ၊ ငါမသိဘူး"

"တို့အခန်းကပါ။ သူက နင့်ကိုကြိုက်လို့တဲ့။ ငါ့ကို ခိုင်းနေတာ ကြာပြီဟ။ ငါက နင့်ကို ပြောမပေးရဲလို့ အခု စာပေး ဆိုလို့ ငါပေးပေးတာ"

"အေးအောင်"

"ဟေ"

"နောက်ကို ယူမလာနဲ့နော်။ ငါ မကြိုက်ဘူး။ ဒီတစ်ခါ ရှိပါစေတော့။ အဲဒါတွေ ငါ စိတ်မဝင်စားဘူး"

"အေး ... အေးပါဟာ"

အေးပါဟာဆိုပေမယ့် နောက်ထပ်ယူလာသေးတာ နောက်တစ်ခါမှာတော့ –

"အေးအောင်"

"အေး ... ပြောလေ"

"အဲဒီ ဇော်မျိုးသူဆိုတာကို ငါ မသိဘူးလေ။ သူ ဘယ်သူ ဘယ်ကလဲ။ ရုပ်ရွပ်ယုက်ယုက်တွေဟာ"

"ဇော်မျိုးသူကို နင် တကယ်မသိဘူးလား"

"မသိဘူး"

အေးအောင်က တစ်နေရာကိုလှမ်းကြည့်ပြီး –

"ဟိုမှာတွေ့လား ညောင်ပင်အောက်မှာ စက်ဘီးထောက် ထိုင်နေတဲ့ကောင်၊ အဲဒါ ဇော်မျိုးသူလေ။ နင့်ကိုကြည့်နေတာဟ"

မိုး လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ဇော်မျိုးသူဆိုတဲ့ တစ်ယောက်က ပြုံးပြလေသည်။ မိုး မျက်စောင်းထိုးပစ်လိုက်မိ၏။ ဒီအရွယ်က ချစ်ရွက်ကြွေရင်တောင် ရယ်ချင်တဲ့အရွယ်ဆိုလားပဲ၊ သူများတွေ ရည်းကွဲလို့ ငိုရင် မိုးက –

"ငိုမနေစမ်းပါနဲ့ဟာ။ လောကမှ ယောက်ျားပေါပါတယ်။ ကွဲသွားခဲ့ရင် နောက်တစ်ယောက် ထပ်ကြိုက်"

လို့ လွယ်လွယ်ပြောတတ်သူပါ။ ကိုယ်တိုင်ကလည်း အချစ်ဆိုတာကို သိပ်ခံစားလို့မရပေ။ မြင်နေ ကြားနေရတာတွေက ဟိုလူနဲ့ ကြိုက်။ ပြီးတော့ ဘယ်သူကတော့ ဘယ်သူ့ရည်းစားကို လု ကြိုက်လို့။ ဘယ်ကောင်ကတော့ ဘယ်ကောင်မလေးနဲ့ကြိုက်နေရင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘယ်ကောင်မလေးကိုလည်း လိုက်နေတယ်ဆိုတာတွေ။

အဲဒါတွေ ကြားမြင်နေရတော့ –

အချစ်ဆိုတာကို ခံစားလို့မရပေ။ ကိုယ်လည်း ရည်းစား ထားရင် အဲဒီလိုဖြစ်မလားလို့ ကြုံတွေးပြီး ကြောက်နေတာလည်း ပါသည်။

"မိုး"

"_____"

"ဇော်မျိုးသူကလေ သူ့ကိုချစ်ရင် စာပြန်ပါတဲ့"

"ဟာ . . . သူ့ကိုငါ အခုမှမြင်ဖူးတာ ပြန်စရာလား"

"အဟဲ . . . အဲဒါဆို နောက်ရက်တွေကျ စာပြန်လိုက်ပေါ့"

"ဘာလို့ပြန်ရမှာလဲ မပြန်ဘူး"

ပြောပြီး မိုး အေးအောင်ရှေ့မှ ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ မိုး စိတ်က တစ်မျိုးပါပဲ။ မိဘက ငွေကုန်ကြေးကျခံပြီး ကျောင်းထားပေး တာ ရည်းစားထားဖို့မှ မဟုတ်ပဲလေ။ ပညာရှာဖို့ပဲဥစ္စာ။ ဒါကြောင့် မေမေ မသိအောင် ရည်းစားမထားချင်ပေ။

ဒါကြောင့် . . .

"မေမေ . . . မေမေ့ကို သမီးပြောစရာရှိတယ်"

"အေး . . . ပြောလေ သမီး"

"သမီးပြောပြရင် မေမေ သမီးကို မဆူရဘူးနော်"

"အေးပါ . . . မဆူပါဘူး။ ပြောမှာသာပြော"

"ဟိုလေ . . . ဇော်မျိုးသူဆိုတဲ့ ကောင်လေးက သမီးကို ရည်းစားစာပေးတယ် မေမေ"

"ဟင်"

"အဲဒါ စာပြန်ပါတဲ့"

မေမေက ငရုတ်သီးထောင်းနေတာကိုရပ်ပြီး မိုးကို ခပ် ကြာကြာလေး ကြည့်လေသည်။ မိုးကလည်း မေမေ ဘာများပြောလေ မလဲလို့ နားစွင့်နေသည်သာ။

"စာမေးတာ ဘယ်နှစ်စောင်ရှိပြီလဲ သမီး"

"သုံးစောင်ရှိပြီ မေမေ"

"သမီးကရော သူ့ကိုပြန်ကြိုက်လား"

"ဟင့်အင်း . . . မကြိုက်ပါဘူး မေမေ"

"အဲဒါဆို ပြီးတာပဲ သမီးရယ်။ ဒါနဲ့ အဲဒီစာတွေ မေမေ့ကို ပြစမ်းသမီး"

"ဟုတ်ကဲ့"

မိုး မေမေ့အနားကနေ ထလာခဲ့တော့သည်။ စာတွေက စာအုပ်ကြားထဲမှ ညှပ်ထားတာဆိုတော့ လွယ်အိတ်ကိုယူပြီး သင်္ချာ စာအုပ်ကိုထုတ်လိုက်သည်။ စာရွက်တွေကို ဟိုလှန် ဒီလှန်နှင့် သုံးစောင်လုံးတွေ့ပြီဆိုတော့နှင့် မေမေ့ဆီသို့ ပြန်သွားကာ –

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မေမေ ဒီမှာ"

"အေး . . . ဖတ်ပြ"

မေမေက ဖတ်ပြဆိုလို့သာ ဖတ်ပြရသည်။ မိုးမျက်နှာသေ... က ရှက်ဝဲဝဲပါ။ အရှက်ကလည်းကြီးတတ်သေးသည်လေ။ ရည်းစား... ထားရင် ချိန်းတွေ့တာတို့ ဘာတို့က ရှိလာဦးမှာမဟုတ်လား။ အဲဒါကို... ရှက်လို့ ရည်းစားမထားချင်တာပါ။

ပြီးတော့ . . .

ကြောက်လည်း ကြောက်သည်လေ။ စာသုံးစောင်စလ... မေမေ့ကိုဖတ်ပြပြီးသွားတော့ –

"မေမေ"

"အင်း"

"သူက အဖြေတောင်းရင် သမီးဘယ်လိုပြောရမလဲဟင်"

"ဪ . . . သမီးတို့က ဆယ်တန်းတောင် မအောင်ရသေးဘူး... လေ သမီးရဲ့။ အဲဒီတော့ ဆယ်တန်းအောင်မှ အဖြေပေးမယ်လို့... ပြောလိုက်ပေါ့။ သူ သမီးကို တကယ်မေတ္တာစစ်နဲ့ချစ်ရင် စောင့်လိ... မယ်လေ။ မစောင့်နိုင်လို့ အခြားတစ်ယောက်ကို ကြိုက်သွားတော့... လည်း သွားပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ မေမေ"

မေမေက အဲဒီလို သမီးကိုသူငယ်ချင်းပေါင်း ပေါင်းတဲ့သူ...

...များအမေတွေလို အော်ခြင်း၊ ဒေါက်ခြင်း၊ ဆဲဆိုခြင်းမလုပ်ပဲ ဖေလ... အေးလေးနှင့် ဆုံးမတတ်သူပါ။ ဒါကြောင့် မိုးကလည်း ဘာမဆို... ပြောပြီး တိုင်ပင်ရဲတာလေ။ တံငါနားနီးတံငါ မုဆိုးနားနီး မုဆိုးလို့ပဲ... ပြောရမလား။

မိခင်ဖြစ်သူက နူးညံ့သိမ်မွေ့တော့ –

မိုးသည်လည်း ဆဲရေးတိုင်းထွာခြင်းမပြုတတ်သည့် နူးညံ့... သိမ်မွေ့သော မိန်းကလေးပါ။ မိုးတို့ရွာထဲမှာက စရိုက်ခပ်ကြမ်းကြမ်း... ...တွေများတော့ အချို့ မိုးနဲ့ရွယ်တူ မိန်းကလေးတွေဆို စ'တာ... ...တ်တာ ဖြစ်ဖြစ် အချင်းချင်း စကားများရန်ဖြစ်ကြတာပဲဖြစ်ဖြစ်... ...တိုင်းထွာပြီး ပြောတတ်ကြသည်လေ။

မိုးက –

ကျောင်းစာအပြင် အခြား သုတ ရသ စာပေတွေကိုလည်း... ...လိုက်စားသူပါ။ မိုးရဲ့မေမေကျတော့ စာမဖတ်ဖြစ်ပေမယ့်... ...နကျင်အံနေအထားပေါ်မူတည်ပြီး ဗဟုသုတ ရစရာဆို မှတ်သား... ...တတ်သူ။ ဒါကြောင့် ဒေါသထွက်လျှင်တောင် ပြောတတ်သော... ...များမှာ ဥပမာ ဥပမေတွေနဲ့လေ။

မိုးကို ဒေါသဖြစ်ရင်လည်း –

"နင်တို့ ငါသေရင်တွေ့မယ်။ ငါသေမှ နင်တို့သိလိမ့်မယ်"

ဆိုတာမျိုးသာ။ ဖေဖေနဲ့စကားများပြီဆိုရင်တော့ –

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ငါသေရင် နင်တို့အဖေနဲ့ နင်တို့ ဒုက္ခရောက်ကြဦးမ
သိလား။ ငါအစမ်းသေပြီး နင်တို့ ဒုက္ခ ဘယ်လိုရောက်ကြမလဲ ကြ
ချင်လိုက်တာ"

တဲ့။ ဒီစကားကိုပြောမှာပေါ့။ တစ်အိမ်လုံးကို မေမေက
ဆောင်ပြီး ရှာကျွေးနေတာလေ။ ဖေဖေက ချောင်းတစ်ဟွပ်ဟွပ်ဆိုး
နှင်းခူလို အနာတွေနှင့် ရောဂါသည်တစ်ယောက်ပါ။

* * *

အခန်း (၉)

မိုး ဆယ်တန်းဖြေဖို့နီးလာတော့ ကျောင်းရှိတဲ့မြို့ပေါ်မှာနေ
ကျူရှင်တက်ရသည်။ နေရတဲ့အိမ်က မေမေ့ရဲ့ညီမဝမ်းကွဲအိမ်ပါ။
ပွဲနီးတာနှင့် မေးလိုက်ရတဲ့ ဖေဒင်၊ ချေလိုက်ရတဲ့ယကြာပါပဲ။
နေ့မှာ မေမေ ကြက်ဖတစ်ကောင်ကိုပိုက်၍ ရောက်လာသည်။

"ဟဲ့ မဝေ ... ကြက်ဖကြီးက ဘာလုပ်ဖို့ပိုက်လာတာလဲ။
စားဖို့လား။ မလုပ်ပါနဲ့ဟယ်၊ စျေးထဲမှာ ဝယ်စားလည်းရတာကို။
မီး နေ့တိုင်း ဟင်းကောင်းနဲ့စားရပါတယ်ဟဲ့။ ငါလည်း ငါ့တူမကို
ကျွေးပါ့"

"ချက်ကျွေးဖို့မဟုတ်ဘူး ဆွေဆွေရဲ့။ ဖေဒင်က ဟောတ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှင့်တူမကို ဒီနှစ်ထဲမှာ အိမ်ထောင်ကျကိန်းရှိတယ်တဲ့။ အဲဒါ ခြေနှ ချောင်းဖြစ်တဲ့ကြက်ဖနဲ့ ပေးစားပြီး ယတြာချေရမယ်ဆိုလို့လေ''

''ဟယ် ... ဖြစ်ရလေ မပေရယ် ... ခစ် ခစ်''

''ဟာ မေမေကလည်း''

အန်တီဆွေက မျက်လုံးပေါက်မပွင့်အောင် ရယ်လေတေ သည်။ မိုးကတော့ ရှက်ရှက်နှင့်ပဲ ရယ်ရမလိုလို စိတ်ကောက်ရမလို ပါ။ ဒါကြောင့် ... မျက်နှာလေး ရဲရဲနှင့်သာ ခပ်တည်တည်နေဖြစ်တေ ၏။

''မဝေရယ် ... နှင့်သမီးက ရည်းစားမှမရှိတာ၊ ဘယ်လိုလ ပြီး အိမ်ထောင်ကျမှာတဲ့လဲ။ ကြိုကြိုဖန်ဖန် ကြက်ဖနဲ့ပေးစားရမယ်ဆ သူများကြားလို့မှမကောင်း။ ဘယ်ဗေဒင်က ဟောလိုက်တာလဲ ပြေ ပါဦး''

မေမေက အခြားနေရာတွေမှာသာ ဗဟုသုတရှိတာ။ ဗေ ဆိုတာကိုတော့ မိန်းမတို့သဘာဝ ယုံကြည်သည်လေ။ မယုံရာ တော့ မဆိုလိုပါဘူး။ ခေတ်အဆက်ဆက်တည်ရှိလာခဲ့တဲ့ဗေဒင် မပစ်ပယ်ပေ။ ဒါပေမဲ့ နေရာတကာတော့ မယုံကြည်သင့်ပေ။ မှန် အခါလည်း မှန်၊ မှားတဲ့အခါလည်းမှားတာပါပဲ။

ဗေဒင်ဟောတာနဲ့ ဖြစ်ပျက်တာကို တိုက်ဆိုင်တော့ မှန်တ မတိုက်ဆိုင်တော့ မှားတယ်။ ဒါပဲရှိတာလေ။

''ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကြိုတင်ပြီးကာကွယ်ထားတာ ကောင်းပါ ယ် ခွေရယ်။ မဟုတ်သော်ရှိ ဟုတ်သော်ရှိပေါ့''

''မဟုတ်တာ မေမေရာ။ အိမ်ထောင်ကျရအောင် သမီးမှာ ည်းစားမှမရှိတာ။ ဒီလောက် စာတွေနဲ့ လုံးလည်ပတ်ချာလိုက်နေတာ ို ဘယ်အရာဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်စိတ်ပါပဲ''

''စကားမရှည်နဲ့၊ မိဘက ကောင်းမယ်ထင်လို့ စီစဉ်ရင် က်ခံမှပေါ့''

''ဟား ခက်ပြီ''

''ကဲပါ တူမရယ် ... နှင့်အမေ စိတ်ချမ်းသာအောင် ယူသာ ူလိုက်စမ်းပါ''

မိုးလည်း ရှေ့ဆက်မငြင်းချင်တော့တာမို့ ကြက်ဖကြီးကို ူသားလိုက်ရသည်သာ။ ကြက်ဖကြီးရောက်လာတော့ အလုပ်တစ်ခု ာသူက အန်တီခွေပါ။ ကြက်ဖကို အစာကျွေး ရေတိုက်ရတာ ။

မိခင်ဆိုတာ –

သားသမီးတွေအတွက် အမြဲတမ်းစိုးရိမ်ပူပန်နေတတ်သူတွေ နောက်ရက်ကျတော့ ယတြာတစ်မျိုး လာပြန်သည်လေ။ နံနက် ာစောစီးစီး ဝေလီဝေလင်းအချိန်မှာ တဂျွမ်းဂျွမ်းမြည်သံကြားလို့ တကျက်တာကို ရပ်ပြီးကြည့်လိုက်စဉ်မှာပဲ –

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မဝေ ... စောစောစီးစီးပါလား။ တဂ္ဂျမ်းဂ္ဂျမ်းနဲ့ ဘာ

လဲ"

"ဒီနေ့ သမီးစာမေးပွဲ စဖြေရမှာလေ။ အဲဒါ ယတြာချေ

တဲ့။ အရှေ့ဘက်ကို မျက်နှာမူပြီး ထန်းလက်ပေါ် ခုနစ်ခါနင်းရမယ်

သင်က လက်တစ်ဆစ်ဆောင်ရမယ်တဲ့။ အဲဒါကြောင့် ထန်းလ

သင်ပင် အချိန်မီလာပို့တာ"

"တူမရေ ... နင့်အမေတော့ ယတြာနောက်တစ်မျိုး သ

လာပြန်ပြီဟေ့"

မိုး ကျက်လက်စစာအုပ်ကို ခဏပိတ်လိုက်ပြီး –

"မေမေရယ် ... စာမေးပွဲဖြေတာ ယတြာမလိုပ

ကိုယ်ကြိုးစားရင် အောင်မယ်၊ မကြိုးစားရင် မအောင်ဘူး။ ဒါပဲ

လေ"

"ဟုတ်တယ် မဝေရဲ့၊ စာမကြိုးစားဘဲ ယတြာပဲ ချေ

အောင်မှာမှ မဟုတ်တာ။ တို့က တစ်ခုပဲဆုတောင်းပေးရမှာ။ စာ

မှာ မေးမယ့်မေးခွန်းနဲ့ ကလေးကျက်ထားတဲ့စာနဲ့ တိုးပါ

ဆုတောင်းပေးရမှာလေ"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ မခွေရယ်။ ဟုတ်သော်ရှိ မဟုတ်

ရှိပေါ့။ လုပ်တာအကောင်းဆုံးပဲလေ"

"ကဲ လုပ် လုပ်"

မအေဆိုတာ သားသမီးအတွက်ဆို အဲဒီလို ဂရုစိုက်သူ

တွေပါ။ မေမေ စိတ်ချမ်းသာအောင် မိုး ထန်းလက်ပေါ်ကို နင်းရတော့

ည့်သာ။ သင်လက်တစ်ဆစ်ဆောင်ရမယ်ဆိုလို့ ဆောင်ရတာလည်း

နှုတိုင်းပါပဲ။ လိုအပ်တာတွေဝယ်ဖို့ဆိုပြီး ပိုက်ဆံကိုလည်း မျက်နှာ

ယ်ရအောင် ပေးလေသည်။

မိုး ဒီလိုမျက်နှာမငယ်ရဘဲ သူများဖြူလျှင်ဖြူ၊ သူများပြာလျှင်

ာ သူများတွေနဲ့တန်းတူ ဝတ်နိုင်စားနိုင်ဖို့အတွက် မေမေ ဘယ်

ာက် အပင်ပန်းခံရသလဲ။ ဘာတွေလုပ်ခဲ့ရသလဲ မိုးမသိ။ ဘာမှ

ိပေ။ တကယ်ဆို ချက်ရေးပြုတ်ရေးတစ်ဖက်အပြင် မေမေက

ာကျားတစ်ယောက်လို အလုပ်လုပ်သူပါ။

လှည်းကို ကိုယ်တိုင်မောင်းပြီး –

အိမ်မိုးတဲ့ဖက်တွေကို လှည်းနဲ့သယ်ပြီး ရောင်းသည်။ လယ်

ခပါးစိုက်တော့လည်း မေမေ၊ စပါးရိတ်တော့လည်း မေမေ။

ရာမှာ မေမေက ဦးဆောင်လုပ်ကိုင်နေသူပါ။ မိုး ဆယ်တန်း

းပွဲဖြေပြီး တစ်လလောက်ကြာတော့ ဖေဖေ့ကျန်းမာရေး

ာင်းလို့ ဆေးရုံတက်ရသည်။ ဖေဖေ ကျန်းမာရေးကောင်းလို့

ခွ်က ဆင်းလာတော့ –

"သမီး မေမေ ဖက်တွေလှည်းနဲ့သွားတိုက်ရဦးမယ်၊ အိမ်က

တွေလည်း ဝယ်သူလာရင် သမီးရောင်းထားနော်။ မီးဖိုချောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝင်ရင်လည်း မိုးကို ဂရုစိုက်။ အပူလည်း ရှောင်နေမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ မေမေ"

"အငယ်မလေးကိုလည်း ဂရုစိုက်ဦးနော်။ ဟိုသွား ဒီသ[illegible] လျှောက်သွားနေမယ်"

"စိတ်ချပါ မေမေ၊ မေမေ စိတ်ဖြောင့်ဖြောင့်သာသွား[illegible]

ထိုနေ့က ထိုသို့ စုံအောင်မှာခြင်းသည် နောက်ဆုံးလို့ [illegible] မလားမပါပဲ။ မေမေ လှည်းမောင်းထွက်သွားပြီး နှစ်နာရီလောက်အ[illegible] မှာတော့ –

"မိုးရေ မိုး"

"ရှင် ဦးဆန်း"

"နင့် အမေ ဟိုဘက်နှစ်ရွာကျော်က ချောင်းမှာ လှည်း[illegible] လို့ဟ"

"ရှင်"

မေမေ လှည်းမှောက်လို့ဆိုတော့ မိုး ကြက်သေ,သေ[illegible] ဦးဆန်းကို ကြောင်ကြည့်နေမိသည်။

"လှည်းက ဝင်ရိုးကျိုးသွားလို့ ထားခဲ့ရတယ်။ နွား[illegible] တော့ ဒီကလူတွေ သွားမှ ပြန်မောင်းလာရမှာ။ အခု နင့်အမေ[illegible] သွားထမ်းဖို့ ငါ လူစုလိုက်ဦးမယ်"

"ဟုတ်ရဲ့လား ဦးဆန်းရယ်"

"ဟာ ... ဒါ စ,စရာ နောက်စရာမှ မဟုတ်တာဟ"

"ဖေဖေရေ ... ဖေဖေ"

မိုး ငိုသံပါနှင့် အိမ်နောက်ဖေးမှာ ခြံထဲက အမှိုက်တွေ [illegible]နေတဲ့ ဖေဖေ့ကို အော်ခေါ်လိုက်သည်။ ဖေဖေက သုတ်သီး [illegible]ပျာနှင့်ရောက်လာပြီး –

"ဘာလဲ သမီး"

"ဖေဖေ ... မေမေ လှည်းမှောက်လို့တဲ့၊ လုပ်ပါဦး"

"ဟေ ... ဘယ်မှာမှောက်တာလဲ၊ ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ"

"ခြေထောက်ကို လှည်းဖြတ်နင်းတာ ကိုတင်ဆန်း။ ခြေ[illegible]ာက်ကျိုးမလား ဘာလားပဲ"

"အဲဒါဆို လုပ်ကြပါဦးကွာ။ လိုက်သွားရအောင်"

"အင်း ... ကျွန်တော် လူစုလိုက်ဦးမယ် ကိုတင်ဆန်း"

"အေး ... အေး"

မိုးမှာလည်း ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိပါ။ [illegible]မေ့ကို သွားထမ်းဖို့ လူတွေ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်နေလေ မိုး ရင်ပူ[illegible]ပါပဲ။

နောက် မေမေ့ကိုသွားထမ်းကြပြီး ပြန်ရောက်လာတော့–

"လှည်းက ခြေခုံကိုဖြတ်နင်းတာ။ ကျိုးတော့ မကျိုးဘူး။ [illegible]ခဲ့ ... အတွင်းမှာကြေသွားပုံရတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဲဒါ ပိုဆိုးတာ"

"ခြေခံက အတော်ယောင်နေတာပဲ"

"ဆေးရုံသွားမှ ထင်တယ်"

တစ်ယောက်တစ်ပေါက်နှင့် ပြောကြလေလျှင် –

"ဟင့်အင်း ... ကျွန်မ ဆေးရုံမသွားဘူး။ ရွာမှာပဲ ကု
စိတ်မပူကြပါနဲ့၊ ကျွန်မ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး"

ကျွန်မ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးဆိုတဲ့စကားနဲ့ လူတွေကို ဆေ
လှည့်စားခဲ့သည်။ ဝေဒနာကို ကျိတ်မှိတ်ခံစားနေသည်ထင်ပါ့။ ဆေ
တက်ရင် ဖေဖေက ဘာမှစီစဉ်မပေးနိုင်ဘူးဆိုပြီး နေခဲ့သည်လို့
တာပဲ။

ဖေဖေက လူရိုးတစ်ယောက်လေ။ ယောက်ျားနဲ့သမီး
ကို စိတ်မညစ်စေ စိတ်မပူစေချင်လို့ ခံစားနေရတာကို ဘယ်
မပြောပဲနေသည် ထင်ပါရဲ့။

နောက်ရက် –

မေမေဖျားပြီး သတိလစ်နေရာကနေ သတိပြန်မရတော့
သတိလစ်နေတာ သုံးရက်မြောက်နေ့မှာတော့ မိုးတို့ရဲ့ကမ္ဘာ ပြို
သွားခဲ့သည်ပေါ့။

"မေမေ ... မေမေ"

"မဝေ ... အဖြစ်ဆိုးလှချေလား မဝေရယ်"

အမေ ဆုံးသွားလို့ မိုး နင့်နင့်သည်းသည်း မခံစားရပေ။
ကြောင့် ငိုကြွေးခြင်းဆိုတာ ခဏမျှသာပါပဲ။ မျက်ရည်မှမလွယ်ပဲ
...။

ပြီးတော့ ...

မိုးစိတ်ထဲမှာ မေမေ မသေဘူး။ မေမေ မိုးတို့ကို ခဏထားခဲ့
ခရီးတစ်ခုသွားနေသည်လို့ပဲ ခံစားရသည်ကိုးလေ။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၀)

မျက်ရည်လွယ်တဲ့သူတွေက ဝအောင်ငိုပြီးရင် ခံစားချက် ပေါ့သွားတယ်တဲ့။ မိုးကတော့ မျက်ရည်မလွယ်လို့ မငိုခဲ့ပါ ဒါကြောင့် ခံစားချက်တွေက ကြာလေလေ ပြင်းထန်လာကာ ရင် မွန်းကြပ်မှုတွေက ပို,ပိုဆိုးလာခဲ့သည်။

ကြာလေ ပိုလွမ်းလေ။

ကြာလေလေ ပိုဆွေးလေလေပါပဲ။ မေမေ မရှိတော နောက်ပိုင်းမှာ အိမ်က စီးပွားရေးကိစ္စတွေအားလုံး မိုး ဦးဆောင် ကိုင်ရတော့သည်လေ။ အလုပ် လုပ်လို့ အဆင်မပြေတိုင်း မေ သတိရ လွမ်းဆွတ်ရသည်သာ။

"ဖေဖေက ကျန်းမာရေးကောင်းတာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ က အလုပ်ကိစ္စတွေ သမီးပဲဦးဆောင်လုပ်ပါ"

ဆိုတဲ့စကားကြောင့် ချက်ရေးပြုတ်ရေးအပြင် လယ်ထဲလည်း ဆောင်ဆင်းခဲ့ရသည်။

"လယ်သမားသားသမီးပဲ လယ်ပဲလုပ်စမ်းပါ။ ဆယ်တန်း ည်သည်ဖြစ်စေ ကျသည်ဖြစ်စေ ကျောင်းဆက်မထားနိုင်ဘူးနော် နောက်ကငွေအားလည်းမလိုက်နိုင်ဘူး။ ကျောင်းသွားတက်ရင် ည်းမလိုက်နိုင်ဘူး"

ဖေဖေ့ရဲ့စကားကြောင့် မိုး ပညာရေးဆိုတာကို ခေါင်းထဲက ပစ်လိုက်ရတော့သည်။ ဖေဖေနဲ့မေမေက အမြင်ချင်းမတူပေ။ ကတော့ မေမေ ထမင်းကို ဆားပဲဖြူးစားရ စားရ သမီးကို ညာတတ်ကြီးဖြစ်အောင် ကျောင်းထားမယ်တဲ့။ ပစ္စည်းဥစ္စာအမွေ ာ မတည်မြဲဘူး။ ပညာအမွေပဲပေးမယ်။ စာကိုသာကြိုးစားတဲ့

ဖေဖေ့ကျတော့ –

မိန်းကလေးပဲ သေစာရှင်စာ ဖတ်တတ်ရင် တော်ရောပေါ့ အဲဒီလို အမြင်မတူ အယူအဆမတူတဲ့ မိဘနှစ်ပါးကြားမှာ မိုး တန်းတော့အောင်ခဲ့သည်။ ဒါပေမဲ့ ကျောင်းဆက်တက်ခွင့်တော့ ခဲ့သည်သာ။ ဖေဖေက မေမေ ဆုံးပြီးကတည်းက နေ့ရော ညရော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒါမှမဟုတ် စိတ်ညစ်လို့ဆိုပြီး –

ဟိုသူငယ်ချင်းဆီသွား၊ ဒီသူငယ်ချင်းဆီသွားပါပဲ။ ဖေ[…]

ခဏခဏဆိုတော့ ဖေဖေ့ရဲ့ဦးလေးဖြစ်သူ ဘဘက ပြောသည်မှာ–

“အဟွန်း … ဒီကောင် မိန်းမအလောင်းကို နေ့တိုင်းသွား[…] ယပ်မခပ်တာ တော်သေးတယ်”

“ဟာ … ဘဘကလည်း အလောင်းကို ဘာလို့သွား[…] ခတ်ရမှာလဲ၊ ကြောက်စရာကြီး”

မွန်က ကလေးဆိုတော့ နားမလည်စွာပြောလေလျှင်–

“အရင်တုန်းက မိန်းမသေတာဆိုလား ယောက်ျားသေ[…] ဆိုလားပဲ၊ အလောင်းခြောက်မှ နောက်အိမ်ထောင်ပြုရမယ်ဆို[…] အလောင်းမြန်မြန်ခြောက်အောင် နေ့တိုင်း ယပ်သွားခပ်တာတဲ့”

“ဟုတ်လား ဘဘ”

“အေး … နင်တို့အဖေလည်း ဒီလောက် နေ့နေ့ညည ငို[…] တာ မြန်မြန်နောက်မိန်းမရဦးမယ်”

“ဟာ … ဘဘကလည်း ဖေဖေက နောက်မိန်းမ မယူ[…] ဘူး၊ တစ်နေ့တစ်နေ့ မေမေ့အကြောင်းပဲ ပြောနေတာကို”

ကိုယ့်အဖေ လူရိုးလူအေးကို နောက်မိန်းမ မြန်မြန်ရ[…] ပြောတော့ မိုးမခံနိုင်ပေ။ ဒါကြောင့် ဘဘကို မကျေနပ်သ[…] ပြောမိတာပါ။

“နင်တို့ စောင့်ကြည့်ပါ။ နင့်အဖေ မြန်မြန်ကို နောက်မိန်းမ […]”

ဘဘပြောတုန်းကတော့ မိုးစိတ်ထဲ ခုမိသည်သာ။ မေမေ […] ရှစ်လပဲကြာလိုက်ပါသည်။ ဖေဖေက နောက်အိမ်ထောင်ပြု[…]ယ်တဲ့။

“ဖေဖေရယ် နောက်အိမ်ထောင်မပြုပါနဲ့နော်။ သမီးလည်း […]နိုင်သလောက် အိမ်ကအလုပ်တွေ လုပ်နေတာပဲ။ ဖေဖေ ဘာမှ […]ပါနဲ့။ သမီး တတ်နိုင်သလောက် ရှာကျွေးပါ့မယ်။ နောက်အိမ်[…]င်မပြုပါနဲ့ ဖေဖေရယ်။ မိထွေးဆို ဂေါ်တမီကလွဲရင် ကောင်းတဲ့[…] ခပ်ရှားရှား”

“တော်စမ်း မိုး”

“ဟင်”

သမီး အကြီးမလို့ပဲ အမြဲခေါ်နေတဲ့ဖေဖေက မိုးကို မိုးလို့ […]ည်ခေါ်လိုက်တော့ မိုး ရင်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းသွားမိသည်။

“နင်တို့ကို ငါက သိအောင်ပြောပြတာ။ နင်တို့ဆီမှာ ခွင့်[…]င်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။ ငါက မိဘလား၊ နင်က မိဘလား”

“သမီး မေမေ့နေရာမှာ ဘယ်သူ့ကိုမှ အစားမထိုးနိုင်ဘူး […]”

“နင်က အစားမထိုးနိုင်ပေမယ့် ငါ့အတွက်ကတော့ အစား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုးဆို့ လိုအပ်တယ်။ နင်က ဘယ်နေရာ အသုံးကျလဲ ပြော။ ထ
ဝိုင်းမှာ ငါးပိရည်ချက်လို့မှ တို့စရာမပါ။ တို့စရာပါပြန်တော့ ရေ
မပါ။ ဒီအတိုင်း ဆက်စားနေလို့ကတော့ အကုန် အာဟာရပြတ်
သေကုန်မယ်"

မိုး မျက်ဝန်းမှာ ချက်ချင်းပဲ မျက်ရည်တွေ ဝေ့တက်
သည်။ လူကြီးသူမတွေ ပြောလေ့ရှိတဲ့ စကား ရှိပါတယ်။ မိန်းမ
အိမ်ထောင်ပြုချင်ရင် အိမ်ခေါင်မိုးကို လက်ညှိုးထိုးပြီး အကြောင်း
တယ်။ ယောကျ်ားတွေအိမ်ထောင်ပြုချင်ရင်တော့ မီးဖိုချော
လက်ညှိုးထိုးပြီး အကြောင်းပြတယ်တဲ့လေ။

"ဖေဖေ အဲဒီလိုတော့ မပြောပါနဲ့။ သမီးက ချက်ရေးပြု
ရေးတစ်ဖက်နဲ့ လယ်ထဲလည်း ဆင်းရသေးတယ်လေ။ ဖေဖေ
သလို စားရတာ သမီးအလုပ်များလို့ မလည်တဲ့နေ့မှပါ။ အလုပ်
တဲ့နေ့ကျတော့ တစ်ခါတလေ လက်ထဲမှာ ပိုက်ဆံမရှိလို့ မဝယ်နိုင်
လေ"

"တော်စမ်းပါ။ ဆင်ခြေဆင်လက်တွေ ပေးပြီး ငါ့ကို
လောက်နဲ့လန့် မလုပ်နဲ့"

"ဖေဖေ ဝက်ကလီစာ စားချင်တယ်ဆို ဝက်ကလီစာ
ပဲဟင်းစားချင်တယ်ဆို ပဲဟင်း အမဲသားစားချင်တယ်ဆို အမဲသား
သမီးလက်ထဲမှာ ပိုက်ဆံရှိရင် ဝယ်ချက်ကျွေးနေတာပဲလေ"

"တစ်လမှာတစ်ခါလောက် ဝယ်ချက်ကျွေးတာကို ပြောမနေ
နှင့် မိန်းကလေးဖြစ်ပြီး အိမ်မှုကိစ္စ နိုင်နင်းလို့လား"

"မြေး"

အဘွားက မိုးအနားသို့လာပြီး ခပ်တိုးတိုးပြောသည်မှာ–

"မြေး ပြောမနေနဲ့။ နင့်အဖေ တားလို့မရဘူး"

မိုး ပါးပြင်ပေါ်သို့ မျက်ရည်တွေကျလာလေတော့သည်။
ကိုယ်မှက်ရင် ကိုယ်ပဲ ရန်သူလို ဆက်ဆံခံရမှာဆိုပြီး မပြောတော့ပေ။
အိမ်နောက်ဖေးက ကောက်ရိုးပုံဘေးသွားပြီး မိုး တသိမ့်သိမ့် ရှိုက်ငိုမိ
တော့သည်။

အိမ်မှုကိစ္စ နိုင်နင်းလို့လားတဲ့။

တကယ်ဆို မိုး အိမ်မှာ ချက်ရေးပြုတ်ရေးတစ်ဖက် လုပ်တဲ့
အပြင် လယ်ထဲလည်း ဆင်းရသေးတာ ဖေဖေ နားလည်ဖို့ကောင်း
သည်။

"မမိုး"

"-----"

မိုးရဲ့ညီမဝမ်းကွဲဖြစ်သူ ဝိုင်းပုတစ်ယောက်ရောက်လာ
တာ။

"ဝိုင်းပု မမိုးကို ရှာနေတာ။ အဘွားက နောက်ဖေးဘက်
ထွက်သွားတယ် ပြောလို့ လိုက်လာတာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝိုင်းပုက မိုးမျက်နှာကိုကြည့်ပြီး မိုးမျက်ဝန်းက မျက်ရည်တွေကို မြင်သွားလေသောအခါ –

"ဟင် … မမမိုး ငိုနေတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဟင် မမမိုး"

"ဝိုင်းပု"

"မမမိုး"

ဝိုင်းပုက မိုးဘေးတွင် ဝင်ထိုင်လေသောအခါ –

"ငါ့အဖေ ငါ့အဖေ မိန်းမယူတော့မယ်တဲ့ဟာ"

"ဟင်"

"အဟင့် ဟင့်"

"မမမိုးက တားမကြည့်ဘူးလား"

"ဘယ်နေပါ့မလဲ ဝိုင်းပုရယ်။ ငါက အိမ်မှုကိစ္စမနိုင်နင်းလို့တဲ့။ မီးဖိုချောင်ကို လက်ညှိုးထိုးပြီး အပြစ်ရှာတာပေါ့ဟာ၊ အဟင့်"

"မမမိုးရယ်"

ဝိုင်းပုက မိုး၏ပခုံးကို ဖက်လိုက်လေတော့ မိုး ဝိုင်းပုရင်ခွင်ထဲသို့ တိုးဝင်ကာ တသိမ့်သိမ့်ရှိုက်ငိုမိတော့သည်သာ။

* * *

အခန်း (၁၁)

"ဟော့ ဟော့ ××× အသည်းနှလုံးကို ××× ပန်းသီးလေးလို အအေးခန်းသေတ္တာထဲမှာ ထားစားမယ် ××× နင် ဘယ်သူလဲ ငါ ဘယ်သူလဲ"

"ခါသင်းကြည်ဟော့ … ခါသင်းကြည်"

"ဟား ဟား ဟား"

"ခစ် ခစ်"

"အေး … နင်က အသည်းနှလုံးကို ပန်းသီးလို အအေးခန်းသေတ္တာထဲထားစားနေ။ ငါက မီးပူဟပ်လို့ သေတော့မယ်"

ချက်သူ ပြုတ်သူ လုပ်သူကိုင်သူတွေကတော့ ပျော်ပျော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါးပါးနှင့် ကကြ ခုန်ကြ သီချင်းဆိုကြ၊ ရယ်စရာပြောကြနှင့် ပျော်နေကြသည်။ ဒီနေ့ ဖေဖေ မိန်းမသွားတောင်းတဲ့နေ့လေ။ လှည်းတွေနဲ့ သွားတောင်းကြတာမို့ လိုက်တောင်းပေးတဲ့လူတွေ ပြန်လာရင် ထမင်းကျွေးဖို့ ချက်ပြုတ်နေကြတာပါ။

ချက်ပြုတ်လုပ်ကိုင်နေတဲ့ လူတွေ ပျော်နေကြတော့ မိုးလည်း ပျော်သလိုပဲ ဟန်ဆောင်ပြုံးနှင့်နေရသည်သာ။ ဒေါ်ဌေးက ခရမ်းသီး မိုက်လုပ်ပြီး သီချင်းဆိုကာ 'က' လေတော့ ဒေါ်စန်းမွေးကလည်း ခါသင်းကြည်လို့ အော်ပြီး တင်ပါးကို နှဲ့ကာကလေသည်။

"ဝေး ဟေး ဟေး ဝါး"

"မင်္ဂလာရှိသောအချိန်အခါသမယမှာ မင်္ဂလာရှိသောအိမ်သို့ မင်္ဂလာရှိရှိ ဝင်ပြီဟေ့"

"နှောင် ဝေ ဝေ ဝေ"

"ဟေး ဝါး"

"ဟော ပြန်လာကြပြီဟေ့"

"နှောင် ဝေ ဝေ ဝေ"

လှည်းနဲ့ပြန်လာကြတဲ့ လူတွေကလည်း အော်ကာ ဟစ်ကာနှင့် ကြေးစည်ထုကာ ဝင်လာကြသလို ချက်သူ ပြုတ်သူတွေကလည်း ကကာ ခုန်ကာနှင့် ဆီးကြိုကြလေသည်။ ကြေးစည်ထုတာက မိုးတို့ နယ်ရဲ့ ဓလေ့မဟုတ်ပေ။ အခုဟာက ဖေဖေ့မိန်းမဘက်က အိမ်ထောင်

ပရိဘောဂတွေ တစ်ခါတည်း သယ်လာတာမို့ –

ဖေဖေ့မိန်းမအိမ်ကပါလာတဲ့ ကြေးစည်ကို ထုကြတာပါ။ ဘုရားရှိခိုး အမျှဝေပြီးထုတဲ့ ကြေးစည်လေ။ သူများတွေပျော်နေကြတာကိုကြည့်ပြီး မိုးရင်ထဲ ဆို့တက်လာသည်။ ထို့ကြောင့် အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်ပြီး လူမမြင်အောင် မျက်ရည်ကျမိသည်သာ။

မေမေ ...။

မေမေ့နေရာမှာ မေမေမဟုတ်တဲ့ အခြားမိန်းမတစ်ယောက် အစားထိုးဝင်ရောက်လာပြီ မေမေ။ ရှေ့ဆိုတဲ့ကာလတွေမှာ ဘာတွေဆက်ဖြစ်ပြီး ဘာတွေများ ရင်ဆိုင်ရဦးမှာလဲ။

"မမရေ"

ဟော မိုးကို မွန်ခေါ်နေပြီ။

"မမ မေမေလာပြီလေ၊ မောင်လေးကို မွန် သွားခေါ်ဦးမယ်"

မွန့်စကားက မိုးရဲ့အရှိက်ကို ဆောင့်ကန်လိုက်သည့်နှယ်။ သူကတော့ ကလေးဆိုတော့ ရှေ့ရေးကို မတွေးတတ်ဘဲ ပျော်နေရှာသည်။ မေမေ အစားရပြီတဲ့။

ဩော် ... မေမေတဲ့လား။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၂)

ဘီလူး လူယောင်ဆောင်ရင်း ခုနစ်ရက်တဲ့။ မေမေနဲ့ လ[illegible]
ထပ်ပြီးကာစကတော့ ဒေါ်ကြည်ကြည်စိုးက မိုးတို့အပေါ်မှာ တော်[illegible]
ပါသည်။ မိုးကို အကြီးမ၊ မွန်ကို အငယ်မလို့ခေါ်ပြီး ညီမလေးကလည်း
မေမေတဲ့။

နှစ်လ သုံးလလောက်အထိတော့ အဆင်ပြေသား။ [illegible]
တော့လည်း ဇာတိပြလာတော့သည်သာ။

"မစိုးရေ ကောက်စိုက်လိုက်ဦးမလား။ လိုက်မယ်ဆိုရ[illegible]
ပိုက်ဆံယူထားလိုက်နော်"

"လိုက်မယ် လိုက်မယ်။ တို့အိမ်က သုံးယောက်လိုက်မယ်"

"အေး . . . ဒါဆို ပိုက်ဆံယူထားလိုက်လေ"

ကောက်စိုက်ဖို့ရက်ကို လယ်သမားတွေက ရက်ကြိုကာ ချိန်း
[illegible]ကြိုကာ ပိုက်ဆံပေးထားကြသည်လေ။ ဒေါ်ကြည်ကြည်စိုးက
[illegible]က်ဆံကိုယူထားပြီး မိုးတို့က သူလိုက်ခိုင်းတဲ့ လယ်ကို လိုက်ရသည်
သာ။

ပိုက်ဆံတစ်ပြားတစ်ချပ် ကိုင်ခွင့်မရတော့ဘူးပေါ့။ ကောက်
[illegible]က်သွားရင် သူများမိခင်တွေက သူတို့သမီးတွေကို ကောက်စိုက်ဆင်း
[illegible]ာနီး မုန့်ဝယ်ကျွေးကြသည်။ မိုးတို့ညီအစ်မကတော့ အိမ်မှာ ထမင်း
[illegible]စားလာရပြီး မုန့်မစားရပေ။ တစ်နေ့မှာတော့ မွန်က –

"မေမေ . . . သမီးတို့ကို တစ်ခါလောက် မုန့်ဝယ်ကျွေးပါ
[illegible]ားဟင်"

"နင်တို့ကို ထမင်းကျွေးထားတယ်လေ။ မုန့်ဝယ်မကျွေးနိုင်
[illegible] စောစောစီးစီး အိမ်ရေးပျက်ခံပြီး ထမင်းထချက်ကျွေးထားတာ
[illegible]။ အိမ်မှာ လူကအများကြီး။ နင်တို့ဝယ်ကျွေးရင် ကျန်တဲ့လူတွေက
[illegible]ချင်ဦးမှာ။ အဲဒါကြောင့် ဘယ်သူ့မှ ဝယ်မကျွေးဘူး"

မွန် မျက်နှာလေးငယ်သွားတာမြင်တော့ မိုး စိတ်မကောင်း
[illegible]။ ကိုယ်ဝယ်ကျွေးပါမယ်ဆိုတော့လည်း ကိုယ့်လက်ထဲမှာ ပိုက်ဆံ
[illegible]ဘူးလေ။

မေမေရယ် . . .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လို့ ရင်ထဲမှ တမ်းတမ်းတတ ခေါ်လိုက်မိတော့သည်။ မိ ရင်နာရသည်လေ။ မိုး ဘာမှမပြောတာသည် ဖေဖေ့ကို စိတ်ဆင်းရဲ စိုးလို့ပါ။ ပြီးတော့ စကားနည်းသူလည်းဖြစ် မျိုသိပ်တတ်သူလည်း ဖြစ်၊ စကားများရန်ဖြစ်လည်း မဖြစ်ချင်တာကြောင့် သည်းခံနေတာ

သည်းခံပါရမီအား ကောင်းတယ်လို့ ပြောရမလား။

အဆိုးအကောင်း အကျိုးအကြောင်း ဘာမှမပြောဘဲ နေ နှုတ်ပိတ်နေခဲ့သည်သာ။ မိုးတို့ညီအစ်မ ဘယ်လောက်အထိ မျက် ငယ်ရလဲဆိုရင် လယ်ထဲမှာ ထမင်းစားပြီဆို လူအများကြားမှာ –

"ဟယ် မိုး"

သီတာက မိုးရဲ့ချိုင့်ထဲက ရေတ်သီးကြော်ကိုယူပြီး –

"နင့်ရေတ်သီးကြော်ကလည်း ဆီမပါ ဘာမပါနဲ့။ လေ လို့တောင်ရတယ်။ တကယ်ပြောတာ ဒီမှာကြည့်ပါဦး"

သီတာက တကယ်ပဲ ရေတ်သီးကြော်ကို လေလွှင့်ပြ တော့ –

"ဟုတ်ပါ့ဟယ်၊ နင်တို့ပဲ စားနိုင်တယ်"

"နင်တို့က ဘာသိလို့လဲ။ ဆီများများစားရင် ကျန်းမာ ကို ထိခိုက်တယ်လေ။ ကျန်းမာရေးနဲ့ညီညွတ်အောင် ဆီမစား ကို"

မိုး မဲ့ပြုံး ပြုံးလိုက်မိသည်။ ဘဝဆိုတာဒါလား။ အဆင်

အကောက်တွေက မြန်ဆန်လိုက်ပါဘိ။ မွန့်ကိုကြည့်လိုက်မိ မိုးကိုကြည့်နေတဲ့ မျက်လုံးထဲမှာ မျက်ရည်တွေ ဝဲနေသည်။

"မွန်"

"-----"

"နင့်မျက်ရည်တွေကိုသုတ်စမ်း။ မျက်ရည်လွယ်တာ ငါ ဘူး။ မျက်ရည်ကျတာ ဘဝကိုအရှုံးပေးတာနဲ့ အတူတူပဲ။ ရာလား။ အဲဒါ ဒီဘဝကနေ ရုန်းထွက်ဖို့အတွက် ခွန်အားပဲ"

"ဟုတ်ကဲ့"

"ဟုတ်ကဲ့ဆိုရင် မျက်ရည်တွေသုတ်"

မွန်ကလည်း အစ်မဖြစ်သူကိုကြောက်တာနှင့် မျက်ရည်တွေ လေသည်။ ငယ်တဲ့သူဆိုတော့ သူများကဲ့ရဲ့တာကို ဝမ်းနည်းမှာ လေ။

"နင်တို့ကလည်းဟာ ကိုယ်ယူပြီး မစားချင်ရင်နေပေါ့။ သူများရဲ့အားနည်းချက်ကို ပြောရတာလဲ။ သူတို့နဲ့ နင်တို့ဘဝ အနေခြင်းကမတူဘူးလေ။ ကိုယ်ချင်းစာမှပေါ့"

ညွန့်ညွန့်က စိတ်မကောင်းသလိုပြောမှပဲ ကျန်တဲ့သူတွေ ည်း –

"အေးဟာ ... မိုး တို့ကစတာပါဟာ။ တို့လွန်သွားတယ်။ င်းပန်ပါတယ်ဟာ နော်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တို့က တမင်နှိမ်ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး။ ဘာရယ်မဟု[illegible]
ပါဘူးဟာ ပြောချင်တာက နင်တို့ကိုမဟုတ်ဘူး။ နင့်မိထွေးရဲ့လုပ်[illegible]
ကိုပြောချင်တာပါ"

"ငါ နားလည်ပါတယ်။ နင်တို့ တောင်းပန်စရာမလိုပါ[illegible]
ဒါ တို့ရဲ့ဘဝပဲလေ"

"ကဲပါ ... နင်တို့ ရေတ်သီးကြော်ကိုမစားနဲ့။ တို့မှာ [illegible]
တွေအများကြီးပဲဟာ တို့ ဟင်းကိုစား"

"ဟင့်အင်း"

မိုး ခေါင်းခါလိုက်ပြီး –

"ပါးစပ်အကျင့်ပါမှာစိုးလို့ မစားပါဘူး။ ရတယ်၊ ဒီလို[illegible]
များစားရမှ ဘဝကိုနာမှာ။ ဘဝနာမှလည်း ငါတို့မှာ ကြိုးစား[illegible]
စိတ်ရှိမှာ"

"မိုးရယ်"

"ပြောတော့မယ် မိုးရယ်။ နင်ကတော့လေ စာပေ လေ့[illegible]
လိုက်စားသူပီပီ စကားပြောလိုက်ရင် စာသံပေသံထွက်လာတာ[illegible]
စကားနည်းတဲ့သူက ပြောပြီဆို စကားလုံးတွေက အကြီးကြီးပဲ"

ပြောကြပါစေတော့။ သူတို့ပြောတာလည်း ဟုတ်နေတာ[illegible]
လေ။ မိုးက အလုပ်အားတဲ့အချိန်ဆို သူများအိမ် အလည်မသွား[illegible]
မိန်းမတို့သဘာဝ အတင်းတုတ်ရတာလည်း ဝါသနာမပါ။ မိန်းမ[illegible]

[illegible]အစားက လူစုမိရင် အတင်းပြောကြတာပဲလေ။
ပြီးတော့ နှုတ်မလုံလို့ ပြန်ပြောကြ။
စကားအရောင်းအဝယ်လုပ်ကြ၊ ပြဿနာတက်ကြ၊ ရန်ဖြစ်
[illegible] စိတ်ရှုပ်စရာပါ။ ဒါကြောင့် မိုးက အားရင် စာပဲဖတ်နေသူပါ။
[illegible]တိုင်က မိန်းကလေးပေမယ့် မိန်းမတွေရဲ့အကျင့်၊ မိန်းမတွေရဲ့
[illegible]အချို့ကို မိုး မကြိုက်ပေ။

ဒါကြောင့် –

ကိုယ့်ကို မိန်းမ မဆန်ဘူးလို့ပဲပြောပြော သူငယ်ချင်း
[illegible]ခေါင်းအသင်းတွေနဲ့ အချိန်ဖြုန်းလေ့မရှိပေ။

"စကားလုံးတွေမှာ ဘာရိုတ်မရှိဘူးလေ။ လွန်သွားရင် နုတ်
[illegible]ဘူး။ စကားဆိုတာ များများပြောရင် များများမှားတယ်။ နည်း
[illegible]ပြောတော့ နည်းနည်းပဲ မှားတာပေါ့"

"တို့ကတော့ မနေနိုင်ဘူးဟေ့။ ပါးစပ်ဆိုတာ စကားပြောဖို့
[illegible]။ စားလည်း စားတယ်၊ ပြောလည်း ပြောမယ်။ နင့်လို စာဖတ်
[illegible]လည်း ဝါသနာမပါဘူး။ စာဖတ်ရင် အိပ်ချင်တယ်"

"အဲဒါ ဖတ်စမရှိလို့ပါ။ ဖတ်ကြည့်လေ။ အချို့စာအုပ်တွေဆို
[illegible]က မချချင်လောက်အောင်ကို ဖတ်ကောင်းတာ"

"မဖတ်ချင်ပါဘူးဟယ်၊ ပျင်းစရာကြီး"

စာမဖတ်ချင်တဲ့လူကို ဖတ်ပါလို့ အတင်းမတိုက်တွန်းချင်ပေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာပေကပေးတဲ့ အသိတရားတွေက လူတစ်ယောက်ရဲ့စိတ်ဓာတ် အလိုလို ပြုပြင်ပြောင်းလဲပေးသလိုပါပဲ။ မကောင်းတာပယ်၊ ကောင်း တာမှတ်ပြီး လိုက်နာကျင့်သုံးလိုက်တာနဲ့ တစ်ခုခုတော့ ထူးခြားလာ အသေအချာပါ။

"ကိုယ်မဖတ်ချင်ရင်နေ သူများဖတ်တာတော့ မတားနဲ့ ငါ့အမြင်ပြောရရင် စာဖတ်တဲ့လူနဲ့ စာမဖတ်တဲ့လူ အတွေးအခေ အယူအဆ စကားပြောတာကအစ ကွာတယ်လို့ထင်တာပဲ"

မန္တလေးက မိုးလောက် စာပေကို လေ့လာလိုက်စားသူမဟုတ် မယ့် အားရင် စာဖတ်တတ်တဲ့အခါတွေ ရှိလေတော့ ထိုစကား ဝင်ပြောလေသည်။

"အတတ်ကျွမ်းပြီး ဘွဲ့လူးဖြစ်နေတာတွေကျတော့ရော မ ဘယ်လိုပြောမလဲ။ အချို့ ဘွဲ့ရပြီး မိုက်ရိုင်းကြတာတွေ"

"အဲဒါ မဆိုင်ဘူးလေ။ ဘွဲ့ရတာက စာကြိုးစားလို့။ ဆ တွေသင်ပေးလို့တတ်တဲ့ အတတ်ပညာ။ စာဖတ်လို့ရတဲ့ပညာက အ ပညာ။ အတတ်ပညာနဲ့ ပညာရှိ မတူဘူး။ နင်တို့ကို ပြောရ မြင်းကို ပလာတာကျွေးရသလိုပဲ။ ဟဲ့ မိုး"

"____"

"ငါပဲ ပြောနေရတယ်၊ နင်ပြောဦးလေ"

မိုး ခေါင်းခါလိုက်ပြီး . . .

"ပြောပြဖို့စကားလုံးတွေတော့ ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပြော ရင် ကိုယ်ရည်သွေးသလိုဖြစ်မှာစိုးလို့ မပြောပါဘူး မန္တလေး။ မိုးရဲ့ ရပ်တိုင်းဟာ ဘာမဆို သူများအထင်ကြီးခံရဖို့မှ မဟုတ်ပဲလေ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘောင်ခတ်ပြီး ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နိုင်ဖို့ ပြုပြင် ပြောင်းလဲနိုင်ဖို့ပါ"

"လုလိုက်တဲ့စကား။ ကွာတယ်ဆိုတာ အဲဒါပဲဟ့"

မိုး လွန်ခနဲ ပြုံးလိုက်မိပါသည်။ သူမမှာ ရည်မှန်းချက် တိုင်တစ်ခု ရှိပါသည်။ ကြိုးစားကြည့်ရမှာပေါ့။ ဒီနှုတ်ခမ်းက ယ်တတ်ခဲ့တာကြာပြီပေမယ့် အခု သွားပေါ်အောင် ရယ်လိုက်မိတာ ည့် ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ်ပါ။

ဖြတ်သန်းခဲ့ရတဲ့ ဘဝအတွေ့အကြုံတွေနဲ့ စာပေ လေ့လာ က်စားမှုကြောင့်ရတဲ့ အသိတရားတွေ ပေါင်းပြီး –

တစ်နေ့ . . .

ဘဝတစ်ဆစ်ချိုးကို လှပအောင် ဆေးခြယ်နိုင်ခွင့်ရပါစေ။

✱ ✱ ✱

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၃)

"ဒေါ်ဒေါ်"

မိုးခေါ်လိုက်တော့ ဒေါ်ကြည်ကြည်စိုးက ကြက်ချေ… အစာကျွေးနေရင်းမှ လှည့်ကြည့်လေသည်။

"ဘာပြောမလို့လဲ ပြောလေ"

ဒီနေ့ လယ်သမားတွေကို စိုက်ပျိုးစရိတ်အတွက် နိုင်ငံ… က ချေးငွေထုတ်ပေးတဲ့နေ့လေ။ ဒီလိုနေ့မျိုးဆို လယ်သမားရဲ့ … သမီးတွေ ပျော်တဲ့နေ့ပေါ့။ မိဘတွေက သားသမီးတွေအတွက် အ… အထည်နှင့် မုန့်တွေ ဘာတွေ ဝယ်လာတဲ့နေ့ပေါ့။

ဒါကြောင့် –

အလုပ်နားပြီး ကိုယ့်မိဘပြန်အလာကို စောင့်ကြိုတဲ့နေ့ပါ။ …တို့လည်း အလုပ်တော့နားရသည်ပေါ့။

"ဖေဖေပြန်လာရင် မိုးအတွက် ဗလာစာအုပ်တစ်အုပ်နဲ့ …ခဲတံ/ဘောလ်ပင်နဲ့ တစ်ချောင်းလောက် ဝယ်ပေးပါလား"

"ဘာလုပ်ဖို့လဲ"

"စာရေးချင်လို့ပါ"

ဒေါ်ကြည်ကြည်စိုး ချက်ချင်းပဲ မျက်နှာပြန်လွှဲသွားပြီး မိုးကို …ားမပြန်တော့ပေ။

"လာ လာ လာ လာ၊ တီ တီ တီ တီ၊ တီး တီ"

"ကွပ် ကွပ် ကွပ်"

"လာ လာ လာ"

ကြက်တွေကိုသာ အာရုံစိုက်၍ အစာကျွေးကာ မိုးကို ဘာမှ …မပြောတော့ စိတ်ထဲမှာ ခိုးလို့ခုလု ဖြစ်လာတော့သည်။

ထို့ကြောင့် –

"ဒေါ်ဒေါ် ဘာလို့ ဘာမှပြန်မပြောတာလဲ။ ဝယ်မပေးနိုင် …င် ဝယ်မပေးနိုင်ဘူး၊ ဝယ်ပေးနိုင်ရင် ပေးမယ် တစ်ခုခုတော့ပြောပါ။ …နှင့်လင်းလင်းပေါ့"

"နင်က ဘာစာရေးမှာလဲ။ ငါးပြားမရ ဆယ်ပြားမရနဲ့ …တွေရေးမှန်း မသိဘူး။ နင့်အဖေပြန်လာမှပြော။ နင့်အဖေ…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝယ်ပေးရင် ယူ၊ ဝယ်မပေးရင်တော့ ငါလည်း မတတ်နိုင်ဘူး

ဒီလောက်ဆို မိုးသဘောပေါက်ပါပြီ။ ဒါကြောင့် နော

ဆက်မပြောတော့ပါဘူး။ ထိုစဉ် –

"မမရေ မမ"

"ဟင်"

"ဖေဖေ ပြန်လာပြီ"

"ဟာ ဖေဖေပြန်လာပြီကွ"

မွန်နဲ့ဇော်ထက်အောင်ရော ထိုက်ဝေဇော်ပါ ဓော

ဘယ်ရောက်နေကြသည်မသိ။ အခုတော့ ဖေဖေ့ကိုပြေးကြိုကြ

"ဟေ့ သားကြီး သားငယ်၊ ဖေဖေပြန်လာပြီကွ"

"ဝေး ... ဖေဖေပြန်လာပြီကွ"

"အိမ်က စိုးမြတ်သူဇာကြီးရော ဘယ်ရောက်နေ

မိန်းမရေ ငါပြန်လာပြီဟ"

မိုးရင်ထဲမှာ စူးခနဲဖြစ်သွားလေသည်။ မိန်းမနဲ့သား

သာ ဦးစားပေးခေါ်နေတယ် သမီးတွေကိုကျ အသက်ရှိ

ထင်ရဲ့လားမသိပါဘူး။

"အမလေးတော် ... သူ့မိန်းမကိုများ စိုးမြတ်သူ

စိုးမြတ်သူဇာကြားရင် စိန်စားသေနေဦးမယ်။ တကယ်တည်း

ကြားပြင်း ကတ်လိုက်တာ။ အမြင်ကိုကတ်တယ်"

"မရီကလည်းဗျာ၊ ကျွန်တော်က မိန်းမကို ချစ်တာကိုးဗျ"

မိုးတို့အိမ်နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်အိမ်မှ ဒေါ်ရီက ပွင့်လင်းသူပီပီ

ကြားမတော်တာကို ပြောင်ပဲပြောလေတော့ ဖေဖေရော သူ့မိန်းမ

ရယ်နေကြလေသည်။ ဒေါ်ရီ ပါးစပ်ပေါက်ကိုတော့ သူတို့

ကြောက်ကြတာကိုး။ ဒေါ်ရီက ဒဲ့သမားလေ။

မကြိုက်ရင် မကြိုက်တဲ့အတိုင်း ကြိုက်ရင် ကြိုက်တဲ့အတိုင်း

ပြောတတ်သူ။

"သြော် မမရီရယ် ... ချစ်တဲ့မျက်စိနဲ့ ကြည့်တော့ ကျွန်မက

သူ့မျက်စိထဲမှာ စိုးမြတ်သူဇာထက်တောင် ပိုလှချင် လှနေဦးမှာလေ"

"အေးပါ ဟုတ်ပါတယ်၊ ချစ်တော့လည်း ချစ်ကြ။ ပတ်ဝန်း

ကျင်အမြင်ကတ်အောင်တော့မလုပ်နဲ့။ သိသာသိစေ မမြင်စေနဲ့ဆိုတဲ့

စကား ရှိတယ်"

"ဖေဖေ ... သားတို့ဖို့ ဘာပါလဲ"

"ပါတာပေါ့ကွ။ ရော့ ... သားကြီးအတွက် ဘောင်းဘီတစ်

ထည်၊ သားငယ်အတွက် ဘောင်းဘီတစ်ထည်"

"ဝေး ဟေး"

"မစိုး မုန့်ကိုတော့ နင်ပဲ ဝေမျှကျွေးလိုက်"

ဇော်ထက်အောင်နဲ့ ထိုက်ဝေဇော်ကတော့ ဘောင်းဘီကို

ကြည့်ပြီး ပျော်နေကြသည်။ မွန်ကတော့ သူများတွေ ပျော်တာကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည့်ပြီး –

"ဖေဖေ သမီးဖို့ရော ဘာပါလဲဟင်"

"သမီးတို့ကျ မိန်းကလေးတွေဆိုတော့ မိန်းကလေးအသုံး ဖေဖေ မဝယ်တတ်ဘူးလေ။ မုန့်ဖိုးတစ်ယောက်ငါးရာယူ ရော့"

"နေပါစေ မပေးနဲ့။ မနက်ကျ ကျွန်မ ဈေးသွားမှာပါ သူတို့ဖို့ ဈေးကနေ ဝယ်လာခဲ့မယ်"

ပိုက်ဆံပေးတဲ့ဖေဖေ့လက်က ပြန်ရုတ်သွားလေသည်။ မိန်းမကွယ်ရာကျမှ –

"ရော့ . . . သမီးတို့ ညီအစ်မ မုန့်ဖိုးတစ်ယောက်ငါးရာ မစိုးမသိစေနဲ့"

မွန်က ယူပေမယ့် မိုးကတော့ –

"ဟင့်အင်း . . . သမီးမယူဘူး ဖေဖေ"

"ဟင် . . . ဘာဖြစ်လို့လဲ သမီး"

"ဖေဖေ့မိန်းမ မသိအောင် ခိုးပေးတာမျိုး သမီးမယူ ဖေဖေ။ သိသွားရင် အမြင်စောင်းတာမျိုး အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး။ စကား များ မပြောချင်ဘူး ဖေဖေ"

မိုးက အဲဒီလိုပြတ်သားသူပါ။ မေတ္တာတရားကို ဈေး ကုန်းတစ်ဝက်ဆိုပြီး ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်ပေးသမျှ ယူမနေချင်ပါ မုန့်ဖိုးပေးတာဆိုပေမယ့် အဲဒါရဲ့ နောက်မှာ မေတ္တာဆိုတာ သက်

သာပြီလေ။ မရရင်လည်း လုံးလုံးပဲ စွန့်လွှတ်လိုက်မည်။ ရမယ်ဆို လည်း ဖြောင့်ဖြောင့်ကျကျ ဝေငှပေးတာကိုပဲ လိုချင်တာပေါ့။

မေတ္တာတရားဆိုတာ –

ပင်လယ်ရေလို ဘယ်လောက်ပဲခပ်ပြီးမျှဝေပေးပေး ခမ်းသွား ထုံးစံမရှိ။ လျော့သွားရိုးထုံးစံမရှိဆိုတာကို နားလည်ပါသည်။ ဖေမဲ့ သမီးအရင်းကို ဖြောင့်ဖြောင့်ကျကျ မေတ္တာမပေးရဲတာကိုတော့ လက်မခံနိုင်ပါဘူး။ ဒီအယူအဆကြောင့် အတ္တကြီးတယ်ဆိုရင် လည်း မိုးက အတ္တကြီးသူပေါ့လေ။

"သူသိတာမှမဟုတ်ဘဲ သမီးရယ်။ စကားများစရာ အကြောင်း မရှိပါဘူး"

"ဖေဖေ ဘောင်းဘီတစ်ထည်ကို ဘယ်လောက်ပေးဝယ်ခဲ့ သလဲ"

ဖေဖေက ချက်ချင်းမဖြေပေ။ ခဏကြာမှ –

"တစ်ထည်သုံးထောင်"

"သုံးထောင်နဲ့ငါးရာပဲ ဖေဖေရယ်"

"မနက်ဖြန် နင်တို့အတွက် သူ ဈေးကနေ ဝယ်လာမယ် ပြောတာကို"

"သူ စေတနာရှိသလောက်ပဲ သမီး ယူပါ့မယ်"

ဖေဖေ စိတ်မကောင်းဖြစ်လိမ့်မယ်ဆိုတာ သိပေမယ့် မိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မာနမလျှော့ဘဲ ဖေဖေ့ရှေ့ကနေ ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ ညီမ
ကတော့ ဖေဖေပေးတဲ့ တစ်ထောင်တန်ကို လက်ထဲမှာဆုပ်လို့
သလောက်နဲ့ ကျေနပ်ပျော်ရွှင်နေသည့်သာ။

နောက်နေ့ –

ဒေါ်ကြည်ကြည်စိုး ဈေးသွားသည်လေ။ ဈေးကနေ
လာတော့ –

"အကြီးမနဲ့အငယ်မ ဒီမှာ နင်တို့ဖို့ အင်္ကျီတွေ ဝယ်
တယ်"

"ဝေး"

အင်္ကျီတွေ ဝယ်လာတယ်ဆိုတာနှင့် ညီမလေးက ငယ်
သူမို့ ပျော်ရင်ပျော်တဲ့အတိုင်း ဝမ်းနည်းရင် ဝမ်းနည်းတဲ့အတိုင်း
မဆောင်တတ်သူပီပီ အင်္ကျီတွေကို ဖြန့်ကြည့်လေသည်။

"အဲဒီမှာ အကုန်ရှစ်ထည်။ နင်တို့ညီအစ်မ ကြည့်ပြီး
ကြပေါ့"

"အင်္ကျီတွေက များလှချည်လား မစိုး။ ဘယ်လော
တောင် ဝယ်လာတာလဲ"

"နှစ်ထောင်ဖိုး ဝယ်လာတာ အစ်ကိုတင်။ ဘေထုပ်
တန်လိုက်တာ အစ်ကိုတင်ရယ်။ တစ်ထောင်ဖိုး လေးထည်ဆို
ကျွန်မ နှစ်ထောင်ဖိုး ဝယ်လာခဲ့တာ။ အင်္ကျီတွေက ကောင်းတယ်

ည်များ အယားပြေပေါ့ရှင်"

မိုး အစကတော့ အင်္ကျီသွားကြည့်မလို့ ထရပ်လိုက်တာပါ။
ထုပ်ဆိုတဲ့အသံကြားတော့ အင်္ကျီကိုမကြည့်တော့ဘဲ သောက်ရေ
သို့သွားကာ ရေတစ်ခွက် ခပ်သောက်လိုက်တော့သည်။ ကိုယ်
အတွက်ကျတော့ ဘေထုပ်ထဲက အင်္ကျီတဲ့။

ကိုယ်တွေက ဘေထုပ်ထဲက အင်္ကျီနဲ့ပဲတန်တယ်ဆိုတဲ့
သလား။ ဟိုတုန်းက ရွှေထီးဆောင်းခဲ့ရတဲ့ ဘဝကို အစဖော်ပြ
သာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။

မေမေရှိစဉ်ကတည်းက အထည်များ အယားပြေ အဖိုး
သော မိုး ဝယ်မဝတ်ပေ။ အထူးသဖြင့် တစ်ပတ်နွမ်းတို့ ဘေ
ထဲက အင်္ကျီတို့ပေါ့။

သူများနဲ့တန်းတူ ကောင်းတာလေးဝယ်ဝတ်ပြီး ရှိရှိသေသေ
သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်တာ မိုးအကျင့်ပါ။

"မမ"

"– – – –"

"မမ ဘယ်အင်္ကျီတွေယူမှာလဲ၊ လာရွေးလေ"

"ငါ တစ်ထည်မှမယူဘူး၊ နင်ပဲ အကုန်ဝတ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

မေးလိုက်သူက ဒေါ်ကြည်ကြည်စိုးပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မဝယ်နိုင်ရင် လုံးဝဝယ်မပေးပါနဲ့ ဒေါ်ဒေါ်။ မိုး သော
ထဲက အင်္ကျီတွေ ဝတ်လေ့မရှိဘူး။ နောက် မိုးကို ဝယ်မပေးပ
ဝတ်စရာမရှိရင် အစုတ်နဲ့ပဲ နေမယ်"

"မဝတ် နေပေါ့အေ"

လူနေတော့ ချုံကြား စိတ်နေတော့ ဘုံဖျားပဲဆိုဆို မိ
အပေါ် မသိတတ်သူပဲဆိုဆို၊ ဆိုးတယ်ဆိုရင်လည်း မိုးက လူဆိုး
လေးပေါ့။

မျိုးသိပ်ပြီးဆို လုံးဝမပြော။

ပြောပြီဆိုရင်လည်း အဲဒီလို ခပ်ပြတ်ပြတ်သမားပါ။ အာ
ပြီဆိုရင်လည်း သူ့လိုလူ နှစ်ယောက်မရှိပေ။

* * *

အခန်း (၁၄)

မိုး အဘွားကခေါ်လို့ သွားဖို့ ဖိနပ်စီးလိုက်စဉ် –

"ဟင်"

ဖိနပ်က ခြေထောက်ထိုးသွင်းပြီး လှမ်းရုံပဲရှိသေး သဲကြိုးက
သွားလေလျှင် ဆေးလိပ်ထိုင်သောက်နေတဲ့ ဒေါ်ကြည်ကြည်စိုးကို
ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်မိ၏။

"ဒေါ်ဒေါ် ... မိုး ဖိနပ်ပြတ်သွားပြီ"

"ပြတ်မှာပေါ့။ အစကတည်းက နိုင်တဲ့ဆင်ကြယ်ဖိနပ် ဝယ်စီး
အလှအပမက်ပြီး ကတ္တီပါဖိနပ် ဝယ်စီးတာကိုး"

"ထသွား လာသွားကျ ဆင်ကြယ်ဖိနပ်က တင့်တယ်တာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်တာ ဒေါ်ဒေါ်ရဲ့"

"တောသူတောသားပဲလေ။ ဘာလို့မတင့်တယ်ရမှာလဲ ဖိနပ်မလှလို့ ဘယ်သူမှ မခေါ်ဘူးဆို အထူးရသက်သာတာပေါ့"

"ကဲပါ ... ဝယ်ချင်တာသာ ဝယ်ပေး၊ စီးရ ပြီးရောပဲ"

"ဒီရက်ထဲ ဝယ်မပေးနိုင်သေးဘူးလေ။ အလုပ်မရှိပဲ ထိုင် စားနေကြတာ ဘယ်သူက ဝင်ငွေရှိလို့လဲ။ ကိုယ့်အိမ်က စပါးကလည်း မှည့်သေးတာမဟုတ်ဘူး။ ဘယ်ပိုက်ဆံနဲ့ ဝယ်ပေးရမလဲ"

"ဟူး"

မိုး လေကိုမှုတ်ထုတ်ပြီး ခေါင်းခါလိုက်မိသည်။ ပြီးတော ဖိနပ်မပါဘဲ ထွက်လာခဲ့တော့၏။ အဘွားဆီသို့ ရောက်တော့ -

"အဘွား သမီးကို ဘာခိုင်းမလို့လဲ"

"မနေ့က နင့်အဖေ နွားလှည်းထိုးကြွေးဆပ်ဖို့ နင့်ဆီမှာ လက် ကောက်နဲ့ဆွဲကြိုး တောင်းတယ်ဆို"

"ဟုတ်တယ် အဘွား"

"ပေးလိုက်ရောလား"

"ပေးလိုက်တယ် အဘွား။ နားအေးပြီးရော။ မပေးရင် ဖေဖေ တို့လင်မယား ရန်ဖြစ်ဦးမှာ။ သမီး နားမခံနိုင်ဘူး အဘွားရယ်"

"ခက်တာပဲ"

"အဘွား"

"ဟော"

"သမီးကို အလုပ်တစ်ခုလောက် ရှာပေးပါလား။ သမီး ဖြတ်သွားလို့ ဖိနပ်ဝယ်ချင်လို့။ ဖေဖေ့မိန်းမက ပိုက်ဆံမရှိလို့ ပေးနိုင်သေးဘူးတဲ့။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ပဲ အလုပ်လုပ်ပြီး ဝယ် ယ်အဘွားရယ်"

အဘွားက မိုးခြေထောက်ကို ငုံ့ကြည့်ပြီး သက်ပြင်းချလေ သည်။

"အဘွားက ဘယ်လိုရှာပေးရမှာလဲ မြေးရဲ့"

"နင် စပါးနင်းမလား မိုး"

အဒေါ်ဖြစ်သူ ဒေါ်မြတ်သူက ရေနွေးကြမ်းသောက်နေရာမှ မေးလေသည်။

"ဟုတ်ကဲ့ နင်းမယ် အဒေါ်။ ဘယ်မှာ နင်းရမှာလဲ၊ ဘယ်သူ့ လဲ"

"အိမ်ကလယ်မှာ လယ်သေးသေးလေးတစ်ကွက်မှာ တွေ ကွက်မှည့်နေလို့။ မျိုးမလောက်တာနဲ့ သူများဆီက တောင်းပြီး စိုက်လိုက်တဲ့ဟာလေးလေ။ အခု သွားရိတ်နေကြ ယ်"

"နင်းမယ်၊ အဒေါ် ဘယ်လောက်ရမှာလဲ။ စပါးတစ်တင်း လို့ရင် ဘယ်လောက်လဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တစ်တင်းရရင် တစ်ရာလေ။ ရှစ်တင်း ကိုးတင်း တ
လောက်ရမယ်"

"နင်းမယ်အခေါ် သမီးနင်းမယ်"

မိုး ဝမ်းသာအားရဟန်လေးနှင့် ပြောလိုက်သည်။ တစ်တင်းတစ်ရာဆိုတော့ အနည်းဆုံး ရှစ်တင်းရရင် ငွေရှစ် လေ။ 'ယင်းမာ' တံဆိပ်နဲ့ ဖိနပ်တစ်ရံက ရှစ်ရာ ကျွက် ဖိနပ်တစ်ရံတော့ ဝယ်လို့ရမယ်ဆိုပြီး အားတက်သွားတာပါ။

"နင်းမယ်သာပြောနေတယ် နင် နင်းနိုင်လို့လား"

"နင်းနိုင်ပါတယ် အခေါ်ရဲ့။ မိုး နင်းဖူးတာပဲဟာ"

အရင်က အိမ်မှာ စပါးနင်းကြပြီဆို မိုး ဝင်ပြီးကူနင်း လေ။ ဒါကြောင့် စပါးနင်းတတ်သည်ဆိုပြီး ခပ်လွယ်လွယ်ပဲ ပြောသည်။ တာပါ။ နင်းဖူးခဲ့တာက စပါးတစ်တင်းစာလောက်အပြင် ပိုမ ဘူးလေ။

"ဖြစ်ပါ့မလား မြေးရယ်"

"ဖြစ်ပါတယ် ဘွားရဲ့။ ဖိနက်က စီးစရာမှမရှိတာ။ ဖြစ် ပဲ နင်းရမှာပေါ့"

အဘွား ဘာမှဆက်မပြောတော့ပေ။ မေမေ့ကို မကျေ ပြောချင်တာတွေ ရှိလျက်နဲ့ မပြောရဲလို့ မျိုသိပ်ထားပုံပေါ် အဘွား မိုးကိုကြည့်ပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်နေမှာပေါ့။

စပါးတွေရိတ်ပြီး –

ကောက်လှိုင်းအဖြစ်နဲ့ အိမ်ကိုရောက်လာတော့ မိုး ကောက် းတွေကို စတင်နင်းလေတော့သည်။ အစပိုင်းမှာတော့ ကောက် တွေကို လိမ့်လိမ့်ပြီး နင်းနေတာ အားကြိုးမာန်တက်ပါပဲ။ နောက် တော့ စပါးက စူးတာကြောင့် ခြေဖဝါးလေးတွေ နာလာသည်။

နာစမ်းပါစေ –

ဒါ ဘဝပဲလေ။ ဖိနပ်တစ်ရံရဖို့က အရေးကြီးတယ် မဟုတ် ။ နားလိုက်ရင် သွေးအေးပြီး ခြေဖဝါးက ပိုနာမှာစိုးတာကြောင့် လာသော်လည်း မနားရဲပေ။ နဖူးမှ ချွေးသီးလေးတွေထလို့။ လာတော့ မျက်နှာမှာရော ကိုယ်မှာပါ ချွေးတွေရွှဲလာလေတော့

မေမေ –

မေမေရေ မြင်လှည့်ပါဦးလို့သာ အော်ပြောလိုက်ချင်တော့ သည်။

"မိုး"

"ရှင်"

အခေါ်ယောက်ျား ဦးအောင်မြင့်က ရေနွေးသောက်နေရင်းမှ လေလျှင် –

"ဘာပြောမလို့လဲ ဦးလေး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"နင့်ခြေထောက်ကို မလိုက်စမ်း"

"ရှင်"

"မ,ပြီး ခြေထောက်ကို ထောင်ကြည့်လိုက်"

မိုး ဦးလေးပြောတာနှင့်ပဲ ဘာမှန်းညာမှန်းမသိဘဲ ညာ

ခြေထောက်ကို အရင်ခြေဖနောင့်ထောင်ကာ ကြည့်လိုက်တော့

"ဟင်"

ခြေဖဝါးမှာ သွေးတွေက ရဲနေသည်။ နောက်တ

ထောင်ကြည့်လိုက်တော့လည်း ထိုနည်းတူပါ။ ခြေဖဝါးတွေ

တာသိပေမယ့် လောဘနှင့် နင်းနေတာ သွေးထွက်လို့ထွက်မှန်း

ပေါ့။

ဒါ စပါးစေ့တွေစူးပြီး သွေးထွက်တာပေါ့။

"တော်တော့ ဆက်မနင်းနဲ့တော့"

"ရတယ် ဦးလေး။ သမီး ပတ်တီးစည်းပြီး ဆက်နင်း

ဖိနပ်ဝယ်ဖို့ပိုက်ဆံ လိုနေလို့ ဦးလေးရဲ့"

"တော်တော့ ဆက်မနင်းနဲ့ဆို မနင်းနဲ့။ မြင်ရတာ

မချမ်းသာဘူး။ ဖိနပ် နင့်အဒေါ် ဝယ်ပေးလိမ့်မယ်။ မြတ် မင်းရဲ့

ဖိနပ်တစ်ရံ ဝယ်ပေးလိုက်စမ်းပါဟာ"

ဦးလေးက ဆက်မနင်းနဲ့ဆိုတော့ မိုး ဆက်မနင်းတော

နောက်နေ့မှာ အဒေါ်က ဖိနပ်ကလေးတစ်ရံ ဝယ်ပေးခဲ့ပြီး မိုး

တ် ခြေထောက်မထောက်နိုင်တော့ပေ။ ဒီတော့ ပါတာစီတမော့

နဲ့ပဲ နှစ်ပါးသွားရတော့တာပေါ့။

နေမကောင်းပြီဆိုလည်း –

ဘာရောဂါပဲဖြစ်ဖြစ် ပါတာစီတမော့နဲ့ ဘာမိတ္တူနှိသောက်ပြီး

င်ခဲ့ရသည်လေ။ အသည်းအသန်ရောဂါ မဖြစ်တာကိုပဲ ကိုယ့်

ကိုယ် ကျေးဇူးတင်ရမည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၅)

မိုး။

မွန်က သူ့ခါးပေါ်ကို ခြေထောက်ဖြတ်တင်လိုက်သည်

သတိက အတွေးနယ်ထဲမှနုတ်ထွက်ခွင့်ပြုလိုက်သည်။ နှင့်ခြေထော

ကို အသာတွန်းချလိုက်မိ၏။ ဩော် သူကတော့ ငယ်တဲ့လူဆိုတော

ဘာမှမတွေးဘဲ အိပ်ပျော်နေလိုက်တာ ကလေးတစ်ယောက်လို

လား။

မိုးမှာတော့ –

အတိတ်ဆိုတာကို သတိရလိုက်မိတာနဲ့ အတွေးလွန်သွား

ဘယ်အချိန်ရောက်ပြီမှန်းပင် မသိတော့ပေ။ အိပ်ပျော်အောင် ကြိုး

နိုက်စောစောထပြီး ဈေးသွားရဦးမှာလေ။

"အောက် အီး အီး အွတ်"

"ဟင်"

"အောက် အီး အီး အွတ်"

ကြက်တွေတောင် တွန်နေပါရောလား။ ဒါ သန်းခေါင်ကြက်

လား။ ဒါမှမဟုတ် –

"တုံ တုံ တုံ"

"အင်"

"တုံ တုံ တုံ"

ဒါက အုန်းမောင်းခေါက်သံ။ ဘာလိုလိုနဲ့ မိုးလင်းတော့မှာ

ဒုက္ခပါပဲ၊ အတွေးလွန်သွားတာနဲ့ ခုထိ မအိပ်ရသေးဘူး။

လို့မဖြစ်တော့ပါဘူး ဆိုပြီး မိုး ဖယောင်းတိုင်မီးထွန်းတော့

မှထခဲ့တော့သည်။ မျက်နှာသစ် သနပ်ခါးလိမ်း။

ပြီးတော့

ဈေးသို့ပြေးခဲ့ရသည်သာ။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၆)

"မိုး"

"_____"

"မိုး"

နောက်ကခေါ်သံကြောင့် မိုး လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ရွာသ
ကျော်ကျော်ပါ။ ညနေဆို မိုး ဈေးဖိုးကြွေးတောင်းထွက်ရသည်။
ဟိုဘက်ရွာကိုသွားတောင်းရတော့ ညနေပြန်လာပြီဆို နေဝင်စ
ရွာကိုပြန်ရောက်၏။ ရွာပြန်ရောက်တော့ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနှင့် ရွာသ
ကြွေးတွေကို တောင်းရသည်သာ။

အခု –

ဟိုဘက်ရွာက ပြန်လာတာပါ။ နေဝင်စမို့ လူက အသွား
လာနည်းပါ။

"နင်တစ်ယောက်တည်း သွားလာနေရတာ မကြောက်ဘူး
။ နေဝင်စဆို သတိထားနော်။ ရှေ့ကညောင်ပင်ကြီးက တစ္ဆေ
ကြောက်ပါဘိနဲ့"

"မကြောက်နိုင်ပါဘူး ကျော်ကျော်ရယ်။ တစ္ဆေကတောင်
ကို ပြန်ကြောက်ဦးမယ်။ ကြွေးတွေတောင်းမရလို့ စိတ်ညစ်နေတာ။
သတ်ချင်စိတ်တောင် ပေါက်တယ် တကယ်"

"ဟ ဟ မလုပ်ပါနဲ့ဟ၊ နင်ကလည်း။ ဒီနေ့မရ နောက်နေ့
တော့ရမှာပေါ့"

"နောက်နေ့ရမှာတော့ သိတာပေါ့ဟဲ့၊ အခု လောလောဆယ်
တ်ဖြန့်ဈေးသွားဖို့ ပိုက်ဆံက မပြည့်သေးဘူးဖြစ်နေတာ"

"ငါ ချေးမယ်လေ"

ကျော်ကျော်က စကားပြောရင်းမှ မိုးသေးကနေ ကပ်လိုက်
လေသည်။ မိုး စိတ်မလုံတာနှင့် မျက်လုံးက သေးဘီသို့ ဝေ့ဝဲ
ကြည့်မိသည်။ သူများတွေမြင်ရင် ဘယ်လိုထင်မလဲဆိုတဲ့အတွေးနဲ့
။ အပျိုနဲ့လူပျို အခုလို ယှဉ်သွားရင် အချို့က အမြင်စောင်းကြတာ
။

မိုးတို့က အမေမရှိတော့ –

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကွပ်မရှိတဲ့ကြမ်းမို့ ပရမ်းပတာဖြစ်နေတယ်လို့ အပြော... ချင်ပါဘူး။ အမေမရှိလို့ပဲ မိုး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပိုဂရုစိုက်ပြီး ထိန်းသိမ်း... ခဲ့တာပါ။

"ယူမှာလား မိုး"

"ဟင့်အင်း မယူပါဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ရပါတယ်၊ ရွာထဲက အကြွေးတွေတောင်းလိုက်ရင် ပြည့်... ပါ"

"မိုး"

"______"

"မိုး"

"ပြောလေဟာယ် နင်ကလည်း"

"ငါ နင့်ကို အရမ်းသနားတာပဲ သိလား"

"ဟင်"

"ဖြစ်နိုင်ရင် နင့်ကို အေးအေးဆေးဆေး နေခိုင်းပြီး ငါ... အလုပ်လုပ်ချင်တာ။ ငါရှာကျွေးချင်တာ"

"ပလုတ်တုတ်"

ကျော်ကျော့်စကားကြောင့် မိုးရင်ထဲမှာ ဒိန်းခနဲဖြစ်က... ညောင်မြစ်ကို ခလုတ်တိုက်မိလေတော့သည်။ ညောင်ပင်ရှေ့က...

...ဘာဆိုတော့ လမ်းမထက်မှာ မသိမသာလေး ပေါ်နေတဲ့ ညောင် ...ကို ခလုတ်တိုက်မိတာပါ။

"နာသွားလား"

မိုး ဘာမှပြန်မဖြေဖြစ်ပေ။ မိုးထက် အသက်ငယ်တဲ့ မိန်း ...တွေတောင် ရည်းစားကိုယ်စီရှိကြပြီပေမယ့် မိုးကတော့ အချစ် ...ကို မစဉ်းစားချင်ပေ။ မိုးဘဝ ရှေ့ရေးက အရေးကြီးသည် မဟုတ် ...

ပြီးတော့ ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခု ရှိနေသေးသည်။

"ငါပြောတာ ဘယ်လိုလဲ မိုး"

"ဘာကိုလဲ ကျော်ကျော်"

"နင့်ကို ငါ ရှာကျွေးမယ်လို့"

"နင့်စကားက ဘာစကားလဲ"

"ဟာ နင်ကလည်း ဒါလေးတောင် မသိဘူးလား။ နင့်ကိုငါ ...စားစကားပြောနေတာလေဟာ"

"______"

"နင့်ကို ငါချစ်တယ် မိုး"

"_____"

"အဲဒါပြောချင်လို့ နင့်ကို ငါလာစောင့်နေတာ။ ဒီအချိန် ...တို့ဘက်ရွာကနေ ပြန်မယ်ဆိုတာသိလို့ လာစောင့်နေတာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သေလိုက်ပါလား"

"ဟာ ... သေလို့ ဘယ်ဖြစ်ဦးမှာလဲဟ။ မိန်းမတော
မယူရသေးဘူး"

မိုး ခြေလှမ်းကို ခပ်သွက်သွက် လှမ်းမိတော့သည်။ ဒီကော
နဲ့မလွယ်ဘူးလေ။ ဒီလိုကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး မိုးမှာ အဖြေမရှိသ
ပြောစရာစကားလည်း မရှိပါဘူး။ မိုးမှာ ရည်ရွယ်ချက်တွေ မျှော်
ချက်တွေ ရှိနေသေးသည်။

မိုးရဲ့ခံယူချက်က –

အချစ်သည်ဘဝမဟုတ်။ အချစ်က ဘဝဖြတ်သန်းမှုလော
အရေးမကြီးဘူးလေ။ မိုး ကြိုးစားရမည်။ သူများထက် မသာ
တောင် တန်းတူနေနိုင်အောင်ပေါ့။ ရင်ထဲမှာ နာကြည်းချက်တွေ
ဖျက်လို့မရအောင်ပါပဲ။ ငြီးခဲ့တာကို မထားခဲ့လိုက်နိုင်အောင် တွေ
တိုင်း ရင်ထဲမှာ တဆစ်ဆစ်နာသည်လေ။

"မိုး"

"– – –"

"နင် ငါ့ကိုစဉ်းစားပေးမှာလား။ ငါ နင့်ကို တကယ်ချစ်တာ
ဟ"

"ကျော်ကျော်"

"အေး ... ပြောလေ"

"နင် ငါ့ကို မနှောင့်ယှက်နဲ့ဟာ။ ငါ အဲဒါတွေမစဉ်းစား
သေးဘူး"

"အဲဒီလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့မိုးရယ်။ ငါ့ကို မသနားဘူးလား"

"နင့်မှာ မိဘဖစုံ ခြေလက်အင်္ဂါ အပြည့်အစုံ ရှိနေတာကို
ဘာလို့သနားရမှာလဲ"

"အဲဒီလိုတော့ မပြောပါနဲ့ဟာ။ နင်ကလည်း"

"ကျော်ကျော်"

"ဟင်"

"နင်သွားတော့ဟာ၊ ရွာအနားရောက်လာပြီ။ ရွာကလူတွေ
ခင် တစ်မျိုးထင်နေဦးမယ်"

ကျော်ကျော် သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။ သူ မိုးကို တကယ်
နားတာလေ။ ဖြစ်နိုင်ရင် မိုးရဲ့ဒုက္ခတွေကို မျှဝေခံစားပေးချင်တာပါ။

"နင် သွားဟာ၊ နင်မသွားရင်လည်း ဒီမှာရပ်ကျန်ခဲ့"

"သိတော့ မြင်တော့ရော ဘာဖြစ်လဲဟာ။ နင်ကလည်း
မျိုးအပျိုပဲဟာ။ ဘာဆန်းလို့လဲ"

"ဟင့်အင်း။ ငါ့မှာက အမေရှိတာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒါကြောင့်
သိက္ခာကို ငါထိန်းရမယ်။ နင်ကျန်ခဲ့"

"ဟူး"

ကျော်ကျော် လေကိုမှုတ်ထုတ်လိုက်ပြီး –

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အေးပါ၊ ငါကျန်ခဲ့မယ်"

ပြောပြီး ကျော်ကျော် သစ်သားတံတားလေးမှာ ရပ်ကျန် တော့သည်။ မိုးကတော့ ခြေလှမ်းသွက်သွက်နှင့် ဆက်လျှောက်ခဲ့ လေ။ ရင်ထဲမှာတော့ ကတုန်ကရင်နှင့်ပါ။

* * *

အခန်း (၁၇)

ဘယ်လောက်ပဲ ကိုယ့်စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ထားပေမယ့် လူငယ် လေ။ အချစ်ဆိုတာကို ဘာလဲ ဘယ်လိုလဲသိရအောင် စမ်းသပ်ရှုစမ်း ချင်တဲ့အရွယ်မို့ ညအိပ်ရာဝင်တော့ မိုး ကျော်ကျော့်အကြောင်းကို တွေးနေမိသည်။

ကျော်ကျော်က ရိုးသားသူတစ်ယောက်ပါ။ အလုပ်လည်း ကြိုးစားသည်လေ။ ငွေကြေးလောက်စရာမရှိပေမယ့် မိုးမှာက ညီမလေး ရှိသေးသည်။ မိုး အိမ်ထောင်ပြုရင် ကိုယ့်အိမ်ထောင်ဘက်နဲ့ ညီမလေး ကို မတည့်မှာ စိုးသည်လေ။ ညီမလေးမှာ အားကိုးစရာဆိုလို့ မိုးပဲ ရှိတာမဟုတ်လား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီးတော့ –

ချဲ့တွေးရင် တွေးသလောက် တွေးသမျှက အချစ်ဆိုတဲ့
ကို တားဆီးပိတ်ပင်နေသည်သာ။ မဖြစ်သေးတာကို ကြိုတွေး
ကြိုကြောက်နေတာလေ။

"မမ"

"ဟင်"

"မွန် ဖိနပ်ပြုတ်သွားပြီ မမ။ အဲဒါ ဝယ်ပေးဦးနော်"

ဖိနပ်ဆိုတာနှင့် စပါးနှံလို့ မိုးခြေထောက် သွေးစက်
ထွက်ခဲ့ရတာကို မိုး သတိရမိသည်။ သတိရမိတိုင်း ခြေဖဝါး
နာကျင်မိသလိုပါ။

"အင်း ... မနက်ဖြန် ဝယ်လာခဲ့မယ်"

"တကယ်နော် မမ"

"အေးပါ"

မိုး ညီမလေးကို မျက်နှာမငယ်စေချင်ပေ။ ဟိုတုန်း
အရွယ်နဲ့မလိုက်အောင် ပင်ပန်းခဲ့တော့ အခု သက်သာပါစေတော့
မခိုင်းရက်ပေ။ အရင်က မဝတ်ခဲ့ရသမျှ ဝတ်ပါစေတော့။ အရင်
မစားခဲ့ရသမျှ စားပါစေတော့လို့ တတ်နိုင်သလောက် အလိုလိုက်
သည်လေ။

ဖိနပ်တစ်ရံအတွက်ကတော့ –

မနက်ဖြန် ဈေးရောင်းလို့မြတ်တာထဲက ခြိုးခြံချွေတာ စား
ရင် ရပြီလေ။ ပြီးတော့ မိုး ပိုက်ဆံစုထားတာ အတော်ရနေပြီ

"နှင့်ကိုငါ ပြောစရာရှိသေးတယ် မွန်"

"ပြောလေ မမ"

"ငါ စက်ဘီးဝယ်မလို့။ စက်ဘီးနဲ့ဆိုတော့ ဈေးဝယ် ဈေး
င်း သွားရလာရတာ မြန်တာပေါ့"

"မမမှာ ပိုက်ဆံရှိလို့လား"

"စုထားတာ စက်ဘီးတစ်စီးဖိုးတော့ရပြီဟ။ နောက်ကျရင်
အလုပ်လုပ်လို့ရတာကို စုမယ်လေ။ ငါ ဈေးရောင်းလို့မြတ်တာကို
သည်းစား စုလည်းစုပေါ့"

"ကောင်းတာပေါ့ မမရဲ့၊ ဟိ စက်ဘီးစီးရတော့မယ်"

စက်ဘီးဝယ်မယ်ဆိုလို့ မွန်တစ်ယောက်ပျော်နေပါသည်။ သူ့နဲ့
တွေ စက်ဘီးစီးနေကြတော့ သူလည်း စီးချင်ရှာမှာပေါ့။ နောက်
သဲ မိုး စက်ဘီးအစိမ်းရောင်လေး ဝယ်လိုက်သည်လေ။ စက်ဘီးနဲ့
သွား စက်ဘီးနဲ့ကြွေးတောင်းနဲ့ပေါ့။

မွန်လည်း ဘယ်ကိုပဲသွားသွား စက်ဘီးလေးနဲ့ဆိုတော့
နှာမငယ်ရတော့ပေ။ ကုန်စိမ်းရောင်းတယ်ဆိုတာ အခေါ်မတင့်
ပေမယ့် အဆင်ပြေပါသည်။ နောက်တော့ အိမ်မှာ ကုန်စုံဆိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေးပါ ဖွင့်နိုင်ခဲ့သည်။ အခင်းပြေလာပြီဆို အနှောင့်အယှက်တွေ[illegible] တော့ –

"မွန်"

"––––"

"မွန်ရေ"

"ရှင် မမ"

မွန်က ထမင်းချက်နေရင်းမှ လှမ်းထူးလေသည်။ စိုး[illegible] အခင်းပြေလာတော့ မိုးတို့ညီအစ်မ ပိုပြီးအခင်းပြေအောင် လော[illegible] ပိုလာသည့်လေ။ အရင်ကထက် ပိုကြိုးစားကြတာပေါ့။ မွန်က [illegible] ရဲ့အငှားအလုပ်တွေ ထွက်လုပ်သလို –

မိုးကလည်း ကိုယ်ရောင်းတဲ့ကုန် အရောင်းသွက်လို့ [illegible] တာနဲ့ ချက်ချင်း ဈေးသွားပြီးဝယ်ကာ ပြန်တင်သည်။ ပစ္စည်[illegible] အပြတ်မခံတာလေ။ နှစ်ယောက်စလုံး အိမ်မရှိတော့ တာ[illegible] မစောင့်ထိန်းသူအတွက်က ငွင်ပေါ့။

"ခဏလေး မမ၊ ထမင်းအိုးငှဲ့နေလို့"

"နင် ဆီတွေ ဘယ်သူတွေကို ရောင်းလိုက်သေးလဲ။ [illegible] တော်တော်လျော့နေတာ။ အချိုမှုန့်လည်း နှစ်ထုပ်ပျောက်နေ[illegible] ပိုက်ဆံဘူးထဲမှာလည်း ပိုက်ဆံမတွေ့ဘူး။ အကြွေးရောင်းလို[illegible] လား"

"ဘယ်သူ့မှမရောင်းဘူး မမ။ မွန်လည်း စောစောကမှ အိမ် [illegible]ရောက်တာလေ။ ဆိုင်ပိတ်ထားတာ၊ ဘယ်သူက လာဝယ်ဦးမှာလဲ"

မှန်ပါသည်။ ညီအစ်မနှစ်ယောက်စလုံး အိမ်မရှိရင် မိုး [illegible]သွားတဲ့အခါ ဆိုင်ကိုပိတ်ထားခဲ့ရသည်သာ။

"ဒါဆို ဘယ်တွေရောက်ကုန်ပါလိမ့်။ ခြေထောက်ပေါက်ပြီး [illegible]ကုန်ပြီလားမသိဘူး"

"အိမ်ကို ဘယ်သူလာတာမြင်လဲလို့ ဘေးအိမ်တွေကို မေး [illegible]ည့်ပါလား မမရဲ့"

မိုး မျက်နှာချင်းဆိုင်အိမ်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ အိမ် [illegible]က်ဝမှာ ဒေါ်ရီ ထိုင်နေတာကို မြင်လိုက်ရသည်။

"အရီး မိုးတို့အိမ်ကို ဘယ်သူလာတာများ မြင်မိလဲဟင်"

"ဘယ်သူလာရမလဲ၊ နင့်မိတွေး လာသွားတယ်လေ။ အဲဒီမှာ [illegible]တွေယူသွားလဲ မသိဘူး။ အခြား ဘယ်သူမှမလာဘူး"

"ဟူး"

မိုး လေပြင်းတစ်ချက်မှုတ်ထုတ်လိုက်မိတော့သည်။ ဒီလို [illegible]ရှိတာကို မိုးမကြိုက်ပါဘူး။ မိုးလည်း သူများပစ္စည်းကို အစ်တို [illegible]ချောင်းတောင် မယစ်မှားပေ။ အစ်တို့က အသုံးမဝင်လို့လို့ ကတ်မိုး [illegible]ဲ့ မေးဖွယ်ရာရှိသည်။

စကားပုံရှိလို့ ခိုင်းနှိုင်းပြတာလေ။ ဘယ်ပစ္စည်းဖြစ်ဖြစ် ပိုင်ရှင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မသိဘဲ ယူဖို့မပြောနဲ့ စိတ်နဲ့တောင် မပြစ်မှားခဲ့ပါဘူး။ ကိုယ့်အ စာရိတ္တကို မိုး အသက်ထက်တန်ဖိုးထားပါသည်။

"အဲဒီအကျင့်တွေ ငါ မကြိုက်တာ။ ပြောရရင်လွန် မယ်။ တကယ်ဆို မေမေ့နဲ့ပတ်သက်ပြီး ကိုယ်တွေက သူ့သား သားသမီးပစ္စည်းကို ခွင့်မတောင်းဘဲ ယူသင့်သလား၊ မယူသင့်သ မစဉ်းစားဘူး"

မွန်က အသံကျယ်ကျယ်နှင့် ပြောလေတော့သည်။

"မွန်"

"ဒီကိစ္စ ငြိမ်နေလို့ မဖြစ်ဘူး မမ။ ငြိမ်နေရင် မသိဘူး ပြီး နောက်ထပ်လုပ်ဦးမှာ။ ပြောမှသိမှာ မေမေ့ကိုသွားပြောပြမ"

"မပြောရဘူး မွန်၊ မသွားနဲ့"

မိုး မွန့်ကိုတားလိုက်သည်။ သွားပြောရင် မေမေပဲ စိတ် ရဲ့ရမှာပေါ့။ မေမေ့ကို မိုး စိတ်မဆင်းရဲစေချင်ဘူးလေ။ မေမေ့အ မသိတတ်ခဲ့သမျှ မေမေ့အပေါ် သိတတ်ခြင်းနဲ့ မွေးကျေးဇူးကို နိုင်သလောက် ဆပ်ချင်ပါသည်။

ဒါကြောင့် –

မေမေ့အပေါ် ဆိုးခဲ့မိသမျှ နောင်တရပြီး မေမေစိတ်ချမ်း စေဖို့ မိတွေးခြယ်လှယ်သမျှခံပြီး ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေခဲ့တာ။ ငါးနှစ် ခဲ့သည်လေ။ မခံနိုင်တဲ့အဆုံးမှ ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်တ

တ်ပြီး ခွဲထွက်လိုက်တာပါ။

"နင် သွားပြောရင် မေမေပဲ စိတ်ဆင်းရဲရမှာ။ ပြီးတော့ ဆုပ်လက်ကိုင်မိတာလည်း မဟုတ်ဘူး"

"မမကလည်း ငြိမ်နေရင် ပိုဆိုးမှာလေ"

"ဆိုးပါစေ၊ ကံ၊ ကံအကျိုးဆိုတာကို ငါ ယုံကြည်တယ်။ ကောင်းတာလုပ်ရင် ကောင်းတာဖြစ်မယ်။ မကောင်းတာလုပ် ကောင်းတာဖြစ်မှာပဲ။ ကိုယ်ပြုသည့်ကံ ကိုယ့်ထံပြန်လာပါလိမ့်

"မမ သိလျှင်ပဲ ဝတ်တော့"

"နင်ရှိနေလို့ပေါ့။ မဟုတ်ရင် ဝတ်တာကြာပြီ၊ ငါ လူတွေကို တော်စိတ်ကုန်နေတာ။ နင့်ကို တစ်ယောက်တည်း ထားခဲ့ရမှာ လို့ သိလား"

မိုး ပြောပြီး ဆိုင်ဖွင့်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ဈေးဝယ်သူ တော့ ရောင်း။ ဈေးဝယ်သူမလာတော့ စာဖတ်နေသည်သာ။ ဲ့ ကိုယ်ရှာလို့ရတဲ့ပိုက်ဆံ ကိုယ့်တာသာ ကိုင်သုံးနေရပြီဆိုတော့ အုပ်၊ ဘော့လ်ပင်နဲ့ ဝယ်နိုင်ပြီလေ။

ဒါကြောင့် –

ကဗျာတိုတိုစနဲ့ ဝတ္ထုတိုလေးတွေရေးဖြစ်လာသည်။ မဂ္ဂဇင်း တွေပို့ကြည့်သော်လည်း တစ်ခါမျှ အရွေးမခံရပေ။ ဒါပေမဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖွဲ့မလျှော့ခဲ့ပါဘူး။ ဝါသနာအရ ရေးနေဆဲပါ။

ကိုယ် ဈေးရောင်းလို့ အဆင်ပြေလာတာမြင်တော့ မိုး... ခြံချင်းကပ်အိမ်က အစ်မကြီးမှာ –

"မိုးတို့ ဈေးရောင်းတာနဲ့ အဆင်ပြေနေတာ။ အခု ဝက်... လည်း ဝယ်နိုင်တယ်။ ပိုက်ဆံလည်း ဖွေးဖွေးလက်လက် လက်... တယ်။ ငါလည်း ဈေးရောင်းဦးမှပါ။ နင် ရောင်းနေတော့ နင့်ကို... နာလို့ဟဲ့"

"ဩော် ... ရောင်းပါ မမဒွေးရယ်။ ဝယ်သူက သူ့... သက်ရာလူမှာ ဝယ်စားလိမ့်မယ်ပေါ့"

မိုးက သူများကို မနာလိုစိတ်မရှိသူမို့ ထိုစကားကိုပဲ ... လိုက်ပါသည်။ မမဒွေးတို့က ပိုက်ဆံရှိသူမို့ ကုန်စုံဆိုင် အကြီးအကျ... ဖွင့်ပြီး အကြွေးရောင်းသည်။ ပြီးတော့ အဲဒီအကြွေးကို ကောက်... ပေး ကောက်စိုက်ပေးနဲ့မှတ်တော့ မိုးဆီမှာ ဘယ်... ဝယ်မ... တော့ပေ။

ထို့ကြောင့် –

မိုး ဈေးမရောင်းတော့ဘဲ ကူလီအလုပ်ပဲ ပြန်လုပ်ရသ... နောက်တော့ နှစ်လုံးထီခေတ်ထလာပြန်တော့ နှစ်လုံးထီရောင်း... ပြန်သည်ပေါ့။

* * *

အခန်း (၁၈)

နာမည်က မိုးကြည်ဖြူ။ ကံတရားကမကြည်ဖြူတော့ ဘဝဆို... ...ဘတ်ခုံပေါ်မှာ ကနေရတာ ကြိုးကစုံပါဘိ။ အခုတစ်မျိုးတစ်ဖုံ ...ရားရပြန်ပြီလေ။ ဒီကွေ့ ဒီတက်နဲ့ လော်း ဟိုကွေ့ ဟိုတက်နဲ့ ...ဆိုသလိုပေါ့။

"မိုးရေ ... တို့အိမ်ကို လာပါဦးဟေ့"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ခဏလေးနော်၊ လာမယ် ... လာမယ်"

"မိုး တို့အိမ်လည်း လာဦးနော်"

"ဟုတ်ကဲ့၊ လာမယ် အရီး"

လွယ်အိတ်တစ်လုံးလွယ်ပြီး မိုးတစ်ယောက် ရွာရိုးကိုပေါက်...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လျှောက်နေရသည်သာ။ သူများတွေက အကြွေးစနစ်နဲ့ ပတ်[illegible] တွေ လက်ခံတာလေ။ တနင်္ဂနွေနေ့ရှင်းပေါ့။ မိုးကတော့ လက်[illegible] ရောင်းပေါက်လျှင်လည်း လက်ငင်းရော်တာမို့ ကော်မရှင်ခ သိပ်မ[illegible]

ငွေက သိပ်မတတ်ဘူးလေ။

ဒါကြောင့် စားဝတ်နေရေး အဆင်ပြေရုံလောက်ပါပဲ။

"ဟာ ဟိုမှာ ရဲတွေလာတယ်"

"ဟင်"

"မိုး မြန်မြန်ပြေး"

ဦးလှဘော်ရဲ့ အော်သံကြောင့် မိုး စာအုပ်တွေ ပိုက်ခံ[illegible] ကို လွယ်အိတ်ထဲသို့ထည့်ပြီး ပြေးရလေတော့သည်။ ပြေး[illegible] အလွယ်တကူ မမြင်နိုင်တဲ့နေရာ။ သူများအိမ်နောက်ဘက်.အိမ်သာ[illegible] အိမ်သာကြားမှာ ပြေးပုန်းရတာလေ။

ဆိုးလိုက်တဲ့ဘဝ။

လုပ်စားတော့ မိုးခေါင်၊ ခိုးစားတော့ ခွေးဟောင် ဆိုသ[illegible] ပဲ။ အန္တရာယ်များလိုက်ပါဘိ။ စားဝတ်နေရေး အဆင်ပြေရုံလော[illegible] ကလေးရတာနဲ့ ခံရရင် ထောင်နန်းစံရမှာလေ။

"မိုးရေ ရဲတွေ သွားကုန်ကြပြီ။ လာလို့ရပြီပေါ့"

အရီးသိန်းပြောလို့ ပုန်းနေရာကနေ ထွက်လာတော့ အ[illegible] သိန်းကပဲ –

"ကလေးရယ် ... ဒီရက်ထဲ မရောင်းပါနဲ့လား။ အခုက [illegible]ကုန်ခါနီးဆိုတော့ အမှုတွဲရှာနေတာလေ။ အရီးက မနာလိုလို့ [illegible]တာ မဟုတ်ဘူးနော်။ စိုးရိမ်လို့ပြောတာပါကွယ်"

"မိုး အရီးစေတနာကို နားလည်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့အရီးရယ်၊ [illegible]အကျိုးပေးမကောင်းတော့လည်း ကြိုရာကျရာ လုပ်စားရတာ [illegible]"

"အေးပါ။ နင့်အဖေကလည်း လုံးဝပြန်မကြည့်ဘူး၊ ရက် [illegible]လိုက်တာ"

"တော်ပါတော့ အရီးရယ်။ မိုး ဖေဖေ့အပေါ်မှာ စိတ်နဲ့တောင် [illegible]များချင်ဘူးလေ။ ဒါကြောင့် ကံကိုပဲ အပြစ်ပုံချထားတာပါ"

"နင်တို့ဘဝကိုလေ နင့်အမေ မဝေကို ခွဲထူပြီး ပြချင်လိုက် [illegible]တယ်"

ပြောရင်း အရီးသိန်းက ငိုပါလေတော့သည်။ မိုးက မျက်ရည် [illegible]သူမဟုတ်ပေ။ မျက်ရည်ကျတာ ဘဝကိုအရှုံးပေးတာနဲ့အတူတူပဲ [illegible] ခံယူထားတဲ့ မိုးက ဟိုအရင်တုန်းက မရယ်တတ်သလို အခု မငို [illegible]ပေ။

"မငိုပါနဲ့ အရီးရယ်။ ဒါ ဘဝပဲလေ။ မိုး လောကဓံကို [illegible]နိုင်ပါတယ်။ မိဘမရှိဘူးဆိုပြီး ဘဝကိုဖြစ်သလိုတော့ မဖြတ် [illegible]ဘူး အရီး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘောင်ခတ်ပြီးထိန်းချုပ်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူများ လက်ညှိုးထိုးကဲ့ရဲ့ခံရမယ့်ဘဝမျိုးကို အရောက်မခံဘူ
ဒါကြောင့် ကိုယ်ကျင့်တရားကို မထိခိုက်အောင် ကြိုးစားလုပ်စားနေ
တာပါ။ မိုး ကိုယ်စားတဲ့ထမင်း ကိုယ်သတီတယ်''

''အေးပါဟယ်၊ နင့်အမေသာရှိရင် နင်တို့ ဒီလိုဘဝမျိုး
ဘယ်ရောက်ပါ့မလဲ''

မိုး မဲ့ပြုံးလေး ပြုံးလိုက်မိခြင်းနှင့်အတူ ရင်ထဲမှာ စူး
ဖြစ်သွားလေသည်။ မေမေ့ကို သတိရသွားတာလေ။ ပြီးတော့ ကို
ဘဝကို နာကြည်းမိတာပါ။ အရီးပြောသလိုပေါ့။ မေမေသာရှိ
မိုးတို့ ဒီလိုဘဝမျိုးကို ဘယ်ရောက်မှာတဲ့လဲ။

''အခုအလုပ်က ဥပဒေနဲ့ မလွတ်ကင်းတာတော့ မှန်တ
အရီး။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာကို မထိခိုက်တော့ ရိုးသားတဲ့အလ
တစ်ခုလိုပဲ ပြောရတော့မှာပေါ့။ စိတ်မပူပါနဲ့ အရီးရယ်။ အရာရာ
ကံတရားက သတ်မှတ်ပြီးသားပါ။ ဖြစ်ချိန်တန်ရင် ရှောင်လွှဲလို့ရတ
မဟုတ်တာ။ ဆင်နင်းလို့သေမယ့်သူက ကျားကိုက်မသေဘူး။ ကျ
ကိုက်ခံပြီး သေရမယ့်လူက မြွေကိုက်ခံပြီး မသေရဘူးလေ''

''အေးပါ မိုးရယ်။ ဒါပေမဲ့ သွားတာလာတာ သတိဝီရိယ
သွားနော်''

''ဟုတ်ကဲ့ပါ အရီး''

''အေး . . . အေး''

''မိုး သွားမယ်နော်''

မိုး အရီးသိန်းကို နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်လာခဲ့တော့သည်။
စက်ဘီးက ပျက်နေတော့ ခြေလျင်ပဲ လျှောက်ခဲ့ရသည်ပေါ့။
ပါက်နေတော့ ဆိုင်မှာပြင်ဖို့ ထားခဲ့ရသည်သာ။

''မိုး''

''ဟင်''

''ဒီနေ့ စက်ဘီးမပါဘူးလား''

''ဟုတ်တယ် မပါဘူး''

''ငါလိုက်ပို့ရမလား''

''မလိုပါဘူး။ နင် ငါ့နောက်ကို မလိုက်နဲ့နော်၊ ကျော်ကျော်''

မိုးကို 'ကျော်ကျော်' လိုက်နေတာ ကြာပါပြီ။ မိုးဘက်က
ထိ မစဉ်းစားခဲ့ဘူးလေ။ ကိုယ့်အပူနဲ့ကိုယ် ကိုယ့်ဒုက္ခနဲ့ကိုယ်
တော့။ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ကို မိုရိုအားကိုးပြီးလည်း မစား
ဘူး။ ကိုယ်က အိမ်ထောင်ပြုပြီး ကိုယ်လွတ်ရုန်းလို့ မဖြစ်ဘူးလေ။

ညီမလေးက ရှိနေသေးသည် မဟုတ်လား။

ညီမလေးအတွက် တစ်ဦးတည်းသော သူ့ရဲကောင်းက မိုးပဲ
။ ညီမလေးရဲ့အဖေလည်း မိုး၊ အမေလည်းမိုးပါ။

''နင်မလိုက်နဲ့ဆို မလိုက်ပါဘူးဟာ။ ဒါပေမဲ့ ငါ့ကိုခဏတော့
ားပြောခွင့်ပေးပါ''

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ငါ အချိန်မရဘူး ကျော်ကျော်"

"မိုး"

"နင် အခုထိ စိတ်မပျက်သေးဘူးလား ကျော်ကျော်။ ငါ နင့်ကို ဘာမျှော်လင့်ချက်မှပေးမထားဘူးနော်။ ဒီလောက် အနု လက္ခဏာပြနေတာကို ငါထက်သာတဲ့မိန်းကလေးတွေကို နင်လိုက်ပ ပါဟာ"

"ဟ . . . အချစ်ဆိုတာ ချစ်ချင်တဲ့လူကို ချစ်လို့မှမရ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ ငါက နင့်ကိုပဲ ချစ်တာလေ။ ဘာဖြစ်လဲ၊ နင့် ရည်းစားမရှိသရွေ့ ငါ မျှော်လင့်ခွင့်ရှိတယ်"

"တော်တော့ဟာ၊ ငါ နောက်ကျနေမယ်။ သွားတော့မယ်"

မိုး ကျော်ကျော်ရှေ့ကနေ ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ မချစ် လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မဖြစ်နိုင်လို့ အနုတ်လက္ခဏာပြနေတဲ့ကြား တစ်ခါတလေ ရင်ခုန်သံတွေ ခုန် ခုန်ပြီးထလာတာ လူမသိ သူမသိ

* * *

အခန်း (၁၉)

ဒီနေ့ စနေနေ့မို့ မိုးအလုပ်နားပါသည်။ မွန်ဈေးသွားသည်မို့ ဟင်းချက်ဖို့ ဆန်ဆေးနေရင်း မီးဖိုချောင်ဘေးက ဖိနပ်သံကြား ကြောင့် ကြည့်လိုက်မိသည်တွင် –

လူမမြင်ရပေမယ့် ခြေထောက်ကို မြင်နေရသည်လေ။ ခဏ ကြာတော့ မီးဖိုချောင်အပေါက်ဝမှာ လူလုံးပေါ်လာသူကတော့ –

"မြေး"

"ဟင် အဘွား"

အဘွားက ထဘီကို ပခုံးအထိ မြှောထားတာမို့ –

"အဘွား . . . ဘာလို့ ထဘီမြှောထားရတာလဲ အဘွားရဲ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုးပြောတော့ အဘွားချုံထားတဲ့သော်ကို လျှော့ချပြီး ခါး ဝတ်လိုက်လေသည်။ အဘွားလက်ထဲမှာ ငှက်ပျောရွက်နဲ့ ထုပ်ထား အထုပ်ကလေးတစ်ထုပ်ကို ကိုင်ထားလျက်ပါ။

"ဒီနေ့ နှင့်ဦးလေး ဝက်ပေါ်တာမှာပါတယ်လေ။ အဲဒါ မသိအောင် အဘွားအသားတွေ ရွေးယူလာတာ၊ ရော့ မြေး"

"ဟာ ... အဘွားကလည်း ဦးလေးသိသွားရင် မကောင်း ဘူး"

"မသိပါဘူး မြေးရဲ့။ ဟင်းတွေကအများကြီးပဲဟာ။ ပြီး ဟင်းကိုင်ရင် အဘွားကိုင်ပေးရမှာလေ၊ မသိပါဘူး"

"အဘွားရယ်"

မိုးရင်ထဲမှာ ဆို့သွားလေသည်။ ဖေဖေက လှည့်မကြည့် မိုးတို့ဒုက္ခကို မျှဝေခံစားနေသူက အဘွားလေ။ မြေးတွေ အဆာ မှာစိုးလို့ အိမ်ကလူတွေမသိအောင် ဘဲဥပေး ဆန်ပေးနဲ့ အိမ် သူခိုး ဖြစ်နေတာလေ။

မိုး အဘွားကို ဒုက္ခမပေးချင်ပါဘူး။

ဒါကြောင့် ကိုယ်အဆင်မပြေတာတွေ ပြောမပြပေ။ အ ကိုက မိုးတို့ကို အရိပ်လိုကြည့်နေတာ ခက်သားပေါ့။ မိုးက လှ တော့ အဘွားက ကိုယ်တိုင်ပဲ မီးဖိုချောင်ထဲဝင်ကာ ဟင်း စတီးလ်ဇလုံထဲသို့ ထည့်ပေးလေသည်။

"အဘွားရယ် ... မြေးတို့ ဝယ်စားမှာပေါ့။ အဘွားနောက် အခုလို မလုပ်ပါနဲ့"

"ဩော် ... ဝယ်စားတော့ ပိုက်ဆံကုန်တာပေါ့ မြေးရဲ့။ ဝယ်စားမယ့် ပိုက်ဆံ အပိုမကုန်အောင် အဘွားက ယူလာပေး လေ။ ဒါကို ချက်ပြီး ညီအစ်မတွေ ခွဲခွဲတာတာ စားကြ။ ရက်လောက် တော့ စားလို့ရတယ်လေ"

မျက်ရည်မလွယ်တဲ့ မိုး။ ဒီတစ်ခါတော့ မျက်ရည်တွေ ဝေ သည်။ ဩော် သားအချစ် မြေးအနှစ်တဲ့၊ အခုအချိန်မှာ အဘွားက တို့အပေါ် မေတ္တာအကြီးမားဆုံးသူ။ မိုးရဲ့မိခင်ကြီးပါပဲလေ။ အရင် တည်းက မိုးအတွက် အဝတ်အစား ဝယ်ပေးတာလည်း အဘွား။ ကောင်းလို့ ဆေးခန်းပြရရင်လည်း အဘွားပဲ ပိုက်ဆံထုတ်ပေး ပါ။ ဖေဖေတို့နဲ့ အတူနေတုန်းကပေါ့။

ဒီလိုပေးနိုင်ဖို့ –

အဘွား ဘယ်လိုလုပ်ပြီးပိုက်ဆံစုရလဲ သိနေတော့ မိုး စိတ် ကောင်းခဲ့ပေ။ တစ်နေ့ အဘွားရဲ့ကျေးဇူးတွေကို ဆပ်ခွင့်ကြုံပါရစေ။

"မြေး ... အဘွားပြန်မယ်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အဘွား"

အဘွားပြန်သွားတော့ မိုး ထမင်းချက်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ချက်ပေါ့။ ဒီနေ့ နားရက်မို့ နေလယ်ကျရင် စာအုပ်ငှားထားတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖတ်ရမည်လေ။ မွန် ဈေးကပြန်လာတော့ –

"နင်ဝယ်လာတာတွေ ညနေကျမှပဲ ချက်တော့မယ်မွန် [illegible] မနက်တော့ အဘွား ဟင်းလာပေးလို့ ငါချက်ထားတယ်။ အဲဒ[illegible] စားလိုက်တော့မယ်"

"အင်းပါ၊ မွန် အကျီတစ်ထည် ဝယ်လာတယ်နော်[illegible] ပိုက်ဆံမပိုတော့ဘူး"

"အေးပါ"

ညီအစ်မနှစ်ယောက် သိမ်းစရာရှိတာသိမ်းပြီး ပုစွန်ဝယ်[illegible] လို့ တစ်ခါတည်း ချက်လိုက်သေးသည်။ ပြီး ထမင်းစားကြ[illegible]

"မမ"

"———"

"မမမိုး"

"ဟင်"

မြတ်ပန်းနွယ်ရဲ့ခေါ်သံကြောင့် မိုး ဝက်သားပန်းကန်ကို [illegible] အောက်သို့ လျင်မြန်စွာ ဖုက်လိုက်မိသည်။ သူတို့အိမ်မှာ ဟင်း[illegible] ဘဲ ဝက်သားနဲ့ထမင်းစားနေတယ်ဆိုတော့ တွေးစရာဖြစ်မှာပဲ[illegible] ကိုယ်တွေကို ပြောတာဆို အပြောခံနိုင်ပါသည်။

အဘွားကိုပြောမှာစိုးလို့လေ။

မိုးတို့ကြောင့် အဘွားကို အပြောမခံရစေချင်ပါဘူး။

"သြော် . . . ထမင်းစားနေကြတာလား"

"ဟုတ်တယ် ညီမ၊ ဘာပြောမလို့လဲ ပြောလေ"

"မေမေက မမကို ခဏလာဦးတဲ့"

"အေး အေး . . . ထမင်းစားပြီး လာခဲ့မယ်လေ"

"အေး အေး"

လာခဲ့မယ်ပြောပြီး ရင်ထဲမှာ တထိတ်ထိတ်နှင့်ပါ။ ဘာများ [illegible]လို့လဲလို့ပေါ့။ သူတို့နဲ့ ကိုယ့်ကြားမှာ တွေတွေထူးထူး ပြောစရာ [illegible]မရှိပဲလေ။ ထမင်းစားပြီးတော့ မိုး အဒေါ်အိမ်သို့ လာခဲ့တော့

"အဒေါ် မိုးကို ခေါ်တယ်ဆို"

"အေး . . . လာထိုင်"

"ဘာပြောစရာရှိလို့လဲ အဒေါ်"

"နင့်ကို မေးစရာရှိလို့"

"ဟုတ်ကဲ့ မေးလေ"

"နင့်ကို ကျော်ကျော်လိုက်နေတယ်ဆို"

"ဟုတ်တယ် အဒေါ်၊ သူ မိုးကိုလိုက်နေတာ ကြာပြီ။ မိုးက [illegible]ကြိုက်ပါဘူး အဒေါ်"

မိုး ဟုတ်တာကို ဟုတ်တဲ့အကြောင်းပဲ ဝန်ခံလိုက်သည်။ [illegible] ညာချင်ဘူးလေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"နင်က ဘာလို့ ပြန်မကြိုက်တာလဲ၊ ကျော်ကျော်က အ ကြိုးစားပြီး ရှိသားတယ်လေ။ ကိုယ့်အားကိုးရမယ့်လူကို မကြိုက်တာလဲ"

"ညီမလေး ရှိသေးတယ်လေ အဒေါ်။ မိုး ကိုယ့်လူ သလို မဖြစ်ချင်ဘူး။ ယူပြီးမှညီမလေးနဲ့ မတည့်ရင် မိုးပဲ စိတ် ရမှာ"

"ဘာလို့မတည့်ရမှာလဲ။ တည့်မှာပါ"

ပြောလိုက်တာ လွယ်လွယ်လေးပါလား။ စေတနာနဲ့ တယ်ဆိုပေမယ့် အချို့စေတနာတွေက တစ်နေ့ မှားတတ်တယ် အဖြစ်သေးတာကို ကြုံတွေ့ပြီး ကြောက်တယ်ပဲပြောပြော အတွေးကြီးတတ်သူပီပီ ဟိုတွေး ဒီတွေးနှင့်ကြောက်နေတာပါ။ ကြားနေရတာ ခဲအိုနဲ့ခယ်မ ဘာညာ ဘာညာတွေကိုလည်း သည်လေ။

တဒင်္ဂအဆင်ပြေဖို့အတွက် –

ဘဝကို ဖြစ်သလိုရှက်မလွှင့်ချင်ပါဘူး။ မိုးမှာလည်း ဖက် လက်နှစ်ဖက်ရှိနေတာ ကိုယ့်အားပဲ ကိုယ်ကိုးချင်ပါသည်

"မိုး အိမ်ထောင်မပြုချင်သေးဘူး အဒေါ်"

"ဟဲ့ ... သင့်တော်တာ တွေ့တုန်း ပြုမှပေါ့။ ဘာလဲ စာယောင်ယောင်ပေယောင်ယောင်နဲ့ စာရေးဆရာဖြစ်ဖို့ မျှော်

သလား။ ကိုယ့်အရပ်ဒေသနဲ့ ဘယ်လိုမှ လက်လှမ်းမမီတဲ့အလုပ် စိတ်ကူးနဲ့ရူးမနေနဲ့။ ငါ မပြောချင်လို့ ကြည့်နေတာ။ ဘာမဟုတ် ညာမဟုတ်နဲ့ နင်စာရေးနေတာ ငါမကြိုက်ဘူး"

"ပြော ပြော ညီမလေး ... ငါလည်း အဲဒါပဲ ပြောချင်နေ တာ။ ဘာစာတွေရေးမှန်းမသိဘူး။ ဘုံမဝင် ဆိုမဝင်နဲ့"

"ဟင်"

စာဖတ်တာ စာရေးတာက ဘာမဟုတ် ညာမဟုတ်တဲ့လား။ ဘုံမဝင် ဆိုမဝင်တဲ့လား။ အခုပြောနေတဲ့သူတွေက ဖေဖေ့ညီအရင်း အရင်းတွေဖြစ်ကြတဲ့ ဦးလေးအရင်းနဲ့ အဒေါ်အရင်းဖြစ်နေလို့သာ မဟုတ်ရင် မိုးအထိမိဆုံးစကားလုံးနဲ့ ပြန်ပြီးချေပလိုက်မိမှာပါ။ လေးက အဒေါ်အိမ်ကို အလည်လာတာထင်ပါရဲ့။ အရင်းအချာတွေ တော့ သူတို့ မိုးကို ဆုံးမပိုင်ခွင့်ရှိပါသည်။

ဒါပေမဲ့ –

စာပေကို ဘာမှမဟုတ်သလို အပြောခံရတာကိုတော့ ကိုယ့် ကို ရိုက်လိုက်တာထက် အခံရခက်သည်လေ။

"နင့်ကို ငါမေးပါဦးမယ်"

ဦးလေးက ပြောသဖြင့် မိုး ဦးလေးကို ကြည့်လိုက်မိစဉ်–

"စာဖတ်တာကထားတော့၊ စာရေးတော့ နင် ဘာရလဲ။ ကျပ်မရ နှစ်ကျပ်မရနဲ့ စာအုပ်ဖိုး ဘောလ်ပင်ဖိုး ဖယောင်းတိုင်ဖိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကုန်တာပဲ အဖတ်တင်တယ်။ အဲဒါတွေကုန်မယ့်အစား ပိုက်ဆံစုေ
ပါလား"

"မိုး ဝါသနာပါတာကိုတော့ မတားပါနဲ့ဦးလေ။ စာဖတ်
ဗဟုသုတရပါတယ်။ မျက်စိပွင့်တယ်၊ နားပွင့်တယ်၊ ရေးတာ
ဝါသနာပါလို့လေ။ တစ်နေ့ သမီးစာရေးဆရာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ပြော
ရမလား"

"ကြည့်စမ်း ... ငါ့ကိုပြန်ပြောနေတာ။ ငါ ပါးရိုက်မိ
မယ်။ ဘာစာရေးဆရာလဲ၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ် အားကြီး။ မြို့က
ပညာတတ် သူဌေးတွေတောင် ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်လို့မရတာကို။
ကူးယဉ်မနေနဲ့"

"မဖြစ်ပါဘူး။ ဒီကောင်မလေးကို ယောက်ျားပေးစား
ဖြစ်မှာပါ"

မိုး ဘာမှပြန်မပြောပါဘူး။ စိတ်ထဲမှာတော့ နိုးလိုးနုလု
အသွားကလည်း အနားမှာရှိနေပေမယ့် ဘာမှဝင်မပြောပေ။

အဒေါ်ပြောပုံကလည်း –

မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ဘဝဟာ အိမ်ထောင်ပြုမှပဲ အဆင်
တင့်တယ်မလို့ပါပဲလား။ အဲဒါကိုက အမြင်ကျဉ်းနေတာပဲလေ။

* * *

အခန်း (၂၀)

"သမီး"

ဟော ဖေဖေလာပြီ။ ဖေဖေလာပြီဆို မိုး ခပ်လန့်လန့်ရယ်ပါ။
း ဖေဖေ့အတွက် ဒါလေးထည့်ပေးပါဆိုပြီး ဂဏန်းက အကွက်
င်း နှစ်ဆယ့်ငါး၊ သုံးဆယ်ထက်မနည်းပေ။ သူမသိမှာလည်း
လုံးကိုအကြွေးထိုးနေတာလေ။

ဖေဖေ ဂဏန်းထိုးပြီဆို –

ပိုက်ဆံပေးတာက နည်းနည်း မပေးတာက ခပ်များများ
။ သူ့ပေါက်မှ နိမ်ယူရတာမျိုးလေ။ ထည့်မပေးပြန်ရင်လည်း
ာနာငယ်သွားတာကို မကြည့်ရက်ပေ။ ကိုယ်ရှောင်နေပေမယ့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖေဖေ့ကို ချမ်ယိုးစေချင်တာ အမှန်ပါပဲ။ ဒီနှစ်လုံးထိကြောင့် ...
ထားခဲ့တဲ့ပစ္စည်းတွေလည်း ကုန်ပြီလေ။

ပေါက်ရင် အတူတူစားကြပေမယ့် ရှုံးပြီဆို ဖေဖေတို့ ...
မယား ရန်ဖြစ်ကြပြန်ရောလေ။ ဖေဖေကလည်း ချမ်ယိုးရမနေ...
ထိုးပြန်တော့ လက်ဆကကြီးကြီး။ ဟူး ခတ်တယ်။

"ဖေဖေ ဘာဂဏန်းထိုးမလို့လဲ"

"ဖေဖေ သမီးကိုပြောစရာရှိလို့"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ပြောလေ ဖေဖေ"

"ဖေဖေ တစ်ကိုပတ်နေတာ နှစ်ပတ်ရှိပြီဆိုတာ သမီး...
တယ်။ အခုဒီအပတ်မှာက တစ်ကွက် နှစ်ကွက် ထောင်ကနေ...
အရင်းကျေမှာ။ ဖေဖေလည်း အတိနာနေပြီ"

"ဇွဲဝိုက်မနေနဲ့ ဖေဖေ၊ ဖေဖေ ဘာပြောချင်တာလဲ ...
ပြောပါ"

ဦးတင်ဆန်း သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး –

"သမီးကိုပြောရင် သမီး စိတ်ညစ်မှာစိုးလို့တယ်"

"ပြောမှာသာပြောပါ ဖေဖေရာ"

"လွင်တို့က ဒီတစ်ပတ် ဖေဖေ့ကို အကြွေးမပေးတော့...
သမီး။ ဖေဖေ အရှုံးနဲ့ ရပ်ရမလို ဖြစ်နေပြီ။ အရှုံးနဲ့တော့ ...
ရပ်မနေနိုင်ဘူး သမီး"

"ဟာ ... ဒါတော့ လွင်ကို လူလည်ကျတာ"

မိုးစိတ်ထဲမှာ တင်းခနဲဖြစ်သွားလေသည်။ စိတ်တိုစရာပဲ
... အစကတော့ ဖေဖေတို့ စပါးရောင်းထားတဲ့ ပိုက်ဆံတွေရှိတာ
... အကြွေးပေးပြီး အခု နောက်ထပ်ရှုံးရင် အင့်ခနဲထုတ်ပေးစရာ
...သိတော့ အကြွေးမပေးတော့ဘူးတဲ့။

ဘယ်လောက်များ မတရားလိုက်ပါသလဲလို့။ အရှုံးနဲ့တော့
...လို့ မရတော့ဘူးလေ။ မထွက်တာ နှစ်ပတ်တောင် ရှိသွားပြီ
...တော့ ဒီတစ်က အခု တစ်ပတ်ထွက်ချင်ထွက်မှာပေါ့။ မခံချင်စိတ်က
...င်းခနဲ ထလာလေတော့ –

"အခု ဖေဖေ ဘာဖြစ်ချင်လဲ။ ဘယ်လိုလုပ်ချင်လဲပြော"

"ဖေဖေ ဒီတစ်ပတ် ဆက်ပတ်ချင်တယ်သမီးရယ်။ အဲဒါ
... သမီးလုပ်တဲ့ဒိုင်ကို ပြောကြည့်ပါလား။ ပတ်ဂဏန်း သူများတွေ
...ဆက်ခံဖို့လေ။ ဖေဖေ သမီးဆီမှာပဲ ဆက်ပတ်ချင်လို့"

"သမီး ဖြစ်အောင်လုပ်ပေးမယ် ဖေဖေ။ ဖေဖေ ဘာမှ
...ညစ်မနေနဲ့"

မိုး ဒီလိုဖြစ်တယ်လို့ ရဲရဲအာမခံရဲတာ အာမခံရဲစရာ
...ကြောင်း ရှိလို့ပါ။ မိုးတင်နေတဲ့ဒိုင်က မိုးကိုယုံသည်လေ။ မိုးက
...ားပြီး တိကျပြတ်သားသူတစ်ယောက်မို့ပါ။ မိုးနဲ့အတူ လုပ်ဖော်
...ကိုင်ဖက်တွေက သူတို့အထဲက ပေါက်ကွက်ပါလို့ ဒိုင်က မျက်စိလှုံ့ပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မရော်ရင်သာ လာပြောကြတာ။

ဒိုင်က ပြောင်းပြန်ကို ဒွဲထင်ပြီး လျှော်လိုက်တဲ့အခါ [illegible] သူ့မှ ပြန်လာမပြောကြတော့ဘူးလေ။ မိုးကျတော့ မှားတိုင်း [illegible] ခဲ့တော့ သစ္စာရှိတယ်ဆိုပြီး ယုံကြည်သည်။

“ဖေဖေ နှစ်ထောင်ကွက်ကနေ စမှာလား”

“ဟုတ်တယ် သမီး”

မိုး လက်ခံတာနှင့် ဖေဖေ့မျက်နှာ ဝင်းပသွားလေတော့[illegible]

“ကဲ ... ဖေဖေ စိတ်ချမ်းသာ လက်ချမ်းသာနေ [illegible] သွားတော့မယ်”

“အေး အေး”

သမီးထွက်သွားတာကိုကြည့်ပြီး ဦးတင်ဆန်း သက်ပြ[illegible] လိုက်မိသည်။ တကယ်တော့ သမီးကို ဒုက္ခမပေးချင်ပါဘူး[illegible] မလွှဲသာလို့သာပေါ့။ မထွက်နိုင်တဲ့ဂဏန်းကို ပင့်တော့ မိန်း[illegible] မကြည်ဖြူတော့ဘူးလေ။ အခုတစ်ပတ် ထွက်ပါစေလို့ပဲ ဆုတော[illegible] တာ။ မြတ်စွာဘုရားသာ သက်ရှိထင်ရှားဆို ကိုယ့်ကို အမြင်[illegible] မလား မပြောတတ်ပါဘူး။

အခုမှ ဟင်းချနိုင်ပြီမို့ အမေ့ကို အဆင်ပြေကြောင်းပြော[illegible] ညီမဖြစ်သူအိမ်သို့ လာခဲ့စဉ် –

“သဘောမတူစရာအကြောင်းတော့ မရှိပါဘူး မြတ်[illegible]ဘူးဟယ်”

[illegible]သမဲ့ နှင့်တူမက အေးစက်စက် ထုံပေပေနဲ့ ငါနဲ့တည့်မှာမဟုတ်ဘူး။ [illegible]နမ်မရှိ သောက်စားကြီးဆိုသလို မာနက ကြီးချင်သေးတယ်။ [illegible]တော့ စာယောင်ယောင် ပေယောင်ယောင်နဲ့ ငါနဲ့မဖြစ်ပါဘူးဟယ်”

“ဟင်”

ဦးတင်ဆန်း ခြေလှမ်းတွေ ရပ်တန့်သွားလေသည်။ အိမ်ထဲ [illegible]ဝင်ဖြစ်တော့ဘဲ တံခါးဘေးမှာရပ်ကာ နားစွင့်နေလိုက်မိ၏။ စာ[illegible]ယောင်ယောင် ပေယောင်ယောင်ဆိုတာ ဘယ်သူ့ကိုပြောတာလဲ။ ဒီရွာ[illegible]မှာ စာရူးပေရူးလို့ အပြောခံရတာ ကိုယ့်သမီးတစ်ယောက်ပဲရှိတာ [illegible]သ။

သူတို့ ကိုယ့်သမီးအကြောင်းကို ပြောနေကြတာလား။ ပြော[illegible]တော့က ကျော်ကျော့်ရဲ့အမေ မခင်သန်းပါ။ ကျော်ကျော်က သမီး [illegible] လိုက်နေတယ်လို့တော့ ပြောသံကြားပါတယ်။

“ဒါတော့ မမသန်းရယ် ... အိမ်ထောင်ကျရင် သူ့ကိုယ်သူ [illegible]ပြင်သွားမှာပေါ့။ အိမ်ထောင်ကျရင် စိတ်ပြောင်းသွားကြတာပဲလေ။ [illegible] မိုးက ခပ်တည်တည်နေတာ။ စာရူးပေရူးဖြစ်နေတာကလွဲရင် [illegible]လုပ်တော့ မရှောင်တမ်းလုပ်တာပဲလေ”

“အလုပ်လုပ်တာလည်း ပျော့စိ ပျော့ဖတ်ပါဟယ်။ ငါတော့ [illegible]သဘောမကျဘူး။ ပက်သာပက်တယ် ရေမပါဘူးဆိုတာမျိုးပဲ။ မဖြစ်ပါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည့်စမ်း၊ ဒါ ကိုယ့်သမီးအကြောင်းပြောနေတာ။ ဖအေ
တစ်ယောက်အနေနဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဖျင်းခနဲဖြစ်သွားလေသည်။ သဘော
မတူစရာအကြောင်း မရှိပါဘူးလည်း ပြောသေး ပြီးတော့ ပြောလိုက်
တာမှ ရစရာမရှိအောင်ပါပဲ။

"ကျွန်မက သူတို့နှစ်ယောက်ကို ဖြစ်စေချင်တဲ့ဆန္ဒနဲ့ ပြေ
ကြည့်တာပါ မမသန်းရယ်။ ကျော်ကျော်ကလည်း ရှိသားတယ်
မိုးကလည်း ရှိသားတယ်ဆိုတော့လေ။ ဖြစ်စေချင်တာပါ"

"ဟင့်အင်း၊ မဖြစ်ပါဘူး မြတ်ရယ်။ နှစ်ယောက်စလုံး ရှိနေ
ရင် မွေးလာတဲ့ကလေးကျ အ၊အဖြစ်လိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ သူမှာ
လူလည်းကျရာခံရမှာ"

ဦးတင်ဆန်း လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ပြီး လှည်
ထွက်ခဲ့တော့သည်။ မဟုတ်ရင် သူပြောမိတော့မယ်လေ။ လူပဲ သည်
မလားပါပဲ။ ဖအေတစ်ယောက်အနေနဲ့ ကိုယ့်သမီးကို ဒီလိုပြောတာ
ဒေါသဖြစ်တာပေါ့။

ကိုယ့်ညီမကိုလည်း ဒေါသဖြစ်မိပါသည်။

ကိုယ်က မိန်းကလေးရှင်ပဲဟာ ပြောစရာလား။ ခုတော့
ကိုယ့်သမီးအပြောခံရပြီလေ။ မတူမတန်သလိုပြောရအောင် သူ့သား
ဘာကောင်မို့လို့လဲ။ ကိုယ့်သမီးကလည်း နှုနေ ဝဲနေတာမဟုတ်ဘ
လေ။

ဦးတင်ဆန်း —

တစ်နေ့လုံး ကျိတ်မနိုင် ခဲမရနိုင်ပါ။ သမီးပြန်ရောက်လာတော့
အကျိုးအကြောင်းပြောပြပြီး —

"အဖေ အဖေတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဘယ်လိုခံစားရမှာလဲ
ရယ်။ ငါ့သမီး အဲဒီကောင်ကို မကြိုက်နဲ့နော်။ အဖေ သဘော
ဘူး"

မိုးလည်း ကြားလိုက်ရတော့ စိတ်ထဲတင်းသွားရသည်သာ။
မဲ့ သူများတွေလို စိတ်လိုက်မာန်ပါ သွားပြောတာ ဆိုတာ မလုပ်
ဘူး။ လူလိမ္မာအမျက် အပြင်မထွက်ရဘူးတဲ့။

"စိတ်ချပါ ဖေဖေ၊ သမီး ကျော်ကျော့်ကို မကြိုက်ပါဘူး။
ရဲ့ အိမ်ထောင်ဘက်ဟာ သူ ဘယ်တော့မှ မဖြစ်စေရဘူး"

"ခုလို အပြောခံရတာ ဖေဖေ ရင်နာတယ် သမီးရယ်"

"မနာပါနဲ့ ဖေဖေ၊ တစ်နေ့ သူတို့က သမီးကို ခွန်အားတွေ
တဲ့ ကျေးဇူးရှင်တွေ ဖြစ်ချင်ဖြစ်လာမှာပါ။ မခံချင်စိတ်ဆိုတာ
အားပဲဖေဖေ"

"ခွန်အားဖြစ်၊ မဖြစ်တော့ မသိဘူး။ ဖေဖေကတော့ အပြတ်
တာ။ အဲဒီကောင်ကိုယူရင် အပြတ်ပဲ"

"သမီးကလည်း ပြတ်တယ် ဖေဖေ၊ ကျော်ကျော့်ကိုယူခဲ့မိ
င် ဖေဖေ သမီးကို သတ်ပစ်လိုက်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုးရဲ့စကားကြောင့် ဦးတင်ဆန်း ကျေနပ်သွားလေသ ကိုယ့်သမီးစိတ်ကို ကိုယ်သိသည်လေ။ ဒါဆိုရင် ဒါသမား။ တိကျ ပြတ်သားသည်။ လူတစ်ယောက် သူ့အပေါ် ဘယ်လိုပဲမကောင်း တတ်နိုင်သလောက် သည်းခံသည်။

သူ စိတ်နာသွားပြီဆိုရင်လည်း –

အဲဒီလူကို ဘယ်တော့မှ လှည့်မကြည့်ပေ။ ပြောရင် ပြော အတိုင်း လုပ်တတ်သူမို့ ဒီသမီးစကားကို ယုံကြည်ဖို့ပါသည်လေ

"ဖေဖေ ကျေနပ်သွားပြီ သမီး။ သူက သူ့သားကို ငါ့သ သဘောမတူရအောင် ငါ့သမီးက ဘာဖြစ်နေလို့လဲ။ နွေနေ ဝဲနေ လည်း မဟုတ်ဘူး။ နာချင်နာ ငါ့သမီးကတောင် နာသေး"

"ဟာ ... ဖေဖေကလည်း"

"ကျော်ကျော့်ကိုယူရင် ပြောပါတယ်။ သူ့သားကမှ မတတ် ပေမတတ်။ 'ဝ' လုံးကို ဆန်ကောလောက်ရေးပြ ဘောလုံးမှတ်လို့ ပြေးကန်မယ့်ကောင်ကိုများ"

ဦးတင်ဆန်း မကျေမချမ်းနှင့်ပြောနေတာ တဗျစ်တော တောက်နှင့်ပါ။ မိန်းမနှင့်ယှဉ်ပြီး သမီးကို ဦးစားမပေးနိုင်တာ ရှိခဲ့ပေမယ့် သူများပြောကျ မခံနိုင်ဘူးလေ။ ကိုယ့်သွေးပဲဟာ။ မျှစ်ချိုး အပြောခံရတော့ မနာဘဲ ရှိပါ့မတဲ့လား။

* * *

အခန်း (၂၁)

ဒီနေ့ သောကြာနေ့ညနေ။ ဒီတစ်ပတ်ရဲ့ နောက်ဆုံးပွဲစဉ်မို့ ကို ပတ်ထားတဲ့လူတွေ ရင်တမမနှင့် စောင့်နေကြသည်။ အချို့က sky net ကြည့်ရင်း လက်အုပ်ကလေးတချီချီနဲ့ ဆုတောင်းနေ ရဲ့ ၁ မထွက်လျှင် လျှာဖြတ်ဆိုတဲ့ ချိုင်းလို့ခေါ်ကြသော စာရွက် ကြောင့် –

"၁" ကိုပတ်ကြတာလေ။

အခု '၁'ကမထွက်တော့ ဘယ်သူ့လျှာကိုလိုက်ဖြတ်ကြမလဲ။ ည်း ရင်မောနေရပါသည်။ ဖေဖေက '၁' ပတ်ထားတော့လေ။

"ဟူး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒီတစ်ပတ်လည်း ထွက်ပါ့မလား မသိဘူးဟယ်။ ငါ့
ရှုံးချင်တယ်။ ငါ နှစ်ပတ်လည်းရှိပြီ အဲဒီ '၁' ကိုလိုက်တာ။ တော်
ကုန်နေပြီ"

"နင်က နှစ်ပတ်မို့လို့ တော်သေးတာပေါ့ဟ။ ငါက သုံး
ရှိပြီ။ ဒီတစ်ပတ်မထွက်ရင် လယ်ရောင်းရတော့မှာ"

မမြင့်မြင့်အေးနဲ့ ကိုတိုးဝေတို့ အပြိုင်အဆိုင် ညည်းည
ကြလေသည်။ ကိုတိုးဝေရဲ့ မိန်းမက –

"အစကတည်းက နင့်ကိုငါ မပြောဘူးလား။ မပတ်ပါ
ကိုယ့်ဘာသာတွက်တဲ့ဂဏန်းကွက်ကလေးတွေ ထိုးနေတာမှ
သေးတယ်။ အခုတော့ ထိုင်နေတာ အကောင်းသား။ ထ
အကျိုးမှန်းသိ ဆိုသလို ဖြစ်နေပြီ"

"ဟာ ... စိတ်ညစ်ရတဲ့အထဲ ဒီမိန်းမ တော်တော်စကား
တာပဲ။ ငါလည်း ရမလားလို့ လုပ်တာပေါ့ဟ"

"အခုတစ်ပတ်လည်း မထွက်ရင် နင် ဘာဆက်လုပ်
အခု ညနေက နောက်ဆုံးဖြစ်နေပြီလေ"

"ပါးစပ်ပုပ်ကြီးနဲ့၊ ဒီမိန်းမကွာ။ ငါ ကန်ထည့်လိုက်မ

"ကဲ ... တော်ကြစမ်းပါဟယ်။ သူများတွေ စိတ်ညစ်
တဲ့အထဲ နင်တို့လင်မယားက ရန်ဖြစ်နေရသေးတယ်"

ဟူး ကိုယ့်ထက်ဆိုးသူတွေ ရှိပါသေးလားလို့ စိတ်ကို

ိက်ရသည်။ ဒီညနေ '၁' မပါရင် ဖေဖေ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ လင်
သားချင်း ရန်ဖြစ်မှာက ကျိန်းသေပါ။ စိတ်ဖြေသော်လည်း ရင်ထဲမှာ
လောင်နေသည်သာ။

ဒီညနေ –

မိုးနဲ့အတူတူ ဖေဖေလိုက်လာသည်လေ။ ဖေဖေ့ကို လှမ်း
ကြည့်လိုက်တော့ မျက်နှာလေးငယ်ငယ်နှင့်ပါ။ မျက်နှာအသားရောင်က
ညိုမှောင်နေတာပါပဲ။

"၄၃–တဲ့။ နောက်က ၃–ကို တစ်ပြောင်းပါစေ။ ဘုရား
ကြီး 'မ' လို့ ၄၁ လို့ ပြောင်းပါစေ"

"ဂဏန်းက မငြိမ်သေးဘူးမို့လား"

"အေး ... ငြိမ်တော့ မငြိမ်သေးဘူး။ ဖျတ်ခနဲ '၁' ပြောင်း
သွားလိုက်စမ်းပါ။ အရှင်ဘုရား ဒုက္ခရောက်နေတဲ့သူတွေကို မေတ္တာ
ထားပြီး ကယ်တော်မူပါ"

"ဟူး"

မိုးတို့သားအဖ ဘာစကားမှမပြောပဲ သူများတွေ ညည်းညူသံ
ကိုပဲ နားထောင်နေမိတော့သည်။ ရင်ထဲမှာတော့ နွေခနေကြသည်
သာ။ နောက်မှ ဒီလိုပဲ နှုတ်ဆိတ်နေလို့ မဖြစ်သေးဘူးလို့ မိုး တွေးမိ
ပြီး –

"ဖေဖေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပထမခေါ်သံကို ဦးတင်ဆန်း မကြားပေ။ ကိုယ့်အာရုံနဲ့ကို

ပဲလေ။

"ဖေဖေ့"

နောက်ထပ် ခပ်ကျယ်ကျယ် ထပ်ခေါ်မှပဲ –

"ဟင် . . . ဟေ"

ကြားတာနှင့် ပျာပျာသလဲထူးလိုက်မိသည်။ သမီးမျက်နှာ

ကြည့်မိတော့ ဘယ်လိုပြောရမှန်းမသိတော့ပေ။

"မဖြစ်ခင်က ကြိုစဉ်းစားတာ အကောင်းဆုံးပဲ ဖေဖေ

'၁' က ဒီညထွက်ဖို့ မျှော်လင့်ချက်သိပ်မရှိတော့ဘူး။ အဲဒီတော့

ဖေဖေ ဘယ်လိုလုပ်မယ် စဉ်းစားထားလဲ"

မိုးမေးတော့ ဦးတင်ဆန်း မဖြေနိုင်ပေ။ ဘာကိုရောင်း

ကြေးဆပ်ရပါ့မလဲ။ ရှိနေတဲ့လယ်လေးနဲ့ နွားလေးတွေ ရောင်းပြန်

လည်း မိန်းမနဲ့ရန်ဖြစ်ပြီး ကွဲမှာ ကျိန်းသေပါ။

"ဘာလုပ်ရမှန်းတော့ မသိတော့ပါဘူး သမီးရယ်။ ဖေဖေ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေချင်စိတ်ပဲ ပေါက်တယ်"

"ဟင်"

ပြောပြီး ဦးတင်ဆန်း မျက်ရည်တွေကျလာလေတော့သည်

အခုမှ ရှေ့တိုးလည်း ထမ်းပိုး၊ နောက်ဆုတ်လည်း လှည်းတုတ်ဆို

မျိုးပါ။ နောက်တစ်ပတ် ဆက်ထိုးဖို့က အင်အားမရှိတော့ဘူး

'၁' က ဘယ်လောက်တောင် မြုပ်နေဦးမလဲ မသိပါဘူး။

'၁' ဆိုတဲ့အတိုင်း မထွက်ဘဲနဲ့ တစ်နေတာလေ။ နောက်

တ် ထွက်ဖို့ မထွက်ဖို့ကလည်း မသေချာသေးဘူး မဟုတ်

။

"ဟာ . . . သွားပြီကွာ"

"သေရောပဲ၊ ၄၅ တဲ့"

"ဟင်"

"ဂဏန်းက ငြိမ်ပြီလား"

"ငြိမ်သွားပြီ"

"ဟူး"

မထွက်ရင် လျှာဖြတ်ဆိုတဲ့ ချိုင်း မီးလွတ်ဆိုတဲ့ ချိုင်းတွေကို

းမိလို့ အခုတော့ လမ်းမပေါ်မှာ နိုတစ်အုပ်ကျနေသည့်နှယ်ပါ။

ဘယ်သူ့လျှာကို လိုက်ဖြတ်ကြမလဲ။ မီးလွတ်ဆိုတဲ့အတိုင်း မီး

င်တာမဟုတ်ဘဲ ပိုင်ဆိုင်မှုတွေ ကုန်သင့်သလောက် ကုန်ကြရ

ည်လေ။

"ဖေဖေ"

"ဟေ"

"သမီး ဒိုင်ဆီသွားလိုက်ဦးမယ်"

"အေး အေး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးတင်ဆန်း ကိုယ့်ရှေ့ကထွက်သွားတဲ့သမီးကြီး ကျော[illegible] လိုက်ငေးရင်း သက်ပြင်းချမိသည်။ တနင်္ဂနွေနေ့ ကိုယ်က ပိ[illegible] လွယ်လွယ်ကူကူ မပေးနိုင်ရင် သမီးကြီး ဘယ်လိုရှင်းမလဲ။ သ[illegible] မျက်နှာငယ်အရှက်ရအောင်လည်း မလုပ်ချင်ပါဘူးလေ။

ဘယ်လိုလုပ်ရပါ့မလဲ။

ဦးတင်ဆန်း အဲတွေးတွေးနှင့် ချာချာလည်နေပါပြီ။

"ကိုတင်ဆန်း . . . ရေနွေးသောက်လေ။ ကွမ်းလည်[illegible] ရေနွေးလည်းမသောက်နဲ့ ငြိမ်နေပါလား။ ဒီတစ်ပတ် ဘယ်[illegible] တောင် ရှုံးလို့လဲဟယ်"

အိမ်ရှေ့က ဒေါ်ခင်ရွှေက မေးလေလျှင် –

"ငါးသိန်းနီးပါးပဲ မခင်ရွှေ"

"အမယ်လေး . . . ဘုရား ဘုရား"

ဒေါ်ခင်ရွှေ ရင်ဘတ်ဖိလေတော့သည်။ ဒေါ်ခင်ရွှေက ဦး[illegible] ဆန်းနဲ့ မောင်နှမလို ခင်နေကြတာလေ။ စားအိမ် သောက်[illegible] ပေါ့။

မိုးလည်း ဒီအိမ်မှာတည်းပြီး နှစ်လုံးဂဏန်းထွက်သည်[illegible] စောင့်ကာ ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စ ရှင်းရတာပါ။

"လက်ဆကြီးလှချည်လား ကိုတင်ဆန်းရယ်။ တော်[illegible] လုပ်တာမဟုတ်ဘူး ဒုက္ခပါပဲ"

"အရင်အပတ်တွေက ထိထားတော့ ကျွန်တော်လည်း အခု [illegible]တ် သေချာထွက်မယ်အထင်နဲ့ လုပ်လိုက်တာပါ"

"ခက်တယ် ဟယ်"

"ကျွန်တော်မိုက်တာပါ မခင်ရွှေရယ်။ အခု ဘယ်လိုလုပ်ရ[illegible]ကို မသိတော့ဘူး"

"ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ ရှိတာရောင်းဆပ်ပေါ့ဟဲ့။ ကလေးကို ဒုက္ခမပေးနဲ့။ သူ့ခမျာ အပျိုလေးတန်မဲ့နဲ့ လူတကာကို သင့်မြတ်[illegible]င် ဆက်ဆံပြီး လုပ်ကိုင်စားနေရတာ"

ဦးတင်ဆန်းတို့ စကားပြောနေကြစဉ်မှာပဲ –

"ဖေဖေ"

"ဟော သမီးပြန်လာပြီ"

"သမီးတို့ ပြန်ကြရအောင်"

"အေး အေး သမီး"

သားအဖနှစ်ယောက် ပြန်ခဲ့ကြပြီး လမ်းရောက်မှ မိုးက [illegible]းစလေသည်။

ဦးတင်ဆန်းကတော့ ကိုယ့်အတွေးနဲ့ကိုယ် ဘာပြောရမှန်း [illegible]လို့ နှုတ်ဆိတ်စွာနဲ့ လျှောက်လာခဲ့တာပါ။

"မိဘဆိုတာ ဘယ်အရာနဲ့မှ အစားထိုးလို့ မရပါဘူး . . . [illegible] သမီး ဖေဖေ့ကို တတ်နိုင်သလောက် စိတ်ချမ်းသာအောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထားချင်တယ်။ အခု ဖေဖေ ဖေဖေ့မိန်းမနဲ့ ရန်ဖြစ်ရမှာကို
နေတာ မဟုတ်လား''

"ကြောက်တယ်ရယ်လို့ မဟုတ်ပါဘူး သမီးရယ်။
တာက များနေလို့ပါ''

"ပေါက်လာတော့ အတွေ့တူစားကြတာပဲလေ ဖေဖေ
သမီးတို့ကို မုန့်ဖိုးတစ်ရာတောင် ပေးဖူးလို့လား။ ခံရရှိတော့
ခံပေါ့''

ဦးတင်ဆန်းမှာ ပြောစရာစကားတွေ ပျောက်ဆုံး

"ထားပါ။ ဖေဖေ စိတ်ညစ်မနေပါနဲ့။ သမီးတို့ကို
အမွေ သဘောမျိုးပေးထားတဲ့ လယ်တွေထဲကနေ ဖေဖေ နှလုံး
ကြွေးဆပ်လောက်အောင် ခွဲရောင်းလိုက်ပါ။ သမီး ကိုယ့်
မဟုတ်တဲ့ အမွေကို မမက်ဘူး။ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးပြီး ကို
ထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်တည်နိုင်အောင် ကြိုးစားမယ်''

သမီးစကားကြောင့် ဦးတင့်ဆန်း ဝမ်းသာရမလို ဝမ်း
မလို ဖြစ်သွားလေသည်။ တကယ့်ကို ဖအေအပေါ်မှာ သိတတ်
တဲ့ သမီးပါ။

"သမီး ... စင်ကောင်းလို့ အညွန့်တလူလူ တက်
ဘူးပင်မဖြစ်ချင်ဘူး။ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးပြီး မြေလွှာထဲက တိုး
ရတဲ့ ပဲပင်ပေါက်ပင်ပဲ ဖြစ်ချင်တယ် ဖေဖေ''

ပဲပင်ပေါက်ဆိုတာ မြေပဲနှုတ်တဲ့အခါ ကျန်ခဲ့တဲ့ မြေပဲစေ့လေး
နေ အပင်ပေါက်လာတဲ့ အပင်ပေါ့။ မြေကြီးထဲမှာ ကြွေကျန်ခဲ့
ပဲစေ့မို့ မြေလွှာထဲကနေ တိုးထွက်ရသည်လေ။

ဥပမာပေးပုံလေးက –

မိဘဖြစ်တဲ့ကိုယ်တောင် အတုယူမှတ်သားထားရမလိုပါ။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၂၂)

မိုး စနေနေ့မို့ အလုပ်မရှိတာနှင့် ဝတ္ထုတိုလေးတစ်ပုဒ် ...
ရေးနေမိသည်။ ဒီလိုပဲ စိတ်ကူးရရင် ထိုင်ရေး၊ ပြီးတော့ သေတ္တာ...
မှာစုသိမ်းထားသည်သာ။ ဈေးရောင်းတုန်းကတော့ ...ဈေးရောင်း...
ရေးဖြစ်တာသည် လုံးချင်းဝတ္ထုလို့ပဲ ခေါ်ရမလား မသိပါဘူး။

ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ကို ဗလာစာအုပ် နှစ်အုပ်အထိ ရေး...
လေ။ အဲဒီတုန်းက ရေးထားတာတွေလည်း သိမ်းထားခဲ့သည်။ ...
တဲ့အပတ်က စိတ်ညစ်ခဲ့သူ့ အခု စိတ်ထဲမထားတော့ပါဘူး။ ...
အရှုံးနဲ့ရပ်ပြီး ကြွေးကို လယ်ရောင်းဆပ်သည်လေ။ မိုးလည်း ...
မောပါဘူး။ ဖေဖေ စိတ်ချမ်းသာဖို့သာ အဓိကပါ။

"မမ"

"____"

"မမ"

"ဟင်"

မိုး စာရေးနေတဲ့လက်ကို ရပ်ပြီး မွန်ကိုလှည့်ကြည့်လိုက်
...။

"ပြောလေ ဘာပြောမလို့လဲ"

"အိမ်မှာ ထင်းမရှိတော့ဘူး မမ။ ဒီတစ်နေ့လောက်ပဲ ချက်လို့
...မယ်။ ဆန်မရှိတာကမှ သူများအိမ်မှာ ခဏချေးချက်လို့ရသေး
...။ ထင်းမရှိတာက ချေးလို့ လူကြားမကောင်းဘူး"

"အေးပါဟယ် နင်ကလည်း၊ တချစ်တောက်တောက်နဲ့
...ကြီးကျနေတာပဲ"

"ပြောပြတာလေ မမရဲ့။ သြော် ဒါနဲ့ အဘွား တော်တော်
...ကောင်းဘူး မမ။ သွားလိုက်ဦး"

"ဟုတ်လား"

"အင်း ဟုတ်တယ်၊ ဒီတစ်ခါ တော်တော်ဆိုးတယ်တဲ့"

"ထင်းက အရေးကြီးနေတာ၊ ငါ ဟိုဘက်ရွာမှာ ထင်း
...ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်။ ပြန်လာမှပဲ အဘွားဆီသွားတော့မယ်
..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

“အင်းပါ”

မိုး စာအုပ်နဲ့ဘောလ်ပင်ကိုသိမ်းပြီး ရှပ်လက်ရှည်ကို ထပ်
ကာ ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ စက်ဘီးက အရှေ့ထဲ ဘီးပေါက်နေ
သည်လေ။

ပြီးတော့ ပြန်လာရင် ထင်းက ရွက်လာရမှာမို့ စက်
မယူတော့ပေ။ ရွာထိပ်နဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာရှိတဲ့ ညောင်ပင်ရှေ့
ရောက်တော့ –

“ဟိတ်”

“အမေ့”

ညောင်ပင်ကွယ်ကနေ ထွက်လာတဲ့လူကိုမြင်တော့ မိုး
သွားလေသည်။

“ကျော်ကျော်”

“အေး ... နင်သွားတာမြင်လို့ ငါ ရွာအ ကနေ ပြေးလာတာ”

မိုး မျက်နှာတင်းသွားလေသည်။ ဖေဖေပြောပြတာကို
သတိရသွားတာလေ။ သူ့အမေက ကိုယ့်ကို မှိုချိုး မျှစ်ချိုးပြော
တာ မေ့ပါ့မလား။

မတွေ့ဖြစ်ကြတာလည်း ကြာပြီမို့ သူ့အမေတား
နောက်ဆုတ်သွားပြီထင်တာ။

“နင်က ဘာကိစ္စနဲ့ ငါ့နောက်ကို လိုက်လာရတာလဲ
ကျော်ကျော်။ အခု နင့်ကိုငါ အပြတ်ပြောလိုက်မယ်၊ နောက်ကို
တာဆ လမ်းမှာတွေ့ရင်တောင် နင် ငါ့ကို မခေါ်ပါနဲ့”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ မိုး တစ်ရွာတည်းနေကြတာ မခေါ်ပဲနေ
တော့ရမလားဟ”

“ဘာကြောင့်လဲဆိုတာသိချင်ရင် နင့်အမေကို နင် ပြန်မေး
ည့်လိုက် ကျော်ကျော်။ ငါ့ကို စာရွှေပေရွှေမို့လို့ သဘောမကျဘူးတဲ့။
ပေါ့ ဘယ်သဘောကျပါ့မလဲ နင်တို့မိသားစုက ‘ဝ’လုံးကို ရေးပြ
သုံးနည်းထစ်သွားတာနဲ့ ပေါက်ပေါက်ဆုပ်ထင်ပြီး စားဖို့လောက်
ကြတာလေ”

ချိုးနှိမ်ထားခဲ့ရတဲ့ ဒေါသတွေလည်း ကျော်ကျော်နဲ့တွေ့တော့
က်ကွဲကုန်တော့၏။ သူများကို မိုးက အားနာတတ်သည်။ ဒါကြောင့်
က်စက်စက် စကားမျိုးတွေ ပြောခဲ့သည်လေ။ ကျော်ကျော့်အမေ
မိုးကို အေးစက်စက်လို့ပြောမှတော့ ပူပြရတာပေါ့။

ကျော်ကျော် ခေါင်းငုံ့သွားလေတော့သည်။ အမေက
ပြောသည်လေ။ မိုးနဲ့ သဘောမတူဘူးတဲ့။ ကိုယ်ကလည်း
နိုင်တန် အမေ ဘာမှပြောလို့မရဘူးဆိုပြီး ဖွတ်တိုးခဲ့တာပါ။

“နင်ကလည်းဟာ ပြောရက်လိုက်တာ။ ငါက စာမတတ်
ယ့် စဉ်းစားချင့်ချိန်တတ်တဲ့ အသိတော့ ရှိပါတယ်ဟ”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ ငါကလည်း ပြတ်သားတတ်တယ်။
နောက်ထပ် ငါနဲ့ပတ်သက်ဖို့ ဘယ်တော့မှ မကြိုးစားနဲ့တော့"

"မိုး"

"လောကမှာ ယောကျ်ားဆိုလို့ နင်တစ်ယောက်တည်
တယ်ဆိုရင်တောင် နင့်ကိုငါ ဘယ်တော့မှ မယူဘူးဆိုတာ မှတ်ထား

"မမရေ မမ"

"____"

"မမ"

"ဟင်"

ခေါ်သံနှင့်အတူ ပြေးလာတာ မွန်ပါ။ ဘာကိစ္စရှိလို့မ
ပြေးလိုက်လာရပါလိမ့်။ ရင်ထဲမှာ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားလေသည်။

"မမ"

မွန့်အသံက ငိုသံပါနေလေသည်။

"ဟဲ့မွန် ... ဘာဖြစ်လာတာလဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"မမ ပြန်လာခဲ့၊ အဘွားဆုံးသွားပြီ မမ"

"ဟင်"

မိုး ကြက်သေ သေကာ ကြောင်ကြည့်နေမိသည်။

"ဖေဖေက မမကိုလိုက်ခေါ်ချေဆိုလို့ မွန် လိုက်ခေါ်တာ
အဘွား အဘွားမရှိတော့ဘူး မမရဲ့ ... အီး ဟီး"

"ဟုတ်ရဲ့လားဟယ်"

"ဟုတ်တယ် မမရဲ့။ မမထွက်သွားပြီး သိပ်မကြာဘူး
ဘွားဆုံးတာ"

"အဘွား"

အဘွားလို့ခေါ်ပြီး မိုး မျက်ရည်တွေကျလာလေတော့သည်။
ဘွားက မိုးတို့ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော အားကိုးရာ။ နွေးထွေးမှု
ပေးနေပါသော တစ်ဦးတည်းသောမေတ္တာရှင်ပါ။ အခုတော့ အဘွား
ပြီတဲ့။ မိုးတို့ကမ္ဘာ ပြိုပြီပေါ့။

"အဘွား ... ဟီး"

မိုး ငိုလည်းငို ပြေးလည်းပြေးလေတော့သည်။ မေမေ
တုန်းက မိုး ဒီလိုမငိုခဲ့ပါဘူး။ ငိုတော့ငိုခဲ့ပေမယ့် ခဏသာ။
လောက်လည်း မခံစားရပေ။ မနာကျင်ခဲ့ဖူးတော့ အရမ်းခံစားရ
ကောင်းမှန်း မသိခဲ့ဘူးလေ။

အိမ်ကိုရောက်တော့ ...

"အဘွား ဟီး"

"အဟင့်"

"အဘွားရယ် ... အဘွားက မြေးရဲ့တစ်ဦးတည်းသော အား
ရာပါ။ အဘွားမရှိတော့ မြေး ဘယ်သူ့ကို အားကိုးတွယ်တာရ
မလဲ အဘွားရယ် ... ဟီး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဘွားဆုံးလို့လာကြတဲ့လူတွေထဲကမှ အမျိုးသမီးအချို့ မိုးကိုကြည့်ပြီး သနားလို့ ငိုကုန်ကြလေတော့သည်။ မိုးအတွက် အားကိုးရာက အဘွားဆိုတာကို သိတဲ့လူများပေါ့လေ။

* * *

အခန်း (၂၃)

အရင်တုန်းကဆို ဘယ်သူက မိုးကိုဘာပြောတယ်၊ မိုးရင်ထဲမှာ ဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ အဘွားကိုရင်ဖွင့်ပြလို့ရသည်လေ။ မိုးတို့ညီအစ်မ နေမကောင်းဖြစ်ရင်လည်း အဘွားက နှပ်ူလေးစမ်း ခြေဖျားလေးစမ်း ဆေးတိုက်နှင့်ပါ။

အခု အဘွားမရှိတော့ –

ရင်ဖွင့်စရာမရှိ၊ နေမကောင်းလို့မှ ဂရုစိုက်မယ့်သူမရှိ၊ မိုးအားငယ်မိတာအမှန်ပါပဲ။ မရထမင်းက ဘာလို့များ မိုးတို့ကို ဂရုစိုက်ပြင်နာတဲ့သူတွေကိုမှ ရွေးခေါ်ရတာလဲ။

"သမီး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အနားကိုဖေဖေရောက်လာတာမို့ မိုး လွယ်အိတ် ဘောက်ချာစာအုပ်တွေထည့်ရင်းမှ မော့ကြည့်လိုက်သည်။

"ဟိုတက်ရွာအလူတွေကလေ သမီးကို သူတို့ရွာ လာ ပါတဲ့။ သူတို့ရွာလာရောင်းတဲ့ကောင်တွေကို မယုံတော့လို့ ရောင်းပြီး ဖြတ်စားကြ။ ပေါက်ကွက်ပါလာတော့ မရော်ကြလို့တဲ့

"ဖေဖေကလည်း သမီးတစ်ယောက်တည်းကို သုံးလေ ဘယ်လိုလုပ်ရောင်းနိုင်မှာလဲ။ လမ်းကြောင်းသင့်တဲ့ရွာတွေ ဝင် ရတာတော်သေး။ တစ်ယောက်တည်း နှစ်ကိုယ်ခွဲလို့ရရင် အကောင်းသားပေါ့"

"ဒီလိုလုပ်ပါလား သမီး"

"ဘယ်လိုလဲ ဖေဖေ"

"ဟိုဘက်ရွာကို ဖေဖေ သွားရောင်းပေးမယ်လေ"

မိုး တွေခနဲဖြစ်သွားလေသည်။ ဖေဖေက နှစ်လုံးထိ မ ဖူးပေမယ့် သုံးလုံးထိတော့ ရောင်းဖူးပါသည်။ နှစ်လူးထိမ သုံးလုံးထိခေတ်ကပေါ့။ အဲဒီတုန်းက မိုး ခပ်ငယ်ငယ်ပဲရှိသေးတာ ကျောင်းသူလေးဘဝကပေါ့။

ဒါကြောင့် . . .

မှားမှာ ဘာညာမစိုးရိမ်ရလောက်ပါဘူး။

"ဖေဖေ့သဘောလေ၊ ဖေဖေရောင်းချင်သွားရောင်

ဖေ့တွက် သမီး ကောမရှင်တစ်ဝက် ခွဲပေးပါ့မယ်"

"အဲဒါဆို ဖေဖေ့ကို စာအုပ်နဲ့ဘော်လ်ပင်ပေးသမီး"

မိုး ဖေဖေ့ကိုစာအုပ်နဲ့ဘော်ပိန့်ရော မင်ခံစာရွက်တွေပါ လိုက်လေတော့သည်။ သားသမီးကို ပိုရစေချင်တဲ့စေတနာနဲ့ ပြော မို့ မိုး မငြင်းချင်ပေ။

"ဖေဖေ သတိနဲ့လည်း ရောင်းဦးနော်။ ရဲတွေနဲ့လည်းတွေ့ မယ်။ လိုင်းကြေးပေးထားတယ်ဆိုပေမယ့် သိသာသိစေ မမြင် နဲ့ဆိုတာမျိုးပေါ့"

"ဖေဖေ သိပါတယ် သမီးရယ်။ ဒီအလုပ်က ဖေဖေနဲ့ စိမ်းခဲ့ မှ မဟုတ်တာ"

"မိုးရေ"

"ရှင်"

ဖေဖေ ထွက်သွားလေပြီ။ မိုးနာမည်ကိုခေါ်ပြီး ဝင်လာသူက ဘဲက ကိုသန့်ဇင်ပါ။ ရန်ကုန်မှာ အလုပ်သွားလုပ်ရင်း ရန်ကုန်က နဲ့ ရလာတာလေ။ မင်္ဂလာဆောင်ပြီးတော့ သိပ်မကြာသေးပါဘူး။

"အစ်ကိုသန့်ဇင် ချဲထိုးမလို့လား"

"မဟုတ်ပါဘူးဟာ။ အိမ်က နှင့်မလေ ဖျင်းလို့ စာအုပ်လေး လေး ဖတ်ချင်တယ်တဲ့။ သူက စာအုပ်ဖတ်တာ ဝါသနာပါတယ် အဲဒါ နင်က စာအုပ်တွေဖတ်တော့ စာအုပ်ငှားချင်လို့ပါ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဩော် . . . လောလောဆယ်ငှားထားတဲ့စာအုပ်တော့
ဘူး အစ်ကိုသန့်ဇင်။ မိုးက နားရက်မှ ငှားဖတ်တာ။ မိုး ရေးထား
စာအုပ်တွေပဲ ရှိတယ်"

"အေး . . . ဘာဖြစ်ဖြစ်ဟာ ဖတ်လို့ရရင် ပြီးရော ငှားစ

"ဒါဆို ခဏနော် အစ်ကိုသန့်ဇင်"

မိုး ကိုယ်ရေးထားတဲ့စာအုပ်လေးနှစ်အုပ်ကို ထုတ်ပေး
သည်။ ပြီးတော့ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်ဖို့ ထွက်လာခဲ့တော့သည်
ဒီနေ့ စက်ဘီးမယူခဲ့ဘူးလေ။ အပြန်ကျရင် ဖေဖေနဲ့ဆိုတော့ ဖေ
လည်း မိုးကိုတင်မစီးနိုင်၊ မိုးကလည်း ဖေဖေ့ကိုတင်မစီးနိုင် မ
လား။ ဒါကြောင့် စက်ဘီးကိုထားခဲ့တာပါ။ ရွာထဲမှာ ရောင်း
ဒိုင်ဆီကိုတင်ရအောင်သွားလေတော့ လမ်းမှာ ဟိုဘက်ရွာက ပြ
တဲ့ တရုတ်ကြီးနှင့် တိုးလေသည်။

"မိုး နင် တစ်ယောက်တည်းလား"

"နင် ဘယ်နှစ်ယောက်မြင်လဲ"

စကားအကောင်းပြန်မပြောတာ ပြောချင်စရာ မကော
သူမို့ပါ။ နာမည်အရင်းက ကိုကိုလတ်ဖြစ်ပြီး အရပ်ရှည်ရှည်နှင့် အ
ရောင်က လူနီဖြူစပ်လေ။ ဒါကြောင့် တစ်ရွာလုံးက သူ့ကို တရု
လို့ ခေါ်ကြတာပါ။ ဒီကောင်က နံနက်မိုးလင်းတာနဲ့ အရက်ကို မ
သစ်တဲ့အရက်သမားပါ။

အခုလည်း မူးနေတာပဲလေ။
စကားပြောတာနဲ့ အနံ့ကထွက်နေတာပဲဟာ။

"ငါက အကောင်းမေးတာကို"

"ငါလည်း အကောင်းဖြေတာလေ။ တစ်ယောက်တည်း
တာ မမြင်ဘူးလား။ ကဲ . . . ဖယ်စမ်းဟာ ငါ့ရှေ့က"

တရုတ်ကြီးက ရှေ့ကနေ ပိတ်ရပ်ထားသဖြင့် မိုး နှာခေါင်း
ပိတ်ရင်း ပြောလိုက်တာပါ။ အနံ့ကထွက်နေတာလေ။ ရှောင်ထွက်
ဖို့ ကြိုးစားတော့ သူက မိုးရှေ့ကနေ လိုက်ပိတ်ရပ်လိုက်ကာ–

"နေပါဦးဟာ၊ နင့်ကိုငါ ပြောစရာရှိလို့"

"ဘာလဲ . . . နင်နဲ့ငါ့ကားမှာ ဘာစကားမှပြောစရာမရှိဘူး"

"နင့်မှာမရှိပေမယ့် ငါ့မှာရှိတယ်"

"မပြောနဲ့၊ အရက်နံ့တထောင်းထောင်းထနေတဲ့ပါးစပ်နဲ့
ကို ဘာစကားမှမပြောနဲ့။ ဖယ်ဟာ"

"မိုး"

မိုး သူ့ကိုရှောင်ထွက်လိုက်ပေမယ့် တရုတ်ကြီးက မိုးလက်ကို
ဆုပ်ထားကာ –

"နင့်ကို ငါချစ်တယ်။ ငါ့ကိုချစ်တယ်လို့ ပြန်ပြော"

"ဘာ"

"ပြောဟာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

“တရုတ်ကြီး . . . နင် ငါ့လက်ကို လွှတ်နော်”

“မလွှတ်ဘူးဟာ၊ ချစ်တယ်လို့မပြောရင် ဖက်နမ်းပစ်

“နင် . . . နော်”

ပြောပြောဆိုဆို တရုတ်ကြီးက မိုးပါးကို နမ်းမည်လုပ်

လျှင် –

“ကဲဟာ”

“ဖြန်း”

“ဟာ”

တရုတ်ကြီးပါးကို ပွတ်ပြီး ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြ

လေသည်။ မရိုက်လေဘူးလို့ ထင်ထားလို့ပေါ့။

“နင် ငါ့ပါးကို ရိုက်တယ်”

“ရိုက်တယ် ဘာဖြစ်လဲ”

“ရက်စက်လိုက်တာဟာ။ ငါ နင့်ကိုတကယ်ချစ်တာပါ

“နင့်လို ပုလင်းသာလဲမယ် လူမလဲအောင် သော

အရက်သမားကို အိပ်မက်မက်ရင်တောင် ချက်ချင်း ထခေါင်း

ပစ်မယ် နားလည်လား”

“မိုး”

မိုး အောက်နှုတ်ခမ်းကို ဖိကိုက်ပြီး တရုတ်ကြီးကို

ကြည့်လိုက်သည်။

“ဘာလဲ . . . နင် မကျေနပ်သေးဘူးလား။ ထပ်ရိုက်ချင်

လား။ ရော့ နောက်ပါးတစ်ဖက်ပါ ထပ်ရိုက်ဟာ”

တရုတ်ကြီး မျက်နှာကိုစောင်းငဲ့ပေးလေသည်။ မရိုက်ရင်

နားသွားပြီလို့ ထင်မှာပေါ့။ ပြီးတော့ ကိုယ့်ဒေါသကလည်း

ပြေတာမို့ –

“ကဲဟာ”

“ဖြန်း”

“အား”

မိုး တရုတ်ကြီးပါးကို ရိုက်ပြီးတာနှင့် ပြေးလေတော့သည်။

နေတာလေ။ မိုးကို တစ်ခုခုပြန်မလုပ်ဘူးလို့ ပြောနိုင်မလား။

ဩော် . . . မိန်းမသားဘဝ မလွယ်ပါလားနော်။ မေမေက

တယ်။ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့အလှက အန္တရာယ်ကို ဖိတ်ခေါ်

တဲ့။ အခု မိုးက မလှပါဘူး ရွက်ကြမ်းရေကျိုရုပ်ရည်ပိုင်ရှင်ပါ။

အုပ်ထိန်းသူမရှိဘူးဆိုပြီး . . .

ရလိုရငြား လက်တည့်စမ်းချင်ကြတာလားတော့ မသိပေ။

ထိုင်မှားတာနဲ့ မတွေးရဲစရာတွေက အများကြီးပါလား။

ဩော် . . . မိန်းမသားဆိုတဲ့ဘဝရယ်။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၂၄)

“ရော့ ...သမီး၊ ဒီအထဲမှာ ၅–ပတ်ထားတာ
နှစ်ထောင်ကွက်ပတ်တာဆိုတော့ ငွေတက်တာပေါ့။ ၅၅
နှစ်ထောင်ဖိုးပါတယ်။ များနေရင် သူများဆီ ပြန်ထိုးပေး
၅၅–အပူးကိုလေ”

“ရတယ် ဖေဖေ၊ သမီးအထဲမှာ ၅၅–အပူး လုံး

မိုး စာအုပ်တွေယူပြီး ဒိုင်မှာသွားအပ်လိုက်သည်။
ထွက်လာတော့ ၅၅ တဲ့။ ဒိုင်မှာရှင်းကြတော့ မိုးအထဲမှာ ပေါ
မပါပေ။ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။ မိုးရင်မှုသွားရသည်။ ဖေဖေ
၅–ပတ်ထားတာ နှစ်ထောင်ကွက်၊ ၅၅–အပူးက နှစ်ထော

ပေါက်ကွက် လေးထောင်ဖိုးပါရမှာကို မပါပေ။

“မိုးစာအုပ်ကို ပေါက်ကွက် သေသေချာချာ ပြန်စစ်ကြည့်
ကိုကြီးရယ်”

“ဪ ...ဒီမှာ နှစ်ယောက်စစ်နေတာ မပါပါဘူးဆိုဟ။
သာ ပြန်စစ်ကြည့်”

ဒိုင်အစ်ကိုကြီးက ဘောက်ချာစာအုပ်တွေ မိုးလက်ထဲထည့်
တော့ မိုး ပြန်စစ်လိုက်သည်။ အမှန်တကယ် ပေါက်ကွက်
မိုး ချွေးပြန်လာလေတော့၏။ ဒိုင်ရှေ့မှာပြောလည်း မပြောရဲ
တာနှင့် ဖေဖေ့ဆီသို့ အမြန်ပြန်လာရတော့သည်သာ။

“ဖေဖေ”

“____”

“ဖေဖေ”

“ဟေ သမီး”

“ဖေဖေပြောတော့ ၅–ပတ်နဲ့ ၅၅–ပူး ပါတယ်ဆို”

“အေးလေ”

“အခု သမီးအထဲမှာ ဘာပေါက်ကွက်မှမပါဘူး ဖေဖေ”

“ဟင်”

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဖေဖေ၊ သေသေချာချာ ပြန်စဉ်းစားပါ
ထောင်ကွက်တောင်နော်၊ စိုက်ရော်ရရင် အများကြီး”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘယ်လိုဖြစ်ပါလိမ့် ဒုက္ခပဲ"

ဦးတင်ဆန်း စဉ်းစားပေမယ့် အဖြေကမထွက်ပေ [illegible] သေသေချာချာကိုရေးခဲ့တာပါ။ စဉ်းစားရင်းနဲ့ လွယ်အိတ်ထဲက [illegible] လိပ်ကို နှိုက်ယူလိုက်ရာ –

"ဟင်"

စာရွက်ကို ကိုင်မိသဖြင့် ထုတ်ကြည့်လိုက်ရာ –

"ဟာ ဒုက္ခပါပဲ"

"ဘာလဲ ဖေဖေ"

"ဒီမှာသမီး စာရွက်ပြုတ်ကျန်ခဲ့တာ။ တကယ့်စာရွက် [illegible] ပြုတ်ကျန်ခဲ့တာ။ တောက် ကုသိုလ်ကံကလည်း ငယ်လိုက်တာ [illegible]

"ဟင်"

မိုး မျက်နှာပျက်သွားသလို ဦးတင်ဆန်း မျက်နှာမှာ [illegible] ညှိုးမှောင်သွားလေတော့သည်။ ကုသိုလ်ကံက အဲဒီလောက်ထော [illegible] ငယ်ရသလား။ ပေါက်ကွက်ပါတဲ့စာရွက်မှ ပြုတ်ကျန်ခဲ့ရတယ် [illegible]

"ဟုး"

"ဖေဖေတို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ သမီး"

"ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ စိုက်ရော်ရမှာပေါ့ ဖေဖေ။ ဖြ [illegible] အကြောင်း အကောင်းလို့ပဲ မှတ်ရတော့မှာပေါ့။ သမီးနာမည် [illegible] အပျက်မခံနိုင်ဘူး ဖေဖေ"

"ဒါဆို ပိုက်ဆံ ဘယ်လိုရှာမလဲ"

မိုး ခပ်တွေတွေလေး စဉ်းစားပြီးမှ –

"လောလောဆယ်တော့ တစ်ဆယ်တိုးနဲ့ ချေးပေးရမှာပေါ့ [illegible]ပေါ့။ ပြီးမှ သမီးအိမ်ကိုရောင်းမယ်။ ဝါးအိမ်လေးပဲ ပြန်ဆောက်နေ [illegible]တာပေါ့"

ဦးတင်ဆန်းရင်ထဲမှာ ဆို့နင့်နင့်ကြီးဖြစ်နေသည်။ သမီးကို [illegible]စိတ်ပေါင်းများနေပါပြီ။ အခုလည်း ကိုယ့်ကြောင့် ကိုယ့်ရဲ့ပေါ့ဆ [illegible]ကြောင့်ဖြစ်သွားတာကို အပြစ်တစ်ခွန်းမှ မပြောပေ။ ဖအေကို စိတ် [illegible]ခဲ့မှာစိုးလို့လေ။ ဒီလိုလိမ္မာတဲ့ သမီးအတွက် ကိုယ်က ဖခင် [illegible]ကောင်းမပီသခဲ့ဘူးလေ။

"ဖြစ်ပြီးတာ ပြန်ပြင်လို့မရတော့ဘူး ဖေဖေ။ စိတ်ညစ်မနေ [illegible]"

ဪ ... သမီးက ကိုယ့်ကိုတောင် အားပေးစကား ပြန် [illegible]နေပါလား။ ဒီအကြောင်းကို တစ်ပေါက်တစ်စနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်က [illegible]နိုင်ကြတော့။ ဦးတင်ဆန်းကပဲ ဖြတ်စားသလိုလို ပြောကြသည် [illegible]။ ဘယ်သူတွေဘာပဲပြောပြော နာမည်မပျက်အောင် ရော်နိုင်ရင် [illegible]ဘာပဲ မဟုတ်လား။

မိုး ... အတိုးနဲ့ငွေရှာရလေပြီ။ ရှာလို့ရတာနှင့် ပေါက်တဲ့လူ [illegible]သွားရော်ပြီး ပြန်လာတော့ မိုးတို့နဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ကျော်ခိုင်တွင် [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နဲ့ လမ်းမှာဆုံလေသည်။ ကျော်ခိုင်ထွန်းက မိုးသူငယ်ချင်း
ယောက်ျားပါ။ ဒါကြောင့် ခင်မင်ရင်းနှီးကြသည်ပဲ ဆိုပါတော့။

"မမိုး . . . သွားရော်ပြီးပြီလား"

"အေး . . . ရော်ပြီးပြီ ကျော်ခိုင်ရေ။ ခုမှပဲ စိတ်ထဲပေါ့သွား
တော့တယ်"

ကျော်ခိုင်ထွန်းက 'မိုး' စက်ဘီးနဲ့ ဘေးချင်းယှဉ်ပြီး စက်ဘီး
ကို ဖြည်းဖြည်းနင်းလိုက်လေသည်။

"ဘာလို့ အတိုးနဲ့ ချေးရတာလဲ မမိုးရဲ့။ အတိုးက ကြီး
ကြီးနဲ့။ အဲဒီပိုက်ဆံ ကျွန်တော်ပေးမယ်။ မမိုး ပြန်ဆပ်လိုက်ပါလား"

"ဘယ်လို"

"ကျွန်တော် တကယ်ပြောတာ မမိုး။ ကျွန်တော့်ဆီမှာ ပိုက်
ယူပြီး ပြန်ဆပ်လိုက်လေ။ မမိုးကို ကျွန်တော် အရမ်းသနားတာပဲ
ဖြစ်နိုင်ရင် မမိုး ထမ်းနေရတဲ့ဝန်ကို လွှဲပြောင်းယူ ပိုက်ချင်တာ
အခွင့်အရေးရမယ်ဆိုရင်ပေါ့"

"ဘာပြောတယ် ကျော်ခိုင်ထွန်း"

မိုး စက်ဘီးပေါ်ကနေ ဆင်းလိုက်တော့ ကျော်ခိုင်ထွန်းက
လည်း စက်ဘီးကိုရပ်ကာ –

"ဟုတ်တယ် မမိုး။ ကျွန်တော် မမိုးကို လက်ထပ်ချင်တာ"

"နင် ခွေးစကားမပြောနဲ့"

မိုး ရှက်လည်းရှက်၊ ဒေါသလည်းထွက်ကာ အော်ပစ်လိုက်
ညည်း။

"နင် ငါ့ကို ဘယ်လိုမိန်းမစားမျိုး မှတ်နေလဲ ကျော်ခိုင်ထွန်း
ဆင်းရဲပေမယ့် သိက္ခာ မဆင်းရဲဘူး။ ယောက်ျားတွေ ပေးစာ
ကိုလည်း ငါမယူဘူး။ ငါ့မှာ အုပ်ထိန်းသူ မရှိဘူး၊ ဆင်းရဲလို့
ကတ်ခဲခဲ ရုန်းကန်နေရတယ်ဆိုပြီး အထင်မသေးနဲ့"

"အထင်မသေးပါဘူး ကျွန်တော်က ရင်ထဲရှိတဲ့အတိုင်း
တာ"

"အထင်မသေးရင် နင် အခုလိုပြောစရာအကြောင်း မရှိဘူး
ခိုင်ထွန်း။ ငါက အုပ်ထိန်းသူမရှိဘူး။ ဆင်းရဲတယ်ဆိုပြီး ဘဝကို
ရွှင့်မယ်ထင်နေလား။ ငါ ဘယ်တော့မှ ဘဝကိုဖြစ်သလို မဖြတ်
ဘူး။ လူသာအဆင်းရဲခံမယ် သိက္ခာတော့ မဆင်းရဲဘူး"

"ဟာ . . . စာရေးဆရာမက စကားတွေ တတ်လိုက်တာ

မိုး ပိုတင်းသွားပြီ။ စာရေးဆရာမလို့ ရွဲ့ခေါ်လိုက်တာကိုက
ပိဝါသနာကို လှောင်တာ။ ကိုယ့်ကို အထင်သေးတာပဲလေ။

"ငါ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘောင်ခတ်ပြီး ထိန်းသိမ်းလာတာ
များယောက်ျားကို ကြာခိုဖို့ မဟုတ်ဘူးဟဲ့ နားလည်လား၊ နင့်မှာ
အမေနဲ့ သမီးလည်းမွေးထားသေးတယ် ကိုယ်ချင်းစာမှပေါ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟာ . . . မမိုးကလည်း"

"ငါ့နေရာမှာ နင့်သမီးဆိုရင် နင် ဘယ်လိုခံစားရမလ
ကိုယ်ချင်းစာတတ်ရင် ငါ့အမေနေရာမှာ နင်ဝင်ပြီး ခံစားကြည့်လိုက်

"တော်တော့ဗျာ"

ကိုယ်ကလည်းမပြောချင်ပါဘူး။ စာနာစိတ်မရှိလို့ ရှိအော
ပြောနေရတာလေ။ ဒီလိုလူမျိုးနဲ့ ရပ်စကားပြောမိတာ ကိုယ် သိက္ခာ
သွားပြီပေါ့။

"ငါကလည်း မပြောချင်ပါဘူး။ နင့်ကို လူစိတ်မွေးတ
အောင် ပြောပြနေတာ"

"ခင်ဗျား တောက်"

မိုး စက်ဘီးပေါ် တက်ပြီး နင်းလာခဲ့တော့သည်။ ခြေ
ယောက်ျားတွေများ ခက်ပါ့။ ရမလားလို့ ငွေကိုဗန်းပြ၊ မရတေ
ဒေါသတွေဖြစ်လို့။ ကိုယ့်သွေးထိတော့လည်း နာတတ်လိုက်တာ

တရားလည်း တရားပါ့။

* * *

အခန်း (၂၅)

အိမ်ရောင်းပြီးလို့ အိမ်ကိုဖျက်ကြတော့ ဦးတင်ဆန်း စိတ်
ကောင်းပေ။ ကိုယ့်ကြောင့် ကိုယ့်သမီးတွေ သစ်သားအိမ်ကနေ
ါးအိမ်ကို ပြောင်းနေကြရတော့မည်။ ဖခင်တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ဖခင်
တ္တရားကို သူ မကျေခဲ့ဘူးလေ။ မိန်းမကို မလွန်ဆန်နိုင်လို့ သမီးတွေ
ပေါ် ရက်စက်သလို ဖြစ်တာလည်း အခါခါပါ။

စိတ်မကောင်းပေမယ့် . . .

ဘာတတ်နိုင်မှာလဲလေ။ ကံစီမံရာပဲပေါ့။

"အစ်ကိုတင်"

"ဟေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ရှင်က ငိုင်တိငိုင်တိုင်နဲ့ အဲဒါ ဘာဖြစ်နေတာလဲ"

"ငါ စိတ်မကောင်းလို့ပါ"

"ဘာစိတ်မကောင်းဖြစ်စရာ ရှိလဲရှင့်။ တစ်နေ့ ဒီလိုဖြစ်ရမယ်ဆိုတဲ့ ကံပါလာလို့ဖြစ်တာ။ လူဆိုတာ သူ့ဇာတာနဲ့သူပဲ။ ရှင့်သမီးတွေ ဆင်းရဲဇာတာပါလို့ ဘာလုပ်လုပ် အဆင်မပြေတာ"

ကိုယ့်မိန်းမပြောတာမို့ မခံချင်ပေမယ့် ငြိမ်နေလိုက်ရသည်။ သမီးတို့အမေက ပြောခဲ့သည်လေ။ အကြီးမက ခြေထောက်ချောင်း လက်ချောင်းသွယ်သွယ်လေးတွေ ဆင်းရဲတောင် မပင်ပန်းဘူးတဲ့။ ခုတော့ သူ့ခမျာ ပင်ပန်းလိုက်တာ။

အငယ်မကတော့ ခြေချောင်း လက်ချောင်းတွေကြီးလို့ ချမ်းသာတောင် အလုပ်ပင်ပန်းမယ်တဲ့။ သူကတော့ အခုလည်း လယ်ထဲ ချောင်းထဲဆင်းပြီး အလုပ်လုပ်နေရတာ ပင်ပန်းတာအမှန်ပါပဲ။

"အစ်ကိုတင် ကျွန်မ ပြောသံကြားတယ်။ ရှင့်သမီး ချဲ့မရောင်းတော့ဘူးဆိုလားပဲ။ ချဲ့ရောင်းကာမှ လယ်တွေနဲ့အိမ် ကုန်လို့တဲ့"

"ဟင်"

"ရှင့်ကြောင့်ကုန်တာလို့ ပါးစပ်က ဖွင့်မပြောပေမယ့် ပြောချင်နေတဲ့ပုံစံပဲ"

ဦးတင်ဆန်း ဆေးလိပ်ကိုသာ မဲဖွာနေမိတော့သည်။ ခဏ

ကြာတော့ သမီးဆီ လှမ်းခဲ့ပြီး –

"သမီး ချဲ့မရောင်းတော့ဘူးဆို"

"ဟုတ်တယ် ဖေဖေ။ ဒီအလုပ်နဲ့ အကျိုးမပေးလို့ ဒီလိုတွေ ကုန်နေတာ သမီးမလုပ်ချင်တော့ဘူး။ ပြီးတော့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်တည်း သွားရလာရတာ အန္တရာယ်များတယ် ဖေဖေ။ အဲဒါကြောင့် အရင်လိုပဲ ကြုံရာကျပန်းပဲ လုပ်စားတော့မယ်"

"မမ"

"––––––"

"သူများတွေ ဗောဓိရွာမှာ ပဲသွားနုတ်ကြမလို့တဲ့။ မွန်ပဲနုတ်လိုက်သွားမယ်လေ"

"ဟာ သူများရွာမှာ သွားနုတ်ရမှာ နင်တစ်ယောက်တည်း စိတ်ချထည့်လို့ ဖြစ်မလား။ ငါပါ လိုက်မယ်"

"ဟူး"

ဦးတင်ဆန်း ကိုယ့်သမီးတွေကို သူများရွာလွှတ်ပြီး အလုပ်လုပ်ခိုင်းဖို့ စိတ်မချပေ။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ကမှ မပေးနိုင် မကမ်းနိုင်တော့ ခွင့်ပြုရတော့မှာပဲပေါ့။

"မိုး"

"ဩော် . . . မသစ္စာ လာလေ။ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ မကြီး"

ကိုသန့်ဇင်ရဲ့မိန်းမ မသစ္စာဝေ အိမ်ကိုလာသဖြင့် မိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေးလိုက်ခြင်းပါ။

"နင့်မှာ စာအုပ်ဖတ်ဖို့ ရှိသေးလား မိုး"

"ဒီရက်ပိုင်းမှာ မိုး စာအုပ်မငှားဖြစ်ဘူး မကြီး"

"ငါ ပျင်းလို့ပာယ်။ စာအုပ်ဖတ်ချင်တာ ဖတ်စရာကမရှိ နင် ရေးထားတာတွေ မရှိတော့ဘူးလား"

"မိုး ရေးထားတာတော့ ရှိတယ် မကြီး"

"အဲဒါဆို နင်ရေးထားတာပဲ ပေးဟာ။ နင်ရေးတာတွေလည်း အရမ်းဖတ်လို့ကောင်းတယ် သိလား"

မိုး ကိုယ်ရေးတဲ့စာအုပ်တွေကို ဖတ်ကောင်းတယ်လို့ အပြော ခံရတော့ ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ရသည်သာ။

"ဟုတ်လား မကြီး။ ခဏနော် သမီးယူပေးမယ်"

မိုး ကိုယ်ရေးထားတဲ့ စာအုပ်ကလေးတွေကို ပေးလိုက်သည်။

"ရော့ မကြီး။ မိုးရေးတာ ဖတ်ကောင်းတယ်ဆိုလို့ ကျေးဇူး ပါနော်။ အားပေးမယ့်သူရှိတော့ အားတက်သွားတာပဲ"

"ငါ တကယ်ပြောတာ မိုးရဲ့။ ဟိုတစ်ခါ စာအုပ်ကလေးဆိုင် ငါ ယွန်းကိုသနားလို့ ငိုလိုက်ရတာ။ အခုတစ်ခါ ငါ ရန်ကုန်ပြန် နင်လိုက်ခဲ့ပါလား မိုး။ ငါ့မှာ ထုတ်ဝေသူအသိတစ်ယောက်ရှိတယ် ငါ မိတ်ဆက်ပေးမယ်လေ"

"မကြီး တကယ်ပြောတာလား"

"တကယ်ပြောတာပေါ့ မိုးရဲ့။ နင် စာအုပ်တွေယူလာခဲ့ပေါ့။ သူ့ကို ဖတ်ကြည့်ခိုင်းမယ်လေ။ ကြိုက်တော့လည်း ထုတ်ပေးချင် မှာပေါ့"

"ဝမ်းသာလိုက်တာ မကြီးရယ်။ မကြီး ဘယ်တော့သွားမှာ မိုး ပိုက်ဆံစုဦးမယ်။ မကြီးသွားရင်လိုက်ခဲ့မယ်"

မိုး မသစ္စာဝေနဲ့ စာအုပ်အကြောင်းပြောနေရတော့ စိတ်ညစ် ဘယ်ရောက်ကုန်မှန်းမသိပေ။ စာကြောင်းပေကြောင်း ပြောရမယ် ထမင်းမေ့ ဟင်းမေ့ ပြောချင်ပေမယ့် အခုလို နားထောင်ပေး သူ၊ အပြန်အလှန် ဆွေးနွေးလို့ရမယ့်သူက မရှိခဲ့ဘူးလေ။

အခု

ကိုယ့်ကို ရေးသာရေးလို့ အားပေးမယ့်သူရှိလာတော့ အား တက်လိုက်တာ မပြောပါနဲ့တော့။

"စကားပြောလို့တော့ ကောင်းပါရဲ့ မိုးရယ်။ တော်ကြာ ကြာလို့ ငါ့ကိုဆူနေဦးမယ်။ ငါ ပြန်လိုက်ဦးမယ်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ မကြီး"

မသစ္စာဝေ ရောက်လာကတည်းက ဘာစကားမှ မပြော ဘဲ ဆေးလိပ်သာသောက်နေတဲ့ ဖေဖေက မသစ္စာဝေပြန်သွား သည့်အခါ -

"သမီး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ရှင် ဖေဖေ"

"သစ္စာဝေကို ပေါင်းတာ ကြည့်ပေါင်းနော်။ သူ့အကြောင်း ... ကို လူပြောများနေပြီ။ မိန်းမလည်တဲ့။ သူမြှောက်ပြောတိုင်း အ... ထင်မနေနဲ့"

"သမီး ချင့်ချိန်တတ်ပါတယ် ဖေဖေ"

"သမီးက စာအုပ်ကိုစွတွေနဲ့ပတ်သက်လာရင် ရူးသွပ်... လို့ ဖေဖေက ပြောနေတာနော်။ လူတိုင်း သတိလက်လွတ်... အချိန်ဆိုတာ ရှိတာပဲ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဖေဖေ"

မှန်ပါသည်။ မိုးက စာရေးဆရာမ ဖြစ်ချင်သူမို့ စာ... တွေနဲ့ပတ်သက်လာရင် သတိလက်လွတ်ဖြစ်အောင် ရူးသွပ်တတ်... ဖေဖေ့ကို ဟုတ်ကဲ့လို့ ပြောပေမယ့် စိတ်ကတော့ ရန်ကုန်လိုက်... အားခဲနေမိတော့သည်။ ညီအစ်မနှစ်ယောက် သူများရွာကို ပဲနှ... သွားကြသည်။ နေ့ပူလို့ သူများတွေနားတိုင်း မိုးတို့ညီအစ်မ မနား... ပဲနုတ်ရျေးက ငါးထောင်တစ်လံနှုန်းနှင့် ဆယ်လံပတ်... တစ်ကွက်ဟု ခေါ်ကြသည်။

တစ်ကွက်ကို သုံးထောင်တဲ့။

တစ်နေကုန် နေဝင်အထိရိုက်မှ လူတစ်ယောက်က... ကွက်ခွဲလောက်ပဲ ပြီးကြတာပါ။

"ညီမလေး ... မသစ္စာဝေ ရန်ကုန်သွားရင် ငါလိုက်သွား... နှင့် သဘောတူလား"

"လိုက်သွား မမ၊ မမရေးတဲ့စာအုပ်တွေက အရမ်းဖတ်... ...င်းတာ။ တစ်နေ့ မမ စာရေးဆရာမ ဖြစ်မယ်လို့ မွန် ယုံကြည်... ...။ မွန် အားပေးတယ် မမ"

မိုးစာအုပ်တွေ အဖတ်များတော့ မွန်လည်း ဖတ်သည်လေ။ ...နားနီးတံငါ မှဆိုးနားနီး မှဆိုးဆိုသလိုပဲပေါ့။ ဒါပေမဲ့ မိုးက ...တာပါ ဝါသနာပါပြီး မွန်ကတော့မရေးတတ်ပေ။ မိုးရေးတဲ့စာတွေ ...တ်ပြီး တစ်လစ်လစ်ဖြစ်နေတဲ့အခါ မြန်မြန်ပြီးအောင် ရေးဖို့ တိုက်... ...တာလည်း မွန်ပါပဲ။

ညီမဝမ်းကွဲတွေကလည်း ဖတ်ပြီး တိုက်တွန်းကြသည်လေ။ ... မိုး စာမရေးမှာစိုးလို့ အလုပ်ကို သူပဲပိုလုပ်ပြီး မိုးအတွက် ...ချိန်ရအောင် ဖန်တီးပေးသူပါ။

"မိုးရေမိုး ... ဟဲ့ မွန် သူများတွေ နားနေပြီ၊ နင်တို့ညီ... မနားကြဘူးလား"

"မနားတော့ဘူး နီလာရေ၊ ရိတ်နိုင်မှ ပြီးမှာဟ"

"နေက ဒီလောက်ပူနေတာကို၊ ဟယ် သေကုန်တော့မှာပဲ။ ...ယ်စားမယ့် ကလေးသူငယ်ရှိတာလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့၊ နားနား... လုပ်မှပေါ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ရတယ် နီလာ၊ ရွှေနဲ့ဆိုတော့ အေးနေတာလေ။ ငိုး
ရယ်စားမယ့် ကလေးသူငယ်မရှိလည်း အလုပ်ရှိတုန်းလုပ်ရ
သူငယ်ချင်းရဲ့။ အလုပ်မရှိရင် လုပ်လို့ မရဘူးလေ"

"ပြောမနေနဲ့ နီလာရေ၊ သူတို့ညီအစ်မ ဒီလောက် လေ
ကြီးနေတာ ယောက်ျားယူရင် သူတို့က တင်တောင်းမလို့လားမှ
တာ"

"မိုးရေ ကိုယ့်လုပ်စာ ကိုယ်မစားရဘဲ ဘုန်းကြီးစားနေ
နော်"

မိုးတို့ညီအစ်မကို ဝိုင်းစကြလေသည်။ ဘုန်းကြီးစား
ဆိုတာက ကိုယ်သေရင် ကိုယ့်လုပ်စာစုမိတာလေး ဘုန်းကြီးကို
တရားနာရင် ဝတ္ထုငွေကပ်ရတာကို ဆိုလိုခြင်းပါ။ စကြပါစေ၊
တွေက ကိုယ့်ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ကိုယ်ပါပဲ။ သူများရွာမှာ အပင်ပန်း
တစ်လလောက်လုပ်တာ၊ ပိုက်ဆံ တော်တော်လေးစုမိခဲ့ကြပါသည်

ရွာကိုပြန်ရောက်လေတော့ –

"မိုးရေ ပြန်လာပြီလားဟေ့"

မိုးတို့ ပြန်ရောက်ပြီး နှစ်နာရီဗလောက်ပဲကြာတယ်။ မသ
အိမ်သို့ရောက်လာလေသည်။

"သြော် ... မကြီး လာလေ။ ဟုတ်တယ် ပြန်ရောက်
မကြာသေးဘူး မကြီး"

"နှင်မရှိတော့ ငါ့မှာ စာအုပ်လည်းမဖတ်ရ၊ ပျင်းနေတာ

"အခု ပြန်ရောက်ပြီပဲ မကြီးရယ် ဖတ်ရတော့မှာပါ"

"ဒါနဲ့ နှင်တို့ ပိုက်ဆံဘယ်လောက်စုမိခဲ့ကြလဲ"

"ဟိုမှာက ဈေးတွေ ဘာတွေနဲ့ အရမ်းဝေးတော့ ဝယ်စားရ
အကုန်ဈေးကြီးတယ်လေ။ အဲဒါကြောင့် သိပ်မစုမိပါဘူး။ မကြီး
ကုန်လိုက်ချင်လို့သာ သွားလုပ်တာ အရမ်းပင်ပန်းတာပဲ"

"အေးဟယ် .. နှင်တို့အသားတွေမည်းပြီး ပိန်လာကြတယ်"

"နေက အရမ်းပူတာကိုး။ နေပူထဲလုပ်ရတာလေ"

"ဒါနဲ့ ခရီးရောက်မဆိုက် ပြောတော့ မပြောချင်ပါဘူး မိုး
နှင့်ကိုပဲ အကူအညီတောင်းရတော့မှာပဲ၊ ငါ့ကိုကူညီပါဟယ်

"ဘာများလဲ မကြီး"

"ငါ သူများဆီမှာ ပိုက်ဆံတစ်သောင်း ချေးသုံးထားတာ
တောင်းနေလို့တယ်။ ငါ့ကိုရန်တွေ့နေလို့ မိုးရဲ့။ အဲဒါ ပေးချင်လို့
ပိုက်ဆံတစ်သောင်းလောက် ချေးပါဟယ်နော်"

မိုး တွေခနဲဖြစ်သွားလေသည်။ မချေးပြန်ရင် သူမိုးကို စိတ်ခု
လေ။ အခုအချိန်မှာ မသစ္စာဝေက မိုးအတွက် တစ်ဦးတည်း
မျှော်လင့်ချက်ပါ။ ကိုယ်ဝါသနာပါတဲ့အလုပ်ကို လုပ်ခွင့်ရဖို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတွက် သူက အနီးစပ်ဆုံး လုပ်ပေးနိုင်မည့်သူ မဟုတ်လား။ ဖြ
မဖြစ်တာကတော့ ကိုယ့်ကံနဲ့ ပါရမီဆိုတာတွေသာ သက်ဆိုင်တာ

"အင်း ... ယူလေ မကြီး"

"ကျေးဇူးပါ မိုးရယ်"

"ဒါနဲ့မကြီး ... ရန်ကုန်ကို ဘယ်တော့သွားဖြစ်မလဲ"

"သွားတော့သွားချင်တယ် မိုးရဲ့။ သွားစရာလမ်းစရှိ
မရှိဘူးလေ။ ဒီလိုလုပ်ပါလား"

"ဘယ်လိုလဲ မကြီး"

"နှင့်ကို ငါလိုက်ပို့ပြီး ငါ့အသိထုတ်ဝေသူနဲ့ မိတ်ဆက်
မယ်လေ၊ နှင်က ငါ့ကို အစစအရာရာ စရိတ်ခံပေါ့။ ဒီကိစ္စက ဖြ
သွားလေ ပိုကောင်းလေနော် မိုး။ နှင့်အရေးအသားတွေကို
ကြိုက်လိမ့်မယ်လို့ ငါတော့ ယုံကြည်တယ်"

"ဟုတ်ကဲ့"

သွားမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာနဲ့တင် မိုး ရင်လည်
ပျော်လည်းပျော်နေမိတော့သည်သာ။ အစက စာရေးဆရာမဖြစ်
မရှူးသွပ်ခဲ့ပါဘူး ဝါသနာပါလို့ ရေးရုံသက်သက်ပါ။

နောက်တော့ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့အထင်သေးရှုံ့ချမှုတွေ
မခံချင်စိတ်နဲ့ဖြစ်အောင် လုပ်ပြချင်မိတာပါ။ အဲဒီကစလို့ ရူး
တာပဲပေါ့။

* * *

အခန်း (၂၆)

"နှင် သူများရူးတိုင်း လိုက်ရူးနေရသလား သစ္စာဝေရဲ့။
...က စာကြောင် ကြောင်နေတာ။ အဲဒီလို သုံးစားမရတဲ့ မူးစေ့
... မတ်စေ့ပေါက်တွေနဲ့ ကြပ်ကြပ်ပေါင်း နှင်ပါ ရူးလိမ့်မယ်"

"ဟာ အမေကလည်း သူများကို ပြောနေတယ်။ ဟိုက
...သွားရင် နောက် ပိုက်ဆံချေးလို့မရ ဖြစ်ဦးမယ်။ ပိုက်ဆံသုံးစရာ
... သူဆီ သွားချေးသုံးနေရတာကို။ ...ကောင်းလေးချက်ရင်
... ထမင်းလာခေါ်ကျွေးရနဲ့ အပြန်အလှန် ကူညီကြတာပဲဟာ"

ယောက္ခမလုပ်သူက မကြည်ဖြူစွာ မျက်နှာထားတင်းတင်းနဲ့
...သဖြင့် သစ္စာဝေလည်း ပြန်ပြောလိုက်ခြင်းပါ။ ကိုယ်ပြောတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွေက အမှန်တွေပဲလေ။ မိုးနဲ့ခင်ခင်မင်မင် ရင်းရင်းနှီးနှီး
တည်းက ကိုယ်ပိုက်ဆံအသုံးပြတ်တိုင်း မိုးဆီမှာပဲ ချေးသုံးနေရ

ပြီးတော့ –

မိုးအိမ်မှာ ဟင်းကောင်းချက်တိုင်း ကိုယ်က ထမင်းသွား
သေးတာလေ။

"ကျူညီတာက ဟုတ်ပါပြီ။ နင်က ဘယ်ပိုက်ဆံနဲ့ ရန်
သွားမှာလဲ။ ကိုယ့်မှာ ပိုက်ဆံရှိတာလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့"

"သမီး တစ်ပြားမှ ကုန်စရာမလိုပါဘူး။ အစစ အ
မိုးပဲ စရိတ်ခံပြီး တာဝန်ယူမှာ။ သမီးလည်း အိမ်က အ
အလည်ပြန်ချင်နေတာမို့လို့ သွားမှာကို"

"သွား သွား မပြောတော့ဘူး။ အဲဒီ သုံးလို့မရတဲ့
မတ်စေ့ပေါက်က ဒါမျိုးကျ ဘယ်ကပိုက်ဆံရတယ်မသိဘူး။ ဖြ
မယ် စာရေးဆရာမကြီး။ ကြေးစည်အလယ်ကိုထုလို့ ...သံထွက်
ငါတော့ မထင်"

သူများကို ပြောလိုက်တာ မှို့ချိုး မျှစ်ချိုး။ သူတို့က စ
ပေမတတ်တွေဆိုတော့ ဘယ်နားလည်ပါ့မလဲ။ ကိုယ့်ယော
ဘာညာကွိကွိကွကွ မပြောဘဲ ယောက္ခမက ပြောနေတော့
အင်မိတာအမှန်ပါ။ ဒါပေမဲ့ ယောက္ခမဆိုတော့လည်း ပြ
နားမထောင်လုပ်ရသည်သာ။

မိုး – မသစ္စာကို ကားလက်မှတ်သွားဖြတ်ဖို့ လာခေါ်တာ
ားလိုက်ရတဲ့စကားသံတွေကြောင့် ရှေ့ဆက်မတိုးဘဲ နောက်
ကြောင်းပြန်လှည့်လာခဲ့တော့သည်။ မသစ္စာ သွဘာသာ လာလိမ့်မည်
သာ။ ခေါ်မနေတော့ပါဘူး။

အဟွန်း ...

ကိုယ့်ကို သုံးလို့မရတဲ့ မူးစေ့ပေါက် မတ်စေ့ပေါက်တဲ့။
ာစ်နေသုံးလို့ရအောင် ဖာထေးပြရတော့မှာပေါ့။ မိုး မကြားချင်ယောင်
ဆောင်ခဲ့တာ စကားများများ မပြောချင်လို့ပါ။ ရန်မဖြစ်ချင်ဘူးလေ။

ဒါကြောင့် ...

ကိုယ်အိမ်ပြန်လာပြီးပဲ စောင့်နေလိုက်သည်။ မခံချင်စိတ်
ာ်တာ နေရာတကာ ထုတ်သုံးလို့ ကောင်းတဲ့အရာမှ မဟုတ်ပဲလေ။

"မိုးရေ သွားမယ်ဟေ့"

မသစ္စာလေးလာတာနှင့် မိုးတို့ကားလက်မှတ်ဖြတ် ထွက်လာခဲ့
ကြသည်။ ကြိုပြီးလက်မှတ်မဖြတ်ရင် ထိုင်ခုံကမရဘူးလေ။

နောက်နေ့ –

မိုးနဲ့မသစ္စာတေ ရန်ကုန်သို့ တက်ခဲ့ကြတော့သည်။ မိုး ငယ်
ငယ်ကတော့ အဘိုးအဘွားတွေနဲ့ လိုက်ခဲ့တာ ရန်ကုန်ကို တစ်ခေါက်
ရောက်ဖူးသည်လေ။ ငယ်ငယ်က ရောက်ဖူးတာဆိုတော့ အခြေအနေ
– အရင်နဲ့မတူတော့ပေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုး ရန်ကုန်ရောက်တဲ့ပုံက ဗရုတ်သုတ်ခတော့ နိုင်လွန်း[illegible] အရာရာတိုင်းက အလွဲလွဲအချော်ချော်နှင့်ပါ။ ပထမဆုံး ရွှေတိဂုံ[illegible]ကို သွားဖူးကြတော့ -

"အမေ့"

"ဟဲ့ ဟဲ့ လဲဦးမယ်"

ရန်ကုန်ဆိုတော့ အဝတ်အစားလေး များများထည့်ယူ[illegible] ခဲ့သည်လေ။ ဒီနေ့ဝတ်လာတဲ့ထဘီက ညီမဝမ်းကွဲထဘီကို [illegible] လာတာပါ။ မိုးက အရပ်ပုတော့ ထဘီချုပ်ရင် ကွင်းကျဉ်းပြီး အပေါ်[illegible] နေ တစ်ထွာလောက် ဖြတ်ဝတ်ရစမြဲပါ။ ဒါ သုံးတောင့်ထွာဝ[illegible] ဖြတ်ဝတ်ရတာကို ပြောတာပါ။

ညီမဝမ်းကွဲကတော့ -

အရပ်က ငါးပေနဲ့ ငါးလက်မခွဲရှိသည်မို့ လေးတောင်[illegible] လျော့ကွင်းကို ဝယ်ဝတ်ရသူ။ ထဘီက ရှည်လည်းရှည်၊ ကွင်[illegible] လည်း ကျယ်ဆိုတော့ အပေါ်စကို လုံးဝတ်ရသည်။ လုံးဝတ်တဲ့[illegible] က မိုက်ပူသလို ဖြစ်နေသေးသည့်အပြင် အောက်ထဘီစက[illegible] ရှည်နေသည်လေ။

ဒါကြောင့် . . .

ရှည်နေတဲ့ထဘီကို တက်နင်းမိပြီး လဲမလိုဖြစ်[illegible] မသစ္စာဝေ လှမ်းထိန်းထားလို့ တော်သေးတာပေါ့။

"ဒုက္ခပါပဲ မိုးရယ်။ လဲဘာထက် ထဘီကျွတ်ကျမှ အရုက် [illegible] ကွဲကုန်တော့မယ်"

"အဟဲ့ ကျွတ်မကျပါဘူး မကြီးရဲ့"

"ထဘီကို တိုတိုပြန်ဝတ်ပါဟယ်။ နင်ကလည်း"

"ဟာ ဒီထက်တိုရင် မိုက်က ဒီထက်ပိုပူမှာ။ တော်ကြာ [illegible]များတွေက ကိုယ်ဝန်ဆောင်သလားထင်နေဦးမယ်"

"အေးပါ၊ လာ ဟိုဘက်သွားရအောင်"

နှစ်ယောက်သား ဆက်လျှောက်ခဲ့ကြပြန်သည်။ မိုးလေးက [illegible]ကျနေတော့ လမ်းလျှောက်ရတာ အဆင်မပြေ။

"ဟဲ့ မိုး . . . ဟိုမှာ ကြွက်ဟဲ့။ နင်က ကြာသပတေးသမီး [illegible]တ်လား။ ဘုရားကို ဦးချလိုက်လေ"

"ဟုတ်ကဲ့ မကြီး"

မိုး ထီးကိုဘေးချပြီး ဘုရားမှာ ဖြစ်ချင်တဲ့ဆုတွေ တောင်းပြီး [illegible]လိုက်သည်။ ကိုယ်ရေးတဲ့စာမူကို ထုတ်ဝေသူ နှစ်သက်သဘော[illegible]စေဆိုတဲ့ဆုက ထိပ်ဆုံးကပေါ့။ ဦးချပြီး ပြန်အထမှာတော့ -

"ဟယ် မိုးရေ . . . ငါမှားတာ။ ခုမှ သေသေချာချာကြည့်[illegible] ကြွက်မဟုတ်ဘူး ပွေးရုပ်ဟဲ့။ ငါလည်း မရောက်တာကြာတော့ [illegible]သေချာချာ မမှတ်မိဘူး"

"ဟင်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟုတ်ပါ့။ မိုးလည်း အခုမှ သေသေချာချာကြည့်ဖြစ်လေသေ
သည်။ ရောက်နေတာ သောကြာထောင့်။ အရုပ်က ပူးရုပ်ပါ။

"ဟုတ်သားပဲ၊ အခုမှတော့ မထူးတော့ပါဘူး။ မကြီး
သောကြာသမီး မဟုတ်လား။ မကြီးကိုယ်စား ဦးချလိုက်တယ်ပဲ ထ
တော့"

"ဩော် ... အေး ဟုတ်တယ်"

ဩော် ... ဒုက္ခ။ ဘုရားရှိခိုးတာတောင် သူတို့ကျမှ ကိ
စားရယ်လို့ဖြစ်ခဲ့ရသည်လေ။

ဘုရားက အပြန်။

မသစ္စာဝေရဲ့ အသိထုတ်ဝေသူဆီသို့ ဝင်ခဲ့ကြသည်။
တိုက်ကို သွားရတာလေ။ မိုး ရင်တွေအရမ်းခုန်နေမိတော့သ
မသစ္စာဝေက မိုးအကြောင်းကို ပြောပြပြီး စာအုပ်တွေကို ပေး
လေလျှင် ထုတ်ဝေသူဆိုတဲ့ အန်တီကြီးက မိုးရေးတဲ့စာအုပ်
ဟိုလှန် ဒီလှန်နဲ့ ဖတ်ကြည့်တာ အကြာကြီးပါ။

မသစ္စာဝေနဲ့မိုးလည်း –

စကားမပြောဖြစ်ကြပေ။ အန်တီကြီးကိုသာ ကြည့်နေ
သည်။

"သမီးနာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ"

"ရှင်"

"သမီးနာမည်ကို မေးတာလေ"

"မိုးကြည်ဖြူပါ အန်တီ"

မိုးက ဆွံ့အနေသူပမာ ဘာမှပြန်မပြောနိုင်ခင် မသစ္စာဝေက
ချက်လက်စွာ ဖြေလိုက်လေသည်။

"နာမည်လေးက လှပါတယ်။ ကလောင်နာမည်ကို ဘာလို့
တွယ်ရာမဲ့' လို့ပေးတာလဲ။ ဟိုလေ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲလို့ မေးတာပါ။
ရေးတဲ့သူတွေက ကလောင်နာမည်ကို အဓိပ္ပာယ်တစ်ခုခု ရည်ညွှန်း
ပြီး ပေးကြတာလေ"

မိုးရင်ထဲမှာ နာနာကျင်ကျင်လေးဖြစ်သွားရသည်။ မှန်တာ
ပါ။ မိုး တွယ်ရာမဲ့လို့ ကလောင်နာမည်လေး ယူခဲ့တာသည် အဓိပ္ပာယ်
စ်ခုနှင့်ပါ။ မိုးမှာ တွယ်တာစရာဆိုလို့ အဘွားရယ် ညီမလေးရယ်ပဲ
တာလေ။ အခု အဘွားကလည်းမရှိတော့ ညီမလေးတစ်ယောက်က
ရင် မိုးဘဝမှာ အခြားတွယ်တာစရာလူမရှိဘူးလေ။ ဖေဖေက သူ့
သားစု သူ့ဘဝနဲ့သူ ပျော်နေတာဆိုတော့ –

မိုးမှာသာ –

တွယ်ရာမဲ့တဝနဲ့ အထီးကျန်နေခဲ့တာပါ။ ဒါကြောင့် ဒီနာမည်
းကို နှစ်သက်မိသွားတာလေ။

"မိုးမှာ တွယ်တာစရာမရှိလို့ပါ အန်တီ။ မိုးကို တွယ်တာမယ့်
မရှိသလို မိုးလည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မတွယ်တာတတ်လို့ပါ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဩော် . . . ခံစားချက် တော်တော်ပြင်းထန်ပုံပဲ"

"ဟုတ်ကဲ့"

"ဒါကြောင့် အရေးအသားတွေ ကောင်းတာထင်တယ်။ သ
က ပေးတဲ့အသိတွေ ဖြတ်သန်းမှုတွေကလည်း လူတစ်ယောက်ရဲ့
ကို တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်မှုတွေ ပေးတယ် သမီး။ သမီးက စာလည်း
တော်တော် ဖတ်ပုံရတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ငယ်ငယ်ကတည်းက စာအုပ်တွေဖတ်
ဝါသနာပါတယ် အန်တီ။ နောက်ကျ ကိုယ်တိုင်ရေးချင်စိတ်ပေါက်
တာနဲ့ ရေးကြည့်တာ။ အခုကျတော့ မရေးရမနေနိုင်အောင် ဖိုး
သတ်လို့မရတော့ဘူးလေ"

ဒေါ်ဝါဝါဝင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။ ပိုးသတ်လို့မ
သူတွေက အောင်မြင်တတ်ကြပါသည်လေ။

ဒါပေမဲ့ –

"ဟုတ်တယ် အန်တီ၊ မိုးက အားတာနဲ့ စာအုပ်နဲ့မျက်
အပ်ထားတော့တာပဲလေ"

"ကြိုးစားပါ သမီး။ အန်တီ သမီးရဲ့အရေးအသားတွေ
ကြိုက်ပါတယ်။ အေးအေးဆေးဆေး ဖတ်ကြည့်ချင်တယ်။ သ
စာအုပ်တွေထားခဲ့နိုင်မလား"

"ဟုတ်ကဲ့ အန်တီ။ မိုးထားခဲ့ပါ့မယ်။ အန်တီ အေးအေး

းဆေး ဖတ်ကြည့်ပါ"

"တစ်ခုတော့ရှိတယ် သမီး"

"ဟုတ်ကဲ့ . . . ပြောပါ အန်တီ"

မျှော်လင့်ချက်ရောင်ခြည်တန်းလေး မြင်နေရပြီမို့ မိုး အား
တ်သွားမိပါသည်။ ကဗျာရှူးစာရှူး ဘုံမဝင် ဆုံမဝင် အလုပ်ကိုလုပ်
ယ်လို့ အပြောခံရတဲ့ဘဝကနေ လွတ်မြောက်ချင်ပါပြီလေ။

"ကလောင်သစ်တင်ပြီဆိုရင် ထုတ်ဝေသူက စွန့်စားရတာ
။ မအောင်မြင်ရင် ထုတ်ဝေသူပဲ ရှုံးတာ။ အန်တီ ကလောင်သစ်
တော့ မတင်ရဲဘူးကွယ်။ သမီး ရှုဒိုးလုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ အဆင်ပြေ
ာက်ပါတယ်"

သစ္စာဝေနဲ့ မိုး အကြည့်ချင်းဆုံသွားကြလေသည်။ ရှုဒိုး
ာက ကိုယ်ကရေးပြီး ကိုယ့်စာမူကို သူများနာမည်နဲ့ ထုတ်တာပါ။
ည်ရပြီးသား ကလောင်အတွက် ရေးပေးရတာလေ။ ကိုယ့်နာမည်
သူမသိ သူမသိနဲ့ ရှိနေမည်သာ။

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကံပေးသလောက်နဲ့ ရောင့်ရဲလိုက်ပါ မိုးရယ်။
အုပ်တွေသိမ်းထားရင် ပိုးဟပ်ကိုက်ခံရမယ့်အတူ ကိုယ်ဖန်တီးတဲ့
ညာကို ပရိသတ်ရင်ထဲ ရောက်အောင် ပို့နိုင်ရင် တော်သေးတာ
ပြီးတော့ ဒါ လေ့ကျင့်ခန်းတစ်ခုပဲလေ"

မိုး ချက်ချင်း စကားမပြန်နိုင်ပေ။ မသစ္စာဝေပြောတာလည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်။ စားချင်တာကော့ ကြက်သားသုပ်ေ
မဖြစ်သာတော့လည်း 'မှုစ်' ပြုတ်ပြီး သုပ်စားရတာမျိုးနဲ့ စိတ်ဖြေ
တာမျိုးပါ။ ဘယ်တတ်နိုင်မှာတဲ့လဲ။

ရတဲ့အခွင့်အရေးနဲ့ မကျေနပ်ချင်ပေမယ့် ကျေနပ်လော
အောင် အခွင့်အရေးရဖို့ ကိုယ့်မှာ အစွမ်းအစမှ မရှိတာ။

"ရှဲ့ဖိုးလုပ်ရင် သမီးတစ်အုပ်ကို ငါးသောင်းရမှာလေ။ အ
ဖတ်ကြည့်ပြီးလို့ အဆင်ပြေရင် သမီးကို ဆက်သွယ်လိုက်မယ်။ သ
ဆက်သွယ်လို့ရမယ့် ဖုန်းနံပါတ် ပေးခဲ့ပေါ့"

"မိုး လုပ်မယ်မို့လား။ တစ်အုပ်ကို ငါးသောင်းရမှာ
တစ်ပြားမှ မရဘဲတောင် နင်ရေးနေတာပဲဟာ၊ လုပ်ဟာ နော်"

မိုး သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။ ပြီးမှ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်
၏။

"မိုး လုပ်မယ် အန်တီ"

တစ်ပြားမရ နှစ်ပြားမရနဲ့ အိပ်ရေးပျက်ခံ လက်ညော
အရှုးထနေတယ်ဆိုတဲ့စကားသံတွေကိုတော့ လောလောဆယ်အ
ပိတ်ပစ်လိုက်နိုင်မှာပါလေ။

* * *

အခန်း (၂၇)

မျှော်လင့်ချက်ကလေးတော့ ရခဲ့ပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့ ရန်ကုန်ကနေ
ရောက်တာနဲ့ ပိုက်ဆံက သုံးစရာမရှိတော့ပေ။ အလုပ်ကလည်း
နေပြီလေ။ စပါးတွေကလည်း မရိတ်ကြသေးတော့ ကောက်ရိတ်
ပဲယူစားရဦးမည် ထင်ပါရဲ့။

"မမကြီး"

ခေါ်လိုက်သူက ထိုက်ဝေဖော်ပါ။ အကြီးကောင် ဖော်ထက်
က အိမ်ထောင်ကျသွားပြီလေ။ အခု အငယ်ကောင် ထိုက်ဝေ
လူပျိုပေါက် ဖြစ်နေပါပြီ။

"ဘာလဲ ဖိုးထိုက်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အန်တီတို့ အလုပ်သမားလိုလို့တဲ့ လာခေါ်တာ။ မမကြီး လိုက်မလား။ သားတော့လိုက်သွားမလို့"

ဖိုးထိုက်ပြောတဲ့ အန်တီဆိုတာ သူ့အမေ ဒေါ်ကြည်ကြည် ရဲ့ညီမ ဒေါ်သီသီစိုးကို ပြောတာပါ။ ဖေဖေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အ မတော်ပေမယ့် တော်တယ်ပဲ အပြောခံနေရတာပါပဲ။

"ဘာအလုပ်လဲ ဖိုးထိုက်"

"ကျောက်သယ်ရမှာ မမ"

"တစ်နေ့ ဘယ်လောက်လဲ"

"တစ်နေ့သုံးထောင်တဲ့ မမကြီး။ သူတို့ထမင်းကျွေး ဆိုတော့ စရိတ်ငြိမ်းပေါ့။ အလုပ်မရှိတဲ့အတူတူ သားတော့လိုက်သွ ဦးမယ်"

"အေး ... လိုက်မယ်ဟာ။ ဘယ်တော့သွားမှာလဲ"

"သန်ဘက်ခါ သွားမှာ မမကြီး"

"လိုက်မယ်"

မိုးတို့ ညီအစ်မ ကျောက်သယ်လိုက်သွားမယ်ဆိုတော့ အဒေါ်တွေ ဦးလေးတွေက တားကြသည်လေ။

"ကောင်မလေး ... နင်တို့ အခုလိုက်သွားမယ့်နေရာ ငှက်ဖျားကြီးတယ်နော်။ ဖြစ်လိုက်ရင် အသေများတာ။ ဒီမှာပဲ ကိုင်စားကြစမ်းပါ"

"ဦးလေးရယ် ... ဆင်နင်းလို့သေမယ့်သူ ကျားကိုက်လို့ သေပါဘူး။ ကံတရားပဲပေါ့။ ပြောသလောက်ဆို အဲဒီနေရာမှာ လုပ်ကိုင်မယ့်သူ ရှိပါ့မလား"

"တို့က စေတနာနဲ့ ပြောထားတာလေ။ နားမထောင်ရင် နေပေါ့။ ဖြစ်လာရင် ဘယ်သူမှ ကူခံလို့မရဘူး"

အဒေါ်ဖြစ်သူက တိုတိုတောက်တောက်နှင့် ပြောလေသည်။

ပါစေလေတော့ ကိုယ့်ဝမ်းနာ ကိုယ်ပဲသိတယ်လေ။ ကိုယ့်မှာ တော့ ဘယ်အမျိုးကမှ ပိုက်ဆံတစ်ရာတောင် ပေးကမ်းကူညီတာ ဘူးလေ။ အရာရာဟာ ကံပါပဲ။

ဒါကြောင့် –

လိုက်သွားမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ လိုက်သွားတော့ ဆိုတော့ ဖေဖေကလည်း တားသည်။

"မလိုက်ပါနဲ့ သမီးရယ်။ အဲဒီနေရာက မလွယ်ဘူး။ ငှက် ခဲ့ရင် နလန်မထူတော့ဘူးလေ။ သမီးတို့ တစ်ခုခုဖြစ်ရင် ဖေဖေ အပြစ်ပြောကြဦးမှာ"

"ဖေဖေရယ် ကိုယ့်ဝမ်းနာကိုယ်ပဲ သိတာပါ။ ကိုယ့်မှာမရှိရင် သူကများ ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်တာ ရှိလို့လဲ။ ဖေဖေက အစပေါ့။ ရှိတယ်ဆိုပြီး သမီးတို့ ဘာများမှီခိုအားထားရလို့လဲ။ သမီးတို့က အေးမနေရတာလေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်တယ် ... ဟုတ်ပါတယ်"

"ဘာမှတွေးမနေနဲ့ ဖေဖေ။ အရာရာကံတရားပဲပေါ့။ ...
မယ့်ကံပါရင် သေလိမ့်မယ်။ သမီး ကံကိုပဲ ယုံတယ်။ ကံစီမံရာပဲ...
ကံတရားက မျက်နှာသာပေးတာ မပေးတာ ဘာဖြစ်ဖြစ် သမီးရင်...
မယ် ဖေဖေ"

"ဖေဖေက စိုးရိမ်လို့ပြောတာပါ သမီးရယ်။ သမီး...
ဖေဖေက တောင်မင်းကို မြောက်မင်း မကယ်နိုင်ဆိုတာမျိုး ဖြ...
တာ"

မိုး ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုမပြင်ပေ။ သူများကို ဖွင့်မပြောပေ...
ရင်ထဲမှာ နာကြည်းချက်တွေ ရှိသေသည်။

မိသားစုကိုလည်း စိတ်နာပါ့။ ကူညီဖေးမမယ့်သူ မရှိ...
အပြင် နှိမ်ချင်ကြ ဖိချင်ကြတာလေ။

မိုးတို့ သွားကာနီးမှာ ဖေဖေ့ကိုကန်တော့ကြတော့ ဖေဖေ...
အသံတုန်တုန်နှင့် ဆုပေးလေသည်။

"ငါ့သမီးလေးတွေ အခုလို ကန်တော့ရတဲ့အကျိုးကျေး...
ကြောင့် သွားလေရာ လာလေရာ ခလုတ်မထိ ဆူးမငြိဘဲ ကြံ...
အောင်လို့ ဆောင်တိုင်းမြောက်ပါစေ။ လူတိုင်းက အသံကြား သ...
စေ၊ မျက်နှာမြင် ချစ်ခင်ပါစေ။ ကူညီစောင့်ရှောက်မယ့်သူနဲ့ တွေ့...
စေကွာ"

ဆုပေးသံအဆုံးမှာ ဖေဖေ ငိုပါလေတော့သည်။ မတတ်နိုင်
...လေ။ ဝမ်းစာအတွက် အဆင်ပြေဖို့ ခရီးတာကျော်နိုင်းစွန့်ခွာရတာ
...ဖေဖေ။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၂၈)

ဒေါ်သီသီစိုးတို့လင်မယားက တော်ရှာပါသည်။ မိုးက
သွယ်သွယ်လေးဆိုတော့ ပင်ပန်းမှာစိုးလို့တဲ့။ ကျောက်တုံးကြီးတာ
ကို သူတို့လင်မယားရယ်၊ ထိုက်ဝေဖော်ရယ်၊ မွန်ရယ် သယ်ကြ
မိုးကိုကျတော့ ကျောက်တုံးသေးတာလေးတွေပဲ သယ်နိုင်သည်

ဒီတော့

မိုး သိပ်မပင်ပန်းဘူးပေါ့။ အလုပ်သမားခေါင်းဆောင်နဲ့
အလုပ်သမားကောင်မလေးတွေက စလိုက် နောက်လိုက်၊ ရယ်
မောလိုက်နှင့် ရောရောထွေးထွေးနေကြတာပါ။ မိုးကတော့ ခပ်
တည်ပါပဲ။ မွန်ကလည်း မိုးအတိုင်းပဲလေ။

"အလုပ်သမားတွေက များလာပြီ။ ဒီအဖွဲ့ထဲက လူလျှော့

အလုပ်သမားခေါင်းဆောင်ကပြောပြီး မိုးတို့ကိုကြည့်ကာ–

"ဟိုအစ်မ"

မိုးကို လက်ညှိုးထိုးပြီးခေါ်လေတော့ အန်တီသီက –

"နင် ဘာပြောမလို့လဲ မင်းမင်းဦး။ ပြောစရာရှိရင် ငါ့ကိုပြော။
ကို မပြောနဲ့"

"ခင်ဗျားတူမက ပျော့စိပျော့ဖတ်ပုံစံနဲ့ သုံးရက်လောက်
လိုက်ဦး"

"ဘာ"

"ခင်ဗျား နားမကြားဘူးလား"

"ကြားတယ်ဟေ့ ကြားတယ်။ ငါ့တူမ ဒီအလုပ်မှာ လုပ်လာ
တစ်လပြည့်တော့မယ်။ မကြိုက်ရင် အရင်ရက်တွေက ပြောပါ
ပျော့စိပျော့ဖတ်ပြောရအောင် သူလည်း သူများနဲ့တန်းတူ သယ်
ာပဲလေ။ သူများတွေ တစ်ခေါက်ဆို သူကနှစ်ခေါက်တောင်
သေးတယ်။ နင့်ဟာမတွေထက် အများကြီးသယ်တယ် နားလည်

"ဟာ မသိဘူးဗျာ။ အလုပ်သမားတွေက များလာပြီဗျ။
ဆူမှ ရတော့မှာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဲဒါ ရှင်းရှင်းပြောပါလား။ အခုတော့ ပျော့တာ
ဘာလေးနဲ့။ ငါတို့မက လူပေါင်းလေ နင်လူလျှော့ချင်ရင် အ
တွေကို လျှော့ပါလား"

"အန်တီ"

မိုး အန်တီသီကို ခေါင်းခါပြလိုက်ခြင်းနှင့်အတူ ကျော
ထည့်သယ်တဲ့ခြင်းကို လွှတ်ချလိုက်သည်။

"ခပ်တည်တည်နေတဲ့လူကိုမှ ရွေးပြီး အလုပ်နားဦးဆို
နားရုံမဟုတ်ဘူး သမီး အလုပ်ထွက်မယ် အန်တီသီ။ ဒီအလုပ်
စားရမယ်ဆိုရင် လျှာမြက်ပေါက်ချင် ပေါက်သွားပါစေ။ မစား
မြက်ပေါက်မယ်ဆို လျှာပေါ်မှာ နွားကျောင်းပစ်လိုက်မယ်"

"မမ"

"မမကြီး"

"ဟဲ့ သမီး"

မိုး ချာခနဲ လှည့်ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ လူပုစိတ်တို
ရန်လိုဆိုလားပဲ။ မိုးက အရပ်ပုသည်လေ။ သည်းခံပြီဆို ရေ
ဘာမှမပြောဘဲ နေတတ်ပြီး စိတ်တိုပြီဆို အဲဒီလိုပါ။ မာနကြီးတာ
ဒါလိုအပ်လို့ထားတဲ့ မာနပဲပေါ့။ အလုပ်မြဲဖို့အတွက် ယောကျ်ား
ပလူးပလဲမနေနိုင်ပါဘူး။ မိုး လှည့်ထွက်လာတော့ ထိုက်ဝေ
မွန်ကလည်း ခြင်းတွေကို လွှတ်ချကာ –

"မမကြီး အလုပ်ထွက်ရင် ကျွန်တော်လည်း ထွက်တယ်

"ဟုတ်တယ်၊ သွားမယ် ပြန်မယ်"

မိုး လုံးဝလှည့်မကြည့်တော့ပေ။ ထိုက်ဝေဖော်နဲ့မွန်လည်း
တော်မှ တစ်ပါတည်းလိုက်ပါလာကြသည်။ ထိုက်ဝေဖော်က သူ့
မသာ မိုးတို့အပေါ်မကောင်းတာလေ။ သူကတော့ မိုးတို့အပေါ်
င်နှမအရင်းလို ကြင်နာပြီး အစ်မရင်းတွေလို ချစ်တဲ့သူပါ။

ဘယ်တော့မှ တစ်ကိုယ်ကောင်းမဆန်ပေ။

"ဟဲ့ သောင်းမြင့်"

ဒေါ်သီသီစိုး သူ့ယောကျ်ားကို ခပ်ဆောင့်ဆောင့်အသံနှင့်
လေသည်။

"ဘာလဲဟ"

"ကလေးတွေ အလုပ်စဝင်ကတည်းက လုပ်တဲ့လုပ်အားခ
တွေ ရှင်းလာခဲ့။ ငါလိုက်သွားလိုက်ဦးမယ်"

"အေး အေး"

ဒေါ်သီသီစိုး ပျာပျာသလဲနှင့် ပြန်ခဲ့ရလေတော့သည်။ မိုးက
ဆတ်တာမဟုတ်ပါပဲ 'ဟင်' ဆိုရင် ပြန်မကြည့်တတ်တဲ့သူပါ။
မော့ထားလို့လည်း ရမှာမဟုတ်တာကို သိနေသည်လေ။ ပြန်မှာ
နိုးသေးဆိုတာသိနေတော့ လုပ်အားခတွေ ရှင်းလာခဲ့ဖို့ ယောကျ်ား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လုပ်သူကို မှာခဲ့ရတာပါ။

တဲကိုပြန်ရောက်တော့ ထင်တဲ့အတိုင်းပါပဲ။ အဝတ်အ... သိမ်းနေကြပြီလေ။ ထိုက်ဝေဇော်က –

"အန်တီ . . . သားတို့ကို ကားခပေးလိုက်ဦး"

"ခဏနေကြဦးလေ။ ဟိုမှာ နှင့်ဦးလေးကို နင်တို့လုပ်အ... ခတွေ ရှင်းခိုင်းခဲ့တယ်"

"အဲဒီလူ သက်သက်လူပါးဝတာ။ နောက်ဝင်လာတဲ့ကော... လေးတွေကျ အလုပ်လုပ်တာကနည်းနည်း နားပြီး အဲလူတွေနဲ့ ပေ... ပလဲလုပ်နေတာကများများ။ ကောင်မလေးတွေကျတော့ ဘာမှမ... ဘဲနဲ့ ကိုယ့်ရွာမှာ မဟုတ်လို့သာပေါ့။ ကိုယ့်ရွာမှာသာဆို မလွယ်ဘူး"

"ကဲပါ . . . ပြောမနေနဲ့တော့။ သူကအလုပ်သမား ခေါ်... ခေါင်ဆိုတော့ သူ့ခေတ်ပဲလေ"

"ကိုယ်က အလုပ်ကို မကြိုးစားလို့ပြောတ... မိုး အပြော... နိုင်ပါတယ် အန်တီ။ အခုဟာက ရန်မယ်ရှာတာ"

"ဟုတ်တယ်၊ ဒါမျိုးတော့ မစားရရင် ရေသောက်ပြီး ဗိုက်... မှောက်နေမယ် မလုပ်ဘူး"

မွန်ကလည်းပြောလေသည်။

"နင်တို့ပြန်မယ်ဆို လမ်းမှာဗိုက်ဆာနေမယ်။ ထမင်းစ... သွားကြဦး"

"မမလေး ထမင်းစားဖို့ပြင်"

"အေးပါ . . . နှင်လည်း ကူပြင်ဦး ထိုက်ဝေ"

မောင်နှမတွေ ထမင်းစားဖို့ပြင်ပြီး ထမင်းစားနေကြစဉ်မှာပဲ ...သောင်းမြင့် ပြန်ရောက်လာလေသည်။

"သိသိ ပိုက်ဆံက မရခဲ့ဘူး။ အခု ရှင်းပေးစရာမရှိဘူးတဲ့။ ...က်သုံးရက်လောက်ကြာမှ ရှင်းပေးနိုင်မယ်တဲ့။ လောလောဆယ် ...လေးတွေအတွက် လမ်းစရိတ်ရအောင် တစ်သောင်းတော့ မရမက ...င်းလာတယ်"

"ဟင် . . . အဲဒါဆို ဘယ်လိုလုပ်ပါ့မလဲ"

"ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ သူဆိုဆီကရမှ ငါပဲ ကလေးတွေဆီ ...ရမှာပေါ့။ ဒီကောင် တမင်ညစ်တာ ငါသိတယ်။ သူ့လက်ထဲမှာ ...ဆံမပြတ်ဘူး။ စိတ်ရှိသလောက် ပြောဆိုလုပ်ရရင် လူသတ်ပွဲ ...လိမ့်မယ်"

"ကဲ သီရေ . . . သူ့လက်ထဲရှိတာ ကိုယ်လုယူလို့လည်း ...ဘူး။ သူတို့ဆီက ရမှပဲ နှင့်ဦးလေး လာပို့လိမ့်မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ အန်တီ"

ထမင်းစားပြီးတာနှင့် မိုးတို့မောင်နှမသုံးယောက် ရွာသို့ ပြန်...ကြတော့သည်။ ဩော် . . . လူတွေ လူတွေ၊ မြေနိမ့်ရာ လှံစိုက်ချင် ...ကြသတာ။ ကံငယ်လာပြီဆိုရင် ရေသောက်တာတောင် လည်ချောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နင်တယ်ဆိုတာ ဒါမျိုးပါပဲ။ မိုး စိတ်ကိုတင်းထားပါသည်။

လောကဓံ . . .

နင် ဘယ်လောက်ရက်စက်နိုင်မလဲ။ နင်ကပဲ ရက်စက် မလား။ ငါကပဲ ကြံ့ကြံ့ခံပြီး ခုခံတွန်းလှန်နိုင်မလားဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ က ပိုမြင့်လာခဲ့သည်။ လောကဓံ (သို့မဟုတ်) ကံတရားက ဒီလော ရက်စက်ရုံနဲ့ မကျေနပ်သေးဘူးထင်ပါရဲ့။

ရွာကိုပြန်ရောက်ပြီး . . .

နှစ်ရက်အကြာမှာပဲ မောင်နှမသုံးယောက်စလုံး ဖျားလေ သည်။ ဆေးခန်းသွားတော့ မိုးက သက်သာပြီး မွန်နဲ့ထိုက် မသက်သာပေ။

ဒီတော့ ပြောစရာဖြစ်ပြီပေါ့။ ပိုင်းတားတဲ့ကြားက ဖွတ် သွားခဲ့တာဆိုတော့လေ။

"ငါ မပြောဘူးလား။ အစကတည်းက အဲဒီဒေသ ငှက်ဖျားက ဆိုးပါဘိသနဲ့။ ဖြစ်ပြီဆို တော်တော်နဲ့ မပျောက် တားနေတဲ့ကြားက သွားတာ ခံကြပေါ့"

အားငယ်သူကို အားမပေးဘဲ ထပ်ပြီး အလဲထိုး စကားလုံးတွေက အဲဒီလိုလေ။ အပြစ်တင်စကားသာ ဆိုကြ မိုးတို့ နေမကောင်းလို့ ပြုစုမယ့်သူမရှိ။ ယုယမယ့်သူမရှိ။ မေမေလို့ အကြိမ်ကြိမ် တမ်းတရင်း အားငယ်စိတ်တွေ ဝင်လာ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပဲ ပြန်အားပေးပြီး စိတ်ကိုတင်းထားခဲ့ရ သည်လေ။

"မမ"

"____"

"မမ"

"ဟင် . . . ဘာလဲ ညီမလေး"

"ရေ ရေသောက်ချင်တယ်၊ ရေပေးပါ"

"အေး အေး"

မိုး ရေတစ်ခွက်ခပ်ပြီး မွန့်ကိုတိုက်လိုက်သည်။ မွန် ရေ သောက်နေရင်းမှ –

"ခွပ်"

"ဟင်"

မွန် ရေသောက်နေရင်းမှ ရေဖန်ခွက်လွတ်ကျပြီး မျက်ဖြူလန် ဘာ လူလည်း နောက်သို့ လန်ကျသွားလေလျှင် –

"ညီမလေး"

မိုး မွန်ကို အချိန်မီ လှမ်းဖက်လိုက်သည်။

"ညီမလေး ညီမလေး"

"____"

"ညီမလေး . . . ခေါ်လို့လည်း မရတော့ဘူး။ ကယ်ကြပါဦး၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ညီမလေး ခေါ်လို့မရတော့ဘူး။ လာကြပါဦး လုပ်ကြပါဦး ...အ ဟီး''

မျက်ရည်မလွယ်တဲ့မိုး ဒီတစ်ခါတော့ အော်ငိုမိသည်အ ရင်ထဲမှာ ပူလောင်သွားလေသည်။ ပြေးကြည့်မှ သံယောဇဉ် တွ စရာဆိုလို့ ဒီညီအစ်မနှစ်ယောက်ပဲ ရှိတာလေ။ ကျွန်းကိုင်းမှီ ကိုင်းကျွ မှီဆိုသလို တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အပြန်အလှန် အားကိုး နေကြရတာပါ။

ညီမလေးက –

မိုး ရင်နဲ့လွယ်မွေးရပေမယ့် မိုးရဲ့အုပ်ထိန်းမှု အောက်မှာ ရတဲ့ မိုးရဲ့သမီးဆိုလည်း မမှားပါဘူး။ ညီမလေးအတွက် အဖေလည် မိုး၊ အမေလည်း မိုးပါ။ ညီမလေးတစ်ခုခုဖြစ်ရင်ဆိုတဲ့အတွေးကြော ရင်ဘတ်ကို မီးစနှင့် ထိုးသလို ခံစားနေရသည်လေ။

''ညီမလေး ... ညီမလေး၊ ဟီး ဟီး''

''ဟဲ့ မိုး ... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ''

''ညီမလေး ခေါ်လို့မရတော့ဘူး။ ဟီး ကယ်ကြပါဦး''

''ဟုတ်လား၊ ဒုက္ခပါပဲ''

ဘေးအိမ်ကလူတွေ သူလာ ငါလာနှင့် ပြေးလာကြ သည်။ အချို့က ညီမလေးပေါင်တွင်းကြောကို နှိပ်တဲ့သူကနှိပ်ပါ မိုးကတော့ မြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိနဲ့ ဘာလုပ်လို့ လုပ်ရမှန်းမသိ

''ဟာ ... ဂလေးက သတိလစ်နေတာ။ ဒီအတိုင်းထားလို့ ဖြစ်ဘူး။ ဆေးရုံတင်မှဖြစ်မှာ။ ကဲ ဆေးရုံတင်မယ်၊ ထမ်းဖို့ပြုဖို့ လုပ်ကြပါဦးဟေ့''

ဦးသန်းထွဋ်က ပြောလေတော့ ညီမလေးကို ဆေးရုံတင်ဖို့ ကြလေသည်။ ဦးသန်းထွဋ်ဆိုတာက ရွာလူကြီးပါ။ မိုးတို့နဲ့ ဆွေနီး ပ်တော်တယ်ဆိုပေမယ့် စပ်နိုင်မှ ဧရုတ်သီး၊ ဂျုံနိုင်မှ ကလော်သီး တာမျိုးပါ။ မိုး ငိုလည်းငိုရဲ့။

''ဆေးရုံတင်တာက အကြောင်းမဟုတ်ဘူး ဦးထွဋ်ရဲ့။ သမီး မှာ ပိုက်ဆံမရှိဘူး။ အီး ဟီး''

''ပိုက်ဆံမရှိဘူးဆိုပြီး အသေခံထားလို့ ဖြစ်မလားဟ။ လောလောဆယ် ငါ ငါးထောင်ပေးမယ်။ ကျန်တာလည်း အချိန် ရင် ဖြစ်လာလိမ့်မယ် ပူမနေနဲ့''

သူစိမ်းက ငါးထောင်ပေးမယ်တဲ့။ ဆွေမျိုးအရင်းအချာတွေ စကားမပြောတတ်သူများပမာ တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ကြပေ။ ဦးသန်း က ဦးဆောင်ပြီး လှုံ့ဆော်မှုကြောင့် မွန်ကို ဆေးရုံသို့ ထမ်းခဲ့ကြ ည်။ ဆေးရုံရောက်တော့ ဦးသန်းထွဋ်ပေးတဲ့ငါးထောင်လေးနဲ့ မီးဖိုး ဆေးဖိုးရော ရှင်းလိုက်ရသည်။ ဆေးထပ်ထုတ်ရတော့ အကြွေး ကြွေးထုတ်ထားရသည်ပေါ့။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၂၉)

ဆေးရုံတက်မယ်ဆိုပြီး ဆေးရုံကိုလိုက်ပို့ကြတုန်းကတော့ လူအများကြီးပါ။ ပြီးတော့ ပို့ပြီးတာနှင့် အလျှိုလျှိုပြန်သွားလိုက်ကြ... ဘယ်သူမှ မရှိတော့ပေ။ သတိလစ်နေတဲ့လူနာရယ်၊ မိုးရယ်၊ အ... ဖြစ်သူ ဒေါ်မြတ်သူရယ် ဒါပဲကျန်ခဲ့သည်လေ။

မိုး အားငယ်လိုက်တာ မပြောပါနဲ့တော့။ လူနာက အ... သွားချတော့ နာ့စ်တစ်ယောက် ဆူသည်။

"ဟာ ဒီလူနာက အပေါ့သွားထားတာပဲ။ နံစော်နေတာ... လူနာရှင်တွေ ဘာမှလုပ်မပေးဘူးလား။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အားနာ... ပေါ့၊ အခုလုပ်"

ဘူဝရီးနှစ်ယောက် အကြည့်ချင်းဆုံသွားကြလေသည်။ လူနာ... အဝတ်တွေ လဲပေးထားသည်လေ။ အပေါ့သွားထားတာတွေကို ...ည်း သုတ်ထားပြီ။ ဒီကြားထဲ နံတာကို ဘယ်လိုလုပ်ရပါ့မလဲ။

"ပေါင်ဒါတစ်ဘူး သွားဝယ်ချေ မိုး"

မိုးလက်ထဲမှာ ပိုက်ဆံက ငါးရာပဲကျန်တော့သည်။ ပေါင်ဒါ... ငါးရာတန်လေး ပြေးဝယ်လိုက်တော့ တစ်ပြားမှမရှိတော့ပေ။ ...ဆေးဖိုး ဘယ်လိုရှင်းပါ့မလဲ။ မိုးရင်ထဲမှာ သောကတို့နှင့် ဗလောင်ဆူ...ပြီပေါ့။

"အဒေါ်"

"ဟင်"

"မိုးမှာ ပိုက်ဆံတစ်ကျပ်မှ မရှိတော့ဘူး အဒေါ်။ ဆေးဖိုး ...ခိုင်းရင် ဘာနဲ့ရှင်းရမှန်းမသိဘူး။ အဒေါ်ပဲရှာပေးပါနော်။ အတိုးနဲ့ ...ပေးပါ၊ မိုး လယ်ရောင်းပြီး ဆပ်ပါ့မယ်"

အဒေါ်ဖြစ်သူက ဘာမှ ပြန်မပြောပေ။ မိုးတို့မှာ လယ်လေး ...ာ ရှိသေးသည်လေ။ မိုးတို့မလုပ်ဘဲ ဖေဖေတို့လုပ်နေပေမယ့် ...တို့အတွက်ပေးထားတာပဲ။ ဒါကြောင့် လယ်ရောင်းဖို့ပဲ စဉ်းစားရတာ ...ပဲ အခြားရောင်းစရာမှ မရှိတာပဲလေ။

"သမီး"

"ဟော ဟိုမှာ နင့်အဖေလာပြီ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အခုထိ သတိမရသေးဘူးလား သမီး။ ဆရာဝန်က ဘာ
ပြောလဲ ဆေးတိုးသေးလား"

"သတိမရသေးဘူး ဖေဖေ။ ဆေးတော့တိုးသွားတယ်"

သောက်ဆေးက သူမှမသောက်နိုင်တာ။ အမှုန့်ကြိတ်ပြီး နှာခေါင်း
ထဲကနေ ထည့်ရမှာပေါ့"

"ညက ထုတ်တဲ့ဆေးဖိုးရော ရှင်းပြီးပြီလား"

"မရှင်းရသေးဘူး ဖေဖေ။ အခုပဲ အဒေါ်နဲ့ အဲဒီအကြောင်း
ပြောနေတာပါ။ လောလောဆယ်တော့ အတိုးနဲ့ရှာရမှာပဲလေ။ ပြီး
လယ်ပဲ ရောင်းဆပ်ရမှာပေါ့"

"ဘယ်တတ်နိုင်မှာလဲ သမီးရယ်။ လုပ်ရတော့မှာပဲ
လူ့အသက်ထက် ဘာမှတန်ဖိုးမရှိပါဘူး"

"မိုး"

"ရှင် အဒေါ်"

"ငါပြန်ဦးမယ်၊ ငါ ညဘက်မှပဲ လာအိပ်မယ်။ နေ့ဘက်
ကျတော့ အိမ်မှာက ငါမရှိလို့ မဖြစ်ဘူး။ ချက်ရေး ပြုတ်ရေး
ရှိသေးတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့"

ဟုတ်ကဲ့ဆိုပေမယ့် အဒေါ်ကပါပြန်တော့ မိုးမျက်နှာ
ငယ်ရပြန်ပြီ။ အရေးအကြောင်းဆို တိုင်ပင်ဖော် တိုင်ပင်ဘက်

ဘူးလေ။

"ဖေဖေလည်း သန်းထွန်းကို ပိုက်ဆံရှာပေးဖို့ ပြောခဲ့တယ်"

"သမီးလည်း အဒေါ်ကို ပြောလိုက်တယ် ဖေဖေ။ နှစ်ဦးရှာ
မိတော့ အရင်လာပို့တဲ့သူဆီကပဲ ယူလိုက်မယ်လေ"

"အေး ... အဲဒီလိုပဲ လုပ်ရတော့မှာပေါ့"

နောက်ဆုံးတော့ သားအဖနှစ်ယောက်ပဲ တိုင်ပင်ရတော့
သည်။

"မိုးကြည်ဖြူ ... မိုးကြည်ဖြူ ရှိလား"

"ဟုတ်ကဲ့ ရှိပါတယ် ဆရာမ"

နာ့စ်တစ်ယောက်က ခေါ်လေသဖြင့် မိုး မွန့်ဘေးမှာ ထိုင်
ရာကနေ ဆရာမဆီသို့ ထသွားလိုက်သည်။

"ညက ယူတဲ့ဆေးဖိုးတွေ ရှင်းမယ်"

"ရှင်"

မိုးရင်ထဲမှာ ဒိန်းခနဲဖြစ်သွားလေသည်။ ဘယ်လိုပြောရပါ့
လဲ ပိုက်ဆံက မရှိသေးဘူးလေ။ မိုး စိတ်ကို ထိန်းလိုက်ပြီး –

"ဆရာမရယ် ... ခဏလောက်တော့ စောင့်ပေးပါနော်။
ပိုက်ဆံပို့မယ့်သူ ရောက်မလာသေးလို့ပါ။ ရောက်တာနဲ့ မိုး လာရှင်း
ပါမယ်နော်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဲဒါဆို ပိုက်ဆံရောက်ရင် လာရှင်းလှည့်"

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာမ"

မိုး ဟိုလူပိုက်ဆံလာပို့မလား ဒီလူပိုက်ဆံလာပို့မလား
ရင်း ရင်တွေပူနေသည်။ လူနာက သတိမရသေးလို့ စိုးရိမ်ပူပန်
က တစ်ဖက်။ ပိုက်ဆံ မရှိလို့ လာပို့မယ့်သူကို မျှော်ရတာတစ်
ပါ။ အချိန်တွေသာ ကုန် ကုန်သွားတယ်။ ပိုက်ဆံ ဘယ်သူမှ
ပေ။

ရွာထဲကလူတွေ ရောက်လာကြတော့ လူများလေ
တွေကတစ်ယောက်တစ်ပေါက်ပါပဲ။

"ငါတော့ မထင်ဘူး။ မရလောက်ဘူး"

"အင်း . . . ရေထဲက ဆားပါပဲ။ သွားမှာပါ။ ကိုယ်
စိတ်မကောင်းရုံအပြင် ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ"

"သူ့အဖေကို ရိုက်သတ်ပစ်ဖို့ကောင်းတာ။ သူ့အဖေ
မကျလို့ ကလေးတွေ ဒီလိုဘဝမျိုးရောက်တာ"

"အေးဟယ်၊ ကလေးတွေ သနားပါတယ်။ သူ
ကိုယ့်ဘဝ ကိုယ်ရုန်းကန်ပြီး ကြိုးစားကျပမ်း လုပ်စားကြရတာ
အမျိုးတွေက နေစိမ့်ပုံပါဟယ်"

ဒီလို တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောနေကြတဲ့
တွေ ကြားရတော့ မိုး ရင်တွေပူသထက်ပူလာသည်။ ဒီလိုခံစား

ခံခါမျှ မခံစားဖူးပါဘူး။ မျက်ရည်ကျတာ ဘဝကို အရှုံးပေးတာနဲ့
တူတူပဲလို့ ခံယူထားတဲ့ မိုး။

အခုတော့ –

ထိန်းနေသည့်ကြားမှ မျက်ရည်တစေ့စေ့နှင့်ပါ။ သူတို့ပြော
သို့ ညီမလေးက တကယ်ပဲ ကုလို့မရတော့ဘူးလား။

ဟင့်အင်း . . . ဟင့်အင်း။

ညီမလေး ဘာမှမဖြစ်ပါနဲ့။ ညီမလေး ဘာမှမဖြစ်ပါစေနဲ့။
ဘဝမှာ ညီမလေးမရှိလို့ မဖြစ်ဘူး။ ညီမလေးမရှိရင် မိုး ဘယ်လို
တည်လို့ ရမှာလဲ။ အရှင်ဘုရား။ ကယ်တော်မူပါ ဘုရား။ ဘုရား
ည့်တော်မ၏ ညီမလေးအသက်ကို ကယ်တင်စောင့်ရှောက်တော်
ပါ ဘုရား။

"မိုး"

"___"

"တို့ပြန်လိုက်ဦးမယ် ကလေး။ ရော့ ဒီမှာ နင်လိုအပ်တာ
ဒို့ ပိုက်ဆံငါးထောင်"

"ငါက နှစ်ထောင်ပဲပါလာခဲ့တယ်။ ရော့ မိုး"

"ငါက သုံးထောင်"

သူများ အလကားပေးတာဆို ဘယ်တုန်းကမှ ယူလေ့မရှိတဲ့
ခင်းသမီးလေး မိုး။ အခုတော့ လူနာလား မေးတဲ့လူတွေ စုပေးတဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပိုက်ဆံကို လက်ခံခဲ့ရသည်သာ။ ဆေးဖိုးက အခုထိ မရှင်းရသေး

လေ။ ဒါကြောင့် ဆေးဖိုးရှင်းနိုင်ဖို့အတွက် လက်ခံလိုက်ရ

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အရီးတို့ရယ်"

"ဘာမှအားငယ်မနေပါနဲ့မိုးရယ်။ နင့်ညီမ ဘာမှ

ပြန်ကောင်းလာမှာပါ"

"တို့လည်း အားရင် အားသလို လာခဲ့ကြမှာပါ။

အားမငယ်နဲ့နော်"

"ကဲ . . . တို့ပြန်လိုက်ဦးမယ် မိုး"

အားပေးတဲ့သူတွေက အားပေးသလို ညီမလေးကို

မရတော့ဘူးလို့ ပြောသူကပြောပါပဲ။ မိုးရင်ထဲမှာတော့ မီးတွေ

နေသည်သာ။

မိုး . . .

သူများတွေပေးခဲ့သည့် ပိုက်ဆံတစ်သောင်းကို လက်

ကျစ်နေအောင် ဆုပ်ပြီး သတိမရသေးတဲ့ ညီမလေးမျက်နှာကို

မိသည်။ နင်မရှိတော့ရင် ငါလည်း လောကကြီးမှာ တစ်ယောက်

အသက်မရှင်ချင်ဘူး ညီမလေး။

"သမီး ပိုက်ဆံလည်း တစ်ယောက်မှ လာမပို့ဘူး။

ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ"

"ပြီးမှ စဉ်းစားကြတာပေါ့ ဖေဖေ။ လောလောဆယ်

သွားရှင်းလိုက်ဦးမယ်"

"အေး . . . အေး"

မိုး ပိုက်ဆံတစ်သောင်းကို ဆုပ်ကိုင်၍ ဆေးဖိုးရှင်းရန် ထွက်

သွားသည်။ ဆေးဖိုးက ရှစ်ထောင့်နှစ်ရာတဲ့။ တစ်ထောင့်ရှစ်ရာ

ကို ဘာမှ ဝယ်လို့ မဖြစ်သေးပါဘူး။ ဖေဖေ ထမင်းမစားရသေးမှာ

သေးပါ။ အသုပ်ကလေးတစ်ပွဲလောက်တော့ ဝယ်ကျွေးဦးမှ

မိုးကတော့ . . . ထမင်းမှန်း ဟင်းမှန်းမသိအောင် ရင်ထဲမှာ

နေသည်လေ။ ဘာမှ သုံးလို့ မဖြစ်သေးဘူးဆိုတဲ့ကြားက

အတွက် အသုပ်လေးတစ်ပွဲတော့ ပြေးဝယ်လိုက်သေးသည်။

ညီမလေးသာတစ်ခုခုဖြစ်ရင်လို့ တွေးလိုက်မိတိုင်း မျက်ရည်

နိုင်းလို့မရပေ။

"မိုး"

"ဟင်"

"ငါ နင်တို့အတွက် ထမင်းလာပို့တာ။ ထမင်းချိုင့် ဦးလေး

ပေးခဲ့ပြီ။ ငါ ဆေးဝယ်ပြေးရဦးမယ်။ မွန်ကလည်း အခြေအနေ

င်းပါလား။ ထိုက်ဝေဖော်ကလည်း အသည်းအသန်။ ဆေးရုံ

တင်ရမလားပဲ။ အဲဒီကောင်အတွက် ငါ ဆေးသွားဝယ်ရဦး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုးဝေက ပြောပြီးတာနှင့် စက်ဘီးနင်း၍ ထွက်သွား
တော့သည်။ တိုးဝေက ဒေါ်မြတ်သူတို့အိမ်က စာရင်းငှားပါ။ အ
ပိုက်ဆံပေးလိုက်လားလို့တော့ မေးခွန်းမရောက်ပေ။ ထိုက်ပေ
လည်း မသက်သာဘူးတဲ့။ မွန်ကိုလည်း အခြေအနေမကောင်း
ပြောလေတော့ ဘယ်လိုမှ မထိန်းနိုင်တော့စွာနှင့် –

"အဟင့် ဟင့် ဟီး"

ခေါးရုံရှေ့ လမ်းဘေးက ရွက်လှပန်းအိုးလေးနှစ်လုံးကြား
ငုပ်တုတ်ထိုင်ပြီး မိုး တသိမ့်သိမ့် ရှိုက်ငိုမိလေတော့သည်။

"ညီမလေးရေ . . . ညီမလေး ဟီး"

မမ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ညီမလေးရယ်။

"အိ အိ ဟီး"

ဩော် . . . ငိုတာတောင် လူမရှိတဲ့နေရာမှာ ကျိတ်ငို
အဖြစ်ပါလေ။

* * *

အခန်း (၃၀)

"မိုး"

"____"

"မိုး"

"ရှင်"

နောက်ထပ် ခပ်ဆောင့်ဆောင့်ခေါ်လိုက်မှပဲ မိုး လန့်ထူး
လိုက်မိသည်။ ငိုရလွန်းလို့ မျက်ခုံးတွေလည်း မို့နေပြီလေ။ ပင်
ည်း ပင်ပန်းလှပါပြီ။ စိတ်တွေက တွေးမိ တွေးရာတွေးပြီး ငူငူငိုင်ငိုင်
နေတာပါ။ ခေါ်သံကြောင့် ကမန်းကတမ်း ကြည့်လိုက်တော့ ဖေဖေ
ဘိဝမ်းကွဲပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဩော် ... လေးလေး"

"ဟိုမှာ ဆေးထုတ်ဖို့ခေါ်နေတယ်"

"ဆေးတွေအများကြီးရှိသေးတာကို ထပ်ထုတ်ရဦးမှာလား လေးလေး"

"ညည်းကို လိုအပ်လို့ထပ်ထုတ်ပေးတာလေ"

"ဟုတ် ... ဟုတ်ကဲ့"

ဆရာမက လှမ်းပြောသဖြင့် မိုး ပျာပျာသလဲ ဟုတ်ကဲ့လို့ ရတာပါ။ မိုး ဆေးထုတ်မသွားခင်ဘဲ –

"နင်တို့ ပိုက်ဆံဘယ်လိုရှာလဲ မိုး"

"ရှာလို့မရသေးဘူး ညီထွေး။ မြတ်သူ့ကိုပြောထားတာ အခုထိ မလာဘူး။ သန်းထွန်းကိုပြောထားတာလည်း မလာဘူး။ ကျွန် အဲဒါကြောင့် ဘယ်လိုလုပ်ရမှန်းမသိဘူး ဖြစ်နေတာ"

မိုး မဖြေခင်ပဲ ဦးတင်ဆန်းကဖြေလေသည်။

"ငါထင်တယ်၊ အဲဒါကြောင့် မေးတာ။ မင်းရဲ့ညီမ ခေါင်းရှောင်သွားတာ သေချာတယ်။ လူနာက ရေထဲက ဆားပဲလေ။ မင်းရဲ့ညီမကို မျှော်လင့်မနေနဲ့တော့"

"ကုလို့ရသည်ဖြစ်စေ မရသည်ဖြစ်စေ ကုတော့ကုရမှာပဲ လေ။ ဒီအတိုင်း ကြည့်နေလို့တော့ ဘယ်ဖြစ်မှာလဲ။ ကံတရားပဲပေါ့"

"အေးလေ ... အခုလောလောဆယ်မှာ မသေသေးတာ

ကြီးကုရမှာပဲပေါ့။ လိုလိုမယ်မယ်ဆိုပြီး ငါ ကေသီဆီမှာ ပိုက်ဆံ ထားတယ်။ အတိုးကတော့ တစ်ဆယ်တိုးတဲ့"

"တိုးကာမှ တိုးရော ယူရတော့မှာပေါ့"

"အဲဒါဆို မိုး နင် ကေသီဆီကို သွားချေ။ ဆေးထုတ် ငါ လိုက်မယ်။ ငါ တစ်သိန်းခွဲပြောထားတယ် ယူလာခဲ့"

"ဟုတ်ကဲ့ လေးလေး"

ပိုက်ဆံယူရမယ်ဆိုတော့ မိုး ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားလေ ည်း မဟုတ်ရင် တောင်မျှော် မြောက်မျှော်နဲ့ မျက်နှာငယ်နေရတာ မိုး စက်ဘီးကို အားကုန်နင်းလာခဲ့တော့သည်။ အိပ်ရေးကပျက် က ဘာမှမစားဆိုတော့ စက်ဘီးနင်းနေရင်း ရင်ထဲမှာ ကတုန် င် ဖြစ်လာသည်။

ဒါပေမဲ့ ...

အားတင်းပြီး စက်ဘီးကို ဆက်နင်းခဲ့သည်သာ။ တကယ်ဆို ည်း နလန်မထပဲဆိုပါတော့။ ကေသီတို့ အိမ်ကိုရောက်တော့–

"ကေသီရေ ကေသီ"

"မိုး လာလေ"

"လေးလေးရယ် ... နင့်မှာ ပိုက်ဆံပြောထားတယ်ဆိုလို့ လာခဲ့တာ ကေသီ"

"အေး ဟုတ်တယ် မိုး။ တစ်သိန်းခွဲတော့ ပြောထားတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နင် ဘယ်လောက်ယူမှာလဲ"

"လေးလေးပြောထားသလောက်ပဲ ယူမယ် ကေသီ"

"အေး အေး"

မိုး စက်ဘီးကိုထောက်ပြီး အိမ်ပေါ်တက်ခဲ့တော့ ကေသီ

အခန်းထဲသို့ ပိုက်ဆံသွားယူလေသည်။ ကေသီဆီက ပိုက်ဆံယူပြီ

ပြန်လာတော့ မိုး ရင်ခုန်သံတွေ မြန်လာပြီး စက်ဘီးမနင်းနိုင်တော့

"ဝှန်း"

"အား"

မိုး ခြေကုန်လက်ပန်းကျပြီး စက်ဘီးကလဲကျသွားလေတော့

သည်။ ခြေနှာ လက်နှာတွေကို ဂရုမစိုက်နိုင်ပါဘူး။ မိုးရင်ဘတ်ကို

ဖိ၍ အသက်ကို ဝအောင်ရှူလိုက်သည်။ မိုး တစ်ခုခုဖြစ်လို့မရဘူးလေ

ညီမလေးအနားမှာ မိုးရှိနေမှ ဖြစ်မှာ။

မိုး ဘာမှမဖြစ်ဘူး။

ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် အားပေးပြီး မိုး ထရပ်လိုက်သည်။ စက်ဘီး

ကို ထောင်ပြီး ဆက်နင်းလာခဲ့တော့ မျက်လုံးတွေက မြင်မြင်ရသမျှ

ဝေဝေဝါးဝါးရယ်။ ပါးပြင်ပေါ်သို့ မျက်ရည်တွေ စီးကျလာပေပြီ

အောက်နှုတ်ခမ်းကို ဖိကိုက်ထားမိ၏။

မိုး ဆေးရုံရောက်အောင် ပြန်ရမယ်လေ။

"အဟင့် ဟင့်"

ငိုလိုက် မျက်ရည်သုတ်လိုက်နှင့် စက်ဘီးကို အားတင်းပြီး

င်းလာခဲ့ရာ ဆေးရုံရောက်မှပဲ –

"ဝှန်း"

"အား"

"ဟာ"

"ဟဲ့ ဟဲ့"

ဒီတစ်ခါတော့ စက်ဘီးရောလူရော လဲကျသွားလို့ လာထူပေး

ယ်သူ ရှိကောင်းရှိမယ် ထင်ပါရဲ့။ ဆေးရုံဝန်းထဲမှာ သွားလာနေတဲ့

ူတွေအများကြီးပဲလေ။ လူတိုင်းက မေတ္တာတရားခေါင်းပါးနေကြသူ

ွေမှ မဟုတ်တာ။ မိုး မျက်လုံးတွေ သေသေချာချာ မမြင်ရတော့ပေ။

က်လုံးတွေ ပြာလာတယ်ဆိုတာမျိုး ဖြစ်တာထင်ပါရဲ့။

"မိုး တူမ"

"မိုး ကလေး"

အသံတွေက ကိုယ်နဲ့ နီးနီးနားနားမှာဖြစ်ပြီး မိုးကို ပွေ့ထူကြ

ာ မိုး ဘယ်သူတွေမှန်းမသိပေ။ ရွာထဲကလူတွေ လူနာမေး ရောက်

ေကြတာထင်ပါရဲ့။

"ကလေး ထ ထ ... ဘယ်နာသွားလဲ မိုး"

"မိုး မိုး ရင်တွေအရမ်းခုန်နေတယ်။ မျက်လုံးတွေ မမြင်ရ

ောဘူး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟယ် ... ဒါဆို အမြန်တွဲခေါ်မှ။ သူလည်း နလန်ထကို ထမင်းလည်းမစားဘူးတဲ့။ မကြည်သောင်းရေ မိုးကိုတွဲခေါ်ပြီး ဆရာ တွေ သွားခေါ်ပြမှ၊ လုပ်ပါဦး"

"အေး အေး"

စကားသံတွေကြောင့် ရွာထဲက ဒေါ်ကြီးကြည်သောင်းတို့ လာတယ်ဆိုတာကို မိုးသိလိုက်ပါသည်။ မိုးကိုတွဲခေါ်ပြီး ဆရာမနှင့် ပြတော့ မိုး ကိုယ်ခံစားနေရတာကိုတော့ ပြောပြနိုင်ပါသည်။ နောက် တော့ မိုးလည်း အပြင်လူနာအဖြစ်နဲ့ ဆေးကုသခံရတော့သည်သာ။

နောက်နေ့နံနက်မှာတော့ –

"မမ"

"ဟင်"

"မမ ရေ"

"ဟာ ... သတိရပြီ၊ မွန် သတိရလာပြီ"

"ညီမလေး"

အခေါ်ဖြစ်သူ ဒေါ်မြတ်သူက ညဘက်တော့ လာအိပ်ပေး သည်လေ။ မွန့်ကို တစ်ညလုံး ဟိုနှိပ် ဒီနှိပ် နှိပ်ပေးကြသည်။ အရု နံနက်လင်းတာနှင့် မွန် သတိရလာတော့ အသံကျယ်ကျယ်နှင့် ပြော လိုက်သူက ဒေါ်မြတ်သူပါ။

"ညီမလေး"

"ရေ ရေသော...က်ချင်တယ်"

"အေး ... အေး တိုက်မယ်"

မွန့်ကို ရေတစ်ခွက်တိုက်ပြီးတော့ –

"ညီမလေး ... ညီမလေး သတိရလာပြီ။ တော်ပါသေးရဲ့ ညီမလေးရယ်၊ ဟင့်"

မိုး ညီမလေးကို ဖက်၍ ငိုမိတော့သည်။ ဩော် မျက်ရည် လွယ်တဲ့သူက ခုတော့ ဝမ်းသာတာတောင် ငိုမိပြန်ပြီလေ။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃၁)

မွန် နေကောင်းလို့ ဆေးရုံကဆင်းလာပြီး တစ်ပတ်လော
ကြာတော့ ဦးလေး ဒေါ်လေးတွေက မိုးဆီမှာ ကတိတောင်းကြသ
ဘာမှ မဆီမဆိုင် နောက်ကို စာမရေးတော့ပါဘူးဆိုတဲ့ကတိ
တောင်းကြသည်လေ။ မိုးကို စာရေးလို့ဆိုပြီး ဆူကြ မာန်ကြ
မိုး
နောက်ကို စာမရေးတော့ပါဘူးဆိုတဲ့ကတိကို ပေးလိုက်
သည်။ ဒါကြောင့် ရေးထားတဲ့စာအုပ်တွေရော ဖတ်တဲ့စာအုပ်တွေ
အားလုံးကို သိမ်းဆည်းနေစဉ် –

"မမိုးရေ မမိုး"

"_____"

"မမိုး အိမ်မှာရှိလား"

"လှလှဝင်းပါလား။ ငါရှိတယ် လှလှဝင်း။ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ
ညီမ"

"မမိုး မမိုးနာမည်နဲ့ ဖုန်းလာတယ်၊ ရန်ကုန်ကတဲ့။ မမိုးကို
ခေါ်ပေးပါဆိုလို့ အခုလာခေါ်တာ"

"ဟော ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်၊ မြန်မြန်လာ"

"အေး အေး"

မိုး သုတ်သီးသုတ်ပြာနှင့် လိုက်လာခဲ့တော့သည်။ စာအုပ်
တွေကို ဒီအတိုင်းထားခဲ့သည်လေ။ ရန်ကုန်က ဖုန်းဆက်တယ်ဆိုတာ
နှင့် မိုးရင်ထဲမှာ လှိုက်ခနဲ ဝမ်းသာသွားလေသည်။ တစ်ရွာလုံးမှာ
ဖုန်းက လှလှဝင်းတို့အိမ်မှာ တစ်လုံးပဲရှိတာပါ။ မိုး ဖုန်းနံပါတ်ပေးခဲ့
တာလည်း ရန်ကုန်ကဆိုလို့ စာအုပ်ထုတ်ဝေသူ အန်တီကြီး တစ်
ယောက်ပဲ ရှိတာပါ။

ဒါကြောင့် ဝမ်းသာတာလေ။

စာအုပ်ကိစ္စ အဆင်ပြေရင် ဖုန်းဆက်မယ်တဲ့။ လှလှဝင်းက
ဖုန်းပြောခေါ်ပေးလေတော့ ဖုန်းပြောဖို့ကြောက်ပြီး မိုး တုန်တောင်တုန်
နေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟယ်လို"

"အန်တီ . . . သမီး မိုးကြည်ဖြူပါရှင့်"

"ဪ . . . အေး သမီး အန်တီ စာအုပ်ကိစ္စ ပြောမလို့"

"ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ အန်တီ"

"အခုလောလောဆယ် အန်တီကို တစ်အုပ်ယူမယ် သ
ကျန်တာတွေလည်း ဖတ်ပြီး ကြိုက်တာလေးတွေ ဝယ်မှာပါ။ အ
တစ်အုပ်ဖိုးကို အန်တီ ဘဏ်ကနေ လွှဲပေးမယ်နော်။ သမီးက ဘ
ဘဏ်နဲ့နီးလဲ မသိဘူး"

အဲဒါတွေ မိုးမသိပေ။ ဒါကြောင့် လည်လည်ဝယ်ဝယ်
လှလှဝင်းကိုကြည့်လိုက်တော့ လှလှဝင်းက ဝင်ပြောလေသည်

"မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ်ကို လွှဲခိုင်းလေ"

ဆိုပြီး လှလှဝင်းပဲ လိုအပ်တာတွေကို ပြောပေးလေသ
မိုးက ကိုယ့်မှတ်ပုံတင်နံပါတ် ပြောပြရသည်လေ။ အိမ်ကို မိုး
ဆက်ပြီးတာနှင့် အပြေးပြန်လာခဲ့ကာ –

"ညီမလေးရေ ညီမလေး"

"____"

"ညီမလေး"

"မမ ဘာဖြစ်လာတာလဲ"

"ဝမ်းသာလာတာ ညီမလေးရဲ့။ ရန်ကုန်က စာအုပ်တုိက်

မမစာအုပ်ကို ဝယ်မယ်တဲ့။ အခုလောလောဆယ် တစ်အုပ်ယူ
မယ်။ ငွေကို ဘဏ်ကနေ လွှဲပေးမယ်တဲ့ ညီမလေး"

"ဟယ် . . . တကယ်"

"တကယ်ပေါ့။ နောက်ထပ်လည်း ဝယ်ဦးမယ်တဲ့"

"ပေါး . . . ဒါမှ တို့မမကွ။ ပျော်လိုက်တာ"

ညီအစ်မတွေ ပျော်လွန်းလို့ ဆွေမျိုးတွေကို လည်ကြားတော့
ည်လေ။ ဖခင်ဖြစ်သူလည်း ပီတိတွေဖြစ်လို့ပေါ့။ နောက်နေ့ ဘဏ်
ိုက်ဆံသွားထုတ်ရသည်လေ။ ဒါဆို မိုးစာဆက်ရေးလို့ရပြီပေါ့။
ယ်ဝါသနာပါသည့်အလုပ်ကို လုပ်ခွင့်ရပြီဆိုပြီး မိုးပျော်လိုက်တာ
ပြောပါနှင့်တော့။

ဒါပေမဲ့ –

ထိုအပျော်က ကြာရှည်မခံခဲ့ပေ။ ငါးသောင်းနဲ့ သုံးအုပ်ဝယ်
နောက် နောက်စာအုပ်တွေကို ငါးသောင်းမပေးနိုင်တော့ဘူး သုံး
သောင်းပဲ ပေးနိုင်မယ်တဲ့လေ။

ဒါကြောင့် –

မိုး စိတ်တော့ပျက်မိတာ အမှန်ပါ။ စာမရေးဖြစ်ပဲ စာပဲ
ဖြစ်တော့ စာအုပ်တစ်အုပ်ရဲ့နောက်ကျောဘက်မှာ ကလောင်သစ်
လိုရှိသည်တဲ့။

"ညီမလေးရေ . . . ဒီမှာ ကလောင်သစ်တင်ရန် အလိုရှိသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တဲ့ဟာ။ ငါရေးပြီး တင်ကြည့်ရကောင်းမလားပဲ''

''တင်ကြည့်လေ မမ၊ ရွေးခံရတာ မရွေးခံရတာတော့ ...
ပေါ့''

''အေး ... အဲဒါဆို ငါ ရေးတင်မယ်ဟာ''

''သူတို့က ရွေးရင် ဘယ်လိုဆက်သွယ်မှာလဲ မမ''

''လိပ်စာနဲ့ ဖုန်းနံပတ်ထည့်ပေးရမှာလေ''

''အဲဒါဆို ရေးတင်လိုက် မမ''

''အေးပါ''

ညီမလေးရဲ့အားပေးမှုကြောင့် မိုး အားကြိုးမာန်တက် ... လုံးချင်းနှစ်အုပ် ရေးဖြစ်ခဲ့သည်။ ရေးပြီး စာတိုက်ကနေ ပို့လိုက် ... ပို့သပို့ရတယ် မမျှော်လင့်ရဲပေ။ ဒီစာအုပ်တိုက်က နာမည်ကြီးဆို ... လေ။ ဒါကြောင့် မျှော်လင့်ချက်တွေ ထားပြီး စိတ်ကူးယဉ်မနေ ...

ကိုယ့်ဘဝ ရှေ့ရေးအတွက် ...

ကိုယ်လုပ်နေကျ ကြိုရာကျပန်း အလုပ်ကိုသာ လုပ်နေခို ...

''မမိုးရေ ဖုန်းလာတယ်ဟေ့။ ရန်ကုန်ကတဲ့။ အခုတင် ... ဆက်တာ အရင်ဆက်နေတဲ့ မိန်းမကြီးမဟုတ်ဘူး။ ယောက်ျားကြီး ...

''ဟုတ်လား လာပြီ လာပြီ''

ဖုန်းနံပါတ်က ရန်ကုန်ဆိုတာနဲ့ ဘယ်သူဘယ်ဝါဖြစ်နိုင်မ ... တန်းခနဲသိအောင် ဘယ်သူ့ကိုမှ ပေးမထားဘူးလေ။ ရန်ကုန် ...

... ယ့်အမျိုးဆိုတာလည်း မရှိလေတော့ စာအုပ်ကိစ္စပဲပေါ့။ မိုး ဖုန်း ... ဆက်တော့ ထင်တဲ့အတိုင်းပါပဲ။

အရင်စာအုပ်တိုက်က ဆက်တာမဟုတ်ပေ။ ကလောင်သစ် ... တင်ရန်အလို့ရှိသည်ဆိုလို့ မိုး စာအုပ်နှစ်အုပ် ပို့လိုက်တဲ့စာအုပ်တိုက် ... ဆက်တာပါ။ မိုး စာအုပ်တွေ ထုတ်ပေးဖို့ ရန်ကုန်ကို လာခဲ့ပါတဲ့။ ... ယ့်ကလောင်နဲ့ကိုယ် ထုတ်ခွင့်ရမယ်ဆိုတော့ မိုး ပျော်လိုက်တာ ... ပြောပါနဲ့တော့။

''ညီမလေးရေ ညီမလေး''

''ဘာတဲ့လဲ မမ''

''ကလောင်သစ်တင်မယ်ဆိုတဲ့ စာအုပ်တိုက်က ဖုန်းဆက် ... ညီမလေး။ မမ စာအုပ်တွေကို ထုတ်ပေးမယ်တဲ့။ လူချင်းလာတွေ့ ...''

''ဟယ် ... တကယ်''

''ဝိုင်းပုရေ မြတ်ပန်းရေ''

မိုး ဝမ်းသာအားရနှင့် ညီမဝမ်းကွဲတောကို အော်ခေါ်လေ ... ည်။ ညီမတွေကလည်း လူကြီးတွေကို ကြောက်လို့သာ ဘာမှ ... းပြောကြတာ။ နောက်ပိုင်းမှာ မိုးစာအုပ်တွေကို လူကြီးတွေမသိ ... အောင် ခိုးဖတ်ပြီး အားပေးကြသည်လေ။

မိုး အော်ခေါ်တော့ သုတ်သီးသုတ်ပျာနှင့် ရောက်လာကြကာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မမ ဘာလဲဟ။ အော်ကြီး ဟစ်ကျယ်နဲ့"

"မြတ်ပန်း၊ ဝိုင်းပု၊ ငါ စာအုပ်နှစ်အုပ်ပို့လိုက်တာ စာအ... တိုက်က ငါ့စာအုပ်တွေကို ထုတ်ပေးမယ်တဲ့။ စာအုပ်တိုက်ကိုလာ... တဲ့"

"ဟယ် ဟုတ်လား"

"မမ တကယ်လားဟင်"

"တကယ်ပေါ့ဟ"

"ဟား ... ဝမ်းသာလိုက်တာ မမရယ်"

ညီအစ်မတွေ ဝမ်းသာလွန်းလို့ မျက်ရည်တွေနှင့်ပါ။ နော... တော့ ရန်ကုန်သွားဖို့ကိစ္စအတွက် တိုင်ပင်ကြလေသည်။ အဒေ... ယောက်ျား ဦးလေးဦးအောင်မြင့် လိုက်ခဲ့ပေးဖို့ မိုးခေါ်လေလျှင်

"ဟာ ... နင့်ဟာက ဟုတ်လို့လား မိုးရာ၊ တော်... ဟိုရောက်မှ အဆင်မပြေရင် ရှက်ဖို့လည်းကောင်း လမ်းစရိတ်လ... ခုံး ဖြစ်မယ်"

"မိုးက မသေချာပဲပြောပါ့မလား ဦးလေးရဲ့၊ ဒါ က... ကစားစရာမှ မဟုတ်တာ"

"အေးပါ၊ လိုက်ခဲ့ပေးမယ်။ နင် စရိတ်ခံနော်"

မိုး ဦးလေးရဲ့လမ်းစရိတ်၊ စားစရိတ်အားလုံး အကုန်အ... ပြီး ခေါ်သွားရသည်လေ။ ရန်ကုန်သွားဖို့အတွက် ပိုက်ဆံကို တစ်...

...နဲ့ပဲ ချေးရတာပါ။ မိုးရေးပြီးသားစာအုပ် သုံးအုပ်ယူခဲ့သည်လေ။ ...အုပ်တိုက်ကိုရောက်တော့ –

စာအုပ်အကြောင်း၊ စာရေးဆရာတွေအကြောင်းသာ ပြော... ...ပြီး မိုးပါလာတဲ့ စာမူသုံးအုပ်ကို အပ်လိုက်သည်။ မိုးရဲ့အရေးအသား ...အောင်မြင်ဖို့ မျှော်လင့်ချက်ရှိသည်တဲ့လေ။ စာမူအပ်တော့ စာမူခ... တစ်ခါတည်း ပေးလိုက်သည်။

ဒီတော့မှ –

ဦးလေးဖြစ်သူကလည်း ယုံကြည်တော့သည်လေ။ လိုက်သာ ...တယ် မိုးကို ဟုတ်ပါ့မလားလို့ မယုံကြည်ပေ။

အခုတော့ –

"နင့်အလုပ်က ဟုတ်သားပဲဟ။ ဘယ်သူတွေ ဘာပြောပြော ...လျှော့ဘဲ ကြိုးစားခဲ့ခြင်းရဲ့ ရလဒ်ပေါ့ဟာ။ နင့်အတွက် ဂုဏ်ယူပါ ...တယ်"

"မိုး ကြိုးစားမှာပါ ဦးလေး"

"အေးပါ ... ကြိုးစား၊ ဝမ်းသာပါတယ်"

မိုး ရွာကိုပြန်ရောက်တော့ ညီမလေး ဆေးရုံတက်ရတုန်းက ...ထားတဲ့အကြွေးတွေရော ရန်ကုန်သွားလို့ ချေးထားတဲ့အကြွေးရော ...လုံးဆပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ဒီလိုဖြစ်လာတော့လည်း ကိုယ့်ကို ကဲ့ရဲ့ခဲ့ကြတဲ့ ...စပ်ပေါင်းများစွာကပဲ –

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"နင့်လို ရေးတတ်ချင်လိုက်တာ"

"နင့်လက်ကို ဖြတ်ယူချင်လိုက်တာ"

"နင့်ခေါင်းမျိုး လိုချင်လိုက်တာ"

လို့ ပြောလာကြတာပဲလေ။ အဲဒီကစလို့ မိုးဆိုတဲ့ မိုးကြည်း တစ်ယောက် စာရေးဆရာမ မိုးကြည်မြူအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွား သည်။

ကံတရားရဲ့မျက်လှည့်ပြမှုက အဲဒီလိုပါ။

သစ်လဲ ဝါးလဲသာ ကျော်ကောင်းတာ။ လူလဲတာကို မ ကောင်းဘူးလို့ လူကြီးသူမတွေ ပြောလေ့ရှိကြသည်။ လုံထမ်းလာ ကို မြင်နိုင်ပေမယ့် ကံထမ်းလာတာကို မမြင်ရဘူးလေ။ ဘဝရဲ့ အ အဆစ် အလှည့်အပြောင်းတွေက

ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့အမြင်စောင်းမှုတွေကိုလည်း ပြောင်းလဲသွား စေခဲ့သည်။

* * *

အခန်း (၃၂)

နောက် (၃) နှစ်ခန့်ကြာသော်

"ဘယ်လို ... ဘယ်လို၊ မောင့်ချစ်သူက စာရေးဆရာမ တဲ့လား မောင့်ချစ်သူ"

အံ့ဩသလို မေးလိုက်တဲ့ မောင့်ကို မိုး အပြုံးနှင့်ငေးကြည့်မိ သည်။ မောင်နဲ့မိုး ချစ်သူဖြစ်ခဲ့ကြတာ ငါးလကျော်ခဲ့ပါပြီ။ ဖုန်းတွေ ကိုင် ငါကိုင်ကိုင်လာပြီး ဆင်းကတ်တစ်ကတ်ကို ငါးသောင်း ကျော်သောင်းနဲ့ ဝယ်လို့ရတဲ့အချိန်။

ဆင်းကတ်တွေ မဲဖောက်ပေးနေတဲ့ အချိန်ကာလတစ်ခုမှာ ။ မင်းခမောင်က မိုးဖုန်းကို မှားခေါ်ရင်းကနေ ခင်မင်ရင်းနှီးကာ တစ်ယောက်အကြောင်း တစ်ယောက်ပြောဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ နောက်တော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် နားလည်မှုတွေပေးလို့ ချစ်သူဖြစ်ခဲ့ သည်လေ။

ချစ်သူဖြစ်ခဲ့တဲ့ကာလတစ်လျှောက် ယခုအထိပဲဆိုပါတော့ မိုးကြည်ဖြူက စာရေးဆရာမ တစ်ယောက်ဆိုတာကို မိုး လျှို့ဝှက်ထား ခဲ့သည်။ မောင့်ကို လုံးဝ မပြောပြခဲ့ဘူးလေ။

"ဟုတ်တယ် မောင်၊ မိုးက စာရေးဆရာမတစ်ယောက် ဒါကြောင့် မောင့်ကို စာအုပ်တိုက်လိုက်ခဲ့ဖို့ ခေါ်နေတာပေါ့"

"ဟာ ... မောင့်ချစ်သူရယ်။ အဲဒါ မောင့်ကို ဘာ စောစောက မပြောတာလဲ။ ဘာလို့ ဖုံးကွယ်ထားခဲ့တာလဲ"

"မောင် မိုးကိုစိတ်ဆိုးသွားလားဟင်"

"စိတ်မဆိုးပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ... ညာတာကိုတော့ မကြိုက်ဘူး မောင့်ချစ်သူ။ မောင်ကတော့ ဘဝကို ခက်ခဲကြမ်းတမ စွာနဲ့ ဖြတ်သန်းနေရတဲ့ မိန်းကလေးဆိုပြီး သနားငဲ့ညှာ ချစ် ရတာ"

"ဟင် ... အခု မချစ်တော့ဘူးလား"

"ချစ်တာပေါ့။ မိုး ဘာပဲဖြစ်နေ ဖြစ်နေ မောင့်အချစ် ပျက်ပြယ်သွားမှာမှ မဟုတ်တာ။ ဒါကြောင့်လည်း ဟိုးအဝေးကြီးက ပိုက်ဆံတွေအကုန်ခံပြီး မောင့်ချစ်သူနဲ့ လာတွေ့တာပေါ့"

"မောင်ရယ်"

မိုး မောင့်လက်မောင်းကို မြတ်နိုးစွာနှင့် ဖက်တွယ်လိုက်မိ သည်။ ခက်ခဲကြမ်းတမ်းတဲ့ဘဝကို ဖြတ်သန်းနေချိန်မှာ မိုး အချစ်ရေး မစဉ်းစားနိုင်ခဲ့ဘူးလေ။ ဒါကြောင့် မောင်က မိုးရဲ့အချစ်ဦးပါ။ ောင်လည်း ထို့အတူပါပဲ။ ဘဝအတွက် ရုန်းကန်နေရလို့ ချစ်သူ ည်းစားမထားခဲ့ဖူးဘူးတဲ့။

ဒါကြောင့် –

မိုးက မောင့်ရဲ့အချစ်ဦးတဲ့လေ။ ခေါ်တာတောင် မောင့်ချစ် ူတဲ့။

"မိုး ညာခဲ့မိတာအတွက် မိုးကို စိတ်မဆိုးပါနဲ့ မောင်ရယ်။ း မေတ္တာစစ် မေတ္တာမှန်ကို လိုချင်လို့ ညာခဲ့မိတာပါ။ မိုးက မေတ္တာ ာ်နေတဲ့သူမို့ အတုအယောင်တွေနဲ့ တွေ့မှာကြောက်တယ်"

"ဖြစ်ရလေ မောင့်ချစ်သူရယ်။ မောင်က မောင့်ချစ်သူကို တကယ်ချစ်တာပါ"

"မိုးက မလှဘူးလေ မောင်ရဲ့။ မိုးကိုမြင်လိုက်ရတော့ စိတ် ျက်ဘူးလား"

"ဟင့်အင်း မပျက်ပါဘူး။ မောင့်ချစ်သူကို ဘာလို့ စိတ်ပျက် ရမှာလဲ။ မောင့်ချစ်သူက စိတ်ထားလေးလှတယ်လေ"

"အား ... ချဉ်လိုက်တာ"

"မောင်က တကယ်ပြောတာကို"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောပြီး မောင်က မိုးကို ကလေးတစ်ယောက်လိုပါပဲ။ မိုး ခေါင်းလေးကို ပွတ်ပေးလေသည်။ ကိုယ့်ဘဝအတွက် ကိုယ်ရုန်းကန် ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်တည်ခဲ့ခြင်းမှာ ယောကျ်ားဆိုတာ အားကိုးအားထားပြုစရာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးပြီး ကို ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်တည်လို့ရသည်လို့ပဲ မိုးတွေးခဲ့တာလေ

ချစ်သူဆိုတာ ရှိလာတော့ –

အဲဒီမာနတွေ အရည်ပျော်ပြီး စိတ်ခွန်က နူးညံ့ပျော့ပျောင်း လာခဲ့၏။ ကိုယ့်ချစ်သူကို တမ်းတမိသည်။ အားကိုးချင်လာသည်

"မောင့်ချစ်သူကရော မောင့်ကို စိတ်မပျက်ဘူးလား"

"ဟင့်အင်း . . . စိတ်မပျက်ပါဘူး"

"မသိဘူးလေ၊ မောင့်ချစ်သူက စာရေးဆရာမဆိုတော့ မော နဲ့က တစ်ခုခုစည်းခြားသွားသလို ခံစားရလို့ပါ"

"ဟာ . . . မောင်ကလည်း မဆိုင်လိုက်တာ။ စာရေးဆ လည်း လူထဲကလူပဲလေ မောင်။ အချစ်ကို စျေးကွက်ဝင်ပစ္စည်း အပေါ်ယံ ပကာသနတွေနဲ့ ခွဲခြားသတ်မှတ်လို့မှ မရတာ။ အဓိက တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ချစ်နေကြဖို့၊ သစ္စာရှိကြဖို့၊ နားလည် ပေးနိုင်ဖို့ အဲဒါပဲ လိုတာပါ"

"မောင့်ချစ်သူ"

"ရှင်"

"မောင့်ကို မထားခဲ့ပါနဲ့နော်"

"မောင်ရယ်"

မိုး စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားရသည်။ မောင် အားငယ်သွားတာ ကိုယ် င်ပါရဲ့။ မောင်က ဆယ်တန်းမအောင်ခဲ့တဲ့ တောင်သူတစ်ယောက်ပါ။ စာရေးဆရာမနဲ့ တောင်သူတစ်ယောက် မချစ်ရဘူးတဲ့လား။ တကယ် ချစ်ရင် အရာရာကို ညီမျှခြင်းချပြီး အသာအနာတွေ ထည့်တွက်နေဖို့မှ လိုပဲလေ။

စာရေးဆရာမ ဖြစ်တာနဲ့ပဲ –

ကိုယ့်အထက်က လူကိုမျှော်ပြီး အဆင့်အတန်းမြင့်တဲ့ လူကို ချစ်ရမှာလား။ အိမ်ထောင်တစ်ခု တည်ဆောက်လိုက်ရင် ချမ်းသာ ချမ်းသာဖို့၊ ရုပ်ချောဖို့၊ ပညာတတ်ဖို့ထက် နားလည်မှု၊ နွေးထွေးမှု၊ ကြင်နာယုယမှု၊ သိတတ်မှု၊ ထိုအမှုမှုတွေနဲ့ တည်ဆောက်မှ ခိုင်မြဲမှာ မဟုတ်လားလေ။

"ဒီမှာမောင်"

"ဟင်"

"ပညာတတ်ဖြစ်ဖို့ မလိုဘူးမဟုတ်ဘူး လိုပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ပညာရှိဖို့က ပိုလိုတယ် မောင်။ ပညာတတ်နဲ့ ပညာရှိ မတူဘူးနော် မောင်။ ကိုယ်ပိုင်အတွေးအခေါ် အယူအဆတွေ မှန်ကန်ဖို့ အရာရာကို ချင့်ချိန်စဉ်းစားတတ်ဖို့ အဲဒါတွေက အဓိကပါ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မောင် သဘောပေါက်ပြီမောင့်ချစ်သူ။ မောင့်ကို ...
ချစ်သူက လိုအပ်တာရှိရင် သင်ပေးပေါ့"

"သင်ပေးမယ်လေ"

"မောင့်ကိုမထားခဲ့ရဘူးနော်"

"ကတိပေးတယ်မောင်ရယ်။ မိုးက ကတိကို အရမ်းတန် ...
ထားတဲ့သူပါ"

"မောင် ယုံပါတယ် မောင့်ချစ်သူရယ်"

"ဒါဆို သွားရအောင်"

မိုးနဲ့ မင်းခမောင် စာအုပ်တိုက်သို့ ဝင်ခဲ့ကြသည်။ မိုး ...
အပ်ပြီး စာမူခတစ်ခါတည်းရလာတော့ ပိုက်ဆံတစ်သိန်းကို သပ်သ...
ကိုင်ထားလိုက်သည်။ စာအုပ်တိုက်ကနေ ထွက်လာကြတော့–

"မောင်"

"ဟင်"

"မောင် ရန်ကုန်ကိုလာတာ ပိုက်ဆံဘယ်လောက်ပါလာ...
ဟင်"

"ရှစ်သောင်းပါလာတာလေ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"မောင့်မိဘတွေက ဘာမှမပြောကြဘူးလားဟင်၊ ကြ...
ကြည်ဖြူဖြူပဲ လွှတ်လိုက်တာလား"

"အမှန်ပြောရမလား"

"ပြောလေ"

"မိဘတွေကတော့ သိပ်မလွှတ်ချင်ဘူးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အိမ်မှာ
...တွေက မောင်ပဲဦးစီးလုပ်နေရတာလေ။ အဖေနဲ့အမေက မောင့်
...သူနဲ့ လာတွေ့မယ်ဆိုတော့ မပြောတော့ပါဘူး။ မောင်က အရွယ်
...က်နေပြီပဲဟာ။ မောင် ရန်ကုန်လာဖို့ လမ်းစရိတ်အတွက်
...င်းပုံးချိုးရောင်းလာခဲ့တာ"

မိုး မောင့်ကိုသနားသွားလေသည်။ မိုးလည်း နယ်ကဆိုပေ
...ယ့် ရန်ကုန်နဲ့သိပ်မဝေးပေ။ ရန်ကုန်နဲ့ မိုးတို့နယ်ကို နေ့ချင်းပြန်လို့
...ည်လေ။ မောင်က အဝေးကြီးကနေ လာခဲ့ရတာ။ ဒါ မိုးကို
...ယ်ချစ်လို့ပေါ့။ ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်ထားတဲ့ပိုက်ဆံနဲ့ လာခဲ့ရတဲ့
...င့်ကို မိုးသနားလိုက်တာ။

"မောင်"

"____"

"ရော့ ဒီပိုက်ဆံတစ်သိန်းကို မောင်ယူသွားပါ။ မလှိုင်ကနေ
...ကုန်ရောက်အောင် လာခဲ့ပေးတဲ့အတွက် မိုး မောင့်အချစ်ကို ယုံပါ
...ယ်။ ဒီပိုက်ဆံတစ်သိန်းက မိုး မောင့်ကို မုန့်ဖိုးပေးတာပါ"

မိုး မောင့်လက်ကိုဆွဲယူပြီး ပိုက်ဆံတစ်သိန်း ထည့်ပေးလိုက်
...တော့ မောင်က ပိုက်ဆံကို 'မိုး'လက်ထဲသို့ ပြန်ထည့်ပေးပြီး သူ့လက်
... ချွတ်သွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မုန့်ဖိုးပေးရအောင် မောင်က ကလေးမှမဟုတ်တာ မော
ချစ်သူရဲ့။ မောင်မယူချင်ဘူး"

"ဟာ မောင်ကလည်း။ ကတ်ဖိုးကတ်ဖဲ့ပြောပြီ။ မောင်သုံးရ
တာသုံးဖို့ပေးတာလေ"

"မောင်မယူချင်ဘူး မောင့်ချစ်သူ။ မောင် မိုးကို စိတ်သန့်သ
နဲ့ပဲ ချစ်ပါရစေ။ မိုးကို စချစ်ကတည်းက ဘာမျှော်လင့်ချက်မှ မရှိဘူး
စဲ့ဘရေးဆရာမမုန်းလည်း မသိဘူး။ ချမ်းသာ မြူစားတဲ့သူတစ်ယော
အဖြစ် မောင်အမြင်မခံနိုင်ဘူး မောင့်ချစ်သူ"

မောင့်စိတ်ဓာတ်ကို မိုး တကယ်လေးစားမိသွားလေသည်
မိုးပေးတဲ့ ပိုက်ဆံကို မောင်သာယူခဲ့ရင် တစ်နေ့နေ့ မိုး မောင့်အချ
ကို သံသယဖြစ်ချင် ဖြစ်မိမှာပါ။ အခုတော့ မောင့်အချစ်ကို အကြွင်း
ယုံကြည်စွာနှင့်။

"စိတ်ချပါ မောင်၊ မိုး မောင့်ကို ဘယ်တော့မှ မထားခဲ့ဘူး
မောင်နဲ့ပဲလက်တွဲမှာပါ"

မိုးရဲ့လက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်တဲ့ မောင့်ရဲ့လက်ထဲမှာ နွေးထွေ
လုံခြုံစေမှုတွေ ပါနေတယ်လို့ မိုးထင်မိသည်။

အချစ်က . . .

လူတစ်ယောက်ရဲ့စိတ်ကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲစေသတဲ့လား

*　*　*

အခန်း (၃၃)

မှန်တစ်ယောက် . . .

မိုးနဲ့မင်းခမောင် အတူတူတွဲရိုက်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံတွေကို
ကြည့်ပြီး မျက်နှာကပြုံးဖြီးဖြီးနှင့်ပါ။ ပြုံးမှာပေါ့။ မင်းခမောင်က မိုးပခုံး
ကို ဖက်ထားတာကိုးလေ။

"မမ"

"ဟင်"

"ကိုကြီးနဲ့မမ အရမ်းလိုက်တာပဲ သိလား။ မှန်တော့ ဒီအစ်ကို
နဲ့ မမကိုသဘောတူတယ်။ မှန်က အစ်ကိုတစ်ယောက်လိုချင်နေ
မမကို တကယ်ချစ်တဲ့သူဆို သဘောတူတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

“သူ ငါ့ကိုတကယ်ချစ်တာပါ”

“ကိုကြီးက ခန့်ချောကြီးနော် မမ”

“ဟုတ်တယ်၊ ငါက ပုပုဝိန်ဝိန်လေးဖြစ်နေတာ”

ဓာတ်ပုံတွေကို မှန်တစ်ယောက် ကြည့်လို့မဝနိုင်ဖြစ်နေသည်[illegible]
မိုးနဲ့မောင် အင်းယားကိုရောက်တော့ ရိုက်လာတာလေ။

“မမ ဝမ်းလျှောတာကောင်းသွားပြီလား”

“အေး ဆေးသောက်လိုက်တော့ သက်သာသွားပြီး [illegible] အခန့်မသင့်ဖြစ်တယ်မသိပါဘူးဟယ်။ ရန်ကုန်မှာကတည်းကဖြစ်တာ”

“မမ ဘာတွေစားလို့လဲ”

“သရက်သီးစားလို့လားမသိဘူး။ ငါလည်း ရန်ကုန်ရော[illegible] ကတည်းက စားတာ သရက်သီး၊ ရှောက်သီးသုပ်၊ သဘော်သီး[illegible] နာနတ်သီးစားတာကများပဲ။ ထမင်းစားတာက နည်းနည်းရယ်။ [illegible] တွေပဲ လျှောက်စားနေတာ”

“ဖြစ်ရမယ်၊ အစားပေါင်းစုံပြီး ဝမ်းလျှောတာ ဖြစ်မှာပေါ့”

“ဟုတ်မယ်ထင်တယ်”

“မမရေ မမ”

“ဝိုင်းပုပါလား”

ဝိုင်းပုက အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာကာ –

“ရန်ကုန်ကပြန်လာတာ ဘာတွေပါလာလဲ”

“နှင့်ဖို့ အင်္ကျီဝယ်လာတယ်”

“ဟေး ဒါမှ တို့မကွ”

ဝိုင်းပုက မိုးရဲ့ပါးပြင်ကို ရွှတ်ခနဲ နမ်းလေသည်။ ပြီးမှ–

“ကိုကြီးလာလားဟင်။ ကိုကြီးနဲ့တွေ့ခဲ့လား”

“တွေ့တာပေါ့ ဒီမှာကြည့်”

မှန်က ဓာတ်ပုံတွေကိုပြလေတော့ ဝိုင်းပုက ယူကြည့်လေ[illegible] ပြီးတော့ –

“လိုက်တယ်ဟ”

ညီမတွေက လိုက်တယ်ပြောတော့ မိုး ပီတိဖြစ်ရသည်သာ။ [illegible]တွေကို မောင့်အကြောင်း ပြောပြရတာ ပြောလို့မကုန်နိုင်။ မိုးက [illegible]ဆို မဖုံးကွယ်တတ်လို့ မောင်နဲ့ချစ်သူတွေ ဖြစ်နေကြောင်းကို [illegible]တွေရေ အဒေါ်တွေ အရိုးတွေရော အသိပေးထားသည်လေ။

ဒီတော့ –

ကွဲရဲ့ဖို့ အပြစ်ရှာနေသူတွေက ပြောစရာမရှိ။ ဆိုလိုအပေါက် [illegible] ပြောကြပြန်ရောပေါ့။ ဦးလေးဝမ်းကွဲရဲ့ မိန်းမက အတင်းလည်း [illegible]တော့သည်လေ။

“ရန်ကုန်မှာ သူကောင်လေးနဲ့ သွားတွေ့တာလေ။ ရန်ကုန် [illegible]လာကတည်းက ပိန်လိုက်တာ မပြောနဲ့။ ပါးခြမ်းပြား အဝတ် [illegible]စားတာ ကျနေတာပဲ”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟဲ့ ရန်ကုန်သွားတာ စာအုပ်တွေသွားပို့တာ မဟု
လား"

"အကြောင်းပြတာပါအေ။ ခါတိုင်း စာအုပ်ကို ကား
ပေးပြီး ပိုက်ဆံကို ဘဏ်ကလွှဲယူနေတာပဲဟာ။ အခုက သူ
လေးနဲ့တွေ့ဖို့ အကြောင်းရှာပြီးထွက်တာလေ"

"သြော် . . . ဟုတ်လား။ သူကောင်လေးက ဘယ်
စိန်စိန်ရဲ့"

"အညာကတဲ့လေ။ လူပျိုမှန်းမသိ မိန်းမရှိမှန်
တွေ့ကြတော့ ရန်ကုန်မှာ။ တွေ့ပြီး ကိုယ့်နယ်ကိုယ်ပြန်ကြ
မဟုတ်လား။ ဟိုက ယောကျ်ားလေးပဲအေ။ ပိုက်ဆံအကု
အဝေးကြီးက နေလာပြီးမှတော့ အလွတ်ပေးပါမလား"

"အေးနော်"

ပြောတဲ့သူက ထင်ရာပြော၊ ယုံတဲ့လူတွေကလည်း
တာပါပဲလေ။

"သူပိန်တာကိုကြည့်ပါလား။ ပိန်နည်းက တစ်မျိုး

ဘယ်နေရာဒေသမဆို သူ့ကိုလိုတဲ့သူရှိသလို ကိုယ့်
သူလည်း ရှိကြသည်လေ။ အချို့က မိုးကို ပြန်ပြောကြလို့ မိုး
လည်း အပြီးမပျက်ပေ။ စိတ်ထဲ ခုမိပေမယ့် စာရေးဆရာ
ဂုဏ်ပုဒ်ကိုထိန်းသောအားဖြင့် စကားများရန်ဖြစ် မလုပ်ချင်

မောင်နဲ့မိုး ဖြူစင်စွာ ချစ်ခဲ့ကြတာကို –

မိုးနဲ့အဖော်လိုက်တဲ့ အစ်မဝမ်းကွဲအသိဆုံးပဲလေ။ ဘုရား
နှုတ်သိပဲဥစ္စာ။ ဘယ်သူတွေ ဘာပြောပြော ကိုယ့်လိပ်ပြာ ကိုယ်
ပါသည်။ အမှန်တရားဆိုတာ နောက်ကျတတ်ပေမယ့် မှန်တဲ့သူ
ဘက်က ရပ်တည်ပြီး မှန်ရာကို သက်သေပြသွားမှာပါ။

"နင့်ကို အဲဒီလိုပြောတော့ ငါ မခံနိုင်ဘူး မိုးရယ်။ နင့်
တော့ နင့်မာနကို ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ပေါင်းလာကြတဲ့
ငယ်ချင်းတွေပဲ ငါသိတာပေါ့"

"ပြောပါစေ သိတာရယ်။ တစ်နေ့ အမှန်တရားက သက်
သေပြသွားမှာပါ"

"ငါပြောတယ်လို့ သွားမပြောနဲ့နော"

"စိတ်ချပါဟာ မပြောပါဘူး"

သိတာ မိုးကိုယုံပါသည်။ မိုးက နှုတ်စောင့်စည်းသူ တစ်
ယောက်ပဲလေ။ ကိုယ်သိတာကို ကိုယ့်ဝမ်းထဲပဲ ထားတတ်သူပါ။

"နယ်မှာနေကြတဲ့လူတွေက သိပ်အမြင်ကျဉ်းကြတာပဲနော်။
စိကို ဖွင့်၊ နားကိုစွင့်ကြမယ် မရှိဘူး။ မနာလိုတာတွေ အတင်း
တာတွေက မလေ့ကို ပျောက်မသွားဘူး"

"ဟုတ်ပါ့ဟယ်"

"တကယ်ဆိုရင် တွေးကြည့်ရမှာ။ စာရေးဆရာတစ်ယောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရဲ့ ကလောင်က သူ့ဘ၀ သူ့အသက်ပဲလေ။ ဒီကလောင်နဲ့ ရပ်တ
နေရတာ။ မဟုတ်တာတစ်ခုခုလုပ်တာနဲ့ ဒီကလောင်ကိုပဲ ထိခိုက်
ဘာပဲအမှားလုပ်လုပ် မိုးကြည်ဖြူ လုပ်တာ၊ မိုးကြည်ဖြူ
ကလောင်ကိုပါ ထိခိုက်တာပဲလေ။ လူသာအသေခံမယ်၊ တိုင်းသိ
သိ ကလောင်ကိုတော့ အသေမခံပါဘူး"

"ဟုတ်တယ် မိုး၊ နင်ပြောတာကို ငါ နားလည်တယ်
တွေက ခက်ပါတယ်ဟယ်။ သူများမကောင်းကြောင်း ပြောရမှ စာ
အိပ်ပျော်ကြသလား မသိပါဘူး"

ပြောရရင်တော့ ကိုယ့်ပေါင်ကိုယ်လှန်ထောင်းသလို
လက်လှန် တံတွေးထွေးသလိုပဲ ဖြစ်မှာလေ။

မိုးမကောင်းကြောင်းကို ပြောနေကြတာ။ သူစိမ်းတွေ မ
ဘဲ –

ကိုယ့်ဆွေမျိုးတွေ ဖြစ်နေလို့ပေါ့။

* * *

အခန်း (၃၄)

မောင်နဲ့ ဒုတိယအကြိမ် တွေ့ဆုံသောနေ့သည် ချစ်သူများ
လူအများအထင်သေးကြတဲ့ ချစ်သူများနေ့မှာ မိုးနဲ့မောင်ကတော့
သောအချစ်နှင့် ဘုရားစုံလျှောက်ဖူးကြသည်။ မိုးရဲ့အစ်မဝမ်းကွဲ
ပါသည်လေ။

မတွေ့ခင်လေးမှာ –

ရယ်စရာလည်း ကောင်းပါရဲ့၊ မောင် ဖုန်းဆက်လို့ မိုး
ကိုင်လိုက်တော့ –

"ဟယ်လို"

"မောင့်ချစ်သူ မနက်ဖြန် မောင် ဘယ်ကစောင့်နေရမလဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ရွှေတိဂုံမှာ စောင့်နေလေ မောင်။ အရင်လို ကြာသပတေး
ထောင့်မှာပဲ စောင့်နေပေါ့"

"ဟာ . . . ကြာသပတေးထောင့်က မစောင့်ဘူး။ အရှေ့
ဘက်မုခ်က စောင့်နေမယ်"

"ကြာသပတေးထောင့်က စောင့်ပါဆို"

"သနပ်ခါးတုံးတွေပါလာတယ်လေ မောင့်ချစ်သူရဲ့။ မောင်
အဲဒီအထုပ်ကြီးထမ်းပြီး ဘုရားပေါ်တက်ရမှာလား"

"သနပ်ခါးတုံးက ဘယ်လောက်တောင်များလို့လဲ"

"ဆယ့်ရှစ်တုံး"

အမေးအဖြေ့နီးထူတဲ့မိုးကို စိတ်တိုသွားတာလား မသိပါ
မောင့်ဖြေသံက တိုပြတ်ပြတ်ပါ။ ဒါကြောင့် စချင်တာနဲ့ –

"အဲဒီလောက်အများကြီးသယ်လာတာ မောင်က ရောင်း
မလို့လား။ အဲဒါဆိုလည်း ရောင်းနှင့်လေ။ မိုးရေ...ါလာရင်လည်း
ကူရောင်းပေးမှာပေါ့"

"ဘာလို့ ရောင်းစားရမှာလဲ၊ ရောင်းစရာလား။ ခင်ဗျားသ
လိမ်းဖို့ သယ်လာပေးတာ"

"ခစ် ခစ်"

"ဘာရယ်တာလဲ"

"အဲဒီအထုပ်ထမ်းပြီး ဘုရားပေါ်တက်ပေါ့"

"ဟင်"

"မရဘူးကွာ၊ ကြာသပတေးထောင့်ကပဲစောင့် ဒါပဲ"

"ညီမလေး မိုး"

မိုးရဲ့အစ်မဝမ်းကွဲ မထွေးမြင့်က အကြားမတော်တော့ဘူး
ပါရဲ့။ မိုးကို မျက်စောင်းထိုးကာ –

"ဟိုက ချစ်လို့အလိုလိုက်နေတာနော်။ အလိုလိုက်တယ်ဆိုပြီး
ကျင့်နဲ့။ သူနိုင်ကိုယ်နိုင် မလုပ်နဲ့ မင်းခမောင်ရေ၊ အရှေ့ဘက်မုခ်က
င့်"

"ဟုတ်ကဲ့"

"နင်နော် ငါမပြောလိုက်ချင်ဘူး။ မင်းခမောင်မို့လို့ အဲဒီ
ခါးတုံးတွေ မလှိုင်ကနေ ရန်ကုန်အထိ သယ်လာပေးတာ၊ ငါ
ဆို လေးလို့ တစ်တုံးမှ သယ်လာမပေးဘူး"

"မမကလည်း မိုးက စတာပါ။ မောင် အရှေ့ဘက်မုခ်ကပဲ
င့်နေနော်"

"အင်း . . . အင်း၊ စောစောလာခဲ့နော်။ မောင် ဖုန်းချလိုက်
မယ်"

ပြောပြီး မင်းခမောင်က ဖုန်းချသွားလေသည်။ မမမြင့်က
မကျေမနပ်နှင့် မိုးကို တဖျစ်တောက်တောက် ပြောလေတော့၏။
အပေါ် အနိုင်ကျင့်လို့တဲ့လေ။ နောက်နေ့နံနက်မှာ မိုးတို့ကတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

Taxi ကို တစ်နေကုန်အပြတ်ငှားထားသဖြင့် Taxi နဲ့သွားကြသ
မောင်ကတော့ လိုင်းကားတိုးစီးလာရမှာပေါ့။

ရွှေတိဂုံအရှေ့မုခ်ကိုရောက်တော့ –

မောင်တစ်ယောက် ပိန့်အိတ်နဲ့ ထုတ်ထားတဲ့အထုပ်တစ်
ကို ရှေ့ချပြီး စောင့်နေတာ အညာသားပုံပီသစွာ။

"မောင် မိုးတို့ ဒီမှာ"

မိုး ကားဆီကနေ လှမ်းပြောလိုက်တော့ မောင်က အထု
ကောက်ထမ်းပြီး ကားဆီသို့ လာလေသည်။

"ဟဲ့ မင်းခမောင် . . . အထုပ်က ကြီးလှချည်လား"

"သနပ်ခါးတုံးတွေလေ"

"အကုန် သနပ်ခါးတုံးတွေလား"

"ဟုတ်ကဲ့"

"ဟယ်"

မမြင့်က မိုးကို လှမ်းကြည့်လေသည်။ ပြီးတော့ မျက်
ကြီးထိုးလေတော့၏။ မိုးလည်း မောင့်ကို သနားသွားလေသည်
စခဲ့တာက သနပ်ခါးတုံးတွေ ဒီလောက်များမယ်မထင်လို့ပါ။
တစ်ခေါက်လာတုန်းကလည်း မောင် မိုးအတွက် သနပ်ခါးတုံး
ယူလာပေးသည်လေ။

ဒါပေမဲ့ –

ပထမတစ်ခေါက် ယူလာတုန်းက ခပ်သေးသေးရှစ်တုံး
ဆိုတော့ လွယ်အိတ်ထဲ ထည့်လွယ်လာတာလေ။ မောင်က အထုပ်ကို
ကားနောက်ဖုံးထဲ ထည့်ပေးတော့ မမက အထုပ်ကို ဖွင့်ကြည့်လေ
သည်။

"သနပ်ခါးတုံးတွေက အကြီးကြီးတွေပဲတော့။ ဒီအတိုင်း
အတုံးလိုက်ဆို ငါညီမလေး သွေးနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ထက်ခြမ်းခွဲသွေး
မှ နင်သွေးနိုင်မယ် ညီမလေး။ ပြောတော့ ဆယ့်ရှစ်တုံးတဲ့။ အခု ငါ
ရေကြည့်တော့ နှစ်ဆယ့်လေးတုံး။ များလှချည်လား မင်းခမောင်ရယ်"

မောင်က ရယ်ကျဲကျဲနှင့်သာ။

"ကျွန်တော်လည်း မှန်းပြောတာ။ တကယ်က ဘယ်နှစ်တုံး
နဲ့ သေချာမသိဘူး။ မရေမိဘူးလေ။ တစ်ပင်ဝယ်ပြီး ကောင်းတာတွေ
ဖြတ်ထည့်လာတာ"

"မောင်ရယ်"

မိုး မောင့်ကိုဖက်ပြီးငိုချင်စိတ်ပေါက်သွားလေသည်။ မိုးကို
အဲဒီလောက်တောင် ချစ်ရသလား မောင်။

"ကဲ ကဲ . . . ဘုရားပေါ်သွားကြမယ်"

မမြင့်က ဘုရားပေါ်တက်ဖို့ပြောသဖြင့် ဘုရားပေါ်သို့ တက်
ခဲ့ကြသည်။ ဘုရားဖူးပြီးတော့ အင်းယားကန်သို့ သွားခဲ့ကြ၏။ အင်း
ယားကန်က မောင်နဲ့မိုးအတွက် အမှတ်တရတွေ အများဆုံးရှိရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေရာလို့ ပြောလို့ရပါသည်။

အရင်က ဓာတ်ပုံအတူရိုက်ခဲ့ဖူးသလို အခုလည်း ဓာတ်ပုံအတူတူ ရိုက်ကြသည်လေ။ ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီးတော့ ကန်ဘောင်မှာ လမ်းလျှောက်ကြသည်ပေါ့။ မမြင့်က ကားပေါ်မှာ ကျန်ခဲ့တော့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပဲ စကားပြောလို့ ရတာပေါ့။

"ဒီနေ့ Valentine day ဆိုတော့ သူများအတွဲတွေ အကျီဆင်တူလေးတွေနဲ့။ မောင်နဲ့မိုးကျတော့ ဆင်တူဝတ်လို့ မရဘူး။ ခစ် ခစ်"

"ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အတူတူဝတ်လို့ရမှာလဲ။ သူများတွေက ဆိုဒ်တူ ဂိုက်တူတွေလေ။ မောင်နဲ့မိုးကျတော့ မောင်က ဝပြီး မိုးက ပိန်ပိန်သေးသေးလေး ဖြစ်နေတာကို"

"မောင် စိတ်မပျက်ဘူးလား"

"ဘာကိုလဲ"

"မိုးကိုလေ"

"စိတ်ပျက်ရင် ဟိုး အဝေးကြီးကနေ လမ်းစရိတ်အကုန်ခံပြီး လာပါ့မလား မောင့်ချစ်သူရဲ့။ မောင်က မိုးကိုအရမ်းချစ်တာ"

ပြောပြီး မင်းခမောင် မိုးရဲ့ညာဘက်ပါးပြင်လေးကို ဖျစ်ညှစ်လိုက်မိလေသည်။

"ပြီးရင် ဘယ်သွားကြမလဲ မိုး"

"မောင် ဘယ်သွားချင်လဲ"

မင်းခမောင် လက်မှနာရီကို ငုံ့ကြည့်ကာ –

"စောသေးတယ်၊ ကားက ဘယ်နှစ်နာရီအထိ ငှားတာလဲ"

"ညနေ ခြောက်နာရီအထိလေ"

"ဒါဆို ရေလယ် ကျောက်တန်းသွားမလား။ မောင် မရောက်ဖူးသေးဘူး"

"သွားမယ်လေ"

အချိန်မရမှာစိုးတာနှင့် ချက်ချင်းပဲ ထလာခဲ့ကြတော့သည်။ ရေလယ်ကျောက်တန်းကိုသွား အပြန်ကျတော့ ကျိုက်ခေါက်ဘုရားကို ဝင်ဖူးကြသေးသည်။ ပြီးတော့ တိုင်းရင်းသားကျေးရွာကို ခဏဝင်ဖြစ်ခဲ့ကြသည်ပေါ့။

"မနက်ဖြန်ကျ။ မောင့်ချစ်သူ ဘယ်တွေသွားဖို့ အစီအစဉ်ဆွဲထားလဲ"

"မနက်ဖြန် မောင်နားလိုက်ဦးလေ။ မိုး ပရိသတ်မောင်လေး တစ်ယောက်နဲ့ အတူတူ လျှောက်လည်မယ်လို့ ချိန်းထားမိလို့ပါ။ သူက မိုးရဲ့အမာခံပရိသတ်လေ။ အခုတော့ မောင်နှမတွေလိုခင်နေကြတာ"

"သူ့ကိုပါခေါ်ခဲ့လေ မောင့်ချစ်သူရဲ့။ အတူတူသွားကြတာပေါ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မဖြစ်ဘူး မောင်"

"ဟင် ... ဘာလို့မဖြစ်တာလဲ"

"ဟို ဒီလိုပါ။ သူက မိုးရဲ့အမာခံပရိသတ်ဆိုတော့ သူ ချစ်ခင်လေးစားရတဲ့ အနုပညာသမားတစ်ယောက်ကို ချစ်သူ စေချင်· အိမ်ထောင်မပြုစေချင်တာပါ မောင်"

မောင် ဘာမှမပြောဘဲ တိတ်ဆိတ်သွားလေသည်။ ပြီး

"မောင်နားလည်ပါတယ်။ မောင့်ကြောင့် မောင့်ချစ်သူ စိတ် စနောင့်စနင်း မဖြစ်စေချင်ဘူး။ မှုးအလုပ်ကို မောင်နားလည် ပေးရမှာပေါ့"

"မိုးအပေါ်မှာ ဘာသံသယမှ မရှိပါနဲ့မောင်။ ရဲဇော်နဲ့မိုး မောင်နဲ့မလိုခင်ကြတာပါ။ သူကလည်းအလုပ်မှာ ခွင့်ယူပြီး လာရ ဆိုတော့ အားနာလို့ မိုးလက်ခံလိုက်မိတာပါ"

မောင်က မိုးရဲ့ခေါင်းကို သူ့လက်ဝါးနှင့်အုပ်ကိုင်လှုပ်လိုက်

"စိတ်ထဲမှာ ဘာမှမထားပါနဲ့။ မောင် ဘာသံသယ မထားဘူး။ မောင့်ချစ်သူကို မောင်ယုံတယ်"

မောင်က အဲဒီလိုလည်း နားလည်ပေးတတ်သည်လေ။ မိုး မောင် ယှဉ်လိုက်ရင် မောင်က လူကြီးဆန်ပြီး မိုးက ကလေး တတ်သူပါ။

* * *

အခန်း (၃၅)

နောက်နေ့ –

မောင်က အလိုက်သိစွာနှင့်ကျန်နေပေးသည်။ မိုးရယ်၊ မမ ငြိမ်းရယ်၊ ရဲဇော်ရယ် လျှောက်လည်ကြသည်လေ။ စာအုပ်တွေ အကြောင်း ပြောဖြစ်ပြီး ပြည်သူ့ရင်ပြင်ရောက်တော့ ရေလွှာမိကျောင်း ...ကြသည်။

"မကြီးက မစီးရဲဘူးဆိုလို့ ကျွန်တော်က မိုးပုံရထားစီးချင် ...တာ"

"ဟာ ... မစီးရဲပါဘူး ကြောက်စရာကြီး။ မောင်လေးစီးချင် ...လေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တစ်ယောက်တည်းတော့ မစီးပါဘူး။ မကြီးကို စီးစေချင် တာ။ အတွေ့အကြုံရတာပေါ့။ ကုန်ကြမ်းရအောင်လေ"

"အမလေး မလုပ်ပါနဲ့ မောင်လေးရယ်။ ကုန်ကြမ်းမရခင် နောက်ထပ်စာမရေးနိုင်ပဲ ဖြစ်နေပါ့မယ်"

"ဟုတ်တယ် ရဲဖော်ရေ၊ သွားမစီးခိုင်းလိုက်နဲ့။ မင်းအစ်မ ကျန်းမာရေးချူချာပါဘိသနဲ့ဟယ်။ တော်ကြာ လန့်ဖျပ်ပြီး နေမကောင်း ဖြစ်မှ ဟုတ်ပေ့ ဖြစ်နေမယ်"

မမြင့် ဝင်ပြောတာကို မိုး ရယ်ပဲရယ်နေလိုက်တော့သည်။ တကယ်က မိုး အဲဒီလောက် မနုပါဘူး။ ဘဝကြမ်းကြမ်းကို ဖြတ်သန်း လာခဲ့သူပါ။ ကျန်းမာရေးကတော့ တကယ်ချူချာတာ အမှန်ပါ။ စာရေး ဆရာ ဖြစ်စ နှစ်နှစ်လောက်အထိ မိုး ကြိုးစားပမ်းစား စာရေးခဲ့တာ စားချိန်မမှန် အိပ်ချိန်မမှန်ပဲလေ။ ကြာတော့ ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက် လာတော့တာပေါ့။

"မကြီး"

"ဟင်"

"ကျွန်တော် မနက်ဖြန် မကြီးနဲ့ ထပ်ပြီးလျှောက်လည်ချင် သေးတယ်"

"မောင်လေးက အလုပ်တစ်ဖက်နဲ့ မဟုတ်လား"

"ရပါတယ်၊ ကျွန်တော် ထပ်ပြီးခွင့်ယူလိုက်ပါ့မယ်။ မကြီး နဲ့က တစ်ခါတလေလေး ကြုံကြိုက်လို့ ဆုံရတာလေ"

မိုး ဘယ်လိုပြောရပါ့မလဲ။ ရဲဖော်ကို အားနာသလို မောင့်ကို လည်း သနားသည်လေ။ ဒီနေ့ သူ့ခမျာ မိုးနဲ့တွေ့ချင်ပါလျက် ရှောင်နေ ရတာ။ မနက်ဖြန်တော့ မိုး မောင်နဲ့ပဲ အတူတူလျှောက်လည်ချင်ပါ သည်။

"မနက်ဖြန်၊ မကြီးအလုပ်ကိစ္စနဲ့ သွားစရာရှိသေးတယ် မောင်လေးရဲ့"

"ဩော် ... ဟုတ်လား။ ဒါဆိုလည်း သွားပါ မကြီး။ အလုပ် ကိစ္စက အရေးကြီးတာမဟုတ်လား"

"အဟမ်း"

အကြောင်းသိသူ မမြင့်က ချောင်းဟန့်သံပေးလေသဖြင့် မိုး စိတ်မလုံချင်ပေ။

"မနေ့က မကြီး ဘယ်တွေသွားဖြစ်လဲ"

"မနေ့က ရေလယ်ကျောက်တန်းကိုသွားတာလေ။ တိုင်းရင်း သားကျေးရွာလည်း ဝင်တယ်။ ကျိုက်ခေါက်ဘုရားလည်း ဝင်ဖူးဖြစ် တယ်"

"ရန်ကုန်က လူတွေကပြောကြတယ် သိလား မကြီး"

"ဘာလဲ မောင်လေး"

"ရေလယ်ကျောက်တန်းကို ချစ်သူစုံတွဲတွေ သွားရင် ဝေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တတ်တယ်တဲ့"

"ဟင်"

မိုး ခြေလှမ်းတွေ တုံ့ခနဲရပ်လိုက်မိကာ မျက်နှာလည်း ပျက်သွားလေသည်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ မကြီး"

"ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး"

ပြောပြီး အမူအရာကိုပြင်ကာ ဆက်လျှောက်ခဲ့လေတော့သည်။

"လူတိုင်းတော့ ဟုတ်ချင်မှဟုတ်မှာပါ မောင်လေးရယ် အတွဲ တစ်ရာသွားရင် တစ်ရာလုံးတော့ မကွဲနိုင်ပါဘူး"

"တော်တော်များများတော့ ကွဲကြတယ်လို့ ပြောတာပဲ"

"အဲဒါ ထားလိုက်ပါတော့။ ဗိုက်ဆာတယ်၊ တစ်ခုခု စား ရအောင်"

မိုး စကားကို ဖြတ်ပစ်လိုက်တော့သည်။ အယူသည်းတာ မဟုတ်ပေမယ့် –

ရဲဖော်ပြောလိုက်တဲ့စကားက

မိုးရဲ့စိတ်ကို ခိုးလိုးခုလု ဖြစ်စေတာအမှန်ပါ။

* * *

အခန်း (၃၆)

မိုးက ရန်ကုန်ရောက်ပြီဆို ပါးစပ်နဲ့အစားက သိပ်မပြတ် ။ စားပြီဆိုတော့ မိန်းကလေးတို့သဘာဝ အချဉ်တွေများသည်လေ။ မိန်းကလေးအများစုက အချဉ်ကြိုက်ကြတာကို။ အခုလည်း မိုး ချက်သီးဝယ်စားလေတော့ –

"မောင့်ချစ်သူ အချဉ်တွေချည်းပဲ စားမနေနဲ့လေ။ နေ ကောင်းဖြစ်နေဦးမယ်။ ခဏခဏ နေမကောင်းဖြစ်တတ်တာ အစား သောက် ဆင်ခြင်မှပေါ့"

"ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး မောင်ရဲ့။ မိုးက လျှောက်သွားနေရရင် ချန်းသာတာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်လို့။ အိမ်မှာက စာပဲရေးနေတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အညောင်းမိပြီး နေမကောင်းဖြစ်တာပါ”

“ဆင်ခြေက ပေးပြီ”

“ခစ် ခစ်”

“တစ်ခုခုစားရအောင် မောင့်ချစ်သူ။ မောင် ဗိုက်ဆာနေ

“ဟင် ... ဟုတ်လား။ ဗိုက်ဆာတာ စောစောက ပြော ပေါ့ မောင်ရဲ့။ ဒါဆို သွားစားမယ်လေ”

“ဟို မမကို ခေါ်လိုက်ဦးလေ”

“သူတို့ စားပြီးလောက်ပြီ မောင်ရဲ့။ ထမင်းချိုင့်ပါလာတ လေ။ ပြီးတော့ ဗိုက်ဆံလည်း စားချင်တာ ဝယ်စားဖို့ ပေးထား တယ်”

နှစ်ယောက်သား စကားပြောရင်းပဲ ထမင်းစားဖို့ ထွက်လာ ကြလေတော့သည်။ ဒီနေ့ မိုးတို့တည်းတဲ့အိမ်က အစ်မကြီးလည် ပါလာသည်။ ထိုအစ်မကြီးက မိုးရဲ့ စာဖတ်ပရိသတ်အဖြစ်က ခင်ခဲ့ကြတာပါ။ သူ့အိမ်မှာ တည်းပါဆိုလို့ မိုး တည်းဖြစ်ခဲ့တာ

ရန်ကုန်မှာနေပြီး ကိုယ့်အလုပ်နှင့်ကိုယ်မို့ ဘုရားမဖူးဖြစ် တဲ့။ ဒါကြောင့် ဘုရားဖူးလိုက်လာတာပါ။ မမမြင့်နဲ့လည်း အဆေ သည်ပေါ့လေ။

“မောင် ဘာစားမလဲ မှာလေ”

“မောင့်ချစ်သူမှာလေ။ မောင်က ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရပါတ

“မိုးက မစားချင်ဘူး မောင်။ စားရင်လည်း မတန်ဘူး။ စားနိုင်တော့ မှာပြီး တစ်ဝက်ကျော်လောက်ထားခဲ့ရတာ။ အဲဒီတော့ ယ်စားရတာ ရှုံးတာပေါ့”

“မောင်လည်း ခန္ဓာကိုယ်ကသာဝနေတာ အစားကျ သိပ် စားနိုင်ဘူး။ တစ်ပွဲပဲမှာလေ နှစ်ယောက်စားစား”

“ဟင် ... နှစ်ယောက်စားရမှာ မောင် မရှုံ့ဘူးလား”

မိုးပြောတော့ မောင်က ရယ်လေသည်။ ပြီးတော့ မိုးရဲ့ပါးပြင် းကို ဆွဲလိမ်ရင်း —

“ကိုယ့်ချစ်သူနဲ့ အတူတူစားတာ ဘာလို့ရှုံ့ရမှာလဲ၊ မောင့် သူရဲ့”

မောင့်စကားကြောင့် မိုး ထမင်းပေါင်းတစ်ပွဲမှာလိုက်သည်။ ဘယ်ဆိုရင် ရှုံ့တတ်သူက မိုးပါ။ ဘယ်တုန်းကမှ ဘယ်သူနဲ့မှ မင်းတစ်ပန်းကန်ကို နှစ်ယောက်အတူ မစားခဲ့ဖူးပေ။ အခု ကိုယ့် သူနဲ့ကတော့ စားမှာပေါ့။ သူများစားပြီးသားကိုကျွေးရင် လုံးဝမစား။

သူများစားပြီးသားပန်းကန်ကို မစားဘဲ ထပ်ထည့်ကျွေးရင် စားတဲ့မိုး။ သူများပန်းကန်ထဲရောက်ပြီးမှ ဟင်းကို မိုးပန်းကန်ထဲ ည့်ရင် မကြိုက်တဲ့မိုး။ အခု ထမင်းပေါင်းတစ်ပန်းကန် နှစ်ယောက် တူစားရခြင်းကို ကြည်နူးနေမိသည်။

“မောင့်ချစ်သူ ဟင်းဖတ်တွေ ရွေးစားလေ”

ရွှေပဒေသာစာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မောင်ပဲ စားပါ"

"မောင့်ချစ်သူက အစားသိပ်မစားတော့ ဟင်းတွေပဲ [illegible] စားပါ"

ပြောပြီး မောင်က ဟင်းလေးတွေရွှေ့ပြီး မိုးဘက်မှ[illegible] ပေးလေသည်။ ပြီးတော့ ငုံးဥလေးကို ဖွန်းနဲ့ခပ်ပြီး –

"ဒါလေးစား"

မိုး ပါးစပ်ဟပေးပြီး ငုံးဥလေးကို စားလိုက်သည်။ ဒီအ[illegible] ဒီလိုအဖြစ်အပျက်ကလေးတွေကို မိုး ဘယ်သောအခါမှ မေ့မည်[illegible] ပေ။ ဘဝတစ်လျှောက် ခက်ခဲကြမ်းတမ်းမှုတွေကို ဒူပေဒါပေခံ[illegible] မောင့်ရဲ့ယုယနွေးထွေးမှုအောက်မှာ ဘဝအမောတွေပြေခဲ့ပါပြီ [illegible] တစ်နေ့ မောင့်ရင်ခွင်ထဲမှာ အေးအေးချမ်းချမ်း နေခွင့်ရပါ[illegible]

"မောင်"

"ပြောလေ မောင့်ချစ်သူ"

"မိုးတို့ပြန်ပြီးရင် နောက်ထပ်တော်တော်နဲ့ မတွေ့ရ[illegible] ဘူးနော်"

"တစ်နှစ် နှစ်ခါ တွေ့နေရတာပဲ မောင့်ချစ်သူရဲ့။ ပြီး[illegible] ဖုန်းဆက်စာပို့နဲ့ အဆက်အသွယ်မှမပြတ်တာ။ နေ့တိုင်း စကာ[illegible] ပြောနေရတာပဲလေ"

"ဟုတ်ပါတယ် ... ဒါပေမဲ့"

မိုး စကားမဆက်တော့ပေ။ မိုးပြောချင်တဲ့စကားတွေ အများ[illegible]ပေမယ့် မောင် စိတ်မကောင်းဖြစ်မှာစိုးလို့ မပြောတော့ပါဘူး။

"မိုး မောင့်ကို နှုတ်ဆက်ရတော့မယ်"

"ဟာ မောင့်ချစ်သူကလည်း နှုတ်မဆက်ပါနဲ့။ နှုတ်ဆက်[illegible]ယ်ဆိုတာ ထာဝရခွဲခွာသူတွေအတွက်လေ။ မောင်နဲ့မိုးက တစ်နေ့[illegible]က်ထပ်ပြီး အတူနေကြမှာပဲဟာ"

မောင်က မိုးရဲ့လက်ဖဝါးလေးကို ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်ပြီး [illegible]ာတော့ မိုး မချိပြုံးလေး ပြုံးခဲ့ရသည်သာ။ ကိုယ့်ချစ်သူနဲ့ တစ်နယ်စီ [illegible]နေချင်တဲ့သူ ရှိပါ့မလားလေ။ မလွှဲသာလို့ ခွဲခွာနေကြရပေမယ့် [illegible]ရင်တော့ မျက်စိအောက်ကတောင် အပျောက်မခံချင်ဘူး မဟုတ် [illegible]။

"မောင့်ချစ်သူ"

"ရှင်"

"မြန်မာသနပ်ခါးလေးပဲ အမြဲလိမ်းနော်။ ပါးကွက်လေး [illegible]တ်။ မောင်က လိမ်းစေချင်လို့ သယ်လာပေးတာဗျ။ အဲဟွန်း [illegible]င်သူများနေ့မှာ မောင်က သူများတွေနဲ့မတူအောင် သနပ်ခါးတုံး [illegible]က်ဆောင်ပေးတာလေ"

"စိတ်ချပါ မောင်။ မိုး မောင်လက်ဆောင်ပေးတဲ့ သနပ်ခါး [illegible]ပဲ အမြဲလိမ်းမှာပါ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီလိုနဲ့ သံယောဇဉ်တွေ တစ်ရစ်ထက်တစ်ရစ်တင်း... ချစ်ခြင်းတွေ ဒီရေလိုတိုးလို့ မောင်နဲ့မိုးတို့ ချစ်သူနှစ်ယောက် တစ်... ကလေး စကားမပြောရရင်တောင် မနေတတ်ကြပေ။

“မောင့်ချစ်သူရယ် မနေ့က မောင် ဖုန်းလိုင်းမမိတဲ့နေ... ရောက်နေလို့ ဖုန်းမဆက်ဖြစ်တာ။ မောင့်ချစ်သူအသံလေး မကြား... တော့ အရမ်းလွမ်းတာပဲ”

“မိုးလည်း မောင့်ဖုန်းကို ခေါ်တာ ခေါ်မရတော့ ဘာမှာ... ဖြစ်နေလဲလို့ စိတ်ပူနေတာ မောင်ရဲ့”

“မောင့်အတွက် စိတ်မပူပါနဲ့။ မောင်က အချိန်ရရင် ရသ... ဖုန်းဆက်နေတာ။ မောင့်ချစ်သူကသာ မဆက်တာ”

“ခစ် ခစ်”

“ဘာရယ်တာလဲ”

မောင့်စကားကြောင့် မိုး ရယ်မိလေသည်။ ...ဟုတ်တော့ ဟုတ်... ပါသည်လေ။ မိုးက ဘယ်သူ့ကိုမှ ဖုန်းစမဆက်တာ အကျင့်ပါနေ... ပါ။ အလုပ်ကိစ္စ အရေးကြီးရင်သာ မိုးကစပြီး ဖုန်းဆက်တာပါ... မောင် ဖုန်းဆက်မယ့်အချိန်ကိုတော့ မျှော်တတ်သည်လေ။

“မိုး ဘယ်သူ့ကိုမှ ဖုန်းစမဆက်တတ်တာ အကျင့်ပါနေ... ပါ မောင်ရဲ့”

* * *

အခန်း (၃၇)

အချိန်တွေ တရွေ့ရွေ့ကုန်ဆုံးရင်း မင်းခမောင်နဲ့ မိုးတို့ ...ချစ်သူသက်တမ်း သုံးနှစ်နီးပါးရှိခဲ့ပါပြီ။ မိုး စိတ်ထဲမှာ စွဲနေသည်က ...ခေါ်ပြောလိုက်တဲ့စကားပါပဲ။ ချစ်သူနှစ်တွဲတွေ ရေလယ်ကျောက်တန်း ...သွားရင် ကွဲသည်တဲ့။ မဖြစ်ပါစေနဲ့လို့ ဆုတောင်းနေမိပါသည်။

အခုထိတော့ ...မိုးနဲ့ မောင်ကြားမှာ ကြီးကြီးမားမား ...ပြဿနာ မရှိသေးပါဘူး။ မိုး စိတ်ကောက်လို့ မောင်ချော့ရတာကလွဲရင် ...ဖအထင်မရှိ နားလည်မှုတွေနဲ့ ချစ်မြဲ ချစ်ဆဲ ကြင်နာနေကြဆဲပါ။

“မောင် မိုးကို ပြောစရာရှိတယ်”

“ပြောလေ မောင်”

ဒီတစ်ခေါက်တွေ့ဆုံခြင်းမှာ မောင် မျက်နှာသိပ်မကောင်း ...ဘာကိုတော့ မိုး သတိထားမိသလိုလိုပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မောင်နဲ့မိုး"

"ဘာဖြစ်လဲ မောင်၊ ပြောလေ"

"မောင် မိုးကို အရမ်းချစ်ပါတယ်။ အခုပြောမယ့်စကား လည်း မပြောချင်ဘူး။ မပြောမဖြစ်မို့လို့သာ မောင်ပြောရမှာ"

ပြီးစေ မျက်နှာလေးက ညှိုးရောင်သမ်းသွားလေသည်။ မိုး ရင်ထဲမှာ တထိတ်ထိတ်ဖြစ်သွားပြီး စိုးရိမ်စိတ်ကြောင့် နားထင်ဖေး လည်း ပူလာသည်သာ။

"ပြောမှာသာပြောပါ မောင်။ မိုးကို အားမနာပါနဲ့။ မောင် ပြောပြမှ မိုးသိမှာ။ သိမှလည်း ဖြေရှင်းလို့ရမှာလေ"

"မောင်နဲ့မိုး လက်ထပ်ပြီးရင် မောင့်မိဘတွေ မိုးနောက် လိုက်နေဖို့ မထည့်ကြဘူး မိုး။ မိုး မောင့်ဆီကို လိုက်နေနိုင်မလား"

"ဟင်"

မိုး ခါးလေးမတ်သွားလေသည်။ ချစ်သူ ပြစကတည်းက မိုးနဲ့မောင် လက်ထပ်ပြီးရင် မောင် မိုးဆီကို လိုက်နေပါလို့ ပြောထား တာလေ။ မောင်က လိုက်နေမယ်တဲ့။ အခုမှ ဘာလို့စိတ်ပြောင်းသွား ရလဲ။ မိဘတွေက မိုးဆီမထည့်နိုင်ဘူးဆိုတော့ –

"မောင့်မိဘတွေက မောင့်ကို မိုးနဲ့သဘောမတူလို့ ပြော တာလား မောင်"

"သဘောမတူလို့ ပြောတာမဟုတ်ဘူး မိုး။ မောင့်မိဘတွေ

မောင့်ကိုပဲ အားကိုးနေရတာဆိုတော့ မိုးဆီကို မထည့်နိုင်တာပါ"

မိုးရဲ့မျက်ဝန်းမှာ မျက်ရည်တွေ ဝေ့တက်လာလေသည်။

မိုးနဲ့မောင် ဝေးကြဖို့ ဖန်လာတဲ့အကြောင်းလေလား။ မိုး မောင့် နောက်ကိုလိုက်မနေနိုင်ပါဘူး။ မိုးတို့မှာက ညီအစ်မနှစ်ယောက်တည်း ရှိတာလေ။ မိုးမရှိရင် ညီမလေးတစ်ယောက်တည်း ဘယ်လိုရပ်တည် နိုင်မှာတဲ့လဲ။

မိသားစု ဆွေမျိုးအသိုင်းအဝိုင်းက ကောင်းရင်တော်သေးရဲ့။ သို့ ဖေကာမကာတွေကြားမှာထားခဲ့လို့ရသည်လေ။ အခုက ထားခဲ့ ရင် စိတ်မချနိုင်လောက်အောင် ဖိနှိပ် နှိမ်ချသူတွေကပေါ့ပါ။ မိုး ညီမ လေးကို ဘယ်လိုစိတ်မွေးပြီး ထားခဲ့နိုင်ပါ့မလဲ။ ညီမလေးဘဝမှာ အဖေလည်း မိုး၊ အမေလည်း မိုးပါ။

မိုးကလွဲပြီး ညီမလေးမှာ အားကိုးစရာမရှိ။ ကူညီစောင့် ရှောက်မယ့်သူမရှိ။ ထိန်းကျောင်းပဲ့ပြင်မယ့်သူ မရှိဘူးလေ။

"မိုး မောင့်နောက်ကို လိုက်နေနိုင်မလား"

"မနေနိုင်ဘူး မောင်"

"ဟင်"

"အစကတည်းက မိုးပြောပြီးသားပါ။ ညီမလေးကို မိုး ထားခဲ့နိုင်ဘူး။ မိုးတို့ဘဝအကြောင်းကို မောင်သိပြီးသားပါ။ ဘဝ အကျိုးပေးက ကွေ့လိုက် ကောက်လိုက်၊ ဝေ့လိုက် ဝိုက်လိုက်နဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုးတို့ညီအစ်မက စုတ်ချက်မညီတဲ့ ပန်းချီကားလိုပါပဲ။ ဆေးသား မညီတော့ မလှပခဲ့ဘူး မောင်''

''ဒါဆို မိုးနဲ့မောင်''

''မောင် မိုးဆီကို လိုက်မနေနိုင်ဘူးဆိုရင်တော့ လမ်း လိုက်ကြရုံပဲပေါ့''

''မိုး''

''ဟင့်''

မိုး မျက်ရည်ကို ဘယ်လိုမှ ထိန်းထားလို့မရတော့ပေ။ အ တော့ ရဲဖော်ပြောသလို တကယ်ဖြစ်ပြီပေါ့။ သုံးနှစ်တာ ရစ်ပတ်ခဲ့ ကြိုးကို ဖြတ်တောက်ပစ်ရတော့မည်။

မေမေ ... မေမေ့သမီးရဲ့အဖြစ်ကို မြင်လှည့်စမ်းပါဦး မေရယ်။ အခုချိန်ထိ မေမေ့သမီး ကံမကောင်းသေးဘူး မေ စီးပွားရေးဘက်မှာ အဆင်ပြေလာပြန်တော့ အချစ်ရေးက ကံဇာ နံ့ချာပြန်ပြီပေါ့။

''မောင်လည်း မောင့်မိဘတွေကို မလွန်ဆန်နိုင်ဘူး ရယ်။ မောင် မိုးကို အရမ်းချစ်ပါတယ်''

''တော်ပါတော့ ကိုမင်းခမောင်။ ကျွန်မ ရှင်က ကျွန်မ ပါလို့ ကျွန်မ ကျင်လည်တဲ့အနုပညာအသိုင်းအဝိုင်းမှာ ကြေညာ တာ အရမ်းမှားသွား''

''မိုး မိုး မောင့်ကို ဘယ်လိုခေါ်လိုက်တာလဲ''

မင်းခမောင် ရင်ထဲမှာလည်း နွေခနေတာအမှန်ပါ။ သူ မိုးကို ချစ်သလို မိဘတွေကိုလည်း ချစ်သည်လေ။ မိဘတွေစကားကို မလွန် ဆန်ချင်တာ သားလိမ္မာတစ်ယောက်ရဲ့ ကျင့်ဝတ်ပါ။

''သူစိမ်းတွေ ဖြစ်ကြမှာဆိုတော့ သူစိမ်းလိုပဲ ခေါ်လိုက် တာပါ ကိုမင်းခမောင်။ ရှင်နဲ့ကျွန်မရဲ့ ချစ်သူဘဝဆိုတာကို ဒီနေရာ မှာပဲ ပြည်ဖုံးကားချလိုက်ကြတာပေါ့''

''မိုး''

''အဟင့် ဟင့်''

မိုး ရင်တွေပူပြီး တုန်လာသည်။ အချစ်နဲ့ဝတ်သက်ပြီး ဒါ သမဆုံး ဒဏ်ရာရခြင်း၊ ပထမဆုံး ခံစားရခြင်းပါပဲ။ ဒါကြောင့် ခံစားနိုင်တာကြောင့် ရင်ဘတ်ကိုဖိထားလိုက်မိသည်။

''မောင် ဘယ်လိုပြောရမှန်း မသိတော့ပါဘူး မိုးရယ်။ မောင် ကိုလည်း ချစ်တယ်။ မောင့်မိဘတွေကိုလည်း မခွဲနိုင်ဘူး။ မိုး ကြိုက်သလိုသာ ဆုံးဖြတ်ပါတော့။ မောင့်ထိုက်နဲ့ မောင့်ကံပါပဲ''

မျက်ရည်ကိုသုတ်ပြီး မိုးမျက်နှာကို ဆတ်ခနဲ မော့လိုက်ကာ–

''ကံမကောင်းတာက မိုးပါ။ မိုးမှာလည်း မေတ္တာဝတ်နေ တော့ မောင့်မိဘကို မိုးရဲ့မိဘလိုသဘောထားပြီး လိုအပ်ချက်မှန်သမျှ ဖြည့်ဆည်းပေးချင်ပါတယ်''

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လောကစံဆိုတာကို
အံသွားတွေနဲ့
ကျားကန် ကန်လိုက်တယ်။
ကိုယ်ယုံကြည်ရာ ကိုယ်ဖောက်
ကိုယ့်လမ်းကိုယ်လျှောက်ဖို့
ဘယ်ခုံးညှောင့်မှ ကြောက်နေလို့ မဖြစ်ဘူးလေ။
ကျွန်မကိုယ်တိုင် မှုန်ခြယ်လိုက်တဲ့
ခပ်ဖျော့ဖျော့ပန်းချီကား
အရောင်တွေ ထပ်တင်လိုက်တော့
ဟောဒီကလောင်လေး
စိန်ရတုတစ်ခုကို ကိုင်မြှောက်ခဲ့ပြီ။

စိန်ရတုစာအုပ်အတွက် ဂုဏ်ပြုကဗျာရေးသားပေးပါသော
မင်းခနွယ် (အောင်လံ) အား
အထူးကျေးဇူးတင်ပါသည်။

ရွှေပဒေသာစာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုးကတော့ မောင့်မျက်နှာကို လုံးဝမကြည့်တော့ပါပဲ။

"မိုး မောင့်ကို နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ်။ မောင် မိုးကိုကြည့် ပေးပါ။ မိုးထွက်သွားတာကို မောင် ကြည့်နေပေးပါ"

"မိုးရယ်"

"အဟင့်"

မိုး မောင့်ရှေ့ကနေ ပြေးထွက်လာခဲ့တော့သည်။ အ အားလုံး ပြီးဆုံးသွားပြီပေါ့မောင်။ နောင်တစ်ချိန် မတော်တဆ တွေ့ဖြစ်ခဲ့ရင်တောင် မောင်နဲ့မိုးက သူစိမ်းတွေပဲပေါ့မောင်။

ညီမလေး ... ညီမလေးရေ ...

နင် ကျေနပ်ပါနော်။ ဝမ်းသာပီတိဖြစ်လိုက်စမ်းပါ။ ညီမ ရဲ့ဘဝရှေ့ရေးအတွက် မမ မမရဲ့နှလုံးသားကို စတေးပစ်ခဲ့ပါပြီ

အကြီးတွေက အငယ်တွေအတွက် အဖြည့်ခံသက်သ လူဖြစ်လာခဲ့တာဆိုရင် ဖြည့်ရင်းစွက်ရင်း အစ်မကြီးအမိအရာနေရာ မိခင်စိတ်ဓာတ်အပြည့်ရှိသော၊ အစ်မကြီးပီသသော လူသားဆန်တဲ ဖြစ်ခွင့်ရလို့

မမ ...

ကျေနပ်နေမှာပါ ညီမလေးရယ်။

ပရိသတ်များကို ထာဝရချစ်ခင်လေးစားလျ

မိုးစက်

စိတ်ချက်မညီသော ပန်းချီကား

ပဍလက်ဆန်သော လှည့်ကွက်ထဲမှာ
အရိုင်းဆန်ဆန် ဂီတတွေနဲ့
ကြီးပြင်းခဲ့တဲ့ ကြိုးဆွဲရုပ်တစ်ကောင်ပါ။
ကိုယ်ထူကိုယ်ထ ရေးဆွဲခဲ့တဲ့ ပန်းချီကားလေး
ဆေးသားတွေက
ဖိတ်တစ်ဝက် စင်တစ်ဝက်နဲ့ပေါ့။
ပန်းဖျက်ပိုးတွေရဲ့ ကျော့ကွင်းထဲ
လွန့်လူးရုန်းကန်ရင်း
ကိုယ့်မာနလေး
သွေးပြီးမြဲစေခဲ့ပါရဲ့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"_______"

"မောင်"

"မိုး"

"မောင့်မိဘတွေကိုပါ မိုးတို့ဆီမှာ ခေါ်ထားမယ်လေ မဖြစ်ဘူးလား"

"မဖြစ်ဘူး မိုး။ အဲဒီလိုလုပ်ရင် မောင် သိက္ခာကျမှာပေါ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး မိဘကာစ မိန်းမအိမ်မှာ ခိုကပ်စားရေ ဘဝမျိုး မောင် အရောက်မခံနိုင်ဘူး"

"ဪ"

မိုးက ဖြစ်နိုင်တာလေးကို နောက်ဆုံးမျှော်လင့်ချက်နဲ့ ပြေ ကြည့်တာပါလေ။ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတော့လည်း ဘာတတ်နိုင်မှာတဲ့ တကယ်ချစ်တဲ့သူက ဖြစ်နိုင်တာတွေ ပြောပြနေပြီ တကယ်မချစ သူက မဖြစ်နိုင်တာတွေရွေးပြီး ပြောနေသလိုပါပဲ။

မိုးသိပါတယ်လေ။

မောင် မိုးကို တကယ်ချစ်တယ်ဆိုတာကိုပေါ့။ ကိုယ်ေ အရွယ်က မိုက်ရူးရဲဆန်ရမယ့်အရွယ်တွေလည်း မဟုတ်ကြတော့ ချင်တာထက် ဖြစ်သင့်တာကိုပဲ ဦးစားပေးရတော့မည်သာ။ ယောက်ကိုတစယောက် သိပ်ချစ်ကြတယ်ဆိုပေမယ့်

မောင်က ချစ်သူထက် မိဘကိုပိုချစ်လို့ ပိုဦးစားပေးတာပဲ

မိုးလည်း မောင့်ကို ချစ်တာထက် ညီမလေးကိုပိုချစ်လို့ ညီမကို ဦးစားပေးတယ်ဆိုရင် မမှားပါဘူး။ ဒီမေတ္တာလွန်ဆွဲပွဲမှာ ဇာတ်စာခံအဖြစ် နာကျင်ခံစားရတာကတော့ နှလုံးသားနှစ်ခုပဲပေါ့။

"မိုး မောင့်နောက်ကို လိုက်နေပါ"

"မောင် ထိုင်ခုံပေါ်မှာ ထိုင်လိုက်ပါလား"

မင်းခမောင်က မိုးပြောတဲ့အတိုင်း ထိုင်ခုံပေါ်မှာ ထိုင်လေ သည်။ မိုးကတော့ မတ်တပ်ရပ်နေလျက်ပါ။ ပါးပြင်ပေါ်မှာတော့ မျက်ရည်ဥတို့ ပြိုကျလိမ့်ဆင်းနေလို့ပေါ့။

"ရွေးချယ်စရာ နည်းလမ်းမှ မရှိတော့ပဲ မောင်။ မောင်နဲ့မိုး ဆုံစက်ကုန်သွားပြီ။ ဖူးစာမပါလို့ လွဲခဲ့ကြတယ်လို့ပဲ သတ်မှတ်လိုက်ပါ"

"မိုး"

"မိုး ကျန်ရစ်ခဲ့သူမဖြစ်ချင်ဘူး မောင်။ ထားရစ်ခဲ့သူပဲ ဖြစ် ချင်တယ်။ ကျန်ရစ်ခဲ့သူနဲ့ ထားရစ်ခဲ့သူ ခံစားရတာချင်းတော့ အတူတူ ပဲ။ ဒါပေမဲ့ မိုးရဲ့မာန မိုးရဲ့အရှက်နဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာအတွက် ထားရစ်ခဲ့ ခွင့်ပေးပါ"

မင်းခမောင် မိုးရဲ့မျက်နှာလေးကို မလွှတ်တမ်းငေးကြည့်နေ သည်။ ဘယ်သူ့မှာမှ အပြစ်မရှိတာမို့ အပြစ်တွေဖွဲ့ပြီး ဒေါသထွက် စရာ အကြောင်းမှမရှိတာ။ ဒါ နောက်ဆုံးတွေ့ဆုံခြင်းမို့ ဝအောင် ကြည့်ပါရစေတော့ ဆိုတာမျိုးလေ။

www.burmeseclassic.com